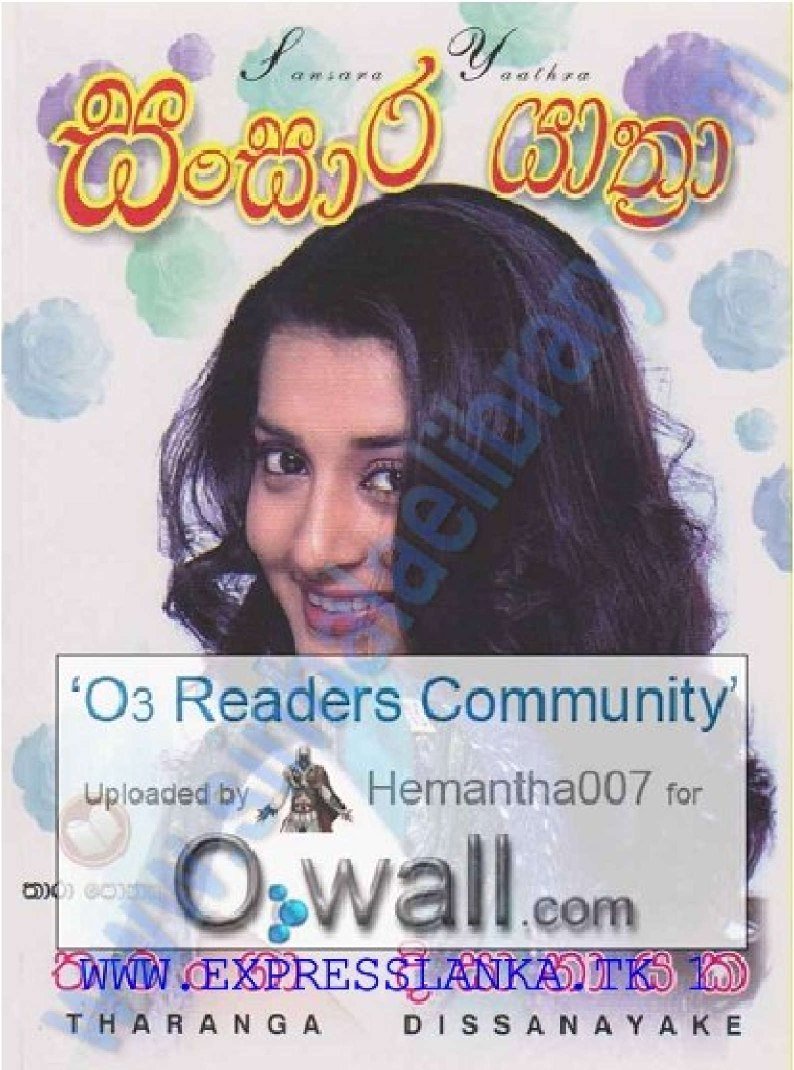

'O3 Readers Community'
Uploaded by Hemantha007 for
O3wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK

කතුවරියගේ වෙනත් කෘති

- සත්‍යා
- සාරම්‍යා - 1
- සාරම්‍යා - 2
- ඇයි මම ඔබ ළඟ [illegible]
- සඳ කඩුලක්
- දේවස්මිතා (වියඹ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානිත)
- දේවස්මිතා - 2
- දේවස්මිතා - 3
- සසන් සාරා
- සාධා
- [illegible]
- [illegible]

- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

පරිවර්තන

- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

[illegible]

- [illegible]

[illegible]

පිදුම...

"වසර 2000 ජූනි මාසය
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"

සූර්ය ප්‍රකාශන අධිපති
අතුල ජයකොඩි මහතාට.

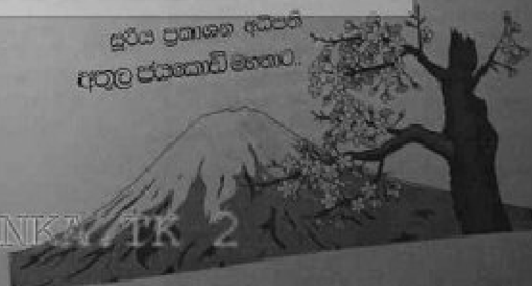

'O3 Readers Community'
Uploaded by Hemantha007 for
O3wall.com
www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 2

"සුදස්සං වජ්ජං අඤ්ඤේසං
අත්තනෝ පන දුද්දසං
පරේසං හි සෝ වජ්ජානි
ඕපුණාති යථා භුසං
අත්තනෝ පන ඡාදේති
කලිංව කිතවා සඨෝ..."

"අනුන්ගේ වරද සුවසේ දැකිය හැකිය. තමාගේ වරද වූ කලී දක්නට දුෂ්කරය. ඒ එසේමය. අනුන් සිදුරු සොයන තැනැත්තේ අනුන්ගේ වරද බොල් මෙන් පොළන්නේය. ශඨයා කොළ අතුවලින් මුවහ කරන ලිහිණි වැද්දා මෙන් තමාගේ වරද නම් සඟවන්නේය.."

- ධම්ම පදය -

O3 Readers Community'
Uploaded by Hemanth007
O3wall.com
www.sinhalalibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 3

01

පිහිනුම් තටාකය දිගේ අරලිය සෙවණේ පඩියේ වාඩිගෙන මම ලා නිල් දිය රැළි දෙස බලාගෙන සිටියෙමි. චතුරංග පිහිනුම් තටාකයේ සිට සිනාසෙමින් මදෙස බලා සිටියි. මම අතේ රැඳි ඇපල් යුෂ වීදුරුව හිස් කර පසෙක තැබුවෙමි. ඔහු කෙතරම් බල කළත් පිහිනුම් තටාකයට බසින්නට මට තිබුණේ දැඩි බියකි. ගොඩේ ගමක හැදුණු වැඩුණු මා අධ්‍යාපනයෙන් සම්භාවනීය සමාජයේ ඉහළ තලයකට ගියද තාම ඇඳුම් කට්ටලයෙන් සැරසී පිහිනුම් තටාකයට බසින්නට තරම් මට හැකියාවක් නැත. ඒවන් එවා කුඩා කල සිටම චතුරට දැක්වූ බිය මා වයසින් වැඩෙද්දීවත් පහව ගියේ නැත.

"ශංගා... අයියෝ.. එන්න ළමයෝ.."

චතුරංග කෙතරම් ඇවිටිලි කළද මා ඔහුගේ ඉල්ලීම දිගින් දිගටම ප්‍රතික්ෂේප කළේ රතිසාමිය.

"ඔයා ස්විමිං කරන්න එනු.. අනේ මං වතුරට බයයි..."

"මං බය අරින්නම්.."

"අනේ බෑ.. මං බයයි.."

චතුරංග වතුරේ උනන්දුවෙන් හා ප්‍රීතියෙන් පුහුණුව පිහිනුවේය. පිළිදු නිරය හා යාවුණු මේ හෝටලය අපගේ මධු සමය ගත කිරීමට චතුරංග විසින් තෝර්රා ගෙන තිබිණි. අද රාත්‍රියේ කොළඹ කරූ පසේ හෝටලයක පැවැත්වෙන උත්සවයකින් අනතුරුව චතුරංගගේ නිවසට යාමට නියමිතය. ගැඹුර නොදැන අඩිය තබනුයේ ප්‍රඥාතයකවද්දැයි වරෙක මට සිතුණි. මන්ද චතුරංග බණ්ඩාර දිසානායක සමඟ මා විවාහ වූයේ යෝජනාවකිනි. දිසානායක පවුලේ එකම පිරිමි දරුවා වූ චතුරංග දිසානායකට කාලයක් තිස්සේම මනාලියක සොයමින් සිටියහ. චතුරංගගේ මව දැඩි සේ කේන්දර විශ්වාස කළ කැනැත්තියකි. ඔහුගේ කේන්දරයට මගේ කේන්දරය ගැළපුණේ පුදුමාකාර ලෙසය.

"කේන්දර සියකටත් වැඩිය බැලුවා.. ගැළපුණේ ගංගාගේ කේන්දරේ විතරයි... පුතාට මනමාලියො හොයලා අපටත් එපා වෙලා තිබුණේ.. පුතාටත් එහෙමයි.. පුතාගෙ ඉරණම්කාරී තමයි දූ.. හොයාගන්න ටිකක් අමාරු වුණා.."

මා බලන්නට ආ දිනයේ චතුරංගගේ මව මගේ දෙඅත් අල්ලාගෙන කීවාය. චතුරංගගේ වයස දැන් තිස් හයකි. ඔහුට අවුරුදු විසිපහේ සිට මනාලියන් සෙවූ අම්මා හොඳටම ඉන් කම්මැලි වී තිබෙන්නට ඇතැයි මට සිතුණි. මා බලන්නට ආ දිනයේ ම කතා කළේ උතුරා ගිය සතුටිනි.

"කොහේ සිටියත් ඉරණම්කාරී හම්බවෙනවා.. සතුටෙන ආපු හැටියටයි මැව සිද්ධ වෙන්නේ.."

මගේ අප්පච්චි ද කතා කළේ සතුටෙනි. අම්මාත් නොමැතිව දියණියන් දෙදෙනෙකු ඔහු ලොකු මහත් කළේ පුදුමාකාර කැපවීමෙනි. කිරි ගොවියෙකු වූ මගේ අප්පච්චි සංගීතාත්, මගේත් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් අන්තිම දහඩිය බිංදුව පවා වැය කළේය. පාන්දර තුනේ සිට කිරි දෙනුන්ගෙන් කිරි දොවා උදේ හය වන විට කිරි බෝතල් ටික බයිසිකලයේ පෙට්ටියක තබාගෙන කඩවලට රැගෙන යයි. නව අට වෙද්දී ගෙදර එන ඔහු ඉන් පසුව උදේට, දවල්ට කන්නට යමක් හදයි. ඔහු බොහෝ විට කැප් හාල් ටික ගෙන ලිප තබා පොල් සම්බෝලයක් හදා කරවල ටිකක් තෙල් දමමිය.

අප දෙදෙනා පාසල් ඇර එනවිට කන්නට ඕනෑ තරම් ඔහු මේසය මත ඇර තබයි. ඉන් අනතුරුව ඔහුගේ දවසම ගෙවෙන්නේ කිරි දෙනුන්ට තණකොළ කැපීම, වතුර දීම, නැහැවීම ආදී වැඩපලවය. ඒ තරම් දුක් ගැහැට විඳි අප්පච්චිට මාව හොඳම හොඳ පරම්පරාවක පොහොසත්, නම්බුකාර පවුලක එකම පුතාට දීග කළ දෙන්නට ලැබීම මොන තරම් සතුටට කරුණක් විද මා සෙව්වේ අප්පච්චිගේ සතුටයි.

"ගංගා.. යං රූම් එකට. ගිහින් වත් නාලා එමු දැන් එකට.. මට හරි බඩගිනියි.."

ඇඟේ දිය බේරෙමින් ආ චතුරංග මගේ අතින් අල්ලා ගත්තේය. මගේ පපුව තරමක් ගැස්සුණේ ඔහු කොරන් දිස්විමු ඇති තිබෙන ඔහුගේ දවස් දෙක අනාත් පෙවුණද

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK4

ඔහු මට කඩමින් අමුත්තෙකි. අපගේ විවාහය වුවද සිද්ධ වූයේ ඉතාම හදිසියෙන් මාසයක් වැනි සුළු කාලයක් ඇතුළත වූ කතා කර ගැනීමකිනි. ඒ කාලය ඇතුළත මාත්, චතුරංගත් පෞද්ගලිකව හමුවූ අවස්ථා අතේ ඇඟිලි ගානකටත් අඩුවිය. ඒ නිසාම විටම අප්සර වූ විවාහ කතාබහ අනුව අපගේ අදහස් සමානත්වයට පිවිටුවෙන් තිබිණි. විවාහයට අප දෙදෙනා සුදුසු යැයි අප තීරණය කරන්නටත් පෙර දෛවයා විසින් අපගේ ඉරණම තීන්දුව දී තිබිණි. දුප්පත්කම ඇරෙන්නට චතුරංග හා කැමෙත්තට මට වෙන අඩුවක් නැති බව නංගීත්, අප්පච්චීත් කීහ.

"මොනවද කල්පනා කරන්නෙ..?"

කාමරයේදී ඔහු මගේ මුහුණට එබෙමින් ඇසුවේය. මම සිනහවකින් මුහුණ සරසා ගත්තෙමි. චතුරංග දිසානායක අයත් වන ඉංග්‍රීසි දොඩන, බියර් බොන, ආලිංගන නැටුම් නටන නවීන සමාජය මට ඉවසුම් දෙන හැකි වුණත් එය මගේ අප්පච්චි උගුලා ගන්නේ කෙසේද..?

"යං.. යං.. බඩගිනියි.."

ඔහු පැරිස් සුවඳ විලවුන් ස්වල්පයක් බෙල්ල වටා තවරා ගනිමින් ටී ෂර්ට් එක ඇඳ ගත්තේය. මම ඔහුගේ අතේ එල්ලී පඩිපෙළ බැස්සෙමි. බොජුන්හල පිහිටා තිබුණේ මුහුදු තීරය අසළමය.

"අද අපේ අම්මා හුඟාක් සතුටින් ඉඳියි.."

චතුරංග බත්පිඩක් කටේ තබා ගත්තේය.

"ඇයි..?"

"අම්මගෙ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට වුණාම සතුටු නැද්ද..?"

අද මගේ අප්පච්චිත් සතුටින් හිඳිනු ඇද්ද..? කන් වෙර පාලන සංගීතය හා බෝතල් කඩ බිඳින් ස්පිරිට් ජාතික ඇඳුම් ඇඳගත් ඔහු හෝටලයේ කොණේම පුටුවකට වී මා පිය නගන ලෝකය දෙස බලා හිඳිනු ඇත.

"මට නම් වෙලාවකට බයත් හිතෙනවා චතු.."

"ඇයි..?"

"මට හැමදේම අලුතින් පුරුදු වෙන්න වෙයි.."

"ඔයාට හැමදෙයක්ම ටික කාලෙකින් පුරුදු වෙයි.. ඔයාට තියෙන්නෙ අපෙ අම්මගෙ හිත දිනාගෙන ඉන්න එක විතරයි.."

ඔහු එසේ කීවත් මගේ හිත තරමක් රිදිණි. ඔහු මාව රැගෙන යන්නේ අම්මාගේ හිත සතුටු කිරීමටදැයි මට සිතිය වරක් සිතී තිබුණි. ඔහු මා විවාහයට තෝරා ගත්තේ මා කෙරේ බැඳී අමුතු ආදරයකින් නොව අම්මාගේ තේරීමට පයින් ගසනු බැරි නිසාත්, විවාහයට ගැහැනු සොයා කනි වැටී සිටිය නිසාත් බව මම දැන උන්නෙමි. නමුත් වීකෙන් වීක ඔහුගේ ආදර ලෝකයට ඇතුළු වීමට මට හැකිවිය. ඔහු මට ආදරය කරන බව බොහෝ අවස්ථාවලදී මට වැටහිණි.

"අද රතු සාරි එකට ඔයා ලස්සනට ඉඳියි.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 5

"එදත් මං ලස්සනයි නමයි.."

මම ආඩම්බරයෙන් කීවෙමි. ඔහුගේ දෑසේ හැඟුණේ ප්‍රෞඪත්වයකි. ඔහුගේ පෞරුෂත්වයට, ප්‍රියමනාප පෙනුමට හා තිව්‍ර ගතිගුණවලට මම ආදරය කළෙමි. ජීවිතය මේ විලස ආදරයෙන් පිරී ගලා යන්නේ නම් මට ඊට වඩා සතුටක් කොතෙක්ද..? චතුරංග මාව හොඳින් රැක බලා ගනු ඇතැයි මම විශ්වාස කළෙමි. මා පමණක් නොව සැම මනාලියකගේම සිතේ මෙවැනි පැතුමක් ඇතිවෙනු නොඅනුමානය.

"ඇත්තටම චතු මට නම් තාම මේක හීනයක් වගේ.."

කෑමෙන් පසු විවේකීව මුහුද අයිනේ පොල් රුප්පාවක් අසලදී මම ඔහුට කීවෙමි. ඈත මුහුදේ රැළි පිට රැළි නැගෙන දර්ශනය ළඟ ඔහුගේ නෙත නතරව උන්නේය.

"මටත් එහෙම හිතෙනවා ගංගා.. ඔයාව හම්බවෙලා මාසයක් ඇති. අපි දැන් මැරි කරලා.."

"ජීවිතේ කියන්නෙ හරි පුදුම දෙයක්.. අපි නම් ජීවිතේ පය තිබ්බෙ කඳුර උඩින්මයි.. මට බය.."

චතුරංග මගේතට හැරී මගේ අත් දෙක අල්ලා ගත්තේය.

"ගංගා.. ඔයා මොනවක්දෝ දෙයකට බයකින් ඉන්නෙ.. මට කියන්න.. ඔයා මාත් එක්ක ජීවත්වෙන්න බයද..?"

ඔහු එසේ ඇසූ ආදරණීය හැඬියෙන් [illegible] මුවින් මට එහි පැහැදිලිව උවමනා විය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK

"මාව විශ්වාස කරන්න ගංගා.. මං ඔයාව ආදරෙන් බලාගන්නවා.."

මගේ දෑස් සිනැහුණි. මා ජීවිතයෙන් පැතූවේ ඒ විතරය. අප්පච්චිගේ ආරක්ෂාව දැකින් මිදී මා දැන් චතුරංග කෙරේ පත්වී භාර්යාවය. අද පටන් මගේ හැමදෙයම චතුරංගය.

"අපි දැන් යමුද චතු.... කළුවරවෙන් ළඟයි.."

මම චතුරංගගේ උරහිසින් අල්ලා ගතිමි. ඔහු මගේ පිටුපසින් අත යවා මා තුරුළටම ගත්තේය. බැස යන හිරු රශ්මිය සේම මට ජීවිතය විචිත්‍ර ආලෝකයකින් පිරී යනු ඇතැයි මට කවදත් දැන සිතෙයි. අද සිට මේ පය යනත ජීවිතය ඔබ දරා ගත හැකි වනු ඇද්ද..?"

* * * * * *

හිරු රශ්මියකින් පෑවූවාදැයි මට සිතුණේ වීදුරු ජනේලය අතරින් ආ රන්වන් හිරු රැස් කදම්බය මගේ මුහුණට වැටුණු විටදීය. නිදිබර දෑස විවර කළ මම බිත්ති ඔරලෝසුව දෙස බැලුවෙමි. වේලාව උදෑසන අට හමාර පසුවී තිබුණි. ප්‍රබෝධයකෝඩි කාමරය අවට මා මගේ ඇස් යැව්වෙමි. චතුරංගගේ නිදන කාමරය තරු පසේ හෝටලයක කාමරයක් තරමට සුව පහසුය. දුප්පත් පැලේ පිහාලව ගැහි ගැහී උන් මගේ ජීවිතයේ මේ තරම් විපර්යාසයක් සිදුකිරීමට මගේ දෛවයා අත්වෙත් වුයේ ඇයි..? චතුරංග තවමත් සුව නින්දේය. ඔහු කුද්දත්තාට මට සිතුණේ නැත. එසේ යි [illegible] මංගල උත්සවයේ පසුව ඔහු [illegible] වෙද ගත්තා විය නැත.

WWW.EXPRESSLANKA.TK

අප මේ නිවසට පැමිණෙද්දීත් පාන්දර හතරට ආසන්නව තිබිණි. මාත් පුදුමයට පත් කරමින් රටේ ඉහළ පංතියේ වැජඹෙන ඇති ඇමතිවරු පවා සාදයට පැමිණ උන්හ. චතුරංග යනු මහත් ධනස්කන්ධයකට හා දේපළ සම්භාරයකට උරුමකම් කියන දිසානායක පවුලේ අවසන් පුරුකය. ඔහුට විවාහයක් නොකෙරෙන ලකුණු ඔහුගේ හඳහනේ සඳහන්ව තිබුණු බව අප්පච්චි කීවේය. නමුදු.. අපගේ විවාහය කෙරිණ.

"අක්කෙ.. මම නම් කැමති නෑ ඔයා දිසානායක ෆැමිලි එකට ජොයින් වෙනවට.."

විවාහයට දින දෙකක් තිබියදීත් නංගී මට එසේ කීවේ ඇයිදැයි තවමත් හිතේ ප්‍රහේලිකාවකි.

"ඔයා කැම්පස් ලෙක්චර් කෙනෙක්.. මම.. මෙඩිකල් ස්ටුඩන්ට් කෙනෙක්.. අපි දෙන්නව මේ තත්වෙට ගේන්න අපේ අප්පච්චි කොච්චර දුක් වින්දද..?"

"ඉතින් නංගි මේ මටත් වඩා අප්පච්චිගේ සතුට නේද..?"

"සතුට කියන්නෙ සල්ලි විතරක නෙමෙයි නේද..? කට ඇරලා අපේ අප්පච්චිට 'අප්පච්චිය' කියලා කතා කරන්න පුළුවන් මැණික්ද චතුරංග කියන්නෙ..? ඊටත් අර දිසානායක මැඩම්.. ඔයා පය තියන්න යන්නෙ ඉහළ අත්තක්.."

"දන්නවා නංගී.. ඒත් මේ හැමදේම තීරණය වෙලා.."

එය ඇත්තකි.. පුනරාවර්ත ගන්නට ඉඩක තිබුණේ නැත. සිංදෙල්ල සිද්ධියේ ඇත පසෙර පුරුදු නාසය සතුරකට මෙනි.

චන් පොහොසත්කම්, යාන වාහන, දේපළ ආදිය සමග මැලුවිත් චතුරංග මට ප්‍රියමනාප පුද්ගලයකු විය. අවුරුදු විසි අටක් වෙනතුරුත් මට පෙම්වතෙකු නොසිටියේ මගේ ජීවිතේ අයිති එකම පුද්ගලයා චතුරංග නිසාම වන්නට ඇත. තෙමාලිගේත් සියයකට අධික පිරිසක් මැදුර ද මාවම ඔහු අත ගන්නට පෙර පන්දුවක් සේ පතාගෙන ආ තැටියටම විය යුතුය.

චතුරංගගේ ඇතට කොරෝනය දමා මම කන්වර ලියන් කැටියම් දමන අද විශාල කණ්නාඩි මේසය අභියස වාඩි වුනෙමි. පුර්ලන ගණියේ පලාපෙති මෝස්තරයකින් හැඩවූ අනගා රාමුවක් තුල මගේ ප්‍රතිබිම්බය දිස්වෙයි. එය මහත් වූ ආශ්චර්යමත් දෙයක් නොවේද..? මගේ මුළු ජීවිතයම මේ ප්‍රතිබිම්බය සහිත අගනා රාමුව තුළ කොටුවෙනු ඇතැයි මට සිතුණි. මම දොර විවර කරගෙන සඳළුතලයට පිවිසියෙමි. ප්‍රොෆෙසර්යට උරුමකම් කියන මේ ඉපුරු මාලිගයේ සිම්භාරිය දැන් මා නොවේද යන පිවිතුර්ල මට දැනුනේ නැත. සාමාන්‍ය ගෙදරක ලිප ගිනි මොලවා කිරිදිවියේ ගත් එකක් ගාලාගෙන යාමට කිනුකකු නම් උද්‍යෝසත මට වඩා ප්‍රාණවත් වනු ඇත. අපගේ කාමරයට දකුණු පසින් පිහිටා තිබුණේ පිහිනුම් තටාකයකි. එංගලන්ත ගෙලයානක් මිටයේ පිහිටා තිබූ සිතුම්ණ මන්දිරය ආත්මවම මා තුළ කුඩා කළ කියැදි සකාන්දරයක වූ මාලිගාවක් මෙනි.

මම නැවත පැමිණ මගේ ගමන් මළුය විවර කර එහිවූ මගේ ඒංගම් දූරකතනය අතට ගතිමි. නංගීත්, අප්පච්චිත් සල් ඇතිවම ගමට යන්නට සූදානම් වුයේ මේ අරුමෝසම් මාළිගයට [illegible] නොවූ බැවිනි. ඊයේ රාත්‍රියෙම [illegible], අප්පච්චිත් නැතිව නිවෙස් වලා පිටත් විනා.

WWW. EXPRESSLANKA. IN

මේ වනවිට ඔවුනු ගෙදර ඇතුළුවාට සැකයක් නැත. මම නංගිගේ ජංගම දුරකතනයේ අංකය කැරකැවීමි.

"හලෝ.. අක්කා.. අපි පාන්දර තුන විතර වුණා මෙහාට එද්දි.."

ගත් කටටම නංගි කීවාය.

"කෝ අප්පච්චි..?"

"අප්පච්චි ගියා කිරි ගන්න.."

මට පුදුම හිතුණේ නැත. සිවුවරයකුට දියණිය සරණ පාවා දුන්නද අප්පච්චි සුපුරුදු දින චර්යාව අතහැර දමා නොමැත. ගමන් වෙහෙසටත් නොබලා ඔහු දවස පටන්ගෙන ඇත.

"නංගි කවද්ද කොළඹ එන්නෙ..?"

"තව සතියකින් විතර.. ස්ටඩි ලීව් ඉවරයි.. එග්සෑම් පටන් ගන්නවා ලබන සතියේ.."

"එහෙනම් නංගි පාඩම් කරන්න.. මං තියන්නම්.."

"බුදුසරණයි අක්කා.. මං අප්පච්චිටත් කියන්නම්.."

මම නංගිට සුබපතමින් දුරකතන ඇමතුම විසන්ධි කළෙමි. සිතුමිණ මන්දිරයේ ජේළියට වාගත සිහිපයක්ම තවත් ඇති ඇටි සඳුරුතලයට පෙනේ. මගේ රාත්‍රිය [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK

හැඳැයින් පමසරෙක් මෙහි රාත්‍රිය ගත කරනවා විය හැකිය.

"ඉඳල ඉඳල චතුරංග පුතා ලස්සනම කෙල්ලෙක් හොයා ගත්තනේ.."

ඊයේ මංගල සාදයේදී මගේ වත සිප ගනිද්දී සුබ පැතුවේ චතුරංගගේ මහලු අත්තම්මාය. ඇය අසූ අත් හැවිදිදී වුවද තවමත් හොඳ නීරෝගී තත්වයෙන් පසුවෙයි. චතුරංගගේ දහසකුත් හැ සිටීම් අතුරෙන් මගේ හිත ගත්තේ අත්තම්මාය. ආත්තම්මාත්, ලොකු නැන්දාත්, ලොකු නැන්දාගේ දියණියත් තවත් නෑදැයින් කිහිප දෙනෙකු ඊයේ රාත්‍රියේ මෙහි නැවතියහ. පහළ කාලයෙන් එන සිනාහඬ ඔවුන්ගේය.

සඳුරුතලයෙන් පෙනෙන මානයේ පෙදෙසේ කිරිගරුඬ ගලෙන් නිම කළ රවුම් මේසය හා පුටු මත වාඩිවී උදෑසන තේ බොමින් සිටින්නේ ආත්තම්මා, චිනංගි හා ලොකු නැන්දාය. මා දුටු ආත්තම්මා පහළට එන ලෙස මට අත වැනුවාය. තනිවම පහළට යන්නට මට ඇතිවූයේ චකිතයකි. මා හෙමින් සැරේ චතුරංග ළඟට අවුත් ඔහු අවදිකරන්නට උත්සාහ කළෙමි.

"චතු.. නැගිටින්නකෝ.. හැමෝම ඇහැරිලා.. තේ බී ගන්නවා.."

චතුරංග අනෙක් පසට හැරී නිදා ගත්තේය.

"චතු.."

"[illegible] යන්නකෝ.. මට නිදිමතයි මංගා.."

"දැන් වෙලාව හවස හයක් ළඟයි.."

"අම්මා මාව ඇහැරවයි වෙලාවට.."

ඔහුගේ කියමනෙන් මිහිර තරමක් වීදුන හැටින් මම එය වැඩි සැලකිල්ලකට නොගත්තෙමි. ඔහු, මට නිහියෙන් පුළු අයිති වූයේ මීට දින හතරකට පහතට උඩදිය. ඔහු තවමත් දිසානායක මැතිණියගේ සුරතල් පුතුය. මම වහාම නයිට් ගවුමට උඩින් දිග හවුස්කෝට් එකක් ඇඳගෙන පහළට බැස්සෙමි. පහළට බිහිත ඇසිල්ලේ සාලය පිරී තිබුණු වටිනා ගෘහ භාණ්ඩ හා අගනා තිර රෙදි මල් බඳුන් දෙස මගේ සැලකිල්ල යොමු විය.

මේ ගෙයක් නොව මාළිගාවකි. හැම තැනම දක්නට තිබුණේ සුඛමය. ප්‍රධාන දොර හැරුණු විට පෙළයනට යාමට තවත් ආකර්ෂණීය අන්දමින් නිමවූ දොරටුවක් විය. මම ඒ දොරටුවෙන් ඇතුළු වී පෙළයන හරහා අන්තම්මලා වාඩිවී සිටි මේසය වෙත ගියෙමි.

"ගුඩ් මෝනිං දුව.."

"ගුඩ් මෝනිං, ආන්තම්මා.."

අන්තම්මා ළඟ අසුනේ වූ ලොකු නැන්දා ජානකී හා ඇගේ ලොකු දූ විහංගී යාන්තම් සිනහවකින් මූණ සරසාගෙන උන්නා.

"ඉඳගන්න.. දුව හේ නිව්වද.."

"නෑ ආන්තම්මා.. එයා තාම නිදි.. ඇහැරෙව්වා මං.. ඒත් නිදි.."

විහංගී සිනාසී මදෙස බලා තේ එකේ ඉතිරි ටිකද බිව්වාය.

"චතු අයියා නැගිට්ටත් එයාගෙ නිදිමත යියාට පස්සෙයි.. ගංගාස්කාට එන එන වෙලාවට ඇහැරවා ගන්න නම් බැරිවෙයි.."

"චතුගෙ පුරුදු ගැන ගංගාට හොඳට ප්‍රැක්ටිස් කරන්න වෙයි.. නැත්නං හස්බන්ඩ් ඇන්ඩ් වයිෆ් විදිහට ජීවත්වෙන්න අමාරු වෙයි.."

ජානකී නැන්දා ද නළල රැලි නගමින් කීවාය. මේ උදයේ මෙවැනි බැරෑරුම් කතාවක් ගැන මොවුන් පවසන්නේ ඇයිදැයි මට සිතාගත නොහැකි විය.

"හස්බන්ඩ් ඇන්ඩ් වයිෆ් විදියට ජීවත්වෙන්න ඒ දෙන්නා දන්නවා ලොකු දුව.. අවවාද කරන්න උමයි නොමෙයිනෙ.. ගංගා විශ්ව විද්‍යාල කථිකාචාර්යවරියක්නෙ.."

අන්තම්මා එසේ මගේ හිතට සහනයක් දැනෙන පරිදි කතා කිරීම ගැන මම සැනසීමකට පත්වීමි. ලොකු නැන්දා කියන ආකාරයට චතුරංග දිසානායක තේරුම් ගැනීමට අපහසු චරිතයක්ද..?

"ඊටත් අවුරුදු ගාණක් තිස්සෙ මිනමාලියා බලලා බලලා [illegible] පෙන්න්දරයක්නෙ හම්බ වුණේ.."

ආන්තම්මා වැඩිදුරටත් එසේ පැවසීම ගැන ලොකු

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 9

නැන්දාගේත්, විහංගිගේත් මුහුණුවල සතුටක් නොවීය. විහංගී පුටුවෙන් නැගී සිටියේ හිස ගස්සමිනි.

"අත්තම්මගෙයි, පුංචි නැන්දගෙයි මේ කෙහෙල්මල් කේන්දර බැලිල්ල නින්ද නමයි මේ ඔක්කොම වුණේ.. මන තරම් කෙල්ලො කොල්ලො යාළුවෙලා කසාද බඳින්නෙ කේන්දර බලලාද..?"

විහංගි එසේ කියා අප වෙතින් නික්ම ගියාය. ලොකු නැන්දා ද පුටුවෙන් නැගිට්ටාය.

"අනේද කියන්නෙ.. කෙල්ලගෙ සාංකාව ඇත්ත.. විකාරනේ.. අන්තිමට ඉතින් චතුරංග..."

එසේ කිව් ලොකු නැන්දා ඉකිබිඳි වික ගිලගෙන විහංගී ගිය දිහාවට ඇවිදගෙන ගියා. උදෑසනම ඇසිවූ මේ විශ්මය දිහා මා බලාගෙන සිටියේ හිතේ වූ ප්‍රශ්න රැසක්ද දරාගෙනය.

"විහංගියි, චතුරංගයි පුංචි කාලෙ ඉඳලා එකට හැදුණේ.. අයියට නංගී නැතිව බෑ.. නංගිට අයියා නැතිව බෑ.."

"චතූ මාව මැරි කරාම විහංගිට දුක ඇති නේද ආත්තම්මා..?"

"චතුරංග පුතා ඉගෙන ගත්තෙ එංගලන්තෙ.. අවුරුදු ගාණක් පිටරට හිටියා.. මේ කෙල්ලට සාංකාව එයාගේ චතූ ගිය දවස්වල.."

විහංගීත් දැන් ඉන්නේ විවාහ වන වයසේය. ඇය මට වඩා අවුරුද්දක් නැතිනම් දෙකක් බාල වන්නට ඇත.

"ඔය ඉතින් නැතත් එක්ක ටිකක් අමනාපකම් පෙන්නුවා.. පස්සෙ යාළුවෙයි.. විහංගි පවුලෙ එකම දරුවා.. සුරතලේ වැඩියි.."

අත්තම්මා එසේ කිවත් මගේ හිතේ නොපෙනෙන කොතැනක පුංචි තුවාලයක් ඇදුණු සැටිය. දැන් චතූ මගේය. මා ඔහුගේ ආදරණීය බිරිඳය. මට වඩා තව කෙනෙක් ඔහුට ආදරය කරනවාට මා පමණක් නොව මෙලොව කිසිදු බිරිඳක් කැමති නැත.

"විහංගිටත් බඳින්න කෙනෙක් ඇති.. නේද ආත්තම්මා..?"

"දැන් අවුරුදු විසිහතක්.. යාළුවෙච්ච කොල්ලෙක් නෑ.. යෝජනා එනවා හෝ ගාලා.. එකකටවත් කැමති නෑ.."

"ඒ ඇයි..?"

"මුරණ්ඩකාරියා එන්න එපැයි දුව.."

ආත්තම්මා එසේ කියද්දී චතුරංගගේ අම්මා අප අසලට ඇවිදගෙන එනු පෙනිණි.

"මං දුවට කාමරේත් බැලුවා.."

"මං ආත්තම්මා එක්ක ටිකක් කතා කර කර හිටියං අම්මෙ.."

"යමු තේ බොන්න.."

"චතූ නැගිට්ටද අම්මෙ..?"

"මං ඇහැරෙව්වා - වෙනදා සුරුද්දට එළි ඇවිත්

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 10

ඇහැරවනකම් නිදි.."

මම උන් තැනින් නැගී සිටියෙමි. අම්මා, ආත්තම්මා මට තේ කෝප්පයද අතට ගත්තාය.

"අද ඉඳන් පුදු නිදහස් ඔන්න.. සුදුගෙ කාරිය පහසුවෙයි.. චතුරංග පුතා ගැන හොයලා බලලා වැඩ කරන්න ලේලි පොඩ්ඩක් ඉන්නවනෙ.."

ආත්තම්මා, දිසානායක මැතිණියට පැවසුවේ තරමක් ආඩම්බරයෙන් මෙනි.

"ජානකී අක්කා කියනවා වාගෙ මගෙ කොල්ලට දෑවැදී එක්ක ගෑනු හෙව්වෙ නෑ අම්මෙ මං.. මෙච්චර දේපල සල්ලිවලට තියෙනවා, කෝටිපතියෙක් වෙච්ච මගෙ පුතාට හොඳ ලස්සන, උගත් කෙල්ලෙක් තමයි මට ඕන වුණේ.."

"ඒ කිසි දෙයක් අඩුවක් නැහැනෙ.."

"හා යං දුවේ.. තේ නිවෙනවා.."

විහංගී හා ලොකු නැන්දා කී කතාවලින් හිත රිදී තිබුණු බව ඇත්තය.. නමුත් ආත්තම්මාත්, අම්මාත් මට ආදරය දැක්වීම ගැන මම සතුටු වීමි.

"කෝ චතු අම්මෙ..?"

මම මේසය මත තිබූ තේ පෝච්චියෙන් තේ දෙකක් සාදා ගතිමි. චතුරංග පරමින් පහළට ආවේ නැත.

"පුතා පුල් එක පැත්තට තියා.. තේ එක අරන් යන්න දුව.."

චතුරංග කොහොමත් නෑමට ප්‍රියමනාපය. නිවාඩු දින පසුදින දිනවලදී ද කෝඩ්ලාල පිහිනුම් තටාකයෙහි බොහෝ වෙලා ගත කළේය. මම මේ බින්දෙදියක් රැගෙන පිහිනුම් තටාකය දෙසට ආවෙමි. ඒ වනවිටත් චතුරංග පිහිනුම් තටාකයට බැස උදුසුමේ අතර පිහිනමින් උන්නේය. ඔහුගේත්, මගේත් පිහිනුම් පැතුම් නොගැළපෙන එක තැනක් මේ චතුරය. ඔහු චතුරට මොන තරම් ප්‍රිය මනාපද..? එහෙත් මැට්ටා, ගසක සිටා පිහිනුම් තටාකයට බසින්නවත් මට ඇත්තේ අකීකරු බියකි.

"චතු.. මේ තේ එක බීලා ඉන්න.."

මම ඒ සහ බංකුවේ තේ පෝච්චිය තබා ගෙන ඔහුට කතා කළෙමි. ඔහු තේ බොන්නට නොඩිට එනවාත් සමඟම විහංගී නාන ඇඳුමකින් සැරසී පිහිනුම් තටාකය වෙත ආවාය. මම සැලී ගියෙමි. කිසිදු චකිතයකින් තොරව ගත රිදී අවටය ඉරන් කළ විහංගී චතුරට පැන්නාය..

"මොකද ඔයා කියවෙලා බලන්නෙ..? ඔයාට බැරිද..?"

චතුරංග මගෙන් එසේ ඇසුවේය. සැබවින්ම මට එය බැරිත් යැයි කියන්න සිතුණි.

"මං තේ බොනවා මිසක් ඔයා තේ බොන්නෙ නැතෙ.."

දිය කිඳුරියක සේ පීනා යන විහංගී දෙස මා නොබිය හොයලා බලා හිඳීම මට චතුරංගගේ හඬ ඇසුණි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 11

"ආ.. මං මේ බැලුවෙ විහංගි ප්‍රැක්ටිස් කරන දිහා.."

මා තේ එක අතට ගත්තේ ඉන්පසුවය. චතුරංගගේ ගතෙන් දිය බිඳු බේරෙයි. මම තවමත් මා අවට සිදුවන විස්මයජනක දේ වලින් විමතියට පත්ව සිටියෙමි. පිහිනුම් තටාකයට ගැහැනුන්, පිරිමින් භේදයක් නැතිව බසිති. මෙතැන වුවද එහි පුදුමයක් නැත.

"චතු අයියා.. එන්නකො.. තාම තේ බොනවද..?"

විහංගි බෝලයක් බදාගෙන දියේ සිටම කතා කලාය. හිස් තේ කෝප්පය මා අතට දුන් චතුරංග තටාකටය පැන විහංගී වෙතට පිහිනා ගොස් ඇ අතින් බෝලය උදුරා ගත්තේය. ඔවුන් බෝල ක්‍රීඩා කරනු බලා සිටීමට මට උවමනාවක් නොතිබුණි. හිතේ ඇතිවූ ඊර්ෂ්‍යාව විසින් මගේ නෙත් ඔවුන් වෙතම රඳවා තැබුවේය.

"කෝ.. ඔයත් එන්න ගංගා.."

"අනේ මට බෑ.."

"ගංගත්තේ.. එක්ස්ට්‍රා ස්විම් සූට් එකක් මගේ සූට්කේස් එකේ තියෙනවා.."

එවර විහංගී කෑගැසුවාය. මා වැනි ගොඩේ කෙල්ලෙකට පිහිනුම් ඇඳුම් කොහෙන්දැයි ඇ සිතුවා විය හැකිය.

"එන්න ගංගා.."

"අනේ මට බෑ චතු.. මං බයයි.."

එහෙත් විහංගී මට යමක්ට අත ගැසුවාය. ඒ යම් රහසක් කියන්නට බව මට දැනිණි. මා සෙමින් පිහිනුම් තටාකය සමීපයට යද්දී චතුරංග එක වරම දිය යටින් විත් මගේ කකුලෙන් ඇද්දේය.

"අනේ.. අම්..මෝ.."

මා ජලයට ඇදගෙන වැටෙද්දී මට ඇසුනේ විහංගීගේත්, චතුරංගගේත් සිනා හඬය.

"අනේ.. අනේ.. මාව මරන්න එපෝ.. මරන්න එපෝ.. මං.."

මා මොනවා කියනවාදැයි මට හැඟීමක් නොවිණි. මට දැනුනේ මා සිටිනුයේ පොල් අතු කුණුව මඩ ඝන යටත චතුරක බව මට දැනිණි. බිළිඳෙකුගේ ඇඬුම් සද්දයක්ද ඒ සමඟම මට ඇසුණි.

"මාව මරන්න එපෝ.. දරුවා විසි කළේ.. අනේ.. අයියෝ.."

ඒ කෑගැසීමත් සමඟ මට මොනවා වුණාදැයි මට මතකයක් නැත. මා හිස වටා ගිනි ජාලාවක් කැරකෙනවා සේ හැඟීමක් පමණක් මට දැනිණි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 12

02

මා ඇස් අරින විට චතුරංග මගේ හිස අතගාමින් සිටියේය. අප සිටියේ, අපගේ ඇඳ මතය.

"චතු.."

"ඔයාට දැන් සනීපයි නේද ගංගා..?"

"මං අසනීප වුණාද..?"

"දැන් ටිකක් නිදාගන්න.. ආ.. මේ කිරි එක බොන්ට.. මේ දවස්වල මහන්සියි, වෙහෙසයි හැමදේම.."

චතුරංග මේ තරම්ම කරුණාවන්ත වී කතා කරන්නේ කුමක් නිසාදැයි මට ප්‍රහේලිකාවක් විය. මගේ ඇඟ සීතල වගේ මා ගත දැවටී ඇත්තේ බෙඩ්ෂීට් එකක් පමණක් වගේ මට පෙනිණි.

"මට මොකද වුණේ..?"

"මතක නැද්ද මුල් එකට ඇද්ද ගමන් කෑගැහුවා..."

"ආ.."

මට මතකය ඇවිලෙන් ඉන්පසුවය. එහෙත් ඉන්පසු සිදුවූ කිසිදෙයක් මගේ මතකයේ තිබුණේ නැත.

"අපට පුදුම හිතුණා.. ඔයා දරුවෙක් ගැන කියලා කෑගැහුවා.."

"දරුවෙක්..? මොන දරුවෙක්ද..?"

"මං දන්නෙ කොහොමද..? මරන්න එපා කියලා කෑගැහුවේ.. හැමෝම බයවුණා.. අපි පිහිටුවන්නෙ කාල් ගංගා.."

"මට ඒ කිසිම දෙයක් මතක නෑ චතු.."

"ඔයා වතුරට බයයි කිව්ව නේද..? බය අරින්නයි එහෙම කළේ.. සමහර විට පොඩි කාලෙ වතුර සම්බන්ධ මොකවත් හරි බයවෙලා ඇති.."

මම දිගු සුසුමක් හෙලා ඇඳෙන් නැගිට ඇඳුමක් දමා ගතිමි. සිදුවූ සිද්ධිය ගැන තරමක ලැජ්ජාවක්ද මසිතේ ඇතිවිය.

"ජීවිතේ තිබ්බ අවියම එකපාරටම වෙනස් වුණා.."

"ඒ වෙනස නිසා වෙන්න ඇති.. අද දවස අපි රටේ තාලි [illegible] නැ ව.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 13

චතුරංග මා සමීපයට අවුත් මගේ හිස අත ගා කම්මුලක් සිප ගත්තේය. හදිසියේ ආවත් මගේ සැමියා මට කොතරම් ආදරේදැයි මට කල්පනා විණි.

"ඔව් චතු.. කොහෙවත් යන්න බෑ.. ඔයා මා ළඟින්ම ඉන්න.."

"ඔයා ටිකක් හාන්සි වෙන්න. මං බත් අම්මට කියන්නම් අපේ බ්‍රේක්ෆස්ට් උඩට එවන්න කියලා.."

එසේ කියමින් චතුරංග දුරකතනය අතට ගත්තේය. සිතුමිණ මන්දිරය පුරාම විහිදුණු දුරකතන ජාලාවක් ඇති බව මට තේරුම් ගියේය. මහා මන්දිරයක අගබිසව් තනතුරට පත්වුණු හිත කෝන්තුවාවෙන් පිරී තිබිණි. මම ඒ සියල්ලටම හරියන්නට චතුරංගගේ උණුසුම් පපුවේ රස්නයට නතු වුණෙමි. ඈත දුරක සිට හමා එන පුරුදු සුවඳක් ඔහුගේ පපුවේ ගැබ්ව ඇතැයි මට සිතුණි. මගේ නාස් පුඩු තුළින් මම ඒ සුවඳ ආඝ්‍රාණය කරමින් ඒ සුවඳින් මගේ මුළු සිරුර හා ආත්මයම පුරවා පුබුවා තැබීමට උත්සාහ ගත්තෙමි.

විනාඩියක්, චතුරංගත් මාව පිහිනුම් තටාකය තුළට ඇද ගනු මට මතක තිබිණි. එහෙත් ජලයට වැටෙනවාත් සමඟම මූ සිසිලක් මගේ මතකයේ නැත. ඉන්පසු යාන්තම් මතකයේ ඇති වූයේ මගේ තෙත ඇඳුම් කවුරුන් හෝ ඉවත් කරන බවය. මට කුමක් සිදුවුවාද..? එළඟ මොහොතේ දොරට තට්ටු කළේ කවුදැයි බලන්නට චතුරංග මගෙන් මිදුණේය.

"ආ.. කියන්න.."

කෑම බත්දේසියක් හා අවශ්‍ය දේ රැගෙන කොලුවෙක් පැමිණ සිටියේය. ඔහු කාමරයේ වූ කුඩා කණප්පුව මත එය තැබුවේය.

"බඩගිනිද..?"

"දැන්ම බඩගිනි නෑ චතු වෙහෙස විතරයි.."

"කෑම කාලා ටිකක් රෙස්ට් කරන්න.. එතකොට හැමදේම හරියයි.."

"ඔයා මං ගැන හුඟාක් වද වෙනවා. ඒක දැන් අමතක කරන්න.."

චතුරංග ඇඳේ ඇලවී රූපවාහිනී යන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කළේ දුරස්ථ පාලකය මඟිනි. ඔහු නාලිකාවෙන් නාලිකාවට මාරු කර ව්‍යාපාරික ප්‍රවෘත්ති වැඩ සටහනක් යමින් තිබූ නාලිකාව තෝරා ගත්තේය. යළිත් වරක් කවුරුදෝ දොරට තට්ටු කළේය.

"එන්න.."

දොර ඇරගෙන ආවේ ජානකී නැන්දාය. අප දෙදෙනාම සිතුවේ නැවතත් පැමිණ ඇත්තේ නිවසේ වැඩට සිටින චන්ද්‍රා කියාය. මා වෙත නැමුරු වී උන් ඉරියව්ව මාරු කළ චතුරංග ඇඳෙන් නැගිට්ටේය.

"ආ.. කවුරුත් නැද්ද..?"

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 14

ජානකී නැන්දා එවැනි යමක් නොඇසීය පුතුව සිටිණි, අප අලුත විවාහයක් වූ යුවලකි. අප දෙදෙනාම ඇගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දුන්නේ නිහඬ සිනහවකිනි.

"දැන් මොකද ගංගාට..?"

"එයාට ෂොක් එකක් වගේ දෙයක් වුණේ නැන්දේ.. දැන් හරි.."

"අනේ මංදා.. ඔහොමත් කැගහනවද විහිලුවක් කරාම.. ආ.. අන්න විහංගි බලාගෙන ඉන්නවා බ්‍රේක්ෆාස්ට් ගන්න චතු පුතා එනකං.."

ජානකී නැන්දා එය කීවේ විධානයක් පරිද්දෙනි. එය චතුරංගට පමණක් කළ ආරාධනයකි. විහංගී බලා සිටිනුයේ චතු එනතුරුය.

"අපි බ්‍රේක්ෆාස්ට් ගෙන්නා ගන්නමෙ නැන්දා.."

"මේක හෝටලයක් කියල හිතුවද පුතා..? අප්පච්චි හිටිය නම් කණවැඩි ගහන්නෙ.. පවුලෙ හැමෝම එකතු වෙලා කෑම කනවා මිසක් කාමරවලට වෙලා තනි තනිව කෑම කන පුරුද්දක් මේ සිකුමිණ මංගලාවේ තිබුණෙ නෑ.."

ජානකී නැන්දාගේ කතා විලාශය ඉතාම වේගවත් විය. ඇය, මා දෙස බලමින් කතා කළේ හරියට මා මහා අපරාධයක් කළා වැනි හැඟීමකිනි.

"ගංගට සනීප නෑ නැන්දෙ.."

"අපනීසකාරියා කාමරේ හිටියදෙන්.. පුතා යන්න පල්ලෙහාට.. කට්ටිය බලාගෙන ඉන්නවා.."

චතුරංග කිසිවක් කර කියාගත නොහැකිව මදෙස බැලුවේය. ප්‍රශ්නයක් ඇති නොවන්නට මා ඔහු බලා ගත යුතුය.

"ඔයා යන්න චතු.."

චතුරංග කාමරයෙන් පිටවී ගියේය. නැවත් ජානකී නැන්දා මා අසලම රැඳුණාය. ඇය දැන් සැරසෙන්නේ කුමකටද..?

"ගංගාට මොකද වුණේ..?"

ජානකී නැන්දා මා අසලින් ඉඳගනිමින් ඇසුවාය.

"චතුරව ඇද්දම මං බයවුණා.."

"ඒක මිසක්.. පුරුදු නැතිකම.. අපේ ළමයිනම් පූල් එකේ දැක්කත් පනින්නනේ බලන්නෙ.."

"මට ඕවා පුරුදු නෑ.."

"අපේ වගේ වැදගත් පවුලකට කෝකිත් වුණාම ඒ හැමදෙම පුරුදු වෙන්න ඕනෑ.. නැත්තං ලැජ්ජාව චතුරංගටයි.. අපේ පුන් අක්කටයි.."

මම නිහඬ වීමි. එහෙම මිසක ඇය හා තර්ක දිනා ගන්නට මට යමක් නොවිණි.

"ගංගා රස්සාවෙන් අස්වෙනවද..?"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 15
www.sinhalaelibrary.com

"අනේ නෑ නැන්දේ.. චතුරංගත් කැමතියි මම රස්සාව කරනවට.."

"එතකොට සිතුමිණ බිස්නස්වලට උදව් කරන්නෙ කවුද..?"

"මං බිස්නස්වලට එච්චර කැමති නෑ.."

"ඒක හරි කතාවක්නෙ.. කේන්දර ගැළපුණායි කිව්වට මේ දෙන්නගෙ කිසිම ගැළපීමක් නෑ කියල මට හිතෙන්නෙ.. දෙන්නගෙම මට කේන්දරේ වෙලාවක මං හොඳ තැනකින් බලන්න.."

ජානකී නැන්දාගේ කතාව මට මහත් හිසරදයක් විය. මම රූපවාහිනී යන්ත්‍රය ක්‍රියා විරහිත කර දැමුවෙමි.

"හා. හා.. ගංගාත් කපන්න එහෙනම්.. චතු පුතා දැන්ම එන එකක් නෑ.. දන්නෙ නැද්ද විහංගිට එකතු වුණාම..?"

ජානකී නැන්දා එසේ කියමින් කාමරයෙන් නික්මුණාය. මේ මා සිතුමිණ මන්දිරයේ ඇරඹූ පළමු දිනයයි. එය උදාවේදීම අපල දවසක් යැයි මට සිතුණි. මා ජීවිතයේ කිසිදා ලොකු දේවල් පැතුවේ නැත. නමුත් මා නොඉල්ලූ දේවල් රැසක් ජීවිතය විසින් මගේ කර මත පටවා තිබිණි. බිමින් තැබිය නොහැකිය. ඒ සියල්ලම කරපින්නාගෙන මවිසින් මේ ජීවිත ගමන යා යුතුව තිබේ.

● ● ● ● ● ●

නැවතත් සුපුරුදු ජීවිතය ඇරඹුනේ මගේ නිවාඩු ඉවර වූ පසුවය. උදෑසනම සූදානම් වී මම විශ්ව විද්‍යාලයට යන්නේ මගේ රැකියාව සඳහාය. දේශන තිබෙන වේලාව අනුව මා යන එන වේලාවද වෙනස් වේ.

චතුරංග උදේ ආහාර ගෙන සුපුරුදු ලෙස සිය ව්‍යාපාරික ස්ථානයට යයි. චතුරංග ජපානයෙන් ඉලෙක්ට්‍රොනික් භාණ්ඩ ආනයනය කර ඒවා රට පුරා බෙදා හරින ව්‍යාපාරයක් කරගෙන ගියේය. 'සිතුමිණ සමූහ ව්‍යාපාර' චතුරංගගේ පියා විසින් ඇරඹූ දෙයකි. පිටරටින් ආනයනය කරන මෝටර් සයිකල්, අත් ට්‍රැක්ටර්, වතුර පොම්ප වැනි ව්‍යාපාරයන්ද වෙනමම යමින් තිබුණේය.

සිතුමිණ ගෲප් හි සභාපතිතුමා වූයේ චතුරංගය. නමුත් ඊට වඩා ඔහුට ඉහළින් උපදෙස් සපයමින් අණ දෙමින් ඔහුව ක්‍රියාත්මක කළේ දිසානායක මැතිණියයි. චතුරංගගේ, පියාගේ හදිසි වියෝවෙන් පසු කලක් අම්මා ව්‍යාපාරයේ සභාපතිනියව සිට ඇත. පසුව ඇය කැමැත්තෙන්ම එය චතුරංගට බාරදී ඇත.

"ආ.. අද හරි ලස්සනයි දුව.. එන්න.. එන්න.. කෑම ලෑස්තියි.."

මා සූදානම් වී පහළට එද්දී චතුරංග සමග උදෑසන පුවත්පත් බලමින් උන් ආත්තම්මා කීවාය. සිතුමිණ ව්‍යාපාරයේ නොපසුබෙන ශක්තිමත් අධිකාරලම් ආත්තම්මාය. සීයා අකාලයේ මිය යාමත්, ඇගේ පුතා වන චතුරංගගේ පියා අකාලයේ මිය යාමත් යන හේතු කාරණා උඩ ඇය තරමක දුකින් සිටියාය.

"කෝ බලන්න.. මොකද මේ කෙල්ලට පුදුම පොරක් ඇඳලා..!"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 16

"මේ සාරියට ගැලපෙන්නනේ අත්තම්මේ.."

"හරි.. හරි.. දැන් ස්ටයිල් එක ඒකනේ.. ඔහොම ඉන්නකෝ.. මං ළඟ හොඳ තැග්ගක් තියෙනවා.. ඒකට අයිතිකාරි ගංගා නමයි.."

අත්තම්මා එසේ කියමින් ගෙට ගියාය. අම්මා ද ඔසරිපොට හරි ගස්සාගෙන අප අතරට ආවාය.

"දුව ඔෆිස් යන්නෙද..?"

"ඔව් අම්මා.."

"කොහොමද යන්නෙ..?"

"චතු මාව කැම්පස් එකට දාලා එන්නං කිව්වා.."

"පුතත් අද ඔෆිස් යන්න ඕන.. ඒයා බඩු වගයක් ඇවිත් තියෙනවා.. අර අපි ඕඩර් කරපු බයිසිකල් ටික.. [illegible] ඒවත් එක සැදිවත්නත් ඕන අනිද්දට.."

"මගෙ සෙක්‍රටරි වැඩේට හොඳ අම්මා.."

චතුරංග ශ්‍රී සංඥාවෙන් මම යමක් තේරුම් ගතිමි. විහංගී ද මේ ව්‍යාපාරයේ කොටස්කාරියකි. නමුත් හැම දෙයකම නිර් අයිතිය ඇත්තේ දිසානායක මැතිණිය ළඟය. අත්තම්මා ද සිය දේපළවල අයිතිය පවරා ඇත්තේ දැඩි විශ්වාසයකිනි. අත්තම්මාගේ දුව වූ ජානකී නැන්දා, එනම් විහංගීගේ අම්මාට වඩා තම දේපළය ඇය විසින් විශ්වාස කර [illegible] අපෙමි.

"මං ටිකක් නිදහසේ ඉන්න ඕන අම්මා.. එය පොඩි පොඩි වැඩ විහංගීට බලන්න කියන්න.."

"ඒ දරුවටත් බරක් පතලක් නොවෙන එකක්යැ... හිතල මතල තීරණ ගන්න එයාටත් බැ.. විහංගීත් දැන් එයි.. පුතත් එක්ක යන්න.."

"ඇයි විහංගීගෙ කාර් එක..?"

"[illegible] කිව්වා.."

අත්තම්මා කුඩා මංජුසාවක් රැගෙන අප අතරට ආවාය. අම්මා ද උද්වේගයෙන් ඒ දෙස බැලුවාය.

"මොකක්ද අත්තම්මේ ඔය..?"

ඇය පත්තර මේසය මත එය තබා පුටුවක වාඩිවූවාය. අනතුරුව අපේ කිවුණු මංජුසාව විවෘත කර එහිවූ දිග මාලයක් අතට ගත්තාය.

"මේ [illegible] සීයා මාව කසාද බඳිනකොට දාපු මාලෙ.. මේ මාලෙ සීයාගෙ අම්මගෙ එකක්.."

ඒ වනවිට විහංගී ද කාර්යාලයට යාමට සූදානමින් අවුත් සිටියාය. ඇය ඇඳ සිටියේ තද පැහැති සෝට් ඇඳුමකි.

"විහංගී ඉඳගන්න දුව.."

"මේ කාටද ඕං අත්තම්මේ කරන්න යන්නෙ..?"

'O3 Readers Community'
Hemantha007..for
www.sinhalaelibrary.com
3wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK

"මං බලන් හිටියේ චතුරංග පුතා කසාද බඳින එකක් නෑ කියලා.. එහෙම වුණොත් නම් දිසාසේකර පරම්පරාව එතනින් ඉවරයි.. මේ මාලෙටත් අයිතිකාරියක් නැතිව යනවා.."

එය ලක්ෂ ගාණක් වටිනා දියමන්ති එබ්බවූ මාලයක් විය. බැලූ බැල්මට එහි වටිනාකම තාමත් දිස්වෙයි.

"මං මේක ගංගා දුවට දෙනවා.."

"ගංගාට..? ඇයි අත්තම්මා..?"

විහංගි මැද්දට පැන්නාය. ඇගේ මුහුණ රතුවී දහඩිය ගලමින් තිබිණි.

"විහංගි.."

"ඕක ගංගක්කට දෙන්න බෑ අත්තම්මා.. ඔය මාලෙ අයිති මට.."

"විහංගී.. මේක අයිති දිසාසේකර පරම්පරාට ගෙනියන්න පුතෙක් හදන පවුලේ ලේලිට.."

අත්තම්මා ඒ වචනය කියනවාත් සමඟම කවුරුත් නිශ්ශබ්ද විය. ඇය එය මගේ ගෙලට දමද්දී මගේ දෑසට කඳුළු පිරිණි.

"මේ මාලෙ පුතෙක් වඩින එකක්.. පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට යන නිසා මේක ගංගා දුවට වුණත් වැඩි කාලයක් අයිති කරගෙන ඉන්න බෑ.. කවද හරි [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 18

දෙන්නම වෙනවා.."

අත්තම්මා එසේ කියද්දී විහංගි ගස්සා ඉවත බලා ගත්තාය.

"ඔය මාලෙ අයිති අපේ අම්මට.. අපේ සීයගේ දේ එයාගෙ දුවට මිසක පිට ගෑනියෙකුට අයිති වෙන්නෙ කොහොමද..?"

විහංගි එසේ කතා කරනු ඇතැයි මම නොසිතුවෙමි.

"විහංගි.. දුව.. තමුන්ට අයිති නැති දේකට තනින්න එපා.. තමුන් මිනිස් යන්න ආව නම් අයියත් එක්ක යන්න.."

අම්මා, විහංගිට තදින් කතා කළාය. විහංගි දෑසේ කඳුළු පුරවා ගත්තාය.

"මේ සුදු නැන්දගෙයි, අත්තම්මාගෙයි [illegible] නිසා.. මට අයිති වෙන්න තිබුණු හැමදේම නැතිවුණා.. විකාර වැඩ.. බලමුකො.. බලමුකො.. හැමදේම පොදි බැඳගෙන යන හැටි.."

විහංගි අසිය හැප්පුවේ මටය. ඇය අප වෙතින් නිසලව සිටි චතුරංගටත් තල්ලු කරගෙනය. අත්තම්මා මාලය මගේ කරේ පැළැන්දුවාට මා තුළ කිසිම සතුටක් නොවීය. එය මට මහත් බියක් හා චකිතයක් ද විය.

"දුව.. මගෙ දුව හරි වාසනාවන්තයි.. දැක්ක නේද අත්තම්මා කිව්ව දේ.. මටවත් නොදුන් මාලෙ දුවට දුන්නෙ.. [illegible] වාගෙම පොරොන්දුවක් මතක තියාගන්න.."

www.sinhalaelibrary.com

අම්මා ඒ ටික කියද්දී චතුරංගවත්, විහංගිවත් මා ළඟ සිටියේ නැත. අත්තම්මා ද උඩු මහලට යමින් සිටියාය.

"අපට මුණුබුරෙක්ගෙ මූණ බලන්න ඕන ඉක්මනට.. එතකොටයි මය මාලෙට ඔයා නියම අයිතිකාරි වෙන්නෙ.."

කුමක්දෝ හේතුවකට මසිත දැවෙමින් තිබිණි. මට මේ සියල්ලන්ගෙන් මිදී තනිව සිටීමේ උවමනාවක් දැනිණි. දේපළ, වස්තු තණ්හාව කෙදිනකවත් මගේ හිතේ තිබුණේ නැත. කුඩා කල සිටම අප්පච්චී උගන්වා තිබුණේ හොඳම ධනය ඉගෙනීම බවය. ඒ කියමනට අනුව නංගිත්, මාත් ඉගෙනීමේ ඵල නෙලා ගත්තෙමු. ගංගා ලියනආරච්චි නම් වූ සමාජ විද්‍යා කථිකාචාර්යවරිය බිහිවූයේ එහෙයිනි. රිද්මා ලියනආරච්චි නම් වෛද්‍යවරිය අනාගතයේදී ඒ කියමනට අනුව දොරට වඩිනු ඇත. ඒ හැර මා මේ අත් සැපයක් සොයා ආ ගමනක් නොවේ.

"පරක්කු වෙනවනෙ.. දුව කාලා ඉක්මනට යන්න.."

"කන්න බෑ අම්මා.. දැනටමත් පරක්කුයි.. මං ගිහින් එන්නම්.."

මම, අම්මාගේ දෙපතුල අල්ලා වැඳ ආශිර්වාද ගතිමි. අත්තම්මා සිටිනු දැක්කේ [illegible]. චතුරංගත්, විහංගිත් සිටියේ එහිය. මම අත්තම්මාටත් වැඳ චතුරංග ළඟට ගියෙමි.

"වතු.. මට පරක්කුයි.."

තාමත් චතුරංග උන්නේ [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 19

වූ කිරිගරුඬ මේසය මත හිස තබාගෙන හඬමින් උන්නාය.

"වතු.."

"ඔයා අල්විස් එක්ක යන්න ගංගා.."

චතුරංග ගණනකට නොගෙන කීවේය. අල්විස් යනු පවුලේ රියදුරාය. ඔහු සොයාගෙන යා යුතු නැත. මට ද ආත්ම ගරුත්වයක් තිබිණි. මම මගේ ජංගම දුරකතනයෙන් කැබ් රථයකට කතා කළෙමි. ගේට්ටුව ළඟ උන් ආරක්ෂක නිලධාරියා පුදුම වී බලා උන්නේය.

03

විවාහ වූ අලුත්ම මුහුණ දෙන්නට සිදුවූ ප්‍රශ්න සුළු ඒවා නොවිය. සංකීර්ණ පවුල් සමාජයක පරම්පරාගත ප්‍රශ්න මා ඉදිරියේ මෙසේ දිග හැරෙද්දී ඒවා විසින් මගේ මනස ව්‍යාකූල තත්වයකට පත්කොට තිබිණි. හැම දෙයක්ම දරන්නට පුළුවන්කම තිබුණද චතුරංගත්, විහංගිත් අතර ඇති කද බැඳීම ළඟ මා ද දෙවෙනියා බවට පත්වීම මට දරන්නට නොහැකිය. අලුත ගෙනා, අමාරුවෙන් සොයාගත් මනාමාලිය විහංගි ඉදිරියේ සදෙවෙනි කොට කතාන්නට තරම් චතුරංගට කයියක් වූයේ කොහොන්ද..? නමුත් අලුත් මනාලියගේ දෑසේ කඳුළු නවෙනෙතුරු වැරදි අදහස් දීමට පුරුවන. දෑසේ කඳුළු පිසදා ගන්නත් සිත එක්තැන් කරගෙන මට දේශනය කිරීමට පවා නොහැකි විය.

"මැඩම්ට සනීප නැද්ද..?"

මගේ ශිෂ්‍යයෙකු වූ දිප්ත පැමිණ විමසුවේය. ඔහු අවසන් වසරේ සිටින දීප්තිමත්ම ශිෂ්‍යයෙකි. [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 20

ඔහු මට වඩා වසර අනුකින් හෝ හතරකින් බාල වන්නට ඇත. නමුත් අනෙකුත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් තුළ නැති අනුකම්පා සහගත හෝ ලෙංගතු හැඟීමක් ඔහු තුළ විය. මා චතුරංග දිසානායක සමඟ විවාහ වීමට යන ආරංචිය ලැව් ගින්නක් සේ විශ්ව විද්‍යාලය තුළ පැතිර ගිය දිනවලදී ඔහු මා සමඟ ඒ සඳහා තර්ක කළේය.

"ඇයි දිප්ත එහෙම ඇහුවේ..?"

"මැඩම්ගෙ මූණේ වෙනදා තිබුණ කාන්තිය නැති නිසා.."

"ඒ කියන්නෙ වෙනදාට දිප්ත ලෙක්චර්ස් නොවෙයි අහගෙන ඉඳලා තියෙන්නෙ.. මගෙ මූණෙ කාන්තිය දිහායි බලලා තියෙන්නෙ.."

දිප්ත සිනාසුණේය. වසර හතරක් පුරාම මගේම දේශන වලට සහභාගී වෙමින් මගේ විෂයේ හොඳ දක්ෂකම් පෙන්නුවේද ඔහුමය.

"ප්‍රශ්නෙ, අද ඒ කාන්තිය නැති එකනෙ.. සනීප නැද්ද කියල ඇහුවෙ ඒකයි.."

දිප්ත සිමට සිනාසෙමින් මා මග හැර යන්නට ගියේය. ගුරුවරියක වශයෙන් මා මගේ සිසු සිසුවියන් ඇසුරු කළේ පරතරයක් තබාගෙන නොවේ. ඔවුන් සමඟ එකට කමින් බොමින් විනෝද චාරිකාවලට සහභාගී වෙමින් ඔවුන්ගේම දයාබර යෙහෙළියක තරමට මම ඔවුනට සමීප වූයෙමි. දිප්ත ඒ අතරින් මට සුවිශේෂී ශිෂ්‍යයෙකු විය. නමුත් වයසින් ඔහු මගේ පෞද්ගලිකත්වයට සමීප වීම මට නුරුස්සන්නක් විය.

"මැඩම්.. සිතුමිණ ගෲප් කියන්නෙ ලංකාවෙ ඇත එකේ බිස්නස්කාරයෝ.. ඒ විතරක් නෙමේ.. පරම්පරාගත සාම්ප්‍රදායික මිනිස්සු.."

ඒ දිනවල දිප්ත මා හා තර්ක කළේය. ඔහුගේ තර්කය, මගේ නංගි රිද්මාගේ අදහස්වලට සමාන විය.

"ඉතින්..? දිප්ත මට මොකක්ද කියන්නෙ..?"

"මැඩම් අම්මාරුවෙන් හදාගන්න ජීවිතේ.. එතනට කැප කරන්න එපා කියලා.."

"එතකොට මගෙ මැරේජ් එක..?"

"මැරේජ් එක මැරේජ් එකක් වෙන්න ඕන නිසයි කියන්නෙ.."

"චතුරංග මට ආදරේ නම්..?"

"මුණ ගැහිලා මාසයක්වත් නෑ.. මැඩම්ට පුරවන්ද ආදරේට අර්ථකතන දෙන්න.. මැඩම් කොහොමද කියන්නෙ චතුරංග, මැඩම්ට ආදරේ කරනවා කියලා.."

"ආදරේ නොකරවා කියන්නෙ කොහොමද..? මේක යෝජනාවක්.. යෝජනාවකින් කසාද බඳින දෙන්නෙක් ආදරේ කරන්න බැරිද..?"

"නෑ.."

දිප්ත එයාද ගොඩක් ඉදිරිපත් කළේය. රිද්මා මට කියූවේත් ඒ විකය. පාන්දර පහට විතර අවදි [illegible]

ව්‍යාංජන දෙක කුහක් හදාගෙන බත් පාර්සලයක් බැඳගෙන හදිසියේ කෝච්චියට දුවන පුවලගේ ව්‍යාජ ජීවිතය සුන්දර නොවන්නේද..? කිරිඳ පේ හදන අරු සැමියා පොල්තායි. ඇය මිදුල අතුගාන අරු සැමියා මල් වලට වතුර දායි. දෙදෙනා තුළ ඇත්තේ සමගාමීත්වයෙන් දිවෙන හැඟීමය. ඒ තුළ සුන්දරත්වය අඩංගුය. නමුත්.. මම මගේ දෛවයට දොස් නොකියමි. චතුරංග ධන කුවේරයෙකු වුවද ඔහු සමඟ මට ද ජීවිතයක් තිබේ. මා ඔහුගේ ආදරණීය බිරිඳය.

සවස හතරට මගේ දේශන නිමවිය. මාව සිතුමිණ මන්දිරයට රැගෙන යාමට සුඛෝපභෝගී වාහනයක්, රියදුරා සමඟ එවා තිබුණේ දිසාපේක්ෂාර මැතිණිය විසිනි. මා කැට ගෙනාවුනේ වෙනෙසකාරී හැඟීමෙන් යුතුවය. උදුම්බලේ අපගේ සාමරයට පියමං කරන්නටත් මත්තෙන් කවිත් රියක් මිදුලේ නැවැත්වීණි. එයින් බැස ගත්තේ ලොකු තාත්තාය.

"අම්මෙ.. අම්මෙ.. කෝ මේ අම්මා.."

ලොකු තාත්තා ගෙට ඇතුළු වූයේ පාවෙන වූවෙකු පරිද්දෙනි. උගත්, ධනවත් යයි සම්මත සමාජය, [illegible] මාරකාරයින්ගේ බිරින්දෑත් මෙන් මෙසේ කැකෝ ගසමින් නැටීමෙනු ඇතැයි මම නොසිතුවෙමි.

"ආත්තම්මා.. මුදුන් වදිනවා.."

සවස පහ වනවිට මුදුන් වැඳීම අනිවාර්යය අංගයක් කරගත් උන් ආත්තම්මා මිද කාමියෙන් එළියට එන්නේ නැත පමණය. සියලුම ගාථා කියා දෙවියන්ට පිං පමුණුවා, මිද

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 21

වේලාවක් භාවනා කිරීමෙන්ද අනතුරුවය.

"ඒ බුදුන් වැඳිල්ලෙන් මට වැඩක් නෑ.. බුදුන් වඳින, දෙවියන් අදහන මිනිස්සු මෙහෙම අසාධාරණ වැඩ කරනවද..?"

ඒ හඬට අම්මාත්, ආත්තම්මාත් දෙදෙනාම එළියට ආහ. සිතුමිණ මන්දිරයේ සුඛෝපභෝගී භාණ්ඩයන්ගෙන් උපරූවට පත්ව සිටි විසිත්ත කාමරය දැන් රණ්ඩුවකට අර අඳිනු පෙනේ.

"මොකද මේ ලොකු දුවේ..?"

"ඇයි අම්මා මෙහෙම අසාධාරණකම් කරන්නෙ..?"

"මොකක්ද මං උඹට කළ අසාධාරණේ..?"

"එකක් නෙමේ.. එකක් නෙමේ.. හුඟාක්.."

"ජානකී මේ.. කියන දෙයක් හෙමින් කතා කරපන්.. උඹලට දෙන්න තියෙන හැම දෙයක්ම දීලා මං තියෙන්නෙ.. තව මොනවද ඉල්ලන්නෙ..?"

"අම්මා.. අප්පච්චි, අම්මට බැන්ද මාලෙ ගංගාට දුන්නෙ ඇයි..? ඒක අයිති මගෙ කෙල්ලට.."

අද උදයේ ආත්තම්මා මගේ කරේ බැඳි මාලය නිසා පවුල් අතරේ අම්මලා, දූලා අතරේ මෙසේ විරසකයක් හටගනු ඇතැයි මම නොසිතුවෙමි. ඇගේ එතුණු සර්පයෙක් ගලවා විසි කරන්නා සේ මට මාලය ගලවා දැමිය හැකිය. නමුත් මෙය පරම්පරාවෙන් ආ උරුමයකි. ඒ සම්ප්‍රදායික රීතිය මං කඩා දමන්නේ කෙසේද..?

"මාලෙ අයිතිවෙන්නෙ පිරිමි සහෝදරයින්ගේ බිරිඳකට.. ඒකෙනුත් පවුලෙ බැඳිම්වලට තමයි ඒ අයිතිය ලැබෙන්නෙ.. මේවා ඉතිං මං හැදුව ඒවා නෙමේ.. චතුරංගගෙ නෝනට තමයි ඒක අයිති වෙන්න ඕනා.."

"ඕක අයිති විහංගිට මිස පිට ගෑනුන්ට නෙමේ.."

"ගංගා පිට ගෑනියෙක් නෙමේ ලොකු දුව.. ගංගා, චතුරංගගෙ කසාද ගෑනී.. අන්න ඒක මතක තියාගන්න.."

"අම්මත් මේක මතක තියාගන්න.. විහංගි, චතුරංග බඳින්න හිටියෙ.. ඒක කඩල සෝන්දර පස්සෙ ගිහින් මගෙ කෙල්ලගෙ අනාගතේ නැති කළේ අම්මා.."

මම විස්මයට පත් වුණෙමි. විහංගිත්, චතුරංගයෙත් ඇති බැඳියාව එවැනි ප්‍රේම සම්බන්ධයක්ද..? දෙදෙනා නෑනා සහ මස්සිනා බව සැබෑය. කුඩා කළ සිට එකට හැදුණු වැඩුණු බවත් සැබෑය. එහෙත් විවාහයක් දක්වා දුර දිග යන්නට තරම් සබැඳියාවක් ඔවුන් අතර විද..?

"ජානකී අක්කා හදන්නෙ චතුරංගගෙ පවුල් ජීවිතේ කඩා දාන්නද..?"

මා විස්මිත වී බලා සිටිද්දී අම්මා ඇසුවාය.

"මගේ කෙල්ලගෙ සෝන්දරේ නරකයි කියලා ඒකියගෙයි, චතුරංගගෙයි සම්බන්ධෙ කඩලා දාද්දි ඇයි මගෙ දරුවා ගැන හිතුවෙ නැත්තෙ..?"

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 22

"දෙයියනේ.. මේක හරි කතාවක්නෙ.. ගංගා.. ඔයා යන්න දුව උඩට.. ටිරිසියාව.. වෙන මොනවාද..?"

අම්මා මට එසේ අණ දුන් පසු තවත් එතැන රැඳීමේ අවශ්‍යතාවයක් මට නොවිණි. තවත් මා එතැන රැඳී සිටියහොත් විපතක්ම මෙන් සිය අත් යමක් සිදු නොවන වග මට දැනිණි. ආත්තම්මාත්, ජානකී නැන්දාත් අතර රණ්ඩුව දැන් සිද්ධ වෙන්නේ අම්මාත්, ජානකී නැන්දාත් අතරය. මේ කිසිවක් නැසෙන්නට මම කාමරයට වැදී දොරගුළු දාගතිමි.

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

චතුරංග ගෙදර එනවිට රාත්‍රී දොළහ පමණ විය. ඒ වෙනතුරුත් මම කාමරයෙන් පිටත නොපැමිණියෙමි. එත්දෙන දුක් කෑම් තනිහාට කිව්වද මම පහළට නොබැස්සෙමි. චතුරංගත්, විහංගීත් අතර ප්‍රේමයක් හටගෙන තිබුණ බවත්, විහංගියේ හඳහනේ ඇති දෝෂ නිසා එයට ආත්තම්මාත්, අම්මාත් තදින් විරුද්ධ වූ බවත් ජානකී නැන්දාගෙන් කියවුණු මොහොතේ පටන් මගේ හදවත කියන ශෝකී ගිය මටද දරාගත නොහැකි විය. ඒ ප්‍රේමය තවමත් ඔවුන්ගේ සිත් තුළ නැතුවා නොවේද..? ඔවුන් හැසිරෙන විචිත්‍ර විලාශයෙන් ඔවුන් දෙදෙනා අතර පද බැඳීමක් තිබෙන වග මට නිකමට සිතුණි. ඒ සිතුවිල්ලටම යටින් ඇක්කාවූ පහසය මොන තරම් නම් සවුක අත්දැකීමක්ද..?

චතුරංග මගේය යන සිතිවිල්ල මගේ සිත පුරාම ලැගුම් ගෙන ඇත. නමුත් මේ අවස්ථාවේදී අබොදුරු පෙම්වතියක මෙන් හැසිරී අලුත් ප්‍රශ්න ඇතිකර ගත යුතු නොවේ. සමාජය ගැන දැන උගත්කමින් ඇති සමාජ විද්‍යාව ගැන බොහෝ දේ හදාරා

ඇති මා වැනි සාහොත් පවුලේ ප්‍රශ්නයක් වෙනුවෙන් කඳුළු නාස්ති කරගත යුතු නොවන බව මට වැටහිණි. නමුත් සියලුම දේ පරදවා මගේ මානුෂීය හැඟෑනුකම් ඉස්මතු වෙද්දී මා සමාජයේ කුමන තරංතීරමික සිරියක් ඒ සියල්ල හැඟෑනුකම් හමුවේ පරාජයට පත් වේ.

"ගංගා.. නිදි නැද්ද..?"

චතුරංග කාමරයට ඇතුල්වෙමින් ඇසුවේය. ඔහු කාමරයට පැමිණියේ ද කමිසයේ බොත්තම් ගලවාගෙනය.

"නෑ.. පොතක් කියව කියවා හිටියෙ.."

"පොඩි පොඩි ප්‍රශ්න ටිකක් තිබුණා මිසිස් එපා.. ඒ ඔක්කොම විසඳලා එද්දී ටිකක් රෑ වුණා.."

ඔහුගේ කටින් බියර් ගඳක් හමුන් විණි. ඔහු පුරුද්දක් වශයෙන් මත්පැන් ගන්නේ නැත. ඔහු සා සමඟ යෝ ඒ නැකිසට යන්නට ඇතැයි මට සිතුණි.

"ඔයා ඩිනර් ගත්තද ගංගා..?"

"නෑ.. ඔයා එනකං හිටියෙ..."

"එහෙනම් ඔයා බඩගින්නෙ.. මං වොෂ් එකක් අරගෙන එන්නං.."

ඔහු එසේ කියමින් නාන කාමරයට වැදුණේය. සත්තට තරම් ක්‍රියාවක් මසිතේ නොවිණි. ඔහු විහංගීත් සමඟ සුළු [illegible] ව ඇතිය මාව රැවටන්නට හදනවාදැයි වරෙක

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 23

මට සිතුණි. මා බැඳී ඇත්තේ ලෙහෙසියෙන් දමා ගසා යා හැකි පවුලකට නොවේ. මා චතුරංගගේ බිරිඳ පමණක් නම් අපගේ ප්‍රශ්න අපටම විසඳා ගන්නට තිබිණි. නමුත් දිසාසේකර පවුලේ ලේලිය වශයෙන්, දිසාසේකර පරම්පරාව ඉදිරියට ගෙන යන සටනේ පුරෝගාමී වීර සෙබළිය වීමේ වරම මට ලැබී තිබියදී මට මේ කිසිවක් දමා ගසා යා නොහැක.

මගේ කුසින් පුතෙකු බිහිවූ දිනෙක චතුරංගට, විහංගී අමතක වනු ඇත. විහංගිට ද සැමදා තනිකඩ ජීවිතයක් ගත කළ නොහැක. අත්තම්මා දැනටමත් විහංගිට හොඳ යෝජනාවක් ගැන බලන්නීය. මම සිත හදාගතිමි.

"යමු කන්න.."

චතුරංග මගේ කර වටා අතක් දමාගෙන පහළට බැස්සේය. චන්දන නිදි කිරමින් අවදිව කෑම මේසය ළඟ උන්නේය.

"සර්.. මොනවද කන්නෙ..?"

"මොනවද රට හැදුවෙ..?"

"එළවළු බත් එකක් තියෙනවා චිකන් එක්ක.. ඉඳිආප්ප තියෙනවා.."

"පිඟානකට බෙදල බත් ටිකක් ගේන්න.. අරින්න ඕන නෑ.."

චතුරංග, චන්දනගේ පිටට සෙමින් තට්ටුවක් දමමින් කීවේය. සිතේ වූ මානසික නොසන්සුන්තාවය නිසා දෙවල ද මට හරිහැටි

කෑමක් නොගත්තෙමි. තද කුසගින්නක් මා තුළ ඇති වන බව මට දැනුණේ චන්දන ගෙනා කෑම පිඟාන දුටු විටය.

"ඉඳගන්න.. මං කවන්නම්.."

චතුරංග අත සෝදාගෙන මා ළඟින් වාඩිවෙද්දී සැබවින්ම මට කෑගසා හඬන්නට සිතුණි. චතුරංග මට ආදරය කරන්නේ මොන තරම් පුදුම විදිහකටද..? උදෑසන වෙන විද්‍යාලයට යන්නට හදද්දී ඔහු හැසිරුණේ මාව අඳුරන්නේවත් නැති ගානටය. විහංගි සම්බන්ධයේ පිටිද්දී ඔහුට මාව අමතක වෙනවාද..?

"මොනවද කල්පනා කරන්නෙ..? බඩගිනි නැද්ද..?"

"බඩගිනියි.."

මට බත් කවමින් ඔහු ද බත් කටවල් තුන හතරක් කෑවේය. ඔහු ද ඉන්නට ඇත්තේ කුසගින්නේ යැයි මට සිතුණි.

"චන්දන.. අපේ කෝල්ලෝ අපිට කෝපි දෙකක් අරන් උඩට වරෙන්.."

"කෝපි දෙක දොර ළඟින් තියලා යන්න.."

"ඒ මොකද..?"

"මට බන්නම්මා කිව්වා අලුත් කපල් ඉන්න කාමරවලට ගිහින් කරදර කරන්න එපා කියලා.."

"දෙනවා උඹට මං දෙකක්.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 24

චන්දන නැගී සිටියේය. නැම කාමරයට යා වෙන්නට සාදා ඇති නවීන පැන්ට්‍රියට ගිය ඔහු විදුලි කේතලය ක්‍රියාත්මක කළේය.

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

අපගේ විවාහයට මාස තුනක් පිරෙද්දී මට සිතුමිණි මන්දිරයේ අලුත් ජීවිතය ගැන හුරුවක් ලැබිණි. දහවලට පාළු සොහොනක් තරමටම පාළු වූ මේ මන්දිරයේ මනුෂ්‍යයෙක් ජීවත්වෙන්නේ කෙසේදැයි මටම සිතී තිබුණි.

බත්තම්මාත්, චන්දනත්, රියදුරු අල්විස් මෙහි වූ නිත්‍ය සේවකයින් විය. ආරක්ෂක නිලධාරීන් සතිපතා මාරු වූහ. ඒ ඇරෙන්නට කණිකොළ කැපීමට ගෙඋයන පැකසීමට, බල්ලන් නෑහැවීමට ආදී වැඩවලට අමතර සේවකයින් සතියකට වරක් පමණ ඇවිත් යති.. අම්මාත්, ආක්කම්මාත් පින්දීම්, කඨින කැම බෙදාදීමේ උත්සව, මුල්ගල් තැබීම් ආදියෙන් කෙදිනකවත් හෙම්බත් නොවූහ. එය ඔවුන්ගේ නම්බුවට කාරණයක් වූහ.

මේ තුන්මසටම අම්මාවත්, නංගීවත් බැලීමට ගමේ යාමට චතුරංගට ඉස්පාසුවක් නොතිබීම මගේ කණගාටුවට හේතු විය. ඒ හැමවිටම ඔහු මසිත සනසමින් ගමන කල් දැමීය. රිද්මා නම් දෙතුන් වරක් විශ්ව විද්‍යාලයට අවුත් මාව බලා ගියාය. රිද්මාගේ ඉගෙනීමට වැඩි මුදලක් වියදම් කරන්නේ මාය. මගේ ජීවිතය කියද, එයට මා කුමක් කරනවාද යන කිසි දෙයක් චතුරංග විසින් සොයා බැලූ... ... විශ්ව විද්‍යාල කතිකාචාර්යවරියක යන නම්බුනාමය මත පමණක්

මට සේවයට යන්නට සිදුව තිබිණි.

"ගංගා.. අද ලෙක්චර්ස්ද..?"

සුපුරුදු පරිදිම මා සූදානම්ව එද්දී පත්තර මේසය මත තේ බොමින් උන් චතුරංග ඇසුවේය.

"ඔව් චතු.."

"මගෙ මීටින් එකක් කැන්සල් වුණා.. කෙටි දේශීය වේ එකක්.. අපට පුළුවනි අද ඔයාගෙ ගමේ ගිහින් එන්න.."

"චතු.. ඇත්තමද..?"

"ඇත්තම තමයි.."

මගේ සිත පුදුමාකාර සතුටකින් පෙළී ගියේය. අදත් පාන්දර සුපුරුදු ලෙස අප්පච්චි දෙනුන්ගෙන් කිරි දොවන්නට යන්නට ඇත. කෝටිපති බෑණාට වුවද ගිය නම් අත දිග කිරීමට තරම් ඔහු සූදානම් නැති වග මම දනිමි. මා හට හම්බ කරන මුදලින් මා කළේ අපේ ගෙය පිළිවෙළකට සාදා ගැනීම පමණි. ගම පද්ධතියට ගැලපෙන පරිදි නැවු පෙට්ලි සල වීතන් පෙනුමට කියන්නට ගෙය සාදා ගන්නට හිත උවමනා වූයේ රිද්මාගේ අනාගතය ගැනත් සිතීමේ අයිතිය මා සතුව තිබූ නිසාය.

දිනෙක ඈ වෛද්‍යවරියක වූවත් බ්‍රාහ්මණියක් ලෙස සැරසී පොත් පිටකං විය ලුහු දොරකඩ සරසා තැබීම මගේ වගකීම විය. මා පිටකං වූයේ ... ඒ ... ඒ දොරකඩට ... ... මම සිහින මැව්වෙමි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK

"පුදුම වෙලා වගේ.. අපි අද ගිහින් හෙට ඒට එමු.."

"අනේ ශෝන් චතු... මං මේ ඇඳුම් චේන්ජ් කරගන්නද..! ඩෙනිම් එකකුයි, ටිෂර්ට් එකකුයි දාගන්නම්.."

"මිනෙ නෑං අලුත් මනමාලි ඔහොම යමු සාරියක් ඇඳගෙන.."

චතුරංග පත්තර මේසයෙන් නැගිට්ටේ මගේ දිගු වරලසින් අදිමිනි. ඔහුගේ මෙවැනි දඟකාර ක්‍රියාවලට මා ද කැමතිය. ඉඳහිට විහංගිගේ කරදරයෙන් සිත තරහ කර ගත්තද අප දෙදෙනාගේ ජීවිතය සතුටෙන් ගෙවෙන වග මට සිතේ. එයට ස්තූති කළ යුත්තේ ගෑහැනියක වශයෙන් මා සතු වූ ඉවසීම හා බුද්ධිමත්කමටය. ප්‍රේමයකට වඩා විවාහය බලවත් වන්නේ ඉහත කී හේතු කාරණා මත යැයි මට දැන් සිතේ.

මම වහා කාමරයට දුවගෙන අලුත් ගමන් බෑගයේ මගේත් චතුරංගගේත් ඇඳුම් කිපයක් එයට ඔබා ගතිමි. චතුරංග නාන කාමරයට වැදී නාගෙන ටිෂර්ට් එකක් හා ඩෙනිම් කලිසමක් දමාගෙන පඩිපෙළ බැස්සේය.

"කොහෙද මේ ළමයි බෑග් උස්සගෙන..? ගංගා කැම්පස් එකෙන් ට්‍රිප් එකක් යනවද..?"

"නෑ අම්මා.. අපි ගංගාලගෙ ගමේ යන්න කියලා.."

"ගමේ යන්න ලෑස්ති වෙලාද පුතා අම්මට කියන්නෙ..?"

"මේ දැන් විසයිවි කළේ අම් [illegible] එන්න විස්කපත් එක කැන්සල් වුණා.."

"ගංගාත් යන්න ආස ඇතිනේ.. එහෙනම් ප්‍රවේශමෙන් ගිහින් එන්න.."

මම අම්මාට නැවී වඳිද්දී ඇ මගේ හිස සිප ගනිමින් කීවාය. දුවක නැති පවුලේ දුවකට අවශ්‍ය ආදරය මා නොඅඩුව විඳින වග මට දැනේ.

"අත්තම්මා කෝ අම්මෙ..?"

"එළියෙ ගිහියා.. ආත්තම්මටත් කියල යන්ඩ.."

චන්දන අපගේ ගමන් බෑගය ගෙන තොප් කාරයට දැම්මේය. ආත්තම්මා ගෙතුළට ආවේත් එවිටමය.

"ගමේ ගිහින් එන්ට යන එක හොඳයි.. ඒත් දුර ගමන්.. කොහොමිට සිව්ද මන්දා..?"

අත්තම්මා අදහස් කළ දේ චතුරංගටවත්, මටවත් වැටහුණේ නැත. අම්මා යමක් තේරුම් ගත් වගක් මට පෙනිණි.

"ඔය ගමන ගිහින් ආවට පස්සෙ කතරගම ගිහින් එන්න ඕනා.."

ආත්තම්මාගේ අදහසක් වෙනස් කිරීමට පියුමිගේ මන්දිරයේ කාටවත් බැරිය.

"මේ මාසෙ නම් බීසී.. ඇයි අත්තම්මා ආයෙත් කතරගම යන්නෙ..? මේ අවුරුද්දෙ අපි ගියානේ.."

චතුරංග එසේ ඇසුවේ ඔහුගේ හිතේ ඇතිවුණ ප්‍රහේලිකාවක්

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 26

නිසාය.

"දැන් මඟුල අරගෙනත් මාස හුනාක් පසුවෙන්න ආවා.. තාම වෙනසක් නැ නේද වුණේ..? කතරගම ගිහින් බාරයක් වෙලා එමු කෝකටත්.."

මගේ පපුව හරහා හීයක් ඇදී යනු මට දැනිණි. කාරයේ යද්දීත් මා කල්පනා කළේ ඒ ගැනය. කසාද බැඳ ඊළඟ මාසයේම ගැබ්බර වන ගැහැනුන් සිටිති. පවුලේ අවසානාවය කුමක් වුවද චතුරංගත්, මාත් දරුවෙකු ගැන මෙතෙක් කතා කර නැත.

සැම පෙම්වතෙක් පේම රෝස පාට කෙල්ලක් හෝ චණ්ඩි කොලු පැටියෙක් මිනු මගෙන් ඉල්ලා සිටියේ නැත. එහෙත් සැම ගැහැනියකටම පේම මවක් වීමේ සිහිනය මගේ සිතේ ද බිලවත් ලෙස ඉපදී තිබිණි. මම ඒ සිහිනය දකිමින් උන්නෙමි.

"එයි.. මොනවාද අහස පොළොවට ගැටලන්න කල්පනා කරන්නෙ..?"

කොළඹ ඝෝෂාකාරී, පීඩාකාරී පරිසරයෙන් මිදී නගරය පසුකර යද්දී චතුරංග මගෙන් ඇසුවේය.

"මුකුත් නැ.."

"ඇත්තෙ මොකද..? මං හිතුවෙ කතරගම ගමන ප්ලෑන් කරලා කියලා.."

"ඇත්තටම මං හිතුවේ [illegible]"

"එන්න මාව ගැන වැඩිපුර කල්පනා කරන්ඩ යන්න එපා ගංගා.. කොයි දේ වුණත් වෙලාව ආවම සිද්ධ වෙයි.."

මගේ හිතේ තිබී බලවත් ප්‍රශ්නයකට ඔහු පැහැදිලි විසඳුමක් ගෙනාවේය. ඒ අනුව මම සැනසුම් සුසුමක් හෙළුවෙමි. එහෙත් ඒ සැනසුම් සුසුමේ සහනය මට වැඩි වේලාවක් රඳවාගත නොහැකිය. චතුරංගගේ ජංගම දුරකතනය නාද දෙන්නට විය.

"ඔන්න මේක බලන්න..."

මම දුරකතනය අතට ගතිමි. දුරකතනයේ තිරයේ විහංගි යන්න සඳහන්ව තිබිණි.

"විහංගි.."

"ආන්.. මට විහංගිට කියන්න ඇරිලුණා.."

චතුරංග කාරය අයිනකට කර නතර කර මගේ අතින් දුරකතනය ගත්තේය. අපි යන පෞද්ගලික ගමනක් ගැන විහංගිට කිව යුතුද..?

"විහංගි.. අනේ සොරි.. මං හදිසියෙ විසයිව කළේ.."

"පනීප නැ... ඇයි..?"

"ඉතින් බබා අම්මිත් එක්ක යන්නනෙ.. ඩොක්ටර් ළඟට.. මං ඉන්නෙත් දැන් වරකාපොළ හරියෙ.."

"[illegible] හරි.. [illegible] උදෙන්ම ගිහිං.. මිසේ.. වෙන් සොරි.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 27

මා උන්නේ ඉවත බලාගෙනය. දෙනෙත් වසාගෙන සිටින්නට තිබුණා නම් වඩා හොඳය. ඊර්ෂ්‍යාව, තොරිප්පුම් කෝපය මගේ හද දුම් දමමින් තිබිණි. විඩාපත් වූයේ ද මාය.

"අද සිහින් හෙට උදේම එන්න නම් මේ ගමන යන්න ඕන නෑ චතු.. කාරෙක හරවා ගන්න.."

පණ ගැහුණු කාරය යළි නිහඬ කළ ඔහු මා දෙසට හැරුණේය. මම ඉවත බලාගෙන සිටියෙමි. විහංගි නිසාවෙන් දිනෙක මට මගේ සැමියා අහිමිවෙනු ඇතැයි මගේ සිත කියයි. ඔවුන් අතර ආදර සබඳතාවයක් තිබුණා නම්, ඒ දෙදෙනාගේ වරදකින් සබඳතාවය කඩාකප්පල් නොවුණා නම්, ප්‍රේමය තවමත් හිත් තුළ නිදන්ගතව තිබෙනු ඇත. කිවිසුමක් ගියත් එය චතුරංග හා පැවසීමට විහංගිට ඇත්තේ කුමන අයිතියක්ද..?

"මොකක්ද මේකෙ තේරුම ගංගා..?"

චතුරංග මගෙන් විමසුවේ කාරෙකින් බැස අවුත් මගේ පැත්තේ දොර හරින ගමන්ය. මම කාරයෙන් බැස අසල වූ කුඹුරු යායට මුහුණලා සිටගත්තෙමි.

"තේරුම කමයි මටත් තේරුම් ගන්න බැරි.."

"විහංගි කෝල් කළ එකට ඔච්චර කේන්ති ගන්න එපා. එයා එහෙම තමයි.."

"ඒත්.. චතු.. ඇයි එයා.."

"එයා පොඩි කාලෙ ...

වාගේ හැමදේම මට කියනවා.. අම්මා, තාත්තා හොයනවා වාගේ මං යන එන තැන් කරන කියන දේ හොයලා බලනවා.."

"ඒත් දැන් එයා මැරිව.. ඔයා ගැන හොයල බලන්න මං ඉන්නවා.."

"ගංගා.. මාව තේරුම් ගන්න ළමයෝ.. මං ඔයාට ආදරෙයි.."

චතුරංගගේ ලයාන්විත වචන අග මගේ සිත උණුවිණි. එය ගැහැනුන්ගේ දුර්වලකමක්දැයි මට සිතුණි.

"දැන් නාහින්නකෝ.."

"ඒත් හෙට උදේ ආපහු එන්න නං මට මේ ගමන ගිහින් වැඩක් නෑ.."

"හරි.. හරි.. නගින්නකෝ.."

මගේ වචනයට චතුරංග මෙල්ල කර ගත්තත්, මට ඔහුගේ සිත මෙලෙසින් පාලනය කර ගත හැකිද..? ඔහුගේ සිත ඈ වෙත ඇදී යනු මට වැළැක්විය හැකිද..? ගැඹුර නොදන්නා තොර දැන දැනම මා අවිය කඩා ඇත්තේ ප්‍රයාසයකට වන මට සිතුණත්, චතුරංගගේ ආදරය, දයාව හමුවේ ඒ සිතුවිලිවල ආලුන අඩුවේ. ඔහුට, මා අවශ්‍යය. අපට නිදහසේ ඉන්නට නොදෙන්නේ විහංගි හා ජානකී නැන්දාය.

මාලය පිළිබඳ කතා පුවත් මාරුවෙන් පසුව නම් ජානකී නැන්දා ඇත්ත කලාකේ ආවේ නැත. නමුත් ජානකී නැන්දා බැලීමට ... චතුරංගට හා මට බල කර

WWW.EXPRESSLANKA.TK 28
www.sinhalaelibrary.com

සිටියේය. දිසාසේකර පවුලේ පිරිමින්ට වැඩි ආයුෂ නැතැයි මග දැන ගත්තේ බින්නම්මාගෙනි. උපන්දා සිටම දිසාසේකර පවුලේ හැදී වැඩී බැඳී මෙහෙවර කරන වයසක මෙහෙකාරිය නවීම් පවී ගෙවයි.

"තෙරූනෙ.. අපේ චතුරංග සර්ව තාත්තා කොහොත් බලා ගන්නවා වගේ බලාගත්ත මින.."

ඇය කී කාරණාවට බරපතලකම් මිට වැටහුණේ පසුවය. ඒ මස්සේ ගැඹුරින් සිතුවහොත් චතුරංගට විරුද්ධව හුස්මක් ගැනීම පවා ඔහුගේ බිරිඳ වශයෙන් මා නොකළ යුතු දෙයකි.

"ගංගා.. බඩගිනිද..? උදේට කෑවේත් නැතෙ.."

නුවරට යේන්ද්‍ර චතුරුත් සතාබහසින් ගොරව ඇඹිණි අප අතරේ නිහඬතාවය බිඳිමින් ඔහු ඇසුවේය. මා කුසගින්නක් නොවිණි. හැබැයි බඩ ඇතුළෙන් ආ දැවිල්ල නිසා සිටියේ මොනවා හෝ කෑවොත් හොඳ වගය.

"කැමති මොනවා හරි.."

ඔහු රෙස්ටුරන්ට් එකක් ළඟ කාරය නතර කළේය. නුවර සීතල පරිසරයට ළං වෙද්දී මගේ සිත ද සිසිල් වී තිබුණි. ඔහු කාරයෙන් බැස අවුත් මගේ පැත්තේ දොර ඇර මට බසින්නට ඉඩ දුන්නේය. අතකුරුව මගේ අතින් අල්ලාගෙන අවන්හල වෙත පියනැන්නේය. ඔහු මේ ප්‍රියමනාප හැසිරීම තුළින් මගේ සිත ඔහු ගැන ඇල්මෙන් උද්දාම [illegible] මගේ [illegible] සිතෙන්නේ ඔහු මගේ සිත රවටනවාද යන්න ගැනයි.

"අද ලෙක්චර්ස් කට් කළාම ගෝලයෝ පතිත්තාන නැද්ද..?"

ඔහු මගේ පිඟානට කිරිබත් කෑවුල්ලක් බෙදමින් ඇසුවේය.

"ගෝලයින්ට සන්තෝෂ තියෙයි.. තව නිවා දියි.."

"ජොබ් එකට දිගටම යනවද කැමති..?"

"මට.. ඇයි එහෙම ඇහුවෙ..?"

"නිසා.. මහන්සියි කියලා හිතෙනවා නම් ගෙදර ඉන්න.."

"ම්.. මේ තත්වයට ආවේ හුඟාක් කැපවීම් කරලා. මට මේ ජොබ් එක හුඟාක් වටිනවා වතු.."

"ඔයාට කව මොනවද වටින්නෙ..?"

"ඔයා.."

මම ගත් කටටම දෙවරක් නොසිතා කීවෙමි. මා ඒ කීවේ මගේ හදවත පුරාම පැතිර තිබූ සත්‍යයයි. ඔහු මගේ දෑසට එබුණේය.

"ගංගා.."

ඔහු මගේ අත අල්ලා ගත්තේය. ඒ දෑතේ හැඟුම්බර පෙනුමට මම ලොබ බැඳ ගත්තෙමි.

"මාව වටිනවද ඔයාට..?"

[illegible] දුවක් මාලිගාවකට

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 29

කැඳෙව්වට ඔයා.. ඒ ඔයා දුප්පත් මට දුන්නු වටිනාකම.."

"ඒක හැමදාම ඒ විදිහ නමයි.. ඉඳලා හිටලා විහංගි කෝඩියක් දැම්මාට ඒවා ගණන් ගන්න එපා.. ඔයාගෙ හැටි ඒ.."

ඔහු වරදේ බැඳෙන්නට මගෙන් අවසර ඉල්ලුවා වැනි හැඟීමක් මට දැනිණි. එහෙත් ඔහු ප්‍රකාශ කළ ඒ ආදරණීය ඉරියව්ව බිඳ දමන්නට තරම් අකාරුණික හදවතක් මා සතු නොවීය.

"මට කාගෙවත් හැටි වැඩක් නෑ.. අපේ ජීවිතේ ඉන්නෙ ඔයයි, මමයි.."

"ඇයි අර කතරගම ගියාම හම්බවෙන දරුවා.."

මම සිනාසුණෙමි. හැම ගැහැනියකුගේම පැතුම "එය නොවේද..?" චතුරංගත්, මාත් යන දෙදෙනා අතරට ඉක්මනින්ම දරුවෙකුගේ පැමිණීම සුබ කාරණාවකි. එය පසු ප්‍රීතිකාගේ ඇඳිවිල ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දිය යුතුවෙයි. මන්ද එය අප දෙදෙනාගේ ප්‍රශ්නයක් පමණක් නොවන නිසාය. එය දිසානායක පවුලේ, පවුල් පරම්පරාවේ ප්‍රශ්නයකි.

* * * * * *

04

"ලොකු වුණේ. දැන් අටටත් කිට්ටුයි මගෙ හිතේ. නැගිටලා ආවනං මහත්තයත් එක්ක.."

සතුටින් දිනයක් ගෙවී යද්දී ඊළඟ දිනයක් සතුටින් ගෙවී යන ලකුණු පහළ විය. ඊයේ රාත්‍රියේත් පරක්කු වී නිදන්නට ගිය නිසා එළිය වැටෙනතුරුම අප දෙදෙනාට නින්ද ගියේය. සුන්දර සීතල ගම්භීරතාය මෙවර මා පිළිගත්තේ අලුත් මනාලියක පිළිගන්නා විලාසයෙන්මය. මගේ තුවා කාමරයේ තුවා ඇඳේ පොරෝණයට ගුලිවී චතුරංග සුවදායී ලෙස නිදාගෙන උන්නේය. මම පොරෝනයෙන් මිදී කාමරයෙන් එළියට ආවෙමි. තවමත් සීතලය.

"මේ කිරි ටික තියෙන්න ඉස්සරලා මහත්තයට දීපං මගෙ දුවේ.."

"දැන් [illegible] අපිට [illegible] ඉස්සරලා.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 30

"උදේට කන්න කැකුළුහාල් ටිකක් ලිපේ තියලා සම්බෝලයක් හැදුවා.. මාළු ඇඹුල් තියල් ටිකක් මං ඊයෙ රාත්තිරියෙ හදලා තිබ්බා.."

මට අප්පච්චී ගැන බොහෝ දුක සිතුණි. එසේම ආඩම්බර සිතුණි. තම දුවරුන් දූෂණය කරන පියවරුන් සිටින සමාජයක මගේ අප්පච්චී ඉහළින්ම ඔසවා තැබිය හැකි බොහෝ චරිතයකි. අම්මා කෙසේ අතින් ඉටුවිය යුතු හැම යුතුකමක්ම ඔහු අඩුවක් නොකොට ඉටු කරයි. දිනෙක මගේ කුසින් බිහිවන දරුවෙකුටත් මගේ අප්පච්චීගේ වැනි සෙනෙහසක් උරුමවනු දකින්නට මගේ හිතේ හීනයක් තිබුණි. සැමවිටම චතුරංග අතින් ඒ හීනය සැබෑවනු ඇත.

"ඔය ඇති අප්පච්චී.. ආයෙ මුකුත් හදන්න ඕන නෑ."

"මයෙ පුතාලා උදේට කාලා පන්සල් පැත්තෙ ගිහිල්ලා එන්න.. ලොකු උන්නාන්සෙ නිතර මතක් කරනවා.."

"හොඳයි අප්පච්චී.. අප්පච්චි කොහෙද යන්නද..?"

"මම වැස්සියන්ට තණකොළ ටිකක් දාලා එන්නං-කො.. උන්ගෙ යමක් අපි ගන්නකොට උන්ටත් දෙයක් දෙන්න එපායැ."

ඒ අප්පච්චීගේ ප්‍රතිපත්තියයි. සෙනෙහසට, ගහකට, කොළයකට හෝ යමක් නොදී දෙයක් ගන්නට ඔහු අකමැතිය. ඔහු හරකුන්ට, සිව්පාවුන්ට සලකන්නේ තම දරුවන්ට මෙනි. මම සිටි ටික එසෙන කාමරයට ගියෙමි. චතුරංග නිදා උන් ඇඳේ ... මට සිනාහා සතුටු විය. ...

පසෙකට කොට්ටය තුරුල් කරගෙන නිදා උන්නේය.

"එතූ.. නැගිටින්න.. හුඟක් දවල් වෙලා.."

"නිදිමතයි අනේ.."

"ඔයා සැපට නිදි.."

"කල් කල්යිමන්ට එපානේ.."

"ආ.. මේ කිරි එක බොන්න නැගිටලා.."

චතුරංග ඇඳේ හරි හරි හැටි වාඩිවී කිරි එක අතට ගත්තේ 'පුදුමයි' කියමිනි. නැවුම් එළකිරි පුවදය. ගුණදායකය. නාගී ලැබෙන්නට ගොස් අම්මා මිටිකුණෙන් සම්බන්ධතා වීට මට වයස අවුරුදු හතරකි. එතැන් පටන් නංගී හදා වඩා ගත්තේ ද එළකිරි හා බත් කැඳ පොවමිනි. ඉතාම ගුණාත්මක ලෙස ගෙවුණු මේ ජීවිතයේ දිනෙක පිනාසෙන්නට හැකි මට අප්පච්චී දැක ඉන්නට ඇත. ඔහු දැන් මේ විඳින්නේ ඒ සතුටයි. කුඹින සැපැ තිරිමත් හෝ කර මා ඒ සතුට ආරක්ෂා කර ගත යුතුය. එය මගේ වගකීමකි. යුතුකමකි.

"ගංගා.. මං නාන්න ඕනෑ.."

"වල්ලෙහා මයෙන් නාලා රැයේ දී වෙව්ල වෙව්ලා හිටියා මතකද..?"

"මං ආසයි.. අද මයත් නාමු.. තියාගෙ මය මය අරින්න."

"අනේ.. ගෙන්න ඩැන්ඩ් ටිකක්.. මාට ටිකක් චතුරට නැ...

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 31

"ඇඳලා ගන්න එපා.. මං පිල්ලෙන් නාගන්නං.."

මම, චතුරංගගේ කරච්චි තුවාය දමමින් කීවෙමි. කුමක්දෝ අනියත බියක් මා තුළ ඇත. එය චතුර හා බැඳෙන්නේ කුමන අවදියක සිටදැයි මට නිච්චියක් නැත.

"අම්මෝ.. ඔයා ඔහොම බය වෙලා බෑනේ.."

"අනේ.. අනේ.. මං බයවෙන්නෙ චතුරට දැම්මොත්තෙ. මිරි පාඩුවෙ ඉන්ඩ දෙන්න.. ඔයා යන්න ඔයාට.. මං කෝපි එකක් හදාගෙන එන්නං.."

"ඉන්ටරෙස්ටින්.."

ඔහු මගේ නිකට මිරිකමින් කීවේය. මෙවැනි ගමේඩවල් විනෝද වෙන්නට ඔහු කැමතිය. පෙරදා විහංගීට වූ පොරොන්දුව අමතකව ගොසින් ඇත. මේ ශීත පරිසරයේ උදෑසනම බයෙන් සීතල වතුර නාන්නට චතුරංග දැක්වූ ආසාවට මම එකඟ නොවූයෙමි. ඔහු ගිය පසු ඔහුට මොනවා හෝ උදේට කෑමත් හා කිරි කෝපි බෝතලයක් සාදාගෙන යාමට මම කුස්සියට ආවෙමි. එවිට කාමරයෙන් නිකුත් වූයේ චතුරංගගේ දුරකථනයේ කෙටි පණිවිඩයක් ආ නාදයයි. මම නැවතත් කාමරයට ගියේ හදිසි පණිවිඩයක්දැයි දැන ගන්නා අටියෙනි. සාමාන්‍යයෙන් මා ඔහුගේ දුරකථනයේ ඇමතුම් ගන්නේ නැත. නමුත් මේ පණිවිඩය මට බලන්නට සිත් වූයේ එහි විහංගි යන්න සඳහන්ව තිබූ බැවිනි.

"Chathu, U ar hurting me.. I want to see u [illegible] hours. I feel boring without u.

එහි සඳහන්ව තිබූ පණිවිඩය මගේ හදවත සසල කළේය. එහි මකා නොදමා තිබුණු අනෙකුත් කෙටි පණිවිඩ මට බලන්නට සිත් වූයේ සැමියාගේ හොරයක් අල්ලා ගන්නට නොව නිරීක්ෂණයටම සහජයෙන් උරුම වූ ඉව නිසා වන්නට ඇත.

විහංගි එවා තිබූ හැම කෙටි පණිවිඩයකම සඳහන්ව තිබුණේ ඇයට, ඔහු නැති ජීවිතය පාලු බවය. නිරතුරු ඔහුට, ඇය ළඟින් ඉන්නැයි එහි ආයාචනයක් මෙන් සඳහන්ව තිබිණි. විහංගි මේ සෙල්ලම් කරන්නේ මගේ ජීවිතය සමඟය. දුරකථනය ක්‍රියා විරහිත කළ මා යළිදු කුස්සියට අවුත් කෝපි ටික උණුසුම් බෝතලයට දමාගෙන ඔයට පියමැන ආවෙමි.

ඔයේ වූ නොසන්සුන් රළි තරම්ටම මගේ සිත නොසන්සුන් වී තිබිණි. සීතල පිනෙන් ටික මැකෙන්නට ගස්වල අතු අතරින් හිරු එළිය පැමිණ මගේ ටික සිප ගත්තත් මසිත ඉන් ප්‍රමෝදමත් වූයේ නැත. චතුරංග සිනාමින් නාන දර්ශනයෙන් වුවද මගේ සිත උද්දාම වූයේ නැත.

විහංගි සිතේ කොණක ඉඳ මට මච්චම් කළේය. තොරදැන ඉන්නට බැරි තරමට ඔවුන් අතර ඇති බැඳීම කුමක්ද..? ප්‍රේම සම්බන්ධතාවය කුඩා කළ සිට එකට හැදුණු කාන්තාරික පනුම, දොශි සම්බන්ධතාවය, ලේ උරුමය මේ සියල්ල විසින් විහංගීත්, චතුරංගත් අතර ඇති කර ඇත්තේ නොබිඳෙන බැඳීමක්ද..?

"හා..කේ.."

මා වෙත වැටුණු දියපහරින් මම සියලු ලෝකය දුටිමි. චතුරංග අතින් දිය අතින් මට ගසන්නට සූදානමිය.

www.sinhalalibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 32

"අනේ එපා චතු.."

"මොනවද කල්පනා කරන්නේ..? මොකද මෙච්චර පරක්කු..?"

ඔහු සෙමෙන් අවුත් ගලක් මත ඉඳගත්තේය. මම ඔහුට කෝපි කෝප්පයක් වක්කර දුනිමි.

"ඉඳලා හිටලා හරි මෙහෙම රිලැක්ස් වෙන්න තියෙනවා නම් මං ආසයි ගංගා.."

"ඔයාගෙ බිස්නස් එක්ක කොහෙද වෙලාවක්.."

"බිස්නස් කියන්නෙ ජීවිතේ නෙමෙයිනෙ.. අපි ජීවිතේ විඳින්න ඕන.."

"ඔයා එහෙම හිතන එක ගැන නම් මට පුදුමත් සන්තෝෂයි චතු.."

සියල්ලම අමතක කර මම සිනාසුනෙමි. කෝපි එක බී ඔහු කෝප්පය දෙන්නට අත දිගු කළේය. ඒ සමගම මගේ ඔසවාගත් චතුරංග දියට පැන්නේය. මගේ ඉහමොළ රත්වියෙන් යන වග අමණිස්ස් මට දැනුණි. චතු මාව තදින් මඩේ පෙරළා ගන්නවාත් සමගම පොල් අතු කුණුවූ මඩ ගඳක් මගේ නැහැයට තදින් දැනෙන්නට විය.

"අනේ.. මරන්න එපෝ.. පොඩි නිලමෙ අයියේ.. මාව මරන්න එපෝ.. කෝ.. කෝ.. මගෙ දරූ පැටියා.."

මගේ කටින් නොහඬා පිටවූ [illegible]

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 33

පොල් අතු කුණු වූ මඩ ගඳ වඩාත් තදින් දැනෙද්දී මම මහ හයියෙන් බෙරිහන් දෙන්නට වූයෙමි.

"ඔයා මොකක්දෝ දෙයක් හිතේ හිර කරගෙන ඉන්නවා ගංගා.."

• • • • • •

චතුරංග පැවසුවේ සෙමින් කොළඹ එන ගමන් අතරමගදීය. මට කියවුනු කිසිම දෙයක් මතකයක්වත් නැත.

"මං ඔයාට එපා කියනකොට ඔයා කළේ ඇයි චතු.. පුංචි කාලෙ ඉඳලම මං වතුරට බයයි.."

"මට තියෙන ප්‍රශ්නෙ ඒක නෙවෙයි.. ඔයා පූල් එකෙදිත්, ඊයෙ බැංකෙදිත් ඔයා කීවෙ එකම දේවල්.."

"මං කියපු කිසි දෙයක් මට මතක නෑ චතු.."

"එහෙනම් ඒක අමතක වුණු දෙයක් හැටියටම තිබුණාවේ.. අපි ඔක්කොම අමතක කරලා දාමු.."

චතුරංග කරුණාවෙන් කියද්දී මගේ සිතට මහා සුවයක් දැනිනි. මේ හැම කැපකිරීම් චතුරංග මා වෙත දක්වන කරුණාව, දයාව මට මහත් සැනසීමක් විය.

"ආත්තම්මා කිව්වා වගේ.. අපි ලබන මාසෙ දිනයක් දාගෙන කතරගම යමු.."

[illegible]

"ඉක්මනට අම්මා කෙනෙක් වෙන්න ආසයිද..?"

"ඇයි ඔයා ආස නැද්ද එතු..?"

ඔහු එයට පිළිතුරක් නුදුන්නේය. ඒ වෙනුවට දිගු නිශ්ශබ්දතාවයකට පැමිණි ඔහු බොහෝ දුරක් එනතුරු ඒ නිශ්ශබ්දතාවය රැක්කේය. චතුරංග කිසිම දිනෙක දරුවෙකු ගැන කතා කර නැත. ඔහුට පියෙකු වීමේ සිහිනය නැතුවාවත්ද..!

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

කොයෙකුත් වැඩ රාජකාරී බව පවසමින් චතුරංග කතරගම් ගමන දිනෙන් දිනම කල් දැම්මේය. ඒ අතරවාරයේ ඔහු වරක් එංගලන්තයේ සති තුනක කාලයක් චාරිකාවක් යොදා ගත්තේය.

"මේක බිස්නස් ටුවර් එකක්මත් නෙවේ ගංගා.. මගේ බිස් එකේ කොටසකට තව ටිකක් ස්ටඩි කරන්න තියෙනවා.. සති තුන ඇසිපිය ගහනකොට ගෙවිල යයි.."

ඔහු කීයේය. ඔහු යද්දී මගේ දෑසින් කඳුළු නැඟිණි. එයත් වඩා ඊර්ෂ්‍යාවක් මගේ ඇස් නලියෑවේ ඔහුට ගුවන්තොටුපළට ඇරලීමට චිතාංගි ඉදිරිපත් වූ නිසාය. ඇය නැහා බව පැවසූ කමුත් ඇගේ මන්පිනා අයිකි මට බව ඒ දැන දැනත් නොදැනී සේ හැසිරීම මට ඉවසුම් නොදෙන්නක් විය.

"මොකද මේ ගංගා අඬන්නෙ..?"

මගේ දෑසේ කඳුළු දුටු ජානකී නැන්දා ඇසුවාය.

"ඔය ඉකින් බැන්දට පස්සෙ පුතාලගෙන් වෙන් වුණොත්..."

ජානකී අක්කෙ.. අලුත බැඳපු මනමාලිට දුක ඇති.."

මා වෙනුවට පිළිතුරු දුන්නේ අම්මාය.

"අලුත..? මොන අලුතක්ද දැන්.. වෙඩින් එක අරගෙනත් මාස හයක් ගියානේ.."

"කාලෙ යනවා දැනෙන්නෙවත් නෑ.."

"ඒ වුණාට නාම නැතෙ ගංගාගේ වෙනසක්.. අර වොක්ටර් චිත්‍රමසූරියවත් ගිහින් හම්බවුණේ නැද්ද..?"

මගේ පසුව යන්ත්‍රානුසාරයෙන් මෙන් ගැහෙන්නට විය. දරුවෙකු පිළිබඳ කතාවක් ජානකී නැන්දා විසින් මෙලෙස විවෘතව කතා බහ කිරීමට මගේ අප්‍රසාදයට හේතුවිය.

"දැන් හැදෙන ළමයි දන්නෙ නැද්ද..? ගංගාට විශ්ව විද්‍යාලෙ මොනවද විභාග වගයක් තියෙනවනේ.. අනික ඉකින් ගංගාට වැඩි වයසක්නෑ.."

අම්මා දෙවි කෙනෙකු සේ මා ඉදිරියේ රැපේ කතා කිරීම මට පුදුම සහනයකි. මට ඇති විභාගයක් නැත. විභාගයක් තිබුණත් දරුවෙකු පිළිබිඳ ගැනීමත් කල් දාන්නේ නැත.

"ඒ වුණාට මීටා කල්දාන එක හරි නෑ.."

"ඒ ළමයින්ගෙ කැමැත්තනේ.."

ජානකී නැන්දාටත්, අම්මාටත් උවමනා දෙයක් කතා කරමින් සිටි ඇර මම කාමරයට ආවෙමි.

WWW.EXPRESSLANKA.IR 34

සැබවින්ම මගේ කුසේ පවතින කළලයක් සරන්නේ නැතිවීමට හේතුව කුමක්ද..? කාර්යාචාර්යවරුන් මෙන්ම සිසුන් පවා මගෙන් මේ ගැන විමසති. චතුරංගටත්, මටත් දරුවෙකු පමං කිරීමට කිසිම හේතුවක් නැත.

"මේ බැන්ද අලුතම ළමයි හදන්නද කියන්නෙ..?"

ඒ පැනය විමසන සැමගෙන්ම මා ගැලවුණේ එවැනි යම් ක්‍රමයකිනි. නමුත් මා දිවා රෑ දෙකේම නැවුණේ මේ පිළිබඳව සිතීමෙනි. කානිව හොප් වෛද්‍යවරයෙකු මුණ ගැසෙන්නට සිතුණු අවස්ථා එමටය. එහෙත් ළඟදී රූපවාහිනියේ ගිය වෛද්‍ය සාකච්ඡාවකදී එම වෛද්‍යවරයා පවසා සිටියේ අවුරුදු දෙකක පමණ කාල සීමාව ප්‍රතිකාර කිරීමකින් තොරව බලාපොරොත්තු තබා ගත හැකි බවය. එහෙත් දැන් ඊට වයසක් නැත. ආත්තම්මාගේ කැමැත්තට කතරගම යාමත්, චතුරංගත් කැමති කරවාගෙන වෛද්‍යවරයෙකු මුණ ගැසීමට යාමත් කළ යුතු යැයි මට සිතුණි.

"මැඩම්ට පාළුද..?"

සවස මට තේ එක ගෙන ආ චන්දනා ඇසුවේය.

"පාලුයි තමා තමයි.."

"චතුරංග සර් කොහොමත් අවුරුද්දකට දෙපාරයක්වත් එංගලන්තෙ යනවාමයි.."

"ඇත්තද..?"

"එහෙනම් මැඩම්ත් නිවාඩු ගමන් එංගලන්තෙ යනවා.. සල්ලි තියෙනවා නම් යන්න බැරිද මැඩම්.."

චන්දනාගේ එම කතාවෙන් මගේ සිතට දැනුණේ අමුතු බරකි. නමුත් එයින් කියවුණේ දෙදෙනාම එකවර එංගලන්තයට යන බවක් නම් නොවේ.

"සර් එහෙ විශ්ව විද්‍යාලයකෙ ලැගුම් ගන්නෙ.."

"එහෙනම් මැඩම් ඉගෙන ගන්නෙත් එහෙ තමයි.. පෙරදා පිට තිබුණෙ සහා මැඩම්වත් එක්ක යන්න.."

මම නිරුත්තර වීමි. ඔහු මගෙන් රැගෙනම ගියා නම් හොඳය. එහෙත් මාව රැගෙන යාමේ වුවමනා අදහසක්වත් චතුරංග තුළ වූයේ නැත. ඒ ගැන විමසන්නට මා ගියේද නැත. චතුරංග ළඟ මට දැනෙන කුරුදු සුවඳින් පිරෙන්නට නොහැක. ඔහු මගේය.. ඔහුගේ සුවඳ මගේය.. ඔහු මොනාට කාරක කිව්ත් ඒ මගේ සැමියාය යන ගෞරවනීය සිතිවිල්ල නිරන්තරවම මගේ හදවතේ රැව් දෙයි. චන්දනා පිටව ගිය පසුත් මම චතුරංග නැති පාළුවෙන් ඇඳටම ගුලිවී සිටියෙමි. මා නොදැනුවත්වම මගේ නින්දක් ළඟා වෙමින් තිබුණේ පාළුව, කාංසිය මඟ ඇරවා ගන්නටය.

අව් රශ්මියට කිරිමත් නැවී රටා මවමින් පොළොවේ පැටලුණු රළු ස්පර්ශය මගේ දෙපයට දැනිණි. හොඳටම පිදී ගිය වැට මැද්දේ කවුළු ගැලුණු හරකුන් කීප දෙනෙක් හිස් අහස දෙස බලාගෙන 'උම්බා' හඬ නගමින් උන්හ. මම ඒ කවුළු පොළොවේ ඇවිද ගොසින් වෙලුණු පාරක් දිගේ ඇවිදගෙන ගියෙමි. කුඹුරු

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 35

වූ පොල්ගස් කිරි කිරි හඬින් ඇඹරිණි. වැව් ඉස්මත්තේ පල්ලම් වෙන්නට ඇති මීටි පඳුරු වලින් ගහණ පරිසරයකට මා කෙමෙන් ළඟා විණි.

පුරාණ සිංහල උළු සෙවිලි කළ විශාල නිවාස පැරණි වලව්වක් යැයි මට සිතුණි. එහි ආරුක්කු හැඩයෙන් යුතු කවුළු විය. එහි වූ කවුළුල්ල පැන මම නිවසේ මිදුලට අවතීර්ණ වුණෙමි. පසෙක වී පුරවන ලද වී බිස්ස දෙකක් විය. තවත් මඩුවක් පේ ඇකසූ පොල් අතු සෙවිලි කළ මඩුවක බක්කි කරත්තයක් විය. මම නිවසේ පඩිපෙළ ළඟටම ආවෙමි.

නිවසේ කවුරුත් පෙනෙන්නට නැත. එහි බිත්තියේ ගසා තිබුණු පෝස්ටරයක උඩු රැවුලක් සහිත ගැමියාගේ සිතුවම මගේ නෙත ගැටිණ. එය දෙපැත්තෙන් මුව අං දෙකක් ගසා තිබුණු අතර ඒ අං සවි කර තිබුණේ මැටියෙන් හා සැබෑ මුවෙකුගේ හම් අලවන ලද මුවෙකුගේ මුහුණුවරය. ගැමියාගේ තියුණු ඇස් මවෙත එල්ල වී තිබිණි. ඒ ඇස් දෙකේ ඇති මුහුරුදු කාන්තිය මගේ පදනෙනට දරා ගැනීමට නොහැකි තරම්විය.

කෙල් හා කොණ්ඩය පසුපසට පීරා නැමී පනාවක් මුදුනේ ගසා තිබුණු මිනු කෝට් බැයක් හැඳ සිටියේය. බැයු බැල්මට මනුව ගමක ගම්මුලාදෑනි තැනක පෙනුම තිබිණි. මම ගොස් ඒ සිතුවම අල්ලන්නට උත්සාහ කළෙමි. එවිට ඒ දැයේ වූ කාන්තිය තුම්බයෙන් ගිනි වලල්ලක් බවට පත් වෙමින් මා වටකර ගන්නා ලදී.

"අයියෝ.. මාව බේරගන්නෝ.."

අං මහ හඬින් කෑගැසුවෙමි. මගේ මුළු ගතම දහඩියෙන් තෙත්වී ඇති බව දැනෙන විට මා දුටුවේ සිහිනයක් බව මට ප්‍රත්‍යක්ෂ විය. මම කාමරයේ වූ කුඩා ශීතකරණය හැර වතුර බෝතලයක් ගෙන බිගෙන බිගෙන ගියෙමි. මගේ වූ දහඩිය නිවී ගියත් සිත බියෙන් ඇල් ගැහී තිබුණි. මා එවැනි සිහිනයක් දුටුවේ ඇයි..?

• • • • • •

"මැඩම්ගෙ මූණ පැටලිච්ච නූල් බෝලයක් වගේ.."

දේශන ඉවර වී මා විවේකාගාරයට යද්දී දීප්ත මා පසුපස එමින් පැවසීය.

"ඔයා කටක් සටලවන්න හදනවා.."

"නෑ.. පැටලිලි අරින්න පොඩි ටුයි එකක් දෙන්නම්.."

"ඔයාට ඒ පැටලිලි අරින්න බෑ දීප්ත.."

"ඇයි බැරි.. මැඩම් ප්‍රශ්න ඉඟියක් දෙන්න.. මං ප්‍රශ්නෙත් කියන්නම්.. උත්තරෙත් කියන්නම්.."

දීප්ත දඟකාර ලෙස සිනාසෙමින් කීවේය. ජීවිතේ මිනැව ප්‍රශ්නයක්, සරදරයක් ඉතා සරල දෙයක් ලෙසින් දකින මිනු කියන්නේ කිසිම දෙයක් සදාකාලික නැති ලෝකයේ සරදර වුවද ඉතා තාවකාලික වගය.

"නෑ දීප්ත.. හජ්ජනම් රට ගියා සති තුනකට.. එක පාරටම නැතිවුණාම මට හරි පාළුයි.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 36

www.sinhalaelibrary.com

"ඒක බොහොම පුංචි ප්‍රශ්නයක්නෙ.. පාලුව මකාගන්න නම් ඔය ෆෝන් එකේ ගේම් එකක් ප්ලේ කරන්න බැරියැ.."

"දීප්තට තේරෙන්නෙ නෑ.."

"කමක් නෑ.. මැඩම්ට මොනව හරි අපෙන් සපෝට් එකක් ඕනෙ නම් කියන්න.."

"දැනට නම් මුකුත් නෑ.. පස්සෙ ඕන වුණොත් මං කියන්නම්.."

දීප්ත හැරී යන්නට ගියේය. මා, මගේ කාමරයට පිවිසෙත්ම මගේ දුරකතනය නද දුන්නේය. චතුරංගගෙන් ඇමතුමක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි නමුත් දුරකතන තිරුවේ සඳහන් වූයේ පද්මා යන්නවය.

"ඇයි නංගි..?"

"අක්කෙ.. මං නුවරඑළියෙ ඉඳන් කතා කරන්නෙ.."

"ඇයි නංගි.. කරදරයක්ද..?"

"අප්පච්චිට හොඳටම උණ හැදිලා.. උණ වැඩිවෙලා ඉස්පිරිතාලෙ ගෙනාවා.."

"අනේ නංගි.. අප්පච්චි හොඳින් බලාගන්න.. මං ලීව් දාලා එනවා දැන්මම.."

අපේ අප්පච්චිට ඉතෙන් බතින රෝගයක් තිබුණේ නැත. හදිසියේ මිනුව උණ ගත්තේ ඇයි..? මේ වයසට [illegible]

වෙනවා වැනි යැයි මට සිතුණි.

මම සිතුමිණ මන්දිරයට කතා කොට අල්විස් සමඟ නුවරඑළි යාමට අම්මාගෙන් අවසර ඉල්ලුවෙමි.

"එච්චර දුර ගමනක්.. දුව තනියම යන එක හොඳ නැදි.. ඊටත් අල්විස් ගෙට ගමේ යන්න ඕනෙ කියනවා.. මං කියන්නද..? දුව කැබ් එකක් අරගෙන ගෙදර එන්නකො.."

අම්මාගේ වචනයට ඉහළින් මට කියා චතුරංගටවත් යා නොහැක. දිසානායක පවුලේ ලේලිය රියදුරු සමඟවත් දුර ගමනක් යැවීමට අම්මා කැමති නැත. මා ඔවුන්ගේ ගෞරවය ආරක්ෂා කළ යුතුය.

"දුව.. විහංගින් එක්ක යන්න.. මං පුතාට කෝල් කරලා කියන්නම්.."

සිතුමිණ මැදුරට ගිය පසු අම්මා කීවාය. ඒ වනවිට විහංගි ගමනට අවශ්‍ය බෑගයක් ද රැගෙන ඇවිත් උන්නාය. විහංගින් සමඟ යාමට මගේ පුංචිම කැමැත්තක්වත් තිබුණේ නැත.

"අම්මෙ.. මට දවස් දෙක තුනක් නවතින්න වෙයිද දන්නෙත් නෑ.. අනික අපේ ගෙවල් විහංගිට.."

"ඒක ප්‍රශ්නයක් වෙන්නෙ නෑ දුව.. ගෙදර නවතින්න බැ කියලු හිතුණොත් විහංගි හොටෙල් එකක හරි නවතියි.. ඒ ළමයට ඒවා පුරුදුයි.."

මට ඒවා ඉහළින් යා නොහැකිය. ඉතින් අපගේ දුප්පත්කම්

www.sinhalalibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 37

"ඒක බොහොම පුළු ප්‍රශ්නයක්නෙ.. සාලුට මහන්සි නම් ඔය ෆෝන් එකේ ගේම් එකක් ප්ලේ කරන්න බැරියැ.."

"දිප්තට තේරෙන්නෙ නෑ.."

"නමුත් නෑ... මැඩම්ට මොනාව හරි අලුත් සපෝට් එකක් ඕනෙ නම් කියන්න.."

"දැනට නම් මුකුත් නෑ.. පස්සෙ ඕන වුණොත් මං කියන්නම්.."

දිප්ත හැරී යන්නට ගියේය. මා, මගේ කාමරයට පිවිසෙමි. මගේ දුරකතනය නාද වුණේය. චතුරංගගෙන් ඇමතුමක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි නමුත් දුරකතන තිරුයේ සඳහන් වූයේ රිද්මා යන්නවිය.

"ඇයි නංගී..?"

"අක්කෙ.. මං නුවරඑළියෙ ඉඳන් කතා කරන්නෙ.."

"ඇයි නංගි.. කරදරයක්ද..?"

"අප්පච්චිට හොඳටම උණ හැදිලා.. උණ වැඩිවෙලා ඉස්පිරිතාලෙ ගෙනාවා.."

"අනේ නංගී.. අප්පච්චි හොඳින් බලාගන්න.. මං ලීව් දාලා එනවා දැන්මම.."

අපේ අප්පච්චිට ඉතින් බහින ජෝගියක් තිබුණේ නැති හදිසියේ මිනුව උණ ගන්නේ ඇයි..? මේ වයසට ඔළු ...

වෙනවා වැඩි ගැයි මට සිතුණි.

මම සිතුමිණ මන්දිරයට කතා කොට අල්විස් සමඟ නුවරඑළි යාමට අම්මාගෙන් අවසර ඉල්ලුවෙමි.

"එච්චර දුර ගමනක්.. දුර ගමන් යන එක හොඳ මදි.. ඊටත් අල්විස් මෙට ගමේ යන්න ඕනෙ කියනාවා.. මං කියන්නද..? දුර යාම් එකක් අරගෙන ගෙදර එන්නකො.."

අම්මාගේ වචනයට ඉහළින් මට කියා චතුරංගටවත් යා නොහැක. දිගාසේනාර පවුලේ ලේලිය රියදුරු සමඟවත් දුර ගමනක් යැවීමට අම්මා කැමති නැත. මා ඔවුන්ගේ ගෞරවය ආරක්ෂා කළ යුතුය.

"දුව... විනංගිත් එක්ක යන්න.. මං පුතාට කෝල් කරලා කියන්නම්.."

සිතුමිණ මැදුරට ගිය පසු අම්මා කීවාය. ඒ වනවිට විනංගි ගමනට අවශ්‍ය බෑගයක් ද රැගෙන ඇවිත් උන්නාය. විනංගීත් සමඟ යාමට මගේ පුංචිම කැමැත්තක්වත් තිබුණේ නැත.

"අම්මෙ.. මට දවස් දෙක තුනක් නවතින්න වෙයිද දන්නෙත් නෑ.. අනික අපේ ගෙවල් විනංගිට.."

"ඒක ප්‍රශ්නයක් වෙන්නෙ නෑ දුව.. ගෙදර නවතින්න බැරි සියල් තිබුණොත් විනංගි හොටෙල් එකක හරි නවතියි.. ඒ ළමයට මිටා පුරුදුයි.."

ඔව් ඒව දැනුමින් යා නොහැකිය. නුවිත් අපගේ දුරකතනම

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 38

දැනට දැනීමෙන් පසු විහංගි මොන විදිහකින් මට සලකාවිදැයි මම දන්නේ නැත. ඒ කෙසේ වෙතත් මට අවශ්‍ය වූයේ ඉක්මනින් අප්පච්චිව දැක ගැනීමටය.

❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

"කොහොමද ඔයාගෙ මැරේජ් ලයිෆ් එක..?"

රිය පදවන ගමන විහංගි ඇසුවාය.

"වරදක් නෑ.."

"ඇයි මීනාවට එපාවට වාගෙ එහෙම කීවෙ..?"

"වරදක් නෑ.. අපි හොඳින් ඉන්නවා.."

"කතරගම ගමනක් දවසින් දවස පෝස්ට්පෝන් වෙනවා වගේ නේද..?"

විහංගි මේ එන්නේ පවුලේ ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය වෙත විසෙන් විසය. ඇයටත් ජානකී නැන්දාගේ පුරුදු ඒ විලසින්ම පිහිටා තිබේ. ජානකී නැන්දාගේ විනෝදාංශය බවට පත්වී ඇත්තේ අපගේම ඇද පලුද්දක් සොයා සිනාසීමටය.

"ඒ වුණාට ඉතිං කතරගම දෙවියන්ට පුදවනු ළමයි දෙන්න. මේ ආත්තම්මාට පිස්සු.."

මා නිහඬව සිටිද්දී විහංගි යළිත් මගේ හදවත පහුරු ගෑවාය.

"කතරගම යන්නෙ දෙවියන්ගෙන් ළමයි ඉල්ලන්න නෙවෙ.."

මම සෝන්තියෙන් සුසුම් හියා දැමුවෙමි. ජානකී නැන්දා උත්සාහ කරන්නේ ඇයට මිනූ මිනූ විදිහට අමුරංග හසුරුවන්නාක් සේ මාව ද හදා ගැනීමටය. විහංගිට වුවද මිලූව නමා ජීවත්විය යුතු නොවේ. ඇය මේ ගමන ආවේ මට කරන උදව්වක් ලෙස නොව අපේ වංශය සොයා ගැනීමේ ප්‍රබල ආශාවකින් විය හැකිය. අප දුප්පත් බව ජානකී නැන්දා හොඳින් දනියි. බලසම්පන්න පවුල් පරම්පරාවක් නැති වගද දනියි. අප්පච්චිට අයත් එක සහෝදරයෙක් පමණි. කුඩප්පච්චි ජීවිතාවී කරගත යන්නේ ගොවිතැනිනි.

"එහෙ අයියා ළමයින්ට හරි ආසයි.. ඒත් ඉතින් බුද්ධලේට උරුමකම් කියන්න වාසනාවන්තයෙක් එන්න එපායැ.."

"ඔයි.. ඔයි.. නොඑන්න හේතුවක් නෑ.."

මා එසේ කී නිසා විහංගි වැඩිදුර කතා කළේ නැත. මම ඉන් පසුවට පත්වී ඇයව වෙන කතාවකට හරවා ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි.

"ඉතින් ඔයා කවදද මැරි කරන්නෙ..?"

"මං තාම ඒ ගැන හිතල නෑ.."

"අත්තම්මා කතරගම යමු කියන්නේ අපේ ප්‍රශ්නෙට විතරම විහංගිගෙ ප්‍රශ්නෙටත් බාරයක් වෙන්න.."

අත්තම්මාගේ හිතක තිබුණේ, වචනයෙන් ප්‍රකාශ නොකළ

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 39

යමක් ගැන මම කිව්වෙමි.

"අත්තම්මට පිස්සු.. කරන්නෙම පිස්සු වැඩ.. ඒ පිස්සුවට සුදු නැන්දත් උල්පන්දම් දෙනවා.. දිසා මාමා හිටියා නම් කම්මුල් මේගොල්ලො ඕන ඕන විදියට.."

ඇය දිසා මාමා යයි කීවේ චතුරංගගේ තාත්තාටය. ඇ ඇනුම් පදය කීවේ මටත් සමඟය. චතුරංග හා විහංගිටත් ඇයට නොහැකි වූයේ අත්තම්මා එයට කැමැති නිසා අත්තම්මා සමග ඇය ...

විහංගිගේ දුරකතනය නාද වූයෙන් ඇය අයිනකට වී කාරය නතර කළාය.

"චතු අයියා.."

ඈ එසේ කියමින් මදෙස බලා කාරයෙන් පිටට බැස ... වසා දැම්මාය. චතුරංග ගියදා රාත්‍රියේ මට කතා කළ පසු ... වෙනතුරුත් කතා කළේ නැත. මට දුරකතනය ... පෙර මිනුට විහංගි මතක් වී ඇත. ... තොරක්සුමයි. විනාඩි ... ඇය ... කාරයට නැඟුණාය. මා ... කතා කරන්නට බැරි තරම් පෞද්ගලිකත්වයක් ඔවුන් සතුද..?

අප්පච්චිට හැදී තිබුණේ ඩෙංගු උණය. මරණීය රෝගයක් වන ඩෙංගු උණ භයානක නමුත් ඔහු තවමත් ජීවතුන් අතර දකින්නට අප පිං කර තිබුණි.

"අක්කේ..."

මා රෝහල් වාට්ටුවට ඇතුළ් වෙද්දීම විද්‍යා දුරකතන ආවාය. ඕ දැන් වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ අවසන් වසරේ සිසුවියකි.

"ඔයා මෙඩිකල් ස්ටුඩන්ට් කෙනෙක් වෙලත් ඇයි මේ වාගෙ ජරා හොස්පිටල් එකකට අප්පච්චි ගෙනාවේ.. ඩිස්.. ගඳ විතරක්.. මට වොමිට් වෙන්නත් එනවා.."

විහංගි නාසය වසාගෙන කීවාය. විද්‍යා මඳක් බැලුවේ ...

"... හොස්පිටල් එකනද..?"

"ඇයි අනේ නංගිලා, අපට සෙන්ට්‍රල් නැත්නම් ඇපලෝ ගෙනියන්න තිබුණා.."

"එකකොට අප්පච්චි මැරිලා ඉඳියි.."

"ඕ නූඹලාට ... චතු අයියාගෙ තත්වෙට ... කාරි ... අපේ ... සුදු නැන්දටත් ඇප්ප්යි.."

"විහාරි.. විහංගි.. ඔයා ... එකට වෙලා ඉන්නා.. අපේ අප්පච්චි ඉන්න තත්වේ දැක්කොත් ... හිතෙයි.."

විද්‍යා කෝන්ෆීසියෙන් කියා මාඩ ඇදගෙන වාට්ටුව ඇතුළට ගියාය. අප්පච්චිට සේලයින් දී තිබුණි. ඔහු නින්දේ පසුව බැවින් ඔහු හා කතා කිරීමට හැකියාවක් නොවිණ.

"හොඳ වෙලාවට මං ගෙදර ආවේ.. මං එනකොට අප්පච්චි

03 Readers Community
Uploaded by Hemantha007 for
www.sinhalaelibrary.com
03Mail.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 40

ඇහැට අමාරුයි කියලා නිදි.. මං දැනගත්තා මලබේ මොකක්ද කියලා.. වක් ගාලා ත්‍රීවීල් එකක් අරගෙන කෙලින්ම හොස්පිට්ල් ගෙනාවා.."

"අප්පච්චි දිහා දෙයියො බැලුවා.."

"බැරි වෙලාවක් මං නාවා නම් අප්පච්චිට මොනවා වෙන්න තිබුණද අක්කෙ..?"

"අනේ අපේ අප්පච්චි තාමත් දුක් විඳිනවා.. පාන්දර ඉඳන් ඒ හය හත වෙනකං.. හරක් එක්කමයි.."

"අප්පච්චි මේ ජීවිතෙන් මිදෙන්න කැමති නෑ අක්කෙ.. ඒත් අපි දෙන්නා නිතර නිතර ඇවිත් ගිහින් අප්පච්චි බලාගන්න ඕනෑ.."

රිද්මා කීවේ මට වගකීමක් මතක් කරමිනි. විවාහ වූ අ පටන් අප ගෙදර ආවේ එකම එක සැරයකි. එයත් චාරිත්‍රයක් වශයෙන් පමණි. මගේත්, චතුරංගගේත් විවාහය සංසාරගත ගමනේ එක් සන්ධිස්ථානයක් වශයෙන් පමණක් සැලකූ අප්පච්චි එය අපේ පවුලට සිතූ පැතූ සම්පතක් උදාකර දෙන සත්‍රැසක් යැයි සිතුවේ නැත. ඔහු සරල මනුෂ්‍යයෙකි. එහෙත් මාත් චතුරංගත් මීට වඩා අප්පච්චි ගැන සැලකිලිමත් විය යුතුය.

"අක්කෙ.. දැන් කුඩප්පච්චි එනවා අප්පච්චි ළඟ නවතින්න.. අරයා කොහෙද නවතින්නෙ..?"

"ඒක තමයි ප්‍රශ්නෙ.."

"මොකටද එක්ක ආවේ..? ඔයාට තිබුණෙ [illegible] එන්න.."

"එහෙම එන්න තිබුණා මම සාමාන්‍ය මිනුස්සයෙක් [illegible] බැඳලා තිබුණා නම්.."

රිද්මා නිහඬ වූවාය. අපි දෙදෙනාම රෝහලින් පිටට ඇවිදගෙන ආවෙමු. සීතලේ ගැහි ගැහී විහංගී කාරය තුළට වී උන්නාය.

"විහංගී.."

"මහගාල්ලලා මාව හරි අමාරුවක දැම්මෙ.. හුඟාක් වෙලා මං තනියම.."

"ඒක තෙමේ.. ඔයා දැන් අපේ ගෙදර යනවද නවතින්න..?"

"ප්‍රශ්නයක් නෑ යං.."

"තැබැයි අපි හරි දුප්පත්.. ඔයා බලාපොරොත්තු වෙන සැප පහසුකම් නෑ.."

"මට සුදූ නැන්දා කිව්වා.. කමක් නෑ.. චතූ අයියත් ඇවිත් නිතර වුණා නම්.. මට බැරිකමක් නැහේ.."

විහංගී එසේ කීවාය. ඒ අඳුර හා සීතල ගැලපීමක් [illegible]. චතූ මේ අවස්ථාවේ මා ළඟ උන්නා නම් යන හැඟීම මල වඩාක් තදින් දැනිණි. මා සිත දුටු මේ කරුණ නම් මට කතා [illegible] අප්පච්චි බලා ගැනීමට

WWW.EXPRESSLANKA.TK 41

කුඩප්පච්චී ආපසු අපි.. අපේ නිවස බලා පැමිණියෙමු.

"හරි සීතලයි රිද්මා.. නැද්ද ඔයාලා ළඟ හීටර්පෑන් එකක්."

නිදාගන්නට ගොස් විහංගි ඇසුවාය. අපගේ දුප්පත් ගෙදර එවැනිදෙයක් නැති බව දැන දැනත් ඕ එවැන්නක් විමසීම රිද්මාගේ සිත් ගත්තේ නැත.

"අනේ අපි ළඟ කොහෙන්ද විහංගි හීටර්පෑන්.."

මා කීවේ රිද්මා යමක් කියන්නට පෙරය.

"අපරාදෙ.. දන්නව නම් ටවුන් එකෙන් ගන්න තිබුණනේ."

"වුල් ජර්සි එකක් දෙන්නද...?"

"එපා.. මට හිතාගන්න බැරි චතු අයියා ඇවිත් කොහොම හිටියද කියලා.. එයාට ඉන්න බැරිව ඇති.. ඒකයි එන්නෙ නැත්තෙ.."

මම තවත් නොරැඳී රිද්මාගේ කාමරයට ආවෙමි. රිද්මා කොරප්පුවෙන් සුකුව බලා සිටියාය.

"ජවිඩ් කලේ එංගලන්තෙලු නේද..? මෙහෙ ඊට වැඩිය සීතලද..?"

"නංගි.. එයාගෙ හැටි මෙහෙම තමයි.."

"අක්කා කුස්සියෙ ඉන්න වෙලාවට එයා කෙටිල් එකක් අරගෙන කතා කරා පොඩි බබෙක්කුව.."

"පොඩි බබෙක්කුවද..? එහෙම නැත්තං පොඩි බබෙක්කුව වගේ පුරතලෙන් ලොකු බබෙක්කුට කතා කරාද දන්නෙ නෑ.."

මා කිව් දෙයට රිද්මා හඬ නගා සිනාසුණාය. මා මුහුණ පා ඇති ප්‍රශ්න ගැන නංගී දන්නේ නැත. ඇය, මා චතුරංග සමඟ විවාහ වීමට එකහෙළාම විරුද්ධ වූවාය. නමුත් ඇයට ඉවෙන් මෙන් මගේ ප්‍රශ්න දැනෙනවා විය හැක.

"චතුරංග අයියයි, ඔයයි අතරේ මුකුත් ප්‍රශ්නයක්ද අක්කා..?"

යාන්තම් ඇස පියවීගෙන එද්දී ඕ විමසුවාය.

"ඇයි නංගි එහෙම ඇහුවෙ..?"

"ඔයාගෙ මුහුණ කිසි සතුටක් නෑ.."

මගේ සුසුම් හඬ ඕ හොඳින් හඳුනා ගන්නට ඇත.

"කියන්න අක්කෙ ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා නම්..?"

දිප්ත කියුවේද ඒ වීකනිය. නමුත් මම කතා නොකරම නිදාගතිමි. මගේ හිතේ ඇත්තේ මොනවාදැයි නංගී තේරුම් ගන්නට ඇත. මා ඇයට මේ ප්‍රශ්න කිසිවක් නොකීවේ මගේ දුක සම්බන්ධව කිසි දෙයක් අප්පච්චිගේ කණට නොයා යුතු නිසාය. ඒ සියලු සිහිවිලි සමඟ පාවී පාවී ගොස් මා පසුව වූයේ සුපුරුදු අඳුරකටය.

මුව අංක දෙකට මැදිවූ ගම්මුලාදෑනියාගේ නිවුඩම් ළඟය. ඒ දෑසේ කාන්තිය මටත හොඳින් හොඳුරි තිබිණි. ඒ දෑසේ [illegible] විය. [illegible] ගොඩවූ මම පාලුවට

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK - 42

ඇඳුන් වූයෙමි. සාලයේ කරගලින් නිමවන ලද බිත්තියට පිටුපා තිබුණේ විශාල කණ්නාඩි මේසයකි. ඒ කණ්නාඩි මේසය මත තිබුණේ ඉතා පැරණි මගුල් පින්තූරයකි. එහි මනමාලයා ලෙස සම්ප්‍රදායික මුර ඇඳුමින් සැරසී සිටියේ මා සිතුවමේ දුටු පුද්ගලයාය. දෙවියනේ.. ඔහුගේ මනාලිය ලෙස මේ ඉන්නේ මා නොවේද..? මට එය දරා ගන්නටත් නොහැකි විය. කුමාරිහාමි කෙනෙකුගේ ආභරණ කට්ටලයකින් සැරසී කණස්සලු මුහුණකින් මේ ජායාරූපයේ ඉන්නේ මා නොවේද..?"

"සිදු කුමාරිහාමි.."

කවුදෝ රහස් ආමන්ත්‍රණය කරන හඬට මම හැරී බැලුවෙමි. කිසිවෙකු පෙනෙන්නට නැත.

"සිදු කුමාරිහාමි.."

ඒ අද්භූත රළු පිරිමි කටහඬ එළිහට ඇසුණේ මගේ කණ අසලිනි. මම හැරී බැලුවෙමි. මගේ ගත දහඩියෙන් තෙත්වී ඇත. හදවත බියෙන් ගැහේ. මා දුටුවේ අවුරුදු අසූවක පමණ මහල්ලෙකුගේ රුවකි. ඔහු පැරයවියක් අතේ තබාගෙන ආයාචනාත්මක දෑසින් මදෙස බලා සිටියේය. ඒ රුව මැකෙන මොහොතේම මට දැනුණේ මරණ බියකි.

"අයියෝ.. මාව බේරාගන්නෝ.."

මම යටිගිරියෙන් කෑගැසුවෙමි.

"අන්න.. අන්න.. මොකද මේ..?"

නංගී මගේ උරහිස් අල්ලා වේගයෙන් සොළවා මගේ කම්මුල්වලට තට්ටු කලාය. අනතුරුව ඇ මට වතුර වීදුරුවක් බොන්නට දුන්නාය.

"මං හීනයක් දැක්කා නංගි.."

"බයවෙලා යටිගිරියෙන් කෑගහන්න තරම්..?"

"කෝ පිනංගි..?"

"එයා හොරට ගොරවා නිදි ඇති.. අමතක වෙන්න ඉස්සර කියන්න ඔයා මොන වගේ හීනයක්ද දැක්කේ..?"

"අනේ මට ඒක කියන්න බයයි.."

"එහෙනම් නිදාගන්න."

"මට නින්ද යන්නෑ නංගි.."

"මං කෝපි එකක් ගේන්නං.."

රිද්මා කුස්සියට ගිය පසු මම ඇඳේ විට්ටමට කොට්ටය තබා හාන්සි වුණෙමි. පුදුමය නම් මා දින දෙකක් එකම සිහිනය දුටුවේ කොටස් වශයෙන් පළවන වෙලි දසුනක් ලෙසිනි. ඒ හීනයේ තේරුම කුමක්ද..? එකම හීනය මෙලෙසින් දෙවතාවක්ම පෙනුණේ ඇයි..?

"ආ.. මේ.. කෝපි එක බොන්න.."

"තුටු [illegible] බිලාගන්න [illegible] නංගී.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 43

"මගේ හිතෙන දේ කියන්න අක්කෙ.. ඔයා මොකක්දෝ තරදයක් හිතේ තද කරගෙන ඉන්නවා.."

"දැන් වෙලාව කීයද..?"

"හාන්දර තුනයි.."

නංගි, ඇයට ගෙනා කෝපි කෝප්පය ද තොල ගාන්නට දුන්නය. මම ද හමාර කළ හිස් කෝප්පය මේසය මත තැබුවෙමි.

* * * * * *

"එන්න.."

මගේ කාර්යාලයීය දොරට ශබ්ද කළ අයෙකුට මම කීමි. මේ වේලාවට තේ එක රැගෙන සිරිසේන පැමිණෙයි.

"අක්කෙ.."

මා සොයාගෙන ආවේ රිද්මාය. අක්කොට බ්ලවුසයකින් හා වෙනිම් කලිසමකින් සැරසී උන් ඕ දිගු වරලස ගොතාගෙන උන්නාය. බැලූ බැල්මට රිද්මා මටත් වඩා ලස්සන යැයි මට සිතේ.

"නංගි.. හදිසියෙම..? දැන් කොහොමද අප්පච්චිට.. ඔයා කවදද කොළඹ ආවේ..?"

මම ප්‍රශ්න රැසකුම ඇසුවෙමි. රිද්මා සිනාසෙමින් මා ඉදිරියේ ඉඳ ගත්තාය.

"දැන් අක්කට කොහොමද..?"

"ඔයා අහන්නෙ..?"

"අර හීනෙ එහෙම ආයෙ දැක්කෙ නැද්ද..?"

"ආ.. නෑ.. ඒක මට දැන් මතකත් නෑ.."

"අක්කෙ.. මෙහෙම දෙයක් තියෙනවා.. ඔයා දන්නවනෙ.. විශ්ව සංනිවේදනය කියල දෙයක් තියෙන විත්තිය.."

"ඔව්.. ඉතින්.."

"අපි දකින හීනවල ගුප්ත අර්ථයක් තියෙනවා.. සමහර විට අපට කවදාවත් තේරුම් ගන්න බැරි.."

"අනේ මංදා.. ඒ ගැන හිතන්න ගියොත් මට පිස්සු හැදෙයි නංගි.. මං ඒ හීනෙ අමතක කරන්න හදනවා.."

"අමතක කරලා දාන්න.. මේ චිතංගි මේක දාලා ඇවිත් කාමරේ.. ඒක දෙන්න.."

රිද්මා මාවෙත දිගු කළේ appoinment diary එකකි. මම එය නිකමට පෙරළුවෙමි. එහි ඇතුළේ කවරයේ ලොකු තුරඟල් දැරියකගේ ඡායාරූපයක් විය. බැලූ බැල්මට ඇයට අවුරුදු තුනක් පමණ කිව හැක.

"ලස්සන බබෙක්.."

"චිතංගි ඔබාලට ආසයි වගේ.. මං කිව්වට එදත් ඔබත්

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 44

එක්ක හුරතල් වෙච්ච කතා කරා කියලා.."

"කවුද නංගි බබාලට ආස නැත්තෙ..?"

"එච්චර ආස නම් ඉතින් හදා ගන්නකෝ.."

රිද්මා මගේ අත කොනිත්තමින් කිව්වාය.

"මටත් ආසයි ඉක්මනට පුංචි කෙනෙක් වෙන්න.."

"අප්පච්චි මොනවත් කිව්වද..?"

"මොකටා කියන්නද අක්කෙ..? ඔයාට ලැබෙන දරුවා දිසානායක පරම්පරාවෙ ධනවත්, බලවත් දරුවෙක්නෙ.. අප්පච්චිට අක්කෙ කියන්නවත් දෙයිද අර දිසානායක මැඩම්..?"

මගේ සිත බලවත් ලෙස පෑරුණි. චතුරංග කාරුණික, සොඳ ස්වාමි පුරුෂයෙක් වුවත් මා කරගත්තේ නොගැළපෙන විවාහයකැයි මට සිතුණි.

"ඔයා දැන් පැකල්ටි එකටද යන්නෙ නංගි..?"

"ඊස්.. අප්පච්චිට දැන් නම් සනීපයි.. ඒත් විවේක ගන්න ඕනෑ.. පුංචම්මා කෑම ගෙනත් දෙනවා.. හරක් ටික නම් කුඩප්පච්චි බලන්නම් කිව්වා.."

අප්පච්චි දැන් විවේකයෙන් සිටිය යුතු කාලයයි. නමුත් ඔහු කරන කාර්ය කරනුයේ ඉතාමත් කැමැත්තෙනි. එනිසා ඔහුට එසේ වෙනසක් දැනෙන්නේ නැත.

"අපි ලන්ච්වලට අවුට් යමුද නංගී..?"

"ඔව්.. මට බඩගිනිත් එක්ක.. වෙනද නම් ගෙදර ඉඳලා එද්දි අප්පච්චි ලොකු බත් මුලක් බැඳලා දෙනවනේ ඉවෙක ගන්න අම්මිනෙ කියලා.."

රිද්මා කීවේ දුකෙනි. කෙසේ වෙතත් චතුරංගා ආ විගස ගමට ගොස් අප්පච්චි බැලිය යුතු බව මට සිතුණි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 45

www.sinhalaelibrary.com

05

"කොහොමද ඔයාලගෙ බිස්නස් ටුවර් එක..?"

මම චතුරංගට තේ එක සාදා දෙන ගමන් ඇසුවෙමි.

"හොඳයි.. ගොඩාක් වැඩ කරගත්තා.."

"ඒත් ඔයා බඩු ඉම්පෝට් කරන්නෙ ජපානෙන්, චයිනා වගේ රටවල්වලින්නෙ.. ඉන්ග්ලන්ඩ් එක්ක ඇති සම්බන්ධයක් නෑනෙ.."

"මේක මගෙ අලුත් අයිඩියා එකක් ගංගා.. එහෙ හදන කොස්ට්‍යුම් මැටීරියල්ස් මෙහෙ ගෙන්නලා බෙදා හරින්න පුළුවන්ද බලන්නත් එක්ක.. ඩිස්කසන් එකක්.."

"හා.. ඒක [illegible].."

චතුරංග නැවත මගේ කම්මුලට තට්ටුවක් දැම්මේය.

"හැමදේම හොයනවා.."

"එහෙම තමා හොඳ වයිෆ් කෙනෙක් වුණාම.. හස්බන්ඩ්ගෙ හැසිරීම් ගැන හොයල බලන්න ඕනෑ.. වැරදි දෙයක් කරනවා නම් ඒකෙන් මුදවා ගන්න ඕනෑ.."

"ඕහ්.. ඒ කියන්නෙ වරදට [illegible].."

"නෑ.. නෑ.. ඒක එහෙම ලේසි දෙයක් කියලා හිතන්න එපා.."

"අනේ මේකිගෙ බයිලා.. මිස්. මට මහන්සියි.. ටිකක් රිලැක්ස් වෙලා ෆැක්ටරි එක පැත්තෙ යන්නෝන.."

චතුරංග ටීෂර්ට් එක ගලවා දමා තුවාය හැඳගෙන නාන කාමරයට වැදුණේය. සති තුනක සංචාරයෙන් පසු ඔහු ආවේ අදය. සැබවින්ම ඔහු නැතිව මෙතුවක් කල් මා සිටියේ පාළුවෙන් මිරිකෙමිනි. චතුරංග හමුවන්නට පෙර මා ජීවත්වූයේ කෙසේද කියා මට දැන් නොතේරේ. ඔහු මට ගෙනා තෑගි පාර්සල් සියල්ල ඇඳ මත තබා ඇත. ඒ මොනවාදැයි කියා බැලීමට මගේ හිත හදිසි නොවීය. සාරි, අත් බෑග්, සුවඳ විලවුන් වැනි ද්‍රව්‍ය එහි ඇතැයි මට සිතුණි. ඒ අතර තරමක කිලිටි වූ ටෙඩි බෙයාර් කෙනෙකුද ඒ අතර විය. එය කවුරුන් හෝ පාවිච්චි කළ එකකි.

"මොකද ඔය ටෙඩී බෙයාර්ව තියාගෙන තළවන්නෙ..?"

නාන කාමරයේ දොර විවර කරගෙන ආ චතුරංග ඇසුවේය. [illegible] සුවඳ විලවුන් [illegible]

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 46

බෙල්ලට, පපුවට හා කිහිලි පෙදෙසට ගසා ගන්නේය.

"කාගෙද මේ පරණ ටෙඩී..?"

"අශෝක්ගෙ දුවගෙ.. මතක් වෙන්න කියලා බලෙන් මගෙ බෑග් එකට එබුවා.."

චතු මට අශෝක් කියා මිතුරෙකු ගැන කියා ඇත. ඔහුගේ ස්ථිර පදිංචිය ලන්ඩන් නුවරය. ඔහු චතුරංග හා විශ්ව විද්‍යාලයේ එකට ඉගෙන ගත් මිතුරෙකි.

"හරි හුරතල් කෙල්ල.."

"ඉතින් අපිත් ඒ වගේ කෙල්ලෙක් හදා ගමුකෝ.."

මම ඔහු පසුපසට ගොස් ඔහුගේ බද දෙවටින් අත යවා ඔහුගේ පිටට කම්මුල තද කර ගත්තෙමි.

"කෙල්ලෙක් නෙවේ.. කොල්ලෙක් තමයි ඕනෑ.."

මා අතහැර දොර වසා දැමූ චතුරංග මාව ඔසවා ඇඳේ තැබුවේය. ඔහු කෙරෙන් වහනය වූ සුවඳට වශී වුණු මා, ඔහුගේ අඩවන් ඇස් දෙක දිහා බැලුවෙමි. ඒ ඇස්වලින් මා සිහිනෙන් දුටු සිතුවමේ උන් ගම්මුලාදෑනියාගේ ඇස්වලින් යම්කිසි සමානත්වයක් ඇති බව මට දැනුණි.

● ● ● ● ● ●

කතරගම සංචාරය යෙදුණේ චතුරංගගේ අලුත් [illegible] පමණ පසුවය. ඒ වනවිට අප විවාහ වී [illegible]

ගතවී තිබුණත් දරුවෙකු කුසේ දහලන ලකුණක්වත් තිබුණේ නැත. එනිසා මා සිටියේ හිතේ දැඩි කණස්සල්ලෙනි.

චතුරංගගේ සුවපහසු ප්‍රාඩෝ රියේ අප දෙදෙනා ද අත්තම්මාත්, අම්මාත්, ජානකී නැන්දාත් විහංගීගේ කාරයේද ගියහ. වාහන දෙකක යා යුතු නොවූවත් විහංගී සමඟ එකට ගමන් යාමට මා තුළ වූ අකමැත්ත චතුරංග විසින් තේරුම් ගන්නට ඇතැයි මට සිතුණි.

"මේ දෙන්නා ඉතින් අලුත් ජෝඩුවනෙ.. එකයි තනියම වාහනේ යන්නෙ.."

අප තේ බොන්නට කරතර තානායමේ නැවතුණු විට විහංගී කීවාය.

"මොන අලුත් ද දැන්.. ඇනිවසරි එකත් ළඟයි නේද..? ලොකු ලෑස්ති කරන්න ඕනේ පාටි එකක්.."

ජානකී නැන්දා, අම්මාට කීවේ අවලාදයක විලාසයෙනි. එහි යටි අරුත වූයේ සංවත්සරයක් පිරිවුණත් තවමත් මා ගැබ්බර නොවූ වගය.

"පාටි දාන්න බැරියැ.. තව කොච්චර දේ තියෙනවද..?"

අම්මා කීවේ ජානකී නැන්දා හා අමනාපයෙන් ද මා ගැන අමනාපයෙන් ද කියා මට සිතා ගත නොහැක.

"ඉඳු දන්නවද අපේ රෙජිංග අක්කගෙ දුව.. ප්‍රීති.. මිය [illegible] අද උදේ ෆෝන් කළා.. නැන්දද මට

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 47

විකන් ප්‍රයිව්රයිස් කන්න ආසයි කියලා.."

"ඒ මොකද..?"

"කෙල්ල ප්‍රෙග්නන්ට්.."

ජානකී නැන්දා මා කලන්නට පෙලන්නට බොරුවක් ගොතා කී බව මට දැනුණි. නමුත් චතුරංග පවා එය විශ්වාස කළ බව මට පෙනිණි.

"නැන්දා කීව දේවල් ඔයා ගණන් ගන්න එපා.."

ඔහු රහසින් මට එසේ කියද්දී සැබවින්ම හැගයා හඩන්නට තරම් සිතුණි. දරුවෙක් නැතැයි ඔවුන් දැන්මම මා හඬුදු ගසනවාද..?

"ඔයා දන්නවද මගෙ සෙනුවරි නිරාෂා.. ඇරි කාටේ අවුරුදු විසි එකෙන්.. බබා හම්බවුණේ තිස් එකෙන්.."

"ආ.."

"අවුරුදු දහයකට පස්සෙ තමයි බබෙක් ලැබුණේ.. ඔයා ඕවා අමතක කරන්න.. පැටියෙක් ඉක්මනටම එයි.."

චතුරංග මගේ පුකට අත තබා එසේ කියද්දී මගේ දෑසේ කඳුළු අලුත් විය. මගේ දෑසේ කඳුළු දුටු විහංගි එදෙස බැලුවේ බව්වමෙනි.

"අම්මා.. මෙන්න ගංගා අඬනවා.."

ඇය හැගයා කියා අනෙක් අයගේ අවධානය ද එහෙට යොමු කළාය.

"ගංගාට නාම අඬන්න වුනේ නෑ.."

ජානකී නැන්දා එසේ පැවසූ විට මට යමක් තේරුණි. මේ කඳුළු දෙනෙත්ම පිසලන්නට හැර චතුරංගගේ අත අල්ලා ගතිමි.

"ජානකී නැන්දා කියන දේවල් මගෙ දුව ගණන් ගන්න එපා.. තව ඒ හැටි කාලයක් නෑ නෙව කසාද බැඳලා.."

ආත්තම්මා මා සනසන්නට මගේ හිස අත තැවරී අප වාහනයට නැගිද්දීය. මේ නැම දෙයකින්ම මගේ හිත හොඳටම පැරී තිබුණි.

කතරගම දේවාලයේ පූජාවට සහභාගී වීමෙන් අනතුරුව පැවොම් ඇණින් ගඟේ දිය නෑන. මම ගොඩට වී බලා උන්නෙමි. දියේ බැස නාන්නට මා තුළ කවදත් තිබුණ බිය නිසා චතුරංග මට බල කළේ නැත. එහෙත් ඔහු විහංගීත් සමඟ පෙම්දෙලින් නාන හැටි මම ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යුතුව බලාගෙන සිටියෙමි. අපේ මිටත් දියට බැස නාන්නට හැකියාවක් තිබුණා නම් ඔහු හා සතුටු වන්නට තිබිණි. අත්තම්මා වුවද දිය බුං ගසමින් නැවේ අවුරුදු දහයකින් විස්සකින් පමණ යළිත් තරුණ වූ ලෙසින්ය.

"මේ දෙයියන්සෙ චතුර දුව.. මොකටද බයවෙන්නෙ..?"

ආත්තම්මා මා කැඳවන්නට උත්සාහ කළත් මම ගොඩටම

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 48

ව සිටියෙමි. පුංචි ළමුන් පවා කෙළිදෙලෙන් විනෝද කෙළි කරන අපූරු මං බලා සිටියේ මා ගැනම ඇතිවූ කණගාටුවකිනි. ජීවිතයේ ලැබෙන්නේ මෙය නම් මා එය පිළිගත යුතුද..?

දින දෙක තුනක නිවාඩුවක් ගත කිරීමට ආවත් මගේ හිතේ සොම්නස කවුරුන් විසින් හෝ උදුරාගෙන තිබිණි. මා කඹා ගත්තේ රාත්‍රියේ නවාතැනට ගිය පසුවය. අප දෙදෙනාට එක කාමරයක්ද, විහංගිට එක කාමරයක්ද, ආත්තම්මාත් අම්මත් ජානකී නැන්දාටත් එක කාමරයක්ද චතුරංග විසින් ඇණවුම් කරන ලදී.

ගමනේ වෙහෙස අපට හොඳින් දැනුණි. එනිසා හැමෝටම වුවමනා වූයේ විඩාව සංසිඳුවා ගැනීමට ටිකක් නිදාගැනීම කාගේත් අවශ්‍යතාවය විය.

"ගංගා.. අපි ඊ අවට නගරයට විනෝද කෑම කාලා කිරිවෙහෙරට යමු.."

"හා.. මං නාගෙන එන්නං.."

මම තුවායට මාරුවී නාන කාමරයට යද්දී චතුරංග ඇඳේ වැතිරුණේය. නාගෙන ඇවිත් මේ එකක් වී ඔහු ළඟින් ඇලවෙන්නට මට උවමනා විය. වෙනදා නිදහසේ නාන්නට මා පැයක් පමණ ගත කරන බව චතුරංග දනියි. කොණ්ඩය උඩට වෙන්නට බැඳගත් මම ඇඟ හෝදා ගන්නට පමණක් සිතුවෙමි. ඒ සඳහා මට විනාඩි පහළොවක් පමණ ගත විය.

මා සැහැල්ලු ගවුමක් දාගෙන කාමරයට එද්දී චතුරංග

කාමරයේ පෙනෙන්නට නොවිය. ඔහු උවමනා යමක් රැගෙන එන්න එළියට ගියාදැයි මට සිතුණි. ඒත් තවත් විනාඩි විස්සක් ගියත් ඔහු ආවේ නැත. මම කාමරයෙන් පිටතට පැමිණියේ ඔහු යන දිහාවක් අම්මාටවත් කියා ගියාදැයි අසන්නටය. අපේ කාමරය තිබුණේ පහළ මාලයේය. කොරිඩෝව දිගේම ආ විට අන්තිම කාමරයේ අම්මලාට ඇති තිබුණි. විහංගිගේ කාමරය තිබුණේ තිබී මහලේය. මට අම්මලාගේ කාමරය අවසරයකින් තොරව ඇර බැලුවේ ඔවුන් නින්දට පත්වී සිටියහොත් එය බාධාවක් වේවි යැයි සිතාය. මා සිතුවා හරිය. කාමරයේ වූ ඇඳන් තුනේ තිදෙනාම විඩාපත්ව නින්දට වැටී උන්හ.

මම සෙමෙන් කාමරයේ දොර වසාගෙන පහළට පිය මැන්නෙමි. ඔහු එළියට ගියාවත්ද..? පහළ සිට බැලූ විට වාහන නවත්වන අංගනය පෙනේ. එහි විහංගිගේ වාහනයත්, චතුරංගගේ වාහනයත් දෙකම ඇත. හෝටලයේ උයනේ කොහේවත් ඔහු පෙනෙන්නට ද නැත.

ආපසු කාමරයට එද්දී මම විහංගිගේ කාමරය ළඟ නතර වුණෙමි. සෙමින් දොරට තට්ටුවක් දාන්නට හිතුණත් ඇයත් සිටියේ විඩාපත්වය. මම සෙමින් දොර හැර බැලුවෙමි.

"දෙ.. දෙයියනේ චතූ.."

මේ මගේ දෑස් නොවේ නම් මම විශ්වාස නොකරමි. මගේ දෑස්ම වුවත් මා කෙසේ අදහන්නද..? මම එකා කාමරයට දුවගෙන ඇවිත් දොර වසා දමා දොර පාමුල හිඳ ගතිමි. දොරේ [illegible] ගන්නට මට

www.sinhalaebooks.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 49

දුහස් වරක් සිතුණි. එහෙත් ඉන් ගලා යන්නේ මගේ අප්පච්චිගේ දුක් මහන්සියෙන් මා ජීවත් කරවීමට ගත් උත්සාහයය.

චතුරංගවත්, විහංගිවත් මා දුටුවේ නැත. යාත්තමට විර කළ දොර වසා දමා මා දුවගෙන ආවේ ඇයි ද කියා මට සිතාගත නොහැකිය. වටිටි අම්මෙන් පේ කැඟසා කල කෝලාහල කිරීමට මට පුරුද්දක් නොතිබිණි. දුවගෙන ගොස් විහංගිගේ කම්මුලට පහරක් ගසන්නටවද මට හයියක් නොතිබිණි. එළිය මම ද හැකියාත්මි. දරා ගැනීම, ඉවසා සිටීම හෝ නොදන්නා පේ සිටීම හැර මට වෙන විකල්පයක් තිබිද්දැයි මම කල්පනා කළෙමි. ඇඳුම්, කෑටුම් ටික බෑගයක දමාගෙන මට කොටුවෙන් පුවරුවේ යන බසයක නැග ගමේ හංදියෙන් බසින්නට මට පුළුවන්කමක් නැත. මගේ අසරණ අප්පච්චිට දීගය කඩාගෙන ගෙදර එන දියණිය බරක් නොවේ. එහෙත් ඔහුගේ හදව කොතරම් බරට කළුලින් වෑපේවිද..?

ජීවිතය යනු දරා ගැනීමයි. දොරට පිටතින් හුග වෙලාවක් තිස්සේ තට්ටුවක් දාන හඬ ඇසුණි එය මට හදිසියේ මතක් වීය. මම දොර ඇරියෙමි. පුදුම සිනාවෙන්ම මුව සරසාගෙන මගේ සැමියා හෙට ඇතුළු වීය. දුරාචාරයේ ගොසින් ගෙ ගොඩවෙන සැමියෙකු පිළිගන්නේ කෙසේදැයි මම තොළු සිටියෙමි.

"ඔං හිතුවෙ තවම නානවා කියලා.. නැවෙ නැද්ද..?"

ඔහු මගේ උරහිස මත අත තබමින් ඇසුවේය. මම පිළිකුලින් ඔහුට අත ගසා දැමුවෙමි.

"ඇයි.. බාත්රූම් එකෙත් ඕලෙයි කියලා ඔයා ආවා..?"

එවර මම ඔහු දෙස රවා බැලුවෙමි.

"සොරි .. සොරි කෙල්ලෙ. ඔයාට නොකියා පොඩ්ඩක් එළියට ගියා තමයි.. ඒකට ප්‍රෙෂර් ගන්න ඕනෙද..?"

ඔහු මගේ හිසට පිරිමා නාන කාමරයට වැදුණේය. කොතරම් ඒ ඩිල්ලේද..? ඔහු මගේ හිත කොතරම් උත්සාහට රවටනවාද..? දැන් කළ යුත්තේ ඔහු ගහන ගහන පදයට මා නැටීමද..? ඔහු කෝටිපති ව්‍යාපාරිකයෙකු වුවත් හිල් කොළු නොවටු ඉදිරියේ මගේ ගැහැනුකම බාල්දු කළ යුතුද..? මේය අන්තැටිටිමක්ද..? හිත රවටා ගැනීමක්ද..? නැතහොත් දිමින් දිගටම මෙන යන ආත්ම වංචාවක්ද? දෙවියනේ.. රන් නූලෙන් දැසිලි බැද පෝරු මස්තකයේ සිට අත්වැල සියා අපි මංගල ගමන් ආවේ තුමකටද..?

මම අතට අසුවූ දිග සුදු කලිසම හා තහ තැඹිලි අත් දිග කමිසය එසෙත් මෙසෙත් ඇඳගෙන කෑඩපතට එළුණෙමි. කොහේ යන්නද..? මට හිතට නොතිබිණි. කුඩා අත් බෑගයක් රැගෙන මම කොරිඩෝට දිගේ පහළට ආවෙමි.

"ගංගා.. කොහෙද මේ යන්නෙ..?"

මගේ මුහුණට මුහුණ හමුවූයේ විහංගිය. ඇයත් ඇවිදගෙන ආවේ අපගේ කාමරය දෙසටය. වෙලාව ද රාත්‍රී අට පමණ වන්නට ඇත.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 50

"සංගා.."

"යන්නෙද..? යන්නෙ ටිකක් එළියට.."

"චතු අයියත් යනවද..?"

"නෑ.."

"ඔයා චතු අයියගෙ වෙහිකල් එක ඩ්‍රයිව් කරගෙන යන්නද..?"

ඇය විස්මිතව ඇසුවේ මට වාහන පැදවීමේ හැකියාවක් නොමැති නිසාය.

"මම අනුන්ගෙ වාහන ඩ්‍රයිව් කරන ජාතියෙ ගෑනියෙක් නෙමේ.."

හිත ඇතුළේ තිබුණු සතුටක් ව්‍යංගාර්ථයෙන් කියැවුණු බව මට දැනුණේ පසුවය. මම පාර දිගේ හිමින් ඇවිදගෙන ආවෙමි. පුළුල් පාර පුරාම ඇත්තේ නිසංසල බවකි. සාමකාමී බවකි. ඉඳ හිට වාහනයක් මා පසු කර යයි. මා යන්නේ කොහාටදැයි නිනව්වක් නොමැති වුවත් මා ඇවිදගෙන ආවේ හිතේ වූ පීඩනය මග හැර ගැනීමටය. එය මගේ දෑසින් නොදැකිය යුතු දෙයකි.

ඔවුන් අතර ප්‍රේමයක් තිබුණු බව මා දරා ගත්තේ ආයාසයෙනි. එවැනි සිදුවීම් නිතර සිදුවේ. එහෙත් [illegible] නැවිරියකින් පැරණි පිට විසංගි ඔහුගේ පපුව මත මුණ තබාගෙන දුක කෙඳිරිමට යටා ඔහුව [illegible]

ලක්ෂ වාරයක් මගේ නෙතු අභියස මැවී මැවී පෙනී යන ඒ එක් සාමාන්‍ය සිද්ධියක් යයි සිතමින් මට සිත රවටා ගත හැකිද..?

සිත ජීවිතය ලුහු නැත. ඇත්ත එයයි. ගමේ පොළේ තුහක් හැදැහියක ලෙස ඇත්ත වශයෙන්ම ලුහුතට පුරුදුකමක් නැත. සමාජ විද්‍යා තර්කවාදීවරියක ලෙස මා කළ පර්යේෂණයන් හිඳ නොයි තරම් කරුණු මා මේ 'පවුල' ගැන සොයා ගත්තාද..? එයින් මා නිගමනය කළ දේවල් කිහිපයක් අතරින් සමාජයේ අනියම් සම්බන්ධතා ගැන, සමාජයේ විවාහයක පවුල් ජීවිතය හා අනියම් සම්බන්ධතා ගැන මා පුළුල්ව පර්යේෂණ කළෙමි. ගෙන් ගෙට ගොස් ස්වාමියන් හා බිරින්දෑන් හමුවී පෞද්ගලිකව තොරතුරු සකා කළෙමි.

මට එක් දෙයක් වැටහුණි. සීතා දේවියන්වන් පතිනියන්වත් මෝසත් ස්වාමියන්වත් මේ සමාජයේ නැත. ඉතිහාසයේ ආරම්භය දෙස බැලුවත් මන්නාරම් වෙරළේ යක්ෂ ගෝත්‍රික රජින් වූ කුවේණිය සිය ගෝත්‍රය පාවා දෙමින් සිය සිත් ගත් විජය කුමරුට සිහසුන පැදුවාය. එහෙත් අවසන සිදුවූයේ විජය කුමරු ක්ෂත්‍රිය කුමරියක් පරණ පාවාගෙන දරු දෙදෙනෙකු සමග කුවේණිය නෙරපා දැමීමය.

ඒ සිහිවිල්ල දිගේ මම බොහෝ දුර ආවෙමි. චතුරංග දුන, ඔහුගේ ලය මත හිස හොවාගෙන ඉන්නට තරම් බැඳීමක් සිටුනාට කොහෙන්දැයි මට සිතන්නට නොහැකිය. එතරම් මගේ ළඟ 'බිරාප්' ශබ්දය නගමින් චතුරංගගේ ප්‍රාඩෝ රිය නතර කළේය. නමුත් හැරී ඔහු දෙස බලන්නට තරම් මගේ

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 51

සිත සීතල් නොවීය. මම පාරේ ඉදිරියටම ඇවිද ගෙන ගියෙමි. චතුරංග යළිත් වාහනය පදවාගෙන අවුත් නවතා රියෙන් බැස මවෙත ආවේය.

"ගංගා.."

"ඔව්.. ගංගා තමයි.. ඇයි..?"

චතුරංග මගේ අත් දෙකින්ම අල්ලා ගත්තේය. මම වැරෙන් ඒ අත් දෙකින් මිදෙන්නට හැදුවත් ඔහු බලෙන් මෙන් මා වාහනය තුළට නංවාගෙන වේගයෙන් රිය පදවන්නට විය. ඔහු කොහාට යනවාදැයි මට සිතාවත් නොවීය. ඔහු ද සැලසුම් ඇතිව යන ගමනක් නොවන්නට විය. පැය බාගයක් පමණ ඔහු වේගයෙන් රිය පදවා කැළවර පෙදෙසක වාහනය නතර කළේය.

"ගංගා.."

ඔහු ලයාන්විතව මා ආමන්ත්‍රණය කළේය. එහෙත් මම නිහඬවම සිටියෙමි.

"ගංගා.."

ඔහු මගේ දෑතම අල්ලා ගත්තේය. එවර නම් දෑත ගසා දැමීමට මට ශක්තියක් නොවීය. මගේ දෑසින් ඒ ශක්තිය කඳුළු බවට හැරී දෙකපුල් මතින් රූරා හැලුණේය.

"මේ බලන්න ගංගා.."

ඔහු මගේ දෑසට එබෙද්දී ඒ හුරු පුරුදු දෑසේ ප්‍රභාමත් බව කලවර් වූව මට දැනිණි. හුරු පුරුදු සුවඳකට මගේ සිත මෙල්ලු විය.

"මං.. මං වේවා මගේ එන්න කොහොමද තියන්නද මේ දා.. මටවත් තේරෙන්නෙ නෑ ගංගා.."

ඔහු කතා කරන්නේ මොනවා ගැනද..? දෙවියනේ.. ඔහු කතා කරමින් සිටින්නේ මගේ දෙකණින් මා අසන්නට අප්‍රියම මාතෘකාවක් ගැනද..? එහෙත් ඒ අප්‍රියම මාතෘකාව අද සමාජයේ සුලභ සාමාන්‍ය කතාවක් වී ඇති වග මට දැනේ.

"ඕනෙ නෑ.. මං ඔයා කියන කිසිම දෙයක් අහන්න ඕන නෑ.. ඔයා මාව හරි ලස්සනට රැවැට්ටුවා.. මගේ දුප්පත් අප්පච්චිව රැවැට්ටුවා.."

මම හිතවූ ආවේගය මට කළෙමි. එය අවසන් වූයේ ඉකියකිනි.

"ගංගා.."

චතුරංග සිය ජවය මවෙත යොමු කරමින් මාව සිය ලය මත කද කර ගත්තේය. ඔහුගේ මෙවන් නිතුවක්කාර ක්‍රියාවලට මම ආදරය කළෙමි. එහෙත් මට දැන් දැනෙන්නේ පිළිකුලකි. මේ පිළිකුල [illegible] පසුවට [illegible] පුරුදු වූවා නොවේද..?

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 52

මම සියැසින්ම දුටුවෙමි.. එය මනඃකල්පිත දර්ශනයක් හෝ මැජික් දර්ශයක් නොවූ බව මට හොඳටම විශ්වාසය.

"ඔයා මට මොනවද කරන්න කියන්නෙ චතුරංග..?"

මම චතු යන ආදරණීය ඇමතුමෙන් මිදෙමින් ඔහුගේ නම කියා ආමන්ත්‍රණය කළෙමි.

"මාව දාලා යන්න හිතන්නවත් එපා ගංගා.. මට ඔයාව ඕනෑ.."

ඔහු දුක්මුසු ස්වරයකින් කියද්දී සැම ගැහැනියකගේම ලොකුම දුර්වලකමක් වන පිරිමියෙකුගේ දැන දැන කළ වරදට සමාව දීම මට ද කරන්නට සිදුවිය.

"චතු.. මට කියන්න.. ඔයාට වයිෆ්ලා දෙන්නෙක් ඕනද..? එහෙම නම්..?"

"ගංගා.. මට ඔයා විතරයි ඕනෑ.. මං කියන දේ අහන්න ගංගා.."

"මට ඔයා කියන දේ අහන්න උවමනාවක් නෑ.."

"ඒත්.. ඔයා මාව තේරුම් ගත්ත නම්, ඔයා ඔහොම කතා කරන්නෙ නෑ.."

ඔහු කීවේය. ඔහු කියන්නට යන්නේ කුමන අන්දමේ කතාවක්ද...? ගැහැනියකගේ සිත [illegible] අනුකම්පා දනවන

කතා කියන්නට චතුරංගත් දක්ෂයෙකු වන්නට ඇත.

"අපි දෙන්නා යමු කිරිවෙහෙර පැත්තට.."

ඔහු එසේ කියා යළිත් වාහනය පණ ගැන්වූවේය. කිරි වෙහෙරේ රැස් විහිදෙන ආලෝක ධාරාවකට මගේ සිතුවිලි විනිවිද දක්නට හැකිවේද..?

❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 53

06

කාලයේ ඇවෑමෙන් ගලා ගියේ දැයි කියා ඇත්ත නොදැනිමය. විවාහ වී දෙවසරක් ගතවිය. ඒ කාලය තුළ වෙනස්කම් සිදුවුවද මා ගැඹුරින් ගත්තේ නැත. පළමුව මට ඉතා ආදරයෙන් සැලකූ චතුරංගගේ අම්මා හා අත්තම්මා ඇගේ [illegible] ඇනුම්පද එල්ල කළහ. නමුත් චතුරංග නම් වචනයකින්වත් මේ යමක් පැවසුවේ නැත.

"ආපසු මේ දෙන්නගෙ සෝන්දර බලවත්ත ඕනා.. හැමදේම විකෙ යහපත් සිට නින්දගෙන මේ මංගල්ලෙ කෙරුණේ.."

රාත්‍රී කෑම මේසයේදී අත්තම්මා මතක් කළාය.

"අත්තම්මාට මිය යන්න කලින් එපා වෙලා ඇති සියලු මට නිකුණි-"

චතුරංග මට කිසි නෑන්දක් බෙදුණේ.. මට සැනසිල්ලේ සිටිනුයේ චතුරංගගේ ආදරය නිසාය.

"පුතා.. කට වහගන්න.. අත්තම්මයි, මායි දෙන්නම හිතේ අමාරුවෙන් ඉන්නෙ.."

චතුරංගට ඊට වඩා ඉහළින් යා නොහැක. තවමත් අම්මාගේ එක වචනයකට ඔහු ගෙල්ල වෙයි. එලෙස මට චතුරංගව පෙනෙන්නේ කෙලින් තීරණයක් ගැනීමට තරම් සිට කොන්දක් නොමැති පිරිමියෙකු සේය. ඔහු කුඩා කලයේ හැදුනු වැඩුණු ආකාරය සැබෑය. නමුත් විවාහ වුණු පුද්ගලයෙකු ඉන්පසුවත් මවගේ පාලනයට යටත් විය යුතුද..? ව්‍යාපාරය නිසා ඔහු මවගේ පාලනයේ සිටියි. පෞද්ගලික ජීවිතයේ ද එම තත්වයෙම සිටිය යුතු ද යන්න මට ප්‍රශ්නයක් විය.

"දැන් අම්මා මොනවද කියන්නේ..?"

"කතරගමට බාර වුණා.. මාලිගාවට භාර වුණා.. පනුමිය කාලෙම නොගිය දේවාලයක්, පන්සලක් නෑ.."

"අත්තම්මත් අපට [illegible] සෙනෙහසක් ලබාදෙන්න දුන්නෙ නැහැනේ.. දැන් [illegible] තරම්.. හොඳ ඩොක්ටර් කෙනෙක් වැඩේ බාර කරා නම් පුළුවන ඉවරයි.."

චතුරංග එසේ කියා මගේ මුහුණ දෙස බැලුවේ මා ද ඊට සහභාගී කරවා ගැනීමටය.

"මම දුම්මා.. දැන් [illegible] ඉතා දෙන්නටත් [illegible] නැ.. ට්‍රීට්මන්ට්ස් ගන්නම කමයි ඒ ගැන බලාපොරොත්තු තියාගන්න පුළුවන්.."

"එහෙනම් ඉතින් එහෙමම කරමු.. කොහොමත්

O3 Readers Community' Uploaded by Hemantha007
www.sinhalalibrary.com
O3wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 54

අත්තම්මිට ආයෙත් මම හඳහන් දෙක දෙන්න ඕනා.. කොහොමත් උගත් නායක ස්වාමීන් වහන්සෙ කොහෙද ඉන්නවලු දවල්.. ගිහින් බලවා ගන්න ඕනෑ නේද අම්මෙ..?"

අම්මා, අත්තම්මාගෙන් විමසා සිටියේ අපගේ මුහුණ දෙස වරින් වර බලමිනි.

"මේ පන්නු වෙන්නෙ අර අහිංසකිට දුන්නු ගින්දර.."

අත්තම්මා පෙමින් මුහුණ අනුනින් ඉවත්ව ගිය ද ඒ කිය ද මට හොඳින් ඇසුණි. ඈ කීවේ චිතංගි ගැන වන්නට ඇත. දෙදෙනා අතර ප්‍රේම සම්බන්ධය කැඩුවේ අත්තම්මාත්, අම්මාත් එකතු වෙමිනි. ජානකී නැන්දා නම් තවමත් උත්සාහ කරනුයේ මාව පන්නා හෝ නම දුව. චතුරංගගේ ඇගේ ගැටීමවය. ඈට පුතෙක් ලැබුණහොත් මේ මුළු දිසාසේකර මුදලයේම හිමිකරුවා ඔහු වන්නේය. මා භය ගැසූ ලෝකය මට සාකිරීන වැඩි තවම් මට දැන් කැදැල්ල කඩාගෙන පියාඹන්නට නොහැකිය.

"නංගිගෙන් අහලා බලන්න හොඳ ඩොක්ටර් කෙනෙක්. මට නම් ඕවා ගැන හිතන්නවත් වෙලාවක් නෑ.."

චතුරංග ද පුටුවෙන් නැගිට්ටේය. ඔහු යන්නට සූදානමින් උන්නේය.

"කිව්වත් වගෙ දුව.. රිද්මා දන්නවා ඇති නේ.."

රිද්මා ඒ වන විට වෛද්‍යාචාරියක වශයෙන් පත්වීම් ලැබ දුන්කර සේවයේ යෙදී සිටියාය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 55

"අනේ අම්මෙ.. මට සමාවෙන්න.. මං මේ මොකද කරන දෙයක්ද..? මාත් ආසයි දරුවෙකුට.."

මම, මගේ දුක ඇයට කීවෙමි. ඇසවටින් අම්මා නොපෙනුණු වශයෙන් මගේ දුක තේරුම් ගත හැකි නම් එය මගේ පැතවිල්ලට හේතු වේ.

"ඩොක්ටර් කෙනෙක් හම්බවෙලා බලමුකෝ දුව.. මේ දේපල පිට යවන්න බැහැ.. අනික චතුරංගගෙ තාත්තගෙ ආසාව.. අපේ මුනුබුරෙක් මිත්තා තව ගාත කරයි තවද හරි දවසක මේ දේපල පිටට ගියොත්.."

ඇය ද එසේ කියමින් හැම මෙතැනින් නැගිට යන්නට ගියාය. මා කුමක් කරන්නද..? මේ සියල්ලම මා දරාගෙන අනාගතයට මුහුණ දිය යුතු වේ. අපි බලාපොරොත්තු සිඳ ගත යුතු නැත. නියමිත වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර කිරීමෙන් පසුව අපට අපගේ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට කර ගත හැකිවනු ඇත.

එහෙත් මගේ හදවත දැවූ තවත් කරුණක් විය. ඒ චිතංගි විවාහ නොවී සිටීමය. ඇයට ලංකාවේ ඉහළම පෙළේ ව්‍යාපාරිකයින් හා පිළිගත් තෝප්පුවල ධනවතුන් විවාහ යෝජනා ඉදිරිපත් කළ ද ඇය ඒ එකකටවත් කැමති නොවෙයි. හදිසියේම ඈ සිතුවිණ මින්දිරයට කඩාගෙන වැටුණේ කෝපයෙන් දැවෙමිනි.

"අත්තම්මා.. කෝ මේ අත්තම්මා..?"

"මේ මොකද දරුවො කෑගහන්නෙ..?"

අත්තම්මා ඉදිරියට ඇවිත් බැස් අසමිනි. මා උත්තර පත්තර

මේසයේ වාඩිවී කාන්තා පුවත්පතක් බලමිනි.

"මොන කරදරයක්ද අක්කම්මෙ..? මට පස්සෙ මං මනමාලයො හොයන්න එපා.."

"ඒ මොකෝ..?"

"ඒ මොකෝ තමයි.. අර ඇමෙරිකා ඉඳලා ආවු වොක්ලි ෆැක්ටරි කාරයාගෙන් කරදරේ බෑ... කොච්චරවත් කෝල් කරනවා.. මීට් වෙන්න පුළුවන්ද අහනවා.. කරදරේ.."

"ආනේ දුව.. මිස්ටර් බ්‍රයන්.. එයා, ඔයාට කැමති ඇති."

"මට ඔය මොකෙක්වත් එපා.. මං මොනොසටවත් කසාද බඳින්නෙ නෑ.. මෙහෙම්මම ඉන්නවා.. එච්චරයි.."

එසේ කිව විහංගි ශලීක් කාරයට නැගී පිටවී ගියාය. අම්මා සාලයට ආවේ ඇසිවූ ශබ්දයටය.

"මොකද අම්මෙ විහංගි කැගහල ගියේ..?"

"එයාට මනමාලයො හොයන්න එපාලු.."

"එහෙම කොහොමද..? ජානකී අක්කාටත් ඉන්න එකම දරුවා.."

"මගෙ හිතේ නම් පරණ බලාපොරොත්තු තියෙනවා.."

"ඒවා ඉතින් වෙන දේවල් නොවෙන අම්මෙ.. [illegible] නම් අපි විහංගිට අකමැති වෙන්නෙ මොකටද..? මොනවයින්

කියලා අඬුවද්ද ඒ කෙල්ලට..?"

මගේ සිත පෑරිණි. මා බොහෝ දුප්පාවූ ඇති ගැහැනියකැයි අම්මලාට දැන් පෙනෙනවා ඇත. නමුත් මේ සියලු කරුණක් මත සිත රිදුවා ගැනීමට තරම් දුර්වල ගැහැනියක වීමේ අවශ්‍යතාවය මට දැන් නැත. කාලෙන යකඩය ආචාර්යා උවී පැන පැන කලකට පේ මා දුර්වල වුවහොත් අනෙක් අය විසින් කෙසේ හෝ මා පාගා දැමීමට මාන බලනු ඇත. තවත් මේ ගැන වලා සිටිය යුතු නැත. මම රිද්මිං වැඩ කරන ආරෝග්‍යා ශාලාවේ දුරකතන අංකය එබුවෙමි.

• • • • • •

"වාඩි වෙන්න.."

මැදිවියේ වූ වෛද්‍යවරයා අසල ආසනය පෙන්වා කීවේය. රිද්මිං, ඔහුගේ ගෝලයෙකු වග ඔහු විසින්ම හඳුනා දුන්නේය. මා පිළිබඳ කෙටි විස්තරයක් රිද්මිං විසින් ඔහුට කියනු ලදී.

"බයවෙන්න එපා දරුවො.. බලාපොරොත්තු නැති කර ගන්නත් එපා.. ඔයාගෙ පුන්නෙ තියෙන ජෝමෙඩිලා හත් අට දෙනෙක් දවසකට මාව හොයාගෙන එනවා.."

වෛද්‍යවරයා එසේ කීවේ මා වැටී උන් මානසික ආගාධයෙන් ගොඩ එන්නට රුකුලක් වශයෙන් විය හැකිය.

"හැමදැයි නංගි එන්න හෙමී.. හෙමින්ම එන්නයි එන්න [illegible]."

www.sinhalalibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 56

"මගේ හස්බන්ඩ් නුහාෂ් කිසි ඩොක්ටර්.."

"තාමුත් දෙන්නගෙම අවශ්‍යතාවයනෙ දරුවො.. මට දෙන්නවම පරීක්ෂා කරන්න ඕනෑ.. කමක් නෑ.. ඊළඟ දවසෙ එනකොට හස්බන්ඩ් එක්ක එන්න.."

එසේ කී වෛද්‍යවරයා රිද්මාව යළි මාට නැවිකරණ පෞද්ගලික ප්‍රශ්න කීපයක් ඇසුවේය. ඉන්පසු පරීක්ෂණයකට පසු කිසිවක්නට රෝහලට ඇතුළු වීමට ඔහු මට උපදෙස් දුන්නේය. වෛද්‍යවරයා දුන් බලාපොරොත්තුව නිසා මා පෞද්ගලික රෝහලින් පිටට ආවේ ඉතාම සතුටිනි.

"මොකද අක්කෙ සර් කිව්වෙ..?"

"ටෙස්ට් එකක් කරන්න ඕන කිව්වා.."

"දෙන්නවම ටෙස්ට් කරන්න ඕන අක්කෙ.. ඔයා අයියව එකතු කරගෙන එන්න.."

"දැන් නම් මගෙ හිතට සැනසිල්ලක්.."

"ඔයා කිසි දේකට බය නැතිව ඉන්න.. අපි යමු.. මොකවා හරි කාලා යං.. මං දැන්මම අනුරාධපුරේ යන්න ඕන.."

නංගී වැඩ කළේ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ වූ ග්‍රාමීය මූලික රෝහලකය. එහි ඇයට නිල නිවසක් ලැබී තිබුණි.

"මම නම් මාසෙකට සැරයක් ගානට අප්පච්චිව බලන්න යනවා.. විත දවසකට ක්වාටර්ස්වල ඉන්න එන්න කිව්වත් කෝ.. එයා

විත දාලා එන්න කැමති නැහැනෙ.."

රිද්මා අවන්හලේ මේසයකට වාඩිවෙමින් කීවාය.

"මට නම් අප්පච්චිව බලන්න යන්න බැරි වුණා නංගී.. අප්පච්චි දුක්වෙනවත් ඇති.."

"නෑ අක්කෙ.. අනේ අප්පච්චි හරියට තාපසයෙක් වගේ.. එයාගෙ සාමූල අහස කඩා වැටුණත් අප්පච්චි නොමැ සැලෙන්නෙ.."

"අප්පච්චිගෙ හිතේ හයිය අපටත් තියෙනවා නම්.."

"ඇයි නැත්තෙ අක්කෙ.. අපි දෙන්නම අප්පච්චිගෙ දුවලා.. අපි සීත කඳුකරේ උපන්නෙ.. ඉස්කෝලෙ ගියෙ සීතලේ ගැහි ගැහි.. හවසට ටියුෂන් ගියාද..? ස්විමිං ගියාද..? ස්පෝට්ස් ක්ලබ්ස්වලට ගියාද..? නෑ.. අපි කළේ හවසට ඇවිල්ලා මේ දෙන්නුන්ම දෙන්න තණකොළ කපන එක.. අක්කට මතකද..?"

මම ඒ සුන්දර මතකය දිගේ අතීතයට ගියෙමි. නංගීත්, මාත් දෙදෙනාම ගියේ ගමේ පාසලටය. උදේට කොප්පි දාගෙන, ජර්සි ඇඳගෙන සීතලෙන් මිරිකෙමින් අපි පාසලට ගියෙමු. ඉගෙනීමේ දක්ෂතාම පෙර සසරේ පුරුද්දක් වන්නට ඇත. අප දෙදෙනාම උසස් පෙළ විභාගයෙන් සරසවි වරම් ලබද්දී කෝදිනාකවත් තෙත් නොවූ අප්පච්චිගේ දෑස් තෙත්විය. අපි එම තරම් දුරක් ආවේ කඳුරු මාවතකය. අවසානයේ සිනා මලක් දකින්නට අප දෙදෙනාම පෙරුම් පිරුවෙමු.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 57

"දරුවෙක් ලැබුණාම හැමදේම හරියයි කියල හිතෙනවා නංගි.."

මම සැන්ඩ්විච් පෙත්තක් හපමින් කීවෙමි.

"මට තේරෙනවා.. ඔයා සතුටින් නෙමෙ ඉන්නෙ කියලා.."

මම මුනිවත රැක්කෙමි. චතුරංගගෙත්, චිනාංගීගේත් සම්බන්ධතාවය නිසා මගේ සිත පීඩාවට පත්වන තරම් දන්නේ මා පමණි. චිනාංගී ද පවුලේම සාමාජිකාවක් බැවින් ඇයට විරුද්ධව වචනයක් කීමටවත් මට බලයක් නැත. නමුත් චතුරංග මා වෙත දක්වන ආදරය කරුණාව මට තවදුරටත් ජීවත්වීමට බලාපොරොත්තු සපයයි.

"ඉක්මනට වැසෝමන් ලැබුණම ඔය දවසට අපේ ක්වාටර්ස්වලට එන්න.. පුළුවන් නම් චතුරංග අයියවත් එක්ක."

රිද්මා මගෙන් සමුගෙන යද්දී කීවාය. ඇය අනුරාධපුර බලා යන බස් රථයක් නැගීමට ත්‍රීවිල් රියක නැගුණාය. මම ජංගම දුරකතනයෙන් කතා කොට නිවසට යාමට කැබ් රියක් ගෙන්වා ගතිමි.

• • • • • •

මා ඊළඟ දවසේ වෛද්‍යවරයා වෙත ගියේ චතුරංග සමඟය. චතුරංග නම් ස්ථිර වශයෙනම කියා සිටියේ ඔහු පරීක්ෂා කිරීම අවශ්‍ය නැති බවය.

"[illegible] පිස්සු වැඩවලට මාවත් අහු කරගෙන කා[illegible]

නාස්ති කරනවා.."

"මේක පිස්සු වැඩක්ද..? ඩොක්ටර් කිව්වනෙ දෙන්නටම ටෙස්ට් කරන්න ඕන කියලා.."

"මට හොඳට ෂුවර්.."

"එහෙනම් මීට කලින් ළමයි ඉන්නවද දන්නෙ නෑ කොහෙ හරි.."

මා එසේ කියද්දී ඔහුගේ සක්පුන් දැක කලබල විය. ඒ වුව මට හිනා ගියා.

"අපොයි.. ඒ පිංගට බය වුණා."

"ඔක අත්තම්මට එහෙම ඇහෙන්න කිව්ව නම් ඔයා හොඳටම බැනුම් අහනවා.."

"හරි.. හරි.. ඉතින් යමුකො මං කියනවට.."

එදා අප පෞද්ගලික රෝහලට ගියේ බොහෝ බලාපොරොත්තු තබා ගෙනය. අප දෙදෙනාම යම් යම් පරීක්ෂණවලට භාජනය කළ වෛද්‍යවරයා ඒවායෙන් වාර්තා ලබා ගැනීමට පසු දිනයක පැමිණෙන ලෙස දැන්වීය.

"ට්‍රීට්මන්ට් කරන කොට අපට දරුවෙක් ලබාගන්න පුළුවන් වේවි.."

"[illegible] පස්සෙ දුවන්න ඕන නෑ.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 58

"ඉතින් ඔයාටයි, මටයි පෙනෙන්නෙ නැද්ද්සිය.."

"අත්තම්මලට තේරෙන්නෙ නෑ.."

ඔහු අමනාපයෙන් මෙන් කතා කළේය. දරුවෙකු පිළිබඳ ආසාවක් චතුරංගගේ සිතේ නැද්දැයි මට සැක පහළ විය. සැබවින්ම ඔහු දරුවෙකු ගැන කතා කරන්නේවත් නැත. සමහර විට දරුවෙකු ලැබුණොත් ඔහුට විහංගි හා ඇති බැඳීම නතර කිරීමට සිදුවේ. දරුවා නිසා විහංගි වෙනුවෙන් යෙදවීමට ඔහුට කාලයක් නැත. ඔහු නම් කියන්නේ එදා සතුරගම කමින් තවාතැනේදී සිදුවූයේ වැරදීමක් බවය. එසේ නම් විහංගි ඔහු පොළඹවා ගත්තාද..?

එහෙත් ගැහැනියකගේ ආශාවකට නතු නොවී සිය සිරිදගේ ආත්ම ගරුත්වය ආරක්ෂා කිරීමට නොහැකි ස්වාමියෙක් ගැන සිරිදසාගේ සිතේ ඇතිවන හැඟීම කුමක්ද..? චතුරංග දිසානායක චරිතයේ එවැනි දුර්වලතා කීපයක්ම මට අසුවී ඇත. නමුත් ඒ දුර්වලතා වැසිපුර නොපෙනෙන්නේ ඔහුගේ ඇති හොඳ ගතිගුණ නිසාය.

වෙනත් කෝටිපති ව්‍යාපාරිකයින් සේ ඔහු රූමතියන් මිලට ගන්නා සල්ලාලයෙකු නොවීය. විවේක කාලය තරු පහේ හෝටල්වල ගත කරන බේබද්දෙකු ද නොවීය. ඔහු වෙනත් කිසිදු ගැහැනියක රැඳී සිටීමේ පෞරුෂයක් ඔහුට තිබී විය. මා ද ඔහු කෙරේ බැඳී තබාගෙන ඇත්තේ සතාදය හැකි බැඳීමත් හා එම පෞරුෂයෙන් මත්තට ඒ ය.

නිවසට පැමිණි පසු දොස්තර කළ කී දේ අසුරක් නෑ"

අත්තම්මාට හා අම්මාට කියන්නට සිදුවේ. මවුනට වරදක් ද කිව නොහැක. ඔවුන්ගේ දැන් තලියන්ගේ මුණුබුරෙක් දකින බලාපොරොත්තුවය. ඒ පැතුම ඉෂ්ට නොවන කල්හි ඔවුනට ගෙල්ලිය දුවද එපාවිනු ඇත. මගේ සුඛ දිවිය කරනා හමා ගත වී වරෙවී කුසඟබුට හමුවී මා සුන්දර ගතක් ලෙ නොවැලී සිටිය යුතුය.

● ● ● ● ● ●

විහංගි වරින් වර විදේශ ගතවීම සාමාන්‍ය දෙයක් විය. එය චතුරංගට ද පොදු දෙයකි. එහෙත් මේ හිඩීම විරෙත ඔහු මට විදේශ සංචාරයක් පළහා යනා කියේ නැත. ඔහුගේ කාර්ය බහුලත්වය නිසා ඔහු ඒ හැම දෙයම් උනුලන්නට තවත් ගතිම්.

මෙවර විහංගි රට ගොස් සතියකට පමණ පසු චතුරංග ද විදේශ ගතවිය. දෙදෙනාම සිටියේ එංගලන්තයට නිසා එය මා සිත දැවූ කාරුණයක් වූයේ සිත්දරන්, සුරතුන් එක ළඟ නැතිය නොහැකි කාරුණයක් වග මා දැන සිටිය නිසාය.

"පමාකද ගංගා ටෙලිෆෝන් එක අහටම වෙලා.."

ඔව්, චතුරංගගෙන් දුරකතන ඇමතුමක් බලාපොරොත්තුව සිටිද්දී අම්මා ඇසුවාය. වෙහදා දුව, අපේ දුව ආදී නම් වලින් මා ඇමතූ ඇයට දැන් මා ගංගා පමණක් වී ඇත.

"චතු කෝල් කරයි කියලා අම්මා."

"ඒ ... ලා ... දුම් ... ගාට කෝල් කරල

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 59

"දරුවන්ගෙ දුක සැප අහන්න කියලද..?"

මේ ඇනුම්පද ඉතා කටුකය. වේදනාව දරාගත නොහී උඩුමහලට පිය මැන ආවෙමි. චතුරංග නැති නිවස පාළු සොහොන් පිටියක් වැනිය. අත්තම්මා රියදුරු හා තුවර සොයිස සිටියේ තාලෙත සිට ඇගේ අවශ්‍යතාවයන් වූ අපේ නැඳුන්න දෙක බැලීමටය. අපගේ වෛද්‍ය වාර්තාවල සඳහන් වී තිබුනේ චතුරංගට දරුවෙකු ලබා ගැනීමේ කිසිදු බාධාවක් නොමැති බවය. කලින් මගේ ප්‍රශ්නය එට වඩා සංකීර්ණ ලෙස උද්ගත වී තිබුණි.

"මය සිපි දෙයක් අම්මිලා එන්න කියන්න ඕන නෑ.. කියන්න ඩොක්ටර් තව අවුරුදු දෙකක් විතර ඉවසමින් ඉන්න කිව්වා කියලා.."

එදා මා හඬමින් එදී චතුරංග වාහනයේදී මට කිවේය. ඔහුව මිතුරු වුයේ මාව සැනසීමටය. අපට සිසිදා දරුවකු නොමැති වුවත් ඔහු දුක් වන්නේ නැති වග මට දැනිණි. නමුත් ඔහු එංගලන්තයේ සිටින පිය මිතුරාගේ දියණියව මගේ ඈ ඇලුම් කරයි. ඇයගෙන් ද නිතර චතුරංගට දුරකතන ඇමතුම් ලැබෙයි. චතුරංග ද නිතර වෙලාවකට ඇයට ඇමතුම් දෙයි. පිරිමින්ගේ සිත් තේරුම් ගැනීමට අමාරුය. යටි සිතින් ඔහු දරුවෙකුට ආසා කළත් උඩු සිතින් එය මට නොපෙන්වන්නේ මගේ සිත රිදෙන නිසා විය යුතුය. එවැනි උතුම් ගතිගුණ ඔහු සතුව තිබිණි.

උඩුමහලේ සුපේශලනොයි කාමරයට වී නිදාගෙන චතුරංග

සිපි කරමින් ඉන්නවා ඇහෙන්නට මට වෙන වැඩක් නොවීය. අත්තම්මා රැගත් ප්‍රාඩෝ රිය සිතුමින් ඉදිරියට ඇදුණු බ්‍රයේ රාත්‍රී භෝජනයට පමණිය. සැඳෑසින් ඇසෙන ගෙදරලින් මට තේරුම් ගියේ අත්තම්මා ගිය ගමනේ සුබවලයක් නොමැති බවය.

"ලොකු මැඩම් කෝ ද..? හැම දැන්ම තරන්නද..?"

චන්ද්‍රගේ හඬ පහසින් ඇසුණි.

"මෙහෙ නැතිද... මට රපා.."

"එහෙනම් ලොකු මැඩම් කෝත් මෙහෙන්නෙ..?"

"මට මොන මෙක් ද කොල්ලා..? ඌමී වැඩක් බලාගන්ං.."

අම්මා පමණවත් කතා නොකර අත්තම්මා කාමරයට වැදී දොර වසන හඬ ඇසුණේ මට දැනුනේ මගේ කළුවෙන් මෙනි.

මගේ පවුල් ජීවිතයට මින්දද අවුරුද්දන්නේ කවුද..? එය මුර මුරා අහසට නගින ගිනි ජාලාවක් වූ කල මේ සැමෙනවම සිදුවන්නේ ඒ රජ්ජනයන් සිවිවි යන්නටය. තිකට රාත්‍රියේ මම කාමරයෙන් ඉවතට ආමි. අත්තම්මා මේසයේ හැම් අත් කරමින් සිටියාය.

"ගංගා මැඩම් කන්නෙ නැද්ද..?"

"මට බඩගින්නක් නෑ බත්තම්මේ.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 60

මේ ගෙදරට මොකට එවාද කියා... නැම් කෝරන්නා

කෑ ගංගා මැඩම්.. කවුරුවත්ම බත් කටක් කෑවෙ නෑ.. අඹරොලු ඉවිවෙ.."

බත්තම්මා එසේ කියමින් පිඟානකට කෑම ටිකක් බෙදාගෙන මුළුතැන්ගෙය පැත්තට ගියාය. ඒ කෑම ගෙන ගියේ අල්විස් වග මම දනිමි. වේලාව රාත්‍රී දොළහට තබිමෙය. කෑම නොකෑම් කන්නට තරම් හිතේ සතුටක් නොමැති නිසාය. එහෙත් බඩ ගිනි වග දැනුණු නිසා තේ එකක්වත් හදාගෙන බොන්නට මම මුළුතැන්ගෙට ආවෙමි. සාමාන්‍යයෙන් අම්මවත්, අත්තම්මාවත්, චතුරංගවත් කුස්සිය පැත්ත පළාතක යන්නේ නැත.

"ඇයි ගංගා මැඩම්..?"

බත්තම්මා ඇසුවාය. අල්විස් මුළුතැන්ගෙයි ඇති රවුම් මේසයේ කෑම කමින් සිටියේය.

"මට තේ එකක් හදාගන්න.."

"අනේ රත්තරුවනෙ.. කාමරේට යන්න.. මං හදාගෙන එන්නං.."

"බත්තම්මට මහන්සි නැද්ද ඔය හැම උඩටයි, පල්ලෙහාටයි නයින්න.."

මම එසේ කියමින් අල්විස් කෑම කමින් සිටි මේසයේ පුටුවක් ඇද වාඩි වුණෙමි. ඔහු පුදුමයෙන් මෙන් මදෙප මගේ දෙස බලමින් බත් පිඟානත් අතැතිව නැගිට්ටේය.

"අල්විස් ඉඳගෙන කෑම ටික කන්ව.."

"මැඩම්.."

"අල්විස් පිස්සු නැතිව ඉඳගන්ව.."

මම මදක් උස් හඬින් කීවෙන් ඔහු යළිත් පුටුව තෙසෙකට ගෙන අල්ල උඩ බත් පිඟාන තබාගෙන කන්නට විය.

"අනේ අපෙ මැඩම්ට කියන්නෙත රත්තරන් හයිතුණේ. ලොකු මැඩම්ලට අඳුරගන්න බැරිවුණාට.."

බත්තම්මා විදුලි කේතලය ක්‍රියාත්මක කරන ගමන් කැවුණුවාය.

"එහෙනං..."

අල්විස් ද එයට එකතු විය.

"අදත් ලොකු මැඩම් කන්නෙත් නැතිව ආපු ගමන් කාමරේට වැදුණා.."

"හඳපන් බලන්නෙත් ගියේ.."

අල්විස් එසේ කියා මදෙප බැලුවේය. එය මිහු විසින් නොකිව යුතු දෙයක් කියවුණා වැනි හැඟීමක් මිහු තුළ ඇන්නට ඇත.

"කොහෙටද ගියේ අල්විස්..?"

"නුවර පැත්තෙ.. සත්දස් පාලිය.. පුංචි ආරාමෙක වැඩ ඉන්නවා.. එඬාමින් වහන්සෙ කෙනෙක්.."

"හඳපන් බලන්න..?"

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 61

"නෑ... නෑ.. උන්නාන්සේ හඳහන් බලන්නෙ නෑ.. ඒත් සිතු දිව්‍යක් කරලා.. කෙනෙකුගෙ අපි සද්දෙට හරි යමක් කියන්න පුලුවන්.."

"ඇත්තමද.. ඉතින් අල්විස් දන්නෙ නැද්ද මොනවද අපි දෙන්නගෙ හඳහන් බලල කිව්වෙ කියලා..?"

අල්විස් එය කියන්නට අදිමදි කළේය. හාමුදුරුවන් හා වෙදැති පුතද සාකච්ඡා මවුනට හුරු නැත. මාස හයක් තිස්සේ වෙදකම් ප්‍රතිකාර හා පරීක්ෂණ කළත් දරුවෙකු ලබා ගැනීමට නොහැකි වීමට හේතුව වෛද්‍යවරයාට සොයා ගැනීමට නොහැකිව තිබිණි. ඒ සඳහා නව නවීන පරීක්ෂණවලට මා ඉදිරිපත් විය යුතුව තිබිණි.

"මොනවද අල්විස් කිව්වෙ..? මට බයෙන් දැනෙන්නෙ නෑ කියලා කියන්න ඇති.. ලොකු මැඩම්ට තේරුම් ගිහින් තියෙන්නෙ ඒකයි.."

මා සියල්ල දැනගෙන කතා කරන බව අල්විස්ට තේරෙන්නට ඇත. ඔහුගේ මුහුණේ ඇඟිලි කර වලාව පහව ගියේ එනිසා වන්නට ඇත.

"මේ මැඩම්ලා, චතුරංග සර්ගෙ ජීවිතේ එක්ක සෙල්ලම් කරනවා.. මං දන්නෙ එච්චරයි.."

චන්ද්‍රාම්මා, මට කිරි වීදුරුවක් සාදා දෙමින් කීවාය.

"අනේ ඒ හාමුදුරුවො ඉස්සර කොහොත් එහෙම.. අපි ආත්ම භාවය ඉඳලා එන බැඳීමක් කියලා කිව්වා හඳහන් දෙක බලලා.."

මොනවා වුණත් මසිතට සතුටක් දැනිණි. මට චතුරංග ලබා දෙන්නේ ඒ පුද්ගල සුවද වන්නට ඇත. මා, ඔහු වෙතම මෙතරම් දුකක් දරාගෙන රැඳී ඉන්නේ ද ඒ සංසාරගත බැඳීම නිසා වන්නට ඇත.

"ඉතින් අල්විස්.. ලොකු මැඩම් මොනවද කීවෙ..?"

"ලොකු මැඩම් කියන්නෙ ඉතින් ආත්ම භාවය ගෙනම් ආත්ම භාවය ඉඳන් ආවත් වඳ ගැනියෙක්.."

අල්විස් කියන්නට ගිය දේ සිල ගත්තේය. එය ඔහු හිතාමතා කිවා නොවට, ඔහුට කියවුණු දෙයක් බව මම දනිමි. එහෙත් අක්කම්මා 'වඳ ගැනියෙක්' යනුවෙන් මා හැඳින් වූයේ කොයේද..?

"අනේ මට සමාවෙන්න පුංචි මැඩම්.. මට කියවුනේ ලොකු මැඩම්ගෙ වචන.."

"මං දන්නවා අල්විස්.. ලොකු මැඩම් කියන්න ඇත්තේ ආත්ම භාවය ඉඳලා ආවත් වඳ ගැනියෙක්ගෙන් ඇති වැඩේ මොකක්ද කියලනේ.."

මම කිරි එක බී මේසය මත තබා අප්පියෙන් ඉවතට ආවේ බොහෝ හිත් වේදනාවෙනි. දෙවියනේ.. මට මේ ආත්මයේ දරුවෙක් ලබා ගත නොහැකිද..? එවිට අපගේ විවාහයට කුමක් වේවිද..? මා සම්පූර්ණයෙන්ම වඳ ගැහැනියක වශ දොස්තර මහතා කීවේ නැත. එවැනි යමක් මගේ හඳහනේ සඳහන්ව තිබේද..? [illegible] දරුවෙකු [illegible] තරම් මා කළ

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 62

පාට කාර්මිය තුමන්ද..?

විශ්ව විද්‍යාලයේ නිවාඩු බැවින් මං ගත කළේ සුදු සම්මැලි ජීවිතයකි. වෙනදා මෙන් පොත පත කියවමින් දැනුම ලබා ගැනීමටවත්, අලුතෙන් පර්යේෂණ පිරිවිටවත් මා තුළ ආශාවක් හෝ උනන්දුවක් නොතිබිණි. අම්මාත්, අත්තම්මාත් උදෑසනම වනිතා සංගමයේ උත්සවයකට පිටවී ගියහ. ප්‍රාදේශීය වනිතා සංගමයේ සභාපතිනිය අම්මාය. එහි උපලේකම්වරිය අත්තම්මාය. සිදුහත්ගේ සමරු ජේවා කටයුතු ද නිමක් නැත. ලොයි වේලාවක් ගමිනේය.

"නංගා මැඩම්ට මං දිවුල් කිරි එකක් ගෙනාවා.."

මං ගෙලයනේ පැද්දෙන ඔත්පිල්ලාවේ වාඩිවී සිටිද්දී බත්තම්මා ආවාය.

"ආ.. කොහෙන්ද දිවුල්..?"

"චන්දන කොලුවා මාර්කට් එකෙන් ගෙනත්.. මැඩම්.. සුදු දවල්ට කන්න මැඩම් විතරයි ඉන්නේ.. මොනවද හදන්නේ..?"

"බත්තම්මට නැමිදාම කුස්සියේ වැඩ අවරයක් නෑ.. අත්තම්මට වෙනම කෑම හදන්න ඕන.. අම්මට වෙනම හදන්න ඕනෑ.. චතුරංග මහත්තයා ඉද්දි මස් මාළු වෙනමම හදන්න ඕනෑ.."

"ඒ ඉතින් මහත්තයා රාජකාරියෙන මැඩම්.."

"අද විවේකයෙන් ඉන්න.. අපි කෑම පැකට් ගෙනිච්ච රෙස්ටුරන්ට් එකෙන් ගෙන්වා ගමු.. මං චන්දනට සල්ලි දෙන්නම්කෝ.."

බත්තම්මා සසට දත් පෙන්නා සිනාසුණාය. වෙළිය මෙන් අවුරුදු ගණනාවක් සිටියේ සිතුමින මගේ නිවසියේ නිවාසියෙකු විත් නැමිලියෙන්ම ඕ මගේ වියට නැවීණ සිටින්නීය.

"ඒ වුණාට ලොකු මැඩම් දැනගත්තොත්..?"

"කවුද ලොකු මැඩම්ට කියන්නේ..?"

මෙ දිවුල් කිරි වීදුරුව ඕ බත්තම්මා අතට දුන්නෙමි. ඕ එය අතට අරගෙන සිමෙන්ති පඩිය මත වාඩි වූවාය.

"බත්තම්මා කීයටද නැගිට්ටේ..?"

"මං.. ලොකු සර් ඉන්න දවස්වල ඉඳලම පාන්දර හතරට නැගිටින්නෙ.."

"ඇයි එච්චර පාන්දරින්..?"

"පුරුද්දට නැගිටිනවා මැඩම්.. දවල්ට වෙලාවක් තියුණොත් කාලා බිංගිත්තෙ ඇලවෙනවා පැයක් විතර.."

මට ඇය ගැන මොනෝ අනුකම්පා සිතුණි. ඇයත් මගේ අත්තම්මා මෙන් බරලොස්සුරට අභියෝග කරමින් ද්‍රව්‍ය ආරම්භ [illegible] ගාමනක්ෂ්‍රණයක්.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 63

www.sinhalaelibrary.com

"අනික ලොකු සර් ඇහැරෙන්නෙත් පාන්දර හතරට.. නැගිට්ට ගමන් කෝපි එකක් බොන්න ඕනෑ.. අනේ ඇත්තට ලොකු සර් හිටිය නම් මැඩම්ට කමින්ගෙ දුවෙකුට වැඩිය ආදරෙන් සලකනවා.."

"ඇයි ලොකු සර් හදිසියේ නැතිවුණේ..?"

"අනේ මැඩම්.. වයස හතලිස් තුනයි.. චතුරංග බේබි පොඩියි.. මේ රෑ වෙලා නිදාගත්තා.. නිදාගත්තා තමයි.. පාන්දර නැගිට්ටෙත් නෑ.. ඒ ගුතින් අවසන් නින්ද.."

"හරි පුදුම මරණයක්.."

"චතුරංග මහත්තයගෙ සීයා නැතිවුණෙත් ඔය වයසෙදිම නින්දෙන්ලු.."

"දෙයියනේ.."

"මැඩම් සිව්වට වැඩිය හිතට ගන්න එපා.. මේ පවුලේ පිරිමින්ගෙ ආයුෂ අඩුයි කියල කතාවක් තියෙනවා.."

එසේ නම් චතුරංගටත් ඒ ඉරණමම අත්වේවිද..? එය එසේ වන්නේ ඇයි..?

"කවුදෝ කරපු සාපයක් කියලා කියන්නෙ.. එත්තුව හාමි, නැතිවෙද්දි අවුරුදු නෑ.. ආයුෂ අඩුයි.."

බත්තම්මා හරියටම එසේ කියද්දී මගේ පපුව ගිනියකින් සැලෙන්නට විය.. ඒ ඉරණම අප පසුපසින් හඹා එයිද..?

"ලොකු මැඩම්.. ලොකු මැඩම්ගෙ මහත්තයගෙ මරණෙයි, පුතාගෙ මරණෙයි දෙකම එක විදිහට දැක්ක කියලා හරි දුකෙන් ඉන්නෙ.. චතුරංග සර් ගැන ඔය හැටි බයක් ඉන්නෙ එකයි.."

එවර නම් මට අත්තම්මා ගැන ඉපදුණේ විශාල අනුකම්පාවකි. ඇයට සිය මුණුපුරාගේ මරණයත් දකින්නට සිදුවෙයි යන බිය ඈ තුළ තියෙනවා නොවේද..? සාපයක් කෙසේ වෙතත් අපි පෙර සංසාරවලදී කරනා ලද පව්වලින් අපට කෙලෙසකවත් ගැලවිය නොහැක.

"පුතාගේම හඳහන් පත්‍රෙ ටුවින්නොත් ඒ ගින්ද වෙන්න ඇති.."

"අනේ එපා මැඩම්.. චතුරංග සර්ගෙත් පුතෙක් දැකලා මැරෙන්න ඕනෑ කියලා කියන්නෙ.. අනික මේ පරම්පරාවේ බිදෙල් දේපළවලට පාලනය කරන්න කොහොමත් ඉන්න එපැයි.."

මා සතුටු වූයේ අප්‍රමාණ වශයෙනි. දෙවියනි.. මේ නැමෝරගේම අවශ්‍යතාවය, ආශිර්වාදයක් කරගෙන මගේ කුස බිළිඳෙකුට යනතා නොහැකිනේ කුමන පවකටද..?

"ඒ වුණත් අත්තම්මයි, අම්මයි හොඳට සල්ලි වියදම් කරලා පින් දහම් කටයුතු එහෙම කරනවා.."

"එසසනා.. ලොකු මැඩම් තරම් දානපතිනියක් මේ ලංකාවෙ හිටුවේ ඇති.. මැඩම්."

බත්තම්මා කතා කරන්නේ ඇගේ මුදල් ප්‍රමාණයෙනි. මින්

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 64

දහම් කිරීමට මුදල්ම අවශ්‍ය නැත. සිතුමිණ නිවැසියන්ගේ මා මුලින් දුටු සහපත්කම ඒ විලසින්ම පසුවට පෙනෙන්නට තිබුණේ නැත. මේ හැම ප්‍රශ්නයකටම විසඳුමක් රැගෙන මගේ කුසට පුතු නොවඩින හේතුව කුමක්ද..? මාත් පෙර ආත්මයක පව්කාරියක්ද..? කොහෙත් නම් මෙවන් ශාපලත් පවුලකට මා එකතු වන්නේ නැත. නිදහසක් නැති, සතුටක් නැති අපේක්ෂාවක් නැති මේ පවුල් ජීවිතය තුළ මා ලබන හැප්පිය කුමක්ද..?

"බත්තම්මා.. චන්දනව උඩට එවන්න හැම ගේන්න මං සල්ලි දෙන්නං.."

මා එසේ කියමින් ගෙතුළට පියමං කළේ ඔහේ සිටි ව්‍යාකූලත්වය නිසාමය. චතුරංග නැති පාර්ශවෙන් මිරිකෙමින් පීඩාවට පත්ව තිබුණු මගේ හිතට දැන් දෙකුත් ගුණයකින් පීඩාව වැඩිය. රිද්මා මට මුලින්ම කීවේ මේ ඒකය. චතුරංග මට ගැළපුණත් ඔහුගේ පරම්පරාව, ව්‍යාපාර, පවුල් පරිසරය ආදී මේ කිසිවක් මට ගැළපෙන්නේ නැත. එහෙත් එසේ කියා ආදිකාලු කාන්තාවකට විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලාංකික බෞද්ධ මිරිදුකට සිය සැමියා අතහැර දමා යා නොහැක. දික්කසාදය නමැති නවීන විලාසිතාවට හුරුවෙමින් තිබෙන අප රටට ද මෙය සුබ දෙයක් ලෙස සැලකිය නැත. කමුත් බැඳීම.. එය බලගතුය. තිබි පොළේ අක්සත් කර කැන්දන් ආවත් බැඳීම එන්නේ පෙර සසරේ පටා ආ හැටියටය.

• • • • • •

චතුරංගත්, විහංගීත් කාලයේ [illegible]

කරන තඩි කාමිරයට ඇසෙයි. චතුරංග ලංකාවට අවුත් දින ගණනකට පසු විහංගී පැමිණියාය. ඔවුන් ඒ රටේදී [illegible] කරන්දැයි. මට නාරා නාරා අවුස්සන්නට ශක්තියක්වත් උවමනාවක් නොවීය. අත්තම්මාත්, අම්මාත් ඔවුන්ගේ සිතැටට එකතු වී ඇත. මේ සිතුමිණ මන්දිරයේ රැඳුනි සිතා කවිඳ ඇසෙන්නටවත් විහංගී අවශ්‍යය. ඇය විරෙණ පඳ එළිය මෙනි. කවිත් විරෙක පුවණට සිරු කිරිණ මෙනි. [illegible] චතුරංග පමින ඇය ඇති කරගෙන තිබෙන බැඳීමේ බැම් දෙතන පාටකුත් නැත.

"ඉතින් කෙල්ලෙ.. කොහොමද ට්‍රිප් එක..?"

අම්මා, විහංගීගෙන් අසනු මට ඇසිණි.

"වැඩක් නෑ පුදු නැන්ද.. පොඩිවක් එන්නේයි කළා.."

"ඔහොම තව ටිකක් ඉඳලා බෑ.. දැන් මැරි කරන වයස තනුවෙන්නත් එනවා.."

"මම මැරි කරන්නෙ නෑ පුදු නැන්ද.. ජීවිත් දැන් භාගයක් ගෙවිල ඉවරයිනෙ.. ඉතුරු ටිකනේ ඔහෙ ගෙවිච්ච දෙන්.."

"අනේ මන්ද මේ ළමයට කියන එක තේරෙන්නෙ නෑ.. චතුරංගගෙයි, ඔයාගෙයි හඳහන් දෙක ගොහොමටවත් ගැළපුණේ නැතෙ දුව.."

"ඉතින් ශංගාගෙ හඳහන ගැළපුණත් [illegible] එයා [illegible] නෑ නේ."

www.sinhalalibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 65

"ඒක නොමිනෙ දුව ප්‍රශ්නෙ..?"

"ප්‍රශ්න.. ප්‍රශ්න.. හැමදාම ප්‍රශ්න තිබ්බ මට එකපාරටම අඩිය නැතිවුණ එක විතරයි වුණේ.. හඳුනගත් කොහොම ගැළපුණු ගංගා බැරි දේ මට පුරවන්.."

චිත්‍රාංගි එසේ කියා නැගිට මිදුලට යන තුරු මම උඩ සාලයේ සිට බලාගෙන සිටියෙමි. සවන් අවසා සිටිය යුතු විවාහය සම්බන්ධ දුකෙන් පිච්චි පිච්චි මා ඉවසන්නේ කුමක් වෙනුවෙන්ද..?

"ප්‍රතාපවත්, චිත්‍රාංගිට පෝරුවේ කරලා දෙන්න.. එයාගෙ හඳහනේ හැටියට ඔයාගෙ ආයුෂ ප්‍රභාෂ් කොටයි.. ගංගාට බැරි දේ එයා කරයි සමහර.. ඒත් මට මගෙ පුතා වටින්නෙ නැද්ද..?"

ඔවුන් මේ කතා වෙන්නේ දිසානායක පරම්පරාවේ පිරිමින්ගේ ආයුෂ කෙටිවීම පිළිබඳව වන්නට ඇත.

"අම්මා පොඩ්ඩක් හිමින් කතා කරන්න.. ගංගා උඩ කොහේ හරි කියවා සිටියේ.."

"ගංගාගෙ හඳහනත් අත්තම්ම ආයෙත් බලවගෙන ආවා.. පාප කේන්ද්‍ර බැඳීමක් තිබ්බලු.. ඒත් හඳහනේ හැටියට දරුවො අවුරුදු කියලා තමයි කියල තියෙන්නෙ.."

"අවුරුදු තියෙන්නෙ නෑ කියන එක තමයි.."

මට අත්තම්මාගේ කතාව ඉතා පැහැදිලිව ඇසුණි.

නම් මා මද ගැහැනියක වන ඔවුන් නිගමනය කර තමාරය අදින් මේ ජීවිතයත් අලගෙයි කැර යන්නට බැරි යමක් ඇති කියෙද..? එහෙත් මා චතුරංගට ආදරය කරමි. ඔහු තරම් වෙනත් කිසිම පිරිමියෙකු ගැන මට හිතන්නටවත් නොහැකිය. ඔහු මියෙන් වෙන් කරන්නට වැඩිහිටියන් එකතු වී කුමන්ත්‍රණයක් කරන ඇයැයි වරෙක මට සිය සිතේ.

මා මේ සියල්ලම අත ඇරියේ නැත. චතුරංගට දුක්ව යා නොහැක. පන්තසින්ම මම ඔහුගේ පාමුල වැටී ඔහුට ආදරය කරමි.

"අනේ මංදා.. මට හිතෙනවා ගංගාගෙ අත්වැරැද්ද නම්මියෙව්ලා මේ ගැන කතා කරන්න."

අම්මාගේ කටහඬින් චතුරංග කලබල වූ බවක් පෙනිණි.

"ඒ අභිංසක මනුස්සයා මොනවා කරන්නද අම්මා.. ප්‍රශ්න අපි විසඳගමු.. තව අවුරුදු දෙකක් විතර ගංගාට ට්‍රීට්මන්ට් යන්න වෙනවා.."

"හොඳයි.. අවුරුදු දෙකකින් පස්සෙවත් අපේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට නොවුණොත්..?"

"එහෙම වෙන එකක් නෑ අම්මා.."

චතුරංග වැනෙන පුර පිළිතුරක් දී පඩිපෙළ නැගගෙන එන හඬ මට ඇසුණි. මම වහා කාමරයට වී ඇඳේ පෙරළී [illegible] චතුරංග [illegible] මගේ දෑසට එබුණේය.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 66

"ම්. අහගෙන කතාව.."

මම හිමිහිට මගේ දුක පිට කළෙමි.

"මට තුහාත් දුකයි චතු.. ඒත්.."

"අපට දරුවෙක් නැතුවට එකට ජීවත් වෙන්න බැරිද ශංකා..?"

ඔහුත් ප්‍රශ්න ඇසුවේ අසරණ මගෙන්මය. දරුවෙක් නැතත් චතුරංගගේ ආදරයේ අඩුවක් නැත. අපට නැමදාම සෙනෙහසින් ජීවත්වීමට එය බාධාවක් නොවනු ඇත.

"චතු.."

මම ඔහුගේ පුළුල් පපුව මත මගේ කම්මුල් තියා තද කළෙමි. ඔහු මගේ හිස අතගාන ප්‍රවය මට දැනේ.

"මට ඔයා ඕනෑ.."

ඔහු අවුරුදු දහ අටක කොළඳ පෙම්වතෙකු සේ කොඳුරලා ඔහු මෙසේ නෑණිබිකරව යම් යම් දේ පවසන විට සමහර විට මාත්, චතුරංගගෙන් වෙන් කරන කුමන්ත්‍රණයක් යටින් ක්‍රියාත්මක වනු ඇතැයි මට සැක හිතුණි.

"චතු.."

"ම්.."

"අපි දෙන්නා පොඩි ගමනක් යමුද..?"

මම එක්වරම ඔහුගෙන් ඇසුවෙමි. ඔහු මගේ දෑස් දිහා බැලුවේය.

"කොහෙද..?"

"හැබැයි අම්මටවත්, අන්නම්මටවත් කියන්න බෑ.."

"අනේ.. එහෙම ගෙදරට නොකියා ගමන් යන්නෙ කොහොමද..?"

මහදට දැනුණේ පිළුම් සෝකියකි. ඔහු තවමත් අම්මාගේ හුරතල් පුතාය. අන්නම්මාගේ හුරතල් මුණුබුරාය.

"චතු.. ඇයි ඔයා ඉස්කෝලෙ යන පොඩි ළමයෙක් වාගේ හැසිරෙන්නෙ.. හස්බන්ඩ් ඇන්ඩ් වයිෆ් විදිහට අපි දෙන්නට නිදහසේ තීරණයක් ගන්න බැරිද..?"

"ඉතින් ළමයා කොහේ ගියත් ගෙදරට නොකියා යන්නෙ කොහොමද..?"

"විහංගිත් එක්ක හිඟුල යනකොටත් අම්මට කියලද ගියේ..?"

මම තෝන්තිය ඉවසනු බැරිම තැන ඇසුවෙමි. චතුරංගගේ ඇස් උඩ ගියේය. සැබවින්ම අසිලාචාර පණිත් මගේ කටින් පිටවුණාය යැයි මට සිතුණි. මට, මා ගැනම දැඩි කලකිරීමක් ඇතිවන්නට මහා වෙලාවක් ගියේ නැත. අප දෙදෙනා අතර විනාඩි කිහිපයක් දැඩි නිශ්ශබ්දතාවයක් පැවතුණි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 67

"චතූ.. මට සමාවෙන්න.."

මම යාන්තමින් කටහඬ අවදි කර නිශ්ශබ්දතාවය බින්දෙමි.

"ඔයාගේ කෝන්ඩිය සාධාරණයි.."

"අත්තම්මා කවුදෝ සාමුදුරු කෙනෙකුට කියලා අපේ හඳහන් බලවලා තියෙනවා.. මට දැනගන්න ඕන ඇත්තටම ඒ සාමුදුරුවො මොනවද කිව්වෙ කියලා..?"

"ඉතිං අත්තම්මාගෙන් ඇහුව නම්..?"

"අනේ චතූ.. අත්තම්මාගෙන් අහන්න පුළුවන් නම් මං මෙහෙම කියනවද..? කැත දත්යන අල්විස්.. අපි අපේ ගෙදර යනවයි කියලා අල්විස් එක්ක යමු.."

මම චතුරංගට බොරු කියන්නට ඉගැන්වූවෙමි. එවැනි කට්ටිකාරත්වයක් කරන්නට නොහැකි නම් අපට ඉදිරියට පවුල් කන්නට වන්නේ නැත.

"ඉතින් අත්තම්මගෙන් හඳහන් ඉල්ලන්න වෙනවනේ.."

"ඒක මං චන්දනට කියලා ගන්නම්.."

මගේ යෝජනාවට චතුරංගව එකඟ කරවා ගැනීම බොහෝ අපහසු කාර්යයක් විය. ඇයා [illegible] සිටිම අභිප්‍රායෙන්, අත්තම්මාගෙන් පුරුදු [illegible] ලෝකයේ තිබෙන ලොකුම අපරාධයදැයි හැඟුණා වන්නට ඇත.

නමුත් මට අවශ්‍ය වන්නේ ඔවුන්ගේ පවුලට දරුවෙකු ලබා දීමයි. ඒ දරුවා මට පුණ්‍යකර්ම විය යුතු නැත. ගැහැනු හෝ පිරිමි වේවා.. ඒ මගේ දරුවෙකි. මා මේ විඳින සියලුම අවමානවලින් ගලවා ගන්නට දෙවියෙකු ලෙසින් ඔහු හෝ ඇය පැමිණෙනු ඇත.

• • • • • •

"මම නම් කියන්නෙ මැඩම්, ඔය කාලයට විසඳන්න දෙන්න කියලා.. මේ පවුල්වල පරම්පරාගත ප්‍රශ්න නිසා, මැඩම්ට අසාධාරණයක් වෙන්නයි යන්නේ.."

මගේ පෞද්ගලික තොරතුරු දැන සිටි එකම මිතුරිය දීප්ති විය. කාලයක් පමණ මගේ සිසුවෙකුව සිටි ඇය දැන් විශ්ව විද්‍යාලයේම කථිකාචාර්යවරියක ලෙස ක්‍රියා කරයි. ඇය කාමින් මා මැඩම් නමින් අමතන්නේ පුරුද්දටය.

"කාලය කියන්නෙ කොච්චර කාලයක්ද දීප්ති..? ඒ වෙනකොට මට වෙන්න තියෙන හැමදේම වෙලා තියෙයි.."

"මැඩම්ට තවත් මොනවා වෙන්නද..? බලන්න කණ්නාඩියකින් මැඩම්ගෙ දිහා.. කෝ අර ඉස්සර හිටිය ලස්සන කෙල්ල..?"

දීප්ති එසේ කියන විට මහදේ පැනවුණු තාරුණ්‍යයකින් පිරුණු පුරාණ ජීවය ගලා යන අයුරු මට දැනිණ. [illegible] ඕනෑ [illegible] හදවතට දැනුණ විස්තකාරය නිසා මම මුවඟ සිනහවක් නැගීමි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA

"ඇති යන්තම්.. මැඩම්ගෙ මූණෙ හිනාවක් දැක්කා.."

"මට හිනාව තහනම් වෙලයි තිබුණෙ.."

"ඔය මූණ, හිනාව තහනම් කරන්න ඕන මූණක් නෙමේ.."

මම එයට උත්තර නොදුන්නෙමි. දීප්ත හැමදාම මා වර්ණනා කළේය. මගේ රූපයට ඔහු ගරු කළේය. ඒ සියල්ම දෙයක් මගෙන් බලාපොරොත්තුව නොවී යන්න මට පැහැදිලි කරුණක් විය. සසරේ පුරුදු ගමන් මගේ මිනිසුන් එකට මූණ ගැසෙනු ඇත. ඊළඟ ඊළඟ ආත්මවලදී ඒ පුරුදු බව අභියස ඔහුත් එකිනෙකාට ලෙංගතු සිත් ඇති කර ගනිති.

"දීප්ත.."

"ඇයි මැඩම්..?"

"මට දීප්තගෙන් උදව්වක් ඕනා.."

මා එසේ කීවේ මගේ උවමනාවට, මට චතුරංගව නතු කර ගැනීමට නොහැකි වූ නිසාය. අත්තම්මාටවත්, අම්මාටවත් නොකියා යන්නට ඔහුගේ හිත නැමුණේ නැත.

"අනේ මට ඒක නම් කරන්න බෑ ගංගා.. ඉසින් එයි කියලා යමුකෝ.."

ඔහුගේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක [illegible] පිටියෙමි. මට දීප්තගේ පිහිට සහන්නට වූයේ එහෙයින්

"මැඩම්ට මම ඕනෑම උදව්වක් කරනවනෙ.."

"මට දීප්ත.. මේ වෙලාවෙ මට මේ උදව්ව කරන්න ඉන්නෙ දීප්ත විතරයි.."

මම, ඔහුට කීවෙමි. මේ සියලු උත්සාහයන් පිරිසිදු පරමාර්ථයක් වෙනුවෙනි. මට රිද්මාගෙන් වුවද මේ උදව්ව ඉල්ලන්නට තිබුණි.

• • • • • •

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 69

07

"අම්මේ... සුභාක් අමාරුවෙන් අද නිවාඩුවක් ඉල්ල ගත්ත මැඩම්.. මැඩම් වෙනුවෙන් මට මේ උදව්ව නොකර බෑ.."

අල්විස් කීවේය. යා යුතු ගමනේ මග දන්නේ ඔහුය. චන්ද්‍රා මට අක්කම්මාට හොරෙන් චතුරංගගේ හඳහනේ පිටපතක් ගෙනැවිත් දුන්නේය. තැබවිත්ම මගේ අරමුණ පවිත්‍ර වූ හෙයින් මට කිසිවෙකුගෙන් බාධාවක් නොතිබුණි. තමුන් මා දිවූ සම්භ මේ ගමන යන වග චතුරංග නොදැන සිටියේය. මගේ සිතට කිසිදු බියක් නොදැනුණේ පෙරදා රාත්‍රියේ මා දුටු සිහිනය නිසාවය. එම කලින් දෙව්කාර්සෑදීම ඒ සිහිනය මා දැක ඇත.

"සුදු කුමාරිහාමී.. උඹ කරපු පව් මේ ආත්මයේදී ඉවරයක් කරපන්.. උඹේ මඟුලපොරොන්තු ඉෂ්ට වෙයි.."

ඔහු කියා සිටියේය. ඒ මා සිහිනෙන් දුටු ගැමිමුලාදෑනි ලෙසින් ලැයි කැඩ කළු ගරා වැටුණු වලව්වේ තිබුණ සිතුවමක

කලින් කලට දකින මේ සිහිනවල යම් සත්‍යතාවයක් ඇතැයි මට සිතේ. විශ්ව සංනිවේදනය නිසා යමක් මේ ලෝකයේ සිදුවී අප නොදැනුවත්වම එය අප පසුපස එයි. එය කවින විද්‍යාව අනුව බොරුවක් නොවේ. ඒ සිහිනයක් පමණක් දැන් මට මිරක් ඔක්කට සිදුවී තිබේ.

සුදු කුමාරිහාමී.. ඈ කවුද..? පසේ තිළගේ.. ලොකු තිළගේ.. ඔවුන් කවරහුද..? ඔවුන් සමඟ ඇති මගේ සම්බන්ධතාවය කුමක්ද..? මේ හාමුදුරුවන් සොයා ගොස් ඒ චතුරංගත්, මාත් එකට සිටි ආත්ම ගැන යම් තොරතුරුවක් දැන ගැනීමට මට අවශ්‍ය වූයේ එනිසාවය. ඒ ආත්මවල අප යම් යම්කිසි පාප කර්මයක් කර ඇත්නම් එය අනිවාර්යයෙන්ම ආපසු ගෙවීමට අප කරා එන බව මම දනිමි. මම දැන් තදින්ම බුදු දහම විශ්වාස කරමි.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

මා සිතුමිණි මන්දිරයට එන විට ජානකී නැන්දා, චිනංගී, අක්කම්මා හා අම්මාත්, චතුරංගත් සාලයේ වාඩිවෙලා උන්හ. ඔවුහු යමක් කතා කරමින් සිටියේ මා ගැන බව මට වැටහිණි.

"ගංගා.."

මා උද්දම්භලව යක්කාට පඩි දෙක කුතන් උඩට යද්දී චතුරංග මට කතාකළේය.

"මෙහෙ එන්න.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 70

"මට ටිකක් වයඩ් වනූ.. වොෂ් එකක් දාගෙනම එන්නං.."

"නෑ.. ඇවිත් යන්න.."

චතුරංග මට විධානයක් කළේය. ඔහු කිසි දවසක මට මෙසේ කතා කර නැත. මම සාලයේ ඔවුන් වාඩි වීගෙන සිටි තැනට ආවෙමි.

"අක්කම්මිලට ඔයත් එකක් කතා කරන්න තියෙනවලු.."

"මොනවද..?"

මම පුටුවක වාඩිවෙමින් ඇසුවෙමි. තිදෙනාගේම ඇස් යොමුව තිබුණේ මටය. ඒ ඇස් හරියටම මුවැත්තියක දඩයම් කරන්නට හදන කුට්ක්කුකාරයෙකුගේ තීක්ෂණ ඇස් මෙනි.

"මොනවා ගැනද..?"

මම චතුරංගගෙන් විමසුවේ කෝන්තියෙනි. සාධාරණ කෝන්තියක් මට ඇවිත් තිබිණි.

"මොනවා ගැනද නේද..? ශංගට අපේ ෆැමිලි එක ගැන අලුතෙන් කියලා දෙන්න ඕන නෑ.. වී ආ රෙස්පෙක්ට්බල් ෆැමිලි ඉන් දිස් කන්ට්‍රි.. වැරැද්ද වුණේ අපට.. කොහෙත්ම නොගැළපෙන පවුලකින් චතුරංග පුතා කසාදයක් කරගත්ත එක.."

ජානකී නැන්දා කතා කළාය. අක්කම්මාත්, අම්මාත් එය අනුමත කළහ. මා චතුරංගගේ දෑස් දෙස බැලුවෙමි. මුහුණේ ඇ

හිමට බරව තිබිණි.

"ජානකී නැන්ද මොනවා ගැනද කතා කරන්නෙ..? නොගැළපෙන පවුලක් කියලා අපේ අප්පච්චි මුලින් කිව්ව නේද..? දැන් මොකක්ද සිද්ධ වෙලා තියෙන්නෙ..? මට ළමයි නැති එක ප්‍රශ්නයක් නම් ඒක කෙලින් කියන්න.."

මා එසේ කතා කරනු ඇතැයි කිසිවෙකු නොසිතන්නට ඇත. මෙතුවක් කල් වැඩිහිටියන් කියන කියන හැමදේකටම මා හා.. හූ කියාගෙන සිටියා මිසක ඔවුන්ගේ වචනයකට හිස ඔසවා බැලුවේ නැත. ඒ චතුරංග අනුමත කළ ක්‍රියාවක් බැවිනි.

"ශංගා.. ඔවින් විල් යූ.. රිමෙම්බර් යූ ආ ස්පීකින් විත් මයි ආන්ටි.."

චතුරංග සෙමෙන් නමුත් වේගවත්ව කතා කළේය.

"ඔයා කරන්නෙ අපේ පවුල්වලට නොගැළපෙන දේවල්මයි.. කුඩැල්ලා මෙට්ටෙට තියන්න බැනේ.. අද කොහෙද වෙනස් පිරිමියෙක් එක්ක කාර් එකේ ගියේ..? විහංගිගෙ සාන්තා දැකලා තියෙනවා.."

අම්මා වේගයෙන් කතා කරගෙන ගියාය. මම චතුරංගගේ මුහුණ දිහා බැලුවෙමි.

"අම්මා අහන ප්‍රශ්නෙට උත්තර දෙන්න.."

ඔහු එසේ කියද්දී මට දැනුණ කෝපය මම අමාරුවෙන් පාලනය කර ගත්තෙමි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 71

"මම ගියෙ රිසෝට් එකකට.. නුවර.."

"එහෙම රිසෝට් එකකට යනවා නම් එක එක්කෙනාගෙ කාර් වල ගියෙ ඇයි..? අල්විස් එක්ක යන්න තිබුණා.."

"අල්විස් අද ගෙදර හිටියද..? අනික මගේ කැම්පස් එකේ ස්ටාෆ් එකේ සර් කෙනෙක් එක්ක මම ගියේ.. ඒක මගෙ රස්සාව."

මම කතා කළෙමි. විහාගී ද පුදුමයෙන් මෙන් බලා සිටියාය. මේ පැටවාම මගේ ඇඟට ගොඩ වින්නේ චතුරංගගේ පොළඹවීම නිසා යයි මට සිතුණි.

"ඔය රස්සාවෙන් අයින් වුණොත් හොඳයි.. අපේ පවුලෙ රස්සාවලින් ජීවත්වෙච්ච අය නෑ.."

අත්තම්මා මෙතෙක් නිහඬව සිට ඇගේ තීරණය කිව්වාය. ඇය යමක් කීවොත් එය අවසන් තීරණයයි. එසේම එය ක්‍රියාත්මකයි. මම පුදුමෙන් නැගී සිටියෙමි.

"ඒක තමයි.. මොකද රස්සා කරල ලමයින්ගෙ අවුලක් හරිගස්සන්න කියලයා.."

ජානකී නැන්දා, අත්තම්මාට නොකියවුණු යමක් එකතු කළාය. තවත් එතැන නොරැඳී මම කාමරයට දුවගෙන ආවෙමි. දැන් දැන් චතුරංග මා පසුපසින් අවුත් මගේ දුක අසනු ඇතැයි මට සිතුණි. නමුත් පැය භාගයක් පමණ මම මගේ ඇඳේ මුනින්තලාවී සිටියෙමි. මගේ දුක්මුසු අවුල් මනෝභාවය විසින් මා සමාජයේ මිනිසුන්ගේ අවස්ථාවට ඇද දමනු ඇතැයි මට සිතුණි. මිදී යමින් පවතින්නේ මගේ පවුල් ජීවිතයයි.

එය උදුලා ගන්නේ මගේ අපරණ අප්පච්චි එය කොහේ දරාගනු ඇද්ද..?

නමුත් මා අද සිතුමිණ මන්දිරයට ඇතුළු වුණේ බලාපොරොත්තු පිරුණු සිතිනි. දින සතිය නුවර ගිය නමින් මට ජීවත්වන්නට, ඒ වෙනුවෙන් එක හුස්මක් ගන්නට බලාපොරොත්තු ලැබිණි. අල්විස් ගමගේ ප්‍රධානියා විය. සිතල ගම්බද පෙදෙසක කුඩා කඳු ඇතිරාත ගල්ලෙනක් තුළ උන් වහන්සේ වැඩ සිටියහ.

"මේ හාමුදුරුවො හඳහන් බලන කෙනෙක් නොවෙයි මැඩම්.. අපේ ලොකු මැඩම්ගෙ පිහිත්තායගෙ ගමේ කෙනෙක් තමයි මේ හාමුදුරුවො ගැන කියල තියෙන්නෙ.. වැඩිය කවුරුවත් දන්නෙ නෑ.."

අල්විස් ගමන යද්දී කීවේය. විශාල ගස් ගොමුවලින් වට වුණු කන්දේ පසෙකට වී අප සිටියේ උන් වහන්සේ දානය ගන්නා අවස්ථාව එළඹෙන තුරුය. පිඬුසිඟාගෙන වැඩ, යමක් අසාට දා ගන්නා උන් වහන්සේ පහළ පොකුණින් පැන් ගෙන යාමට පැමිණෙයි. එහෙදී මට උන් වහන්සේ හා කතා කිරීමට අවකාශ ලැබිණ. මුහුණ සඳ මෙන් ශාන්තය. කතාව සන්සුන්ය. ගමන පවා ශාන්තය. උන් වහන්සේ මතු බුදුවන්නට පෙරුම් පුරන බෝධි සත්වයාණන් කෙනෙකුදැයි මට සිතුණි.

"ඔබට දැනගන්නට අවශ්‍ය කාරණය..?"

"අනෙ හාමුදුරුවනේ.. මට දරු සම්පතක් නැහැ.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 72

"මුහත ආත්මයකදී ඔබ කළ පාපයක් නිසා ඔබට දරු සම්පත් හිනයි.."

"ඒ කියන්නෙ අපෙ හාමුදුරුවනේ මේ ආත්මෙදි මට මගේ දරුවෙකුගෙ මුණ බලන්න බැරිද..?"

"අපි හදහන වෙනස් කරමු දරුවෙ.. අසරණ දරුවන්ට පිහිට වෙන්න.. අසරණ ගර්භනී මාතාවන්ට පිහිටවෙන්න.. ඔවුන්ගේ ආශිර්වාදය විසින් ඔබට ඔබේ බලාපොරොත්තුව ළඟට ගෙන යයි.."

එපමණක් කී උන් වහන්සේ මගේ හදහන් කොපිය මා වෙත දුන්හේය. චතුරංගගේ හදහන පෙන්වීමේ අවශ්‍යතාවක් මවෙත නොතිබිණි. ඒ මගේ අරමුණ වෙනුවෙන් උන් වහන්සේගේ වචනයෙන් මහත් ශක්තියක් මට ලැබුණ බැවිනි.

ආපසු එමින් ගමනේදීත් මා කල්පනා කළ දෙයක් තිබිණි. මුහත ආත්මයකදී මවිසින් කළ පාපය කුමක්ද..? දෙවියනේ.. මේ අත් දෙකින් දරුවෙකු නලවන්නට නොහැකි වනට තරම් මා කළ පාපය කුමක්ද..?

"මැඩම්... මැඩම්.."

මා කල්පනාවේ කොපමණ වේලාවක් සිටියාදැයි මට මතක නැත. රාත්‍රී අඳුර විසින් අවට ගිලගෙන තිබුණි. මම ඇඳෙන් නැගිට විදුලි පහන දැල්වීමි.

"චන්දනා... ඇයි..?"

"මැඩම්.. කෑම කන්න.."

"කෝ චතුරංග සර්..?"

"සර් ගියා.."

"කොහෙද...?"

"විහංගි මැඩම් එක්ක.. මොකක්ද පාර්ටි එකකට.."

මසිත විචාරයන් සිය දෙගුණ තෙගුණ වී මට දැනිනි. එවැනි ගමනක් යන විට අඩු ගණනේ මට කියන්නටවත් ඔහුට උවමනාවක් නැද්ද..? මේ යන ගමන්වලදී මොනා මොනවා සිදුවෙනු ඇද්ද..?

"පාන් තියෙනවද චන්දනා..?"

"ඔව් මැඩම්.."

"මට සැන්ඩ්විච් පෙත්තක් හදලා කෝපි වීදුරුවක් ගේන්න.."

එසේ කියා මම නාන කාමරයට වැදුනෙමි. නාන කාමරයේදී මම බොහෝ වේලා කැටපතින් මගේ රූප දිහා බලාගෙන සිටියෙමි.

'පුංචි කුමාරිහාමි..' ඈ මගේ මතකයට ආවාය. ඈ කවුද..? මා කවුද..? ඇත්, මාත් අතර ඇති සම්බන්ධය කුමක්ද..? වරින්වර සිහිනෙන් මා වෙත එන ඒ පණිවිඩය කුමක්ද..?

මා නාන කාමරයෙන් පිටතට ආ විට චන්දනා විසින් මට

www.sinhalalibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 73

සැන්ඩ්විච් හා උණු කෝපි බඳුනක් ගෙනාවේය.

"මේ රෑ කෝපි බොන්නෙ නිදි මරන්නද මැඩම්..?"

"මන්.. පොතක් කියවන්න තියෙනවා.."

"ප්ලාස්ක් එකට තේ එකක් දාලා ගෙනත් දෙන්නද..?"

"අනේ ඕන නෑ කොල්ලො.. ඕන වුණොත් මං තේ එකක් හදා ගන්නං.."

චන්දන අඩවි ගියේය. සේවකයින් මට බොහෝ සේ හිතවත්ය. එහෙත් තවදුරටත් මේ වහල යට ඉන්නට වැඩි කියවිද්දැයි මා දන්නේ නැත. මා වෙනත් පිරිමියෙකු හා වාහනයෙ ගිය වග දැක තිබෙන්නේ විහංගිගේ සාත්තාද...?

විහංගිගේ සාත්තා, ජානකී නැන්දාගෙන් වෙනම් විසය කරයි. ඔහු සිතුමිණ මන්දිරය හා කිසිදු සම්බන්ධයක් නැත. සමහර විට විහංගි හෝ ජානකී නැන්දා දැක්කා වෙන්න බැරි නැත. මගේ වාසනාවකට කිසිවෙක් අල්විස් දැක නැත. ඔහු පිටියේ පිටුපස ආසනයට වී හරි බරි ගැසීගෙනය.

කෙසේ වෙතත් ඒ ගමන මසිතට නැවුම් ආශ්වාදයක් ගෙන දුන්නේය. ඒ ආශ්වාදය තවමත් මගේ හිතේ ඉතිරිව තිබී. දින්නගේ වාහනයේ ඔහු හා බොහෝ දේ කතා කරමින් එළිදුර ගමනක් යාම මට ජීවිතයේ නැවුම් වෙනසක් ද විය.

"ගංගා... ගංගා... ගංගා..."

දොර ඇරගෙන කාමරයට ආ චතුරංග මිදෙත් බිමයක ඇති සැරි මට පෙනුණි. ඔහුගේ කතාවෙන්ද, හැසිරීමෙන්ද වෙනසක් ඇති වග මට දැනුණි.

"කොහෙද ගියේ මේ රෑ කිස්සෙ..?"

මම වේගයෙන් ඇසුවෙමි. ඇවිත්ම මම කෝපය දරාගෙන බැලිව සිටියෙමි.

"ඩිනර් ඩාන්ස් පාටි... ඩිනර් ඩාන්ස්.."

ඔහු වැනි වැනීම පිළිතුරු දී ඇඳ උඩ ඇදගෙන වැටුණේය. ඔහු නැවත නැගිටින්නේ හෙට උදෑසන වග මම දනිමි. බොහෝතක් බලා සිටි මා ඔහුගේ සපත්තු ගලවා දමා ඇඳුම් මාරු කළෙමි. එවරක මට නැගසා හඬන්නට සිත් විය. එනු අපි මොනතරම් නම් ආදරෙන් ජීවත් වුණාද..? අපි අතරට ප්‍රශ්න ආවේ කොහොමද..? තාමත් ආදරය ඒ විදිහටම හදවතේ පුරුකව තිබේ.

මම විදුලි පහන නිවා දමා චතුරංග ළඟින් ඇලවුණෙමි. අරක්කු ගඳට මුසුවූ විලවුන් සුවඳක් හලා එයි. ඔහු තද නින්දේය. විහංගි සමඟ යකාගේ කියත් රාත්‍රියේ සැතපෙන්නට ඔහුට මෙම යහන උවමනාය. මා මේ චින්තා පීඩාවෙන් මිදෙන්නේ කවදාද..? එක්කෝ මේ සියල්ල හැර යා යුතුය. නැතිනම් දරා ගැනීමට පුරුදු විය යුතුය. ඒ දෙකම මට කළ නොහැකි නම් අවසානයේ සිද්ධ වන්නේ ජීවිතයක යස් කරව බැසීමටය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 74

www.sinhalaelibrary.com

උදෑසන මං අවදිවන විටත් චතුරංග ඇඳ බදාගෙන සිටියේය. රාත්‍රියේ විහංගි කීප විටක් ඔහුගේ ජංගම දුරකතනය කැඳ කළාය. පසුව මම එය ක්‍රියා විරහිත කොට තැබුවෙමි.

විහංගී ගැන මසිතේ ඇතිවන්නේ ද අප්‍රමාණ සෙන්හියකි. මේ සියලු ප්‍රශ්න ඇය නිසාය. මගේ සිතේ පැහැසීම ද දිනෙන් දින වියැකී යයි. මගේ සම වයසේ විශ්ව විද්‍යාල කථිකාචාර්යවරුන් මේ වනවිට උසස් විභාග කරති. තව සමහරු උපාධි පරීක්ෂණවලට පෙනී සිටිති. පර්යේෂණ වල නියැලෙති. මං ඒ කිසිවකටත් සහභාගී නොවී කිසිදා නොපෙනෙන [illegible] ලන වෙමි.

මම සුදානම් වී පහළට බැස උදේ ආහාර [illegible] වාඩි වී තේ බොමින් සිටියේ ජානකී නැන්දා හා අත්තම්මාය. කුලුනු සිටියේ මට පිටුපාය. ඔවුන් යමක් කතාවෙන විට මට ඇසුණි. මට එයට සවන් දෙන්නට සිතුණේ ඒ කතාව මා පිළිබඳ එකක් බව [illegible] නිසාය.

"මගෙ කොල්ලට මේ ඔක්කොම අසාධාරණයක් [illegible] තීරණ නිසා.."

ජානකී නැන්දා [illegible] තේ බඳුන [illegible] මත [illegible] තිබ්බාය.

"ඇයි ජානකී.. මං විහංගිට කොච්චර හොඳ [illegible] ප්‍රපෝසල්ස් ගෙනාවද..? කෝ කැමති වුණාද..?"

"කොල්ල බේන කාටවත් කැමති වෙයිද අම්මේ.. [illegible]

පවුලක් කැඩුවා වාගෙ.."

"පවුල් කඩන්න විහංගි, චතුරංග එක්ක දිග [illegible] නැහැනේ.."

"අම්මා බණ කතා කරනවා.. [illegible] චතුරංගත් කාලයක් ලන්ඩන් හිටියා.. විහංගිත් හිටියා.. එක එක එපාර්ට්මන්ට්ස්වල හිටියට අපි දන්නවද අම්මේ."

"අපොයි ජානකී.. ඔය කතා සුද්දට ඇහෙන්න එහෙම කියන්න එපා.. උඹේ කොල්ල විශේෂකාරි වුණාට චතුරංග පුතා [illegible] වාගෙ.. උඹ ඔය කියන [illegible] කතාව මට විශ්වාස කරන්න [illegible].."

[illegible], චතුරංගව [illegible] සාපරාධයකුගේ පිල් සිඳුව හැකි සාරාංශ පෙළඹවීම් විහංගි [illegible].

"දැන් ඉතින් අත්තිමට [illegible] නැති [illegible].. [illegible]"

"ගංගා තවම බෙහෙත් ගන්නවා.. තව මාස හත අටක් යද්දී හරි යයි කියලා කියනවා.."

"දැන් නම් ඔය එක එකා එක්ක [illegible] ගහලා කොයෙත් [illegible] හදාගෙන එයිද දන්නෙ නෑ.."

මං යළිත් උඩුමහලට ගියේ [illegible] ඉන්නට නොහැකි නිසාය. [illegible] ඇයි..? [illegible] ඇයි..? [illegible]

දරාගෙන ඉන්නට තව කොපමණ කාලයක් හැකිවේවිද..? පවුල් ජීවිතය අප දෙදෙනාගේය. නමුත් අපට ස්වාධීන තීරණයක් ගැනීමට වැඩිහිටියන් ඉඩ දෙන්නේ නැත. මම ශාපලත් ගැහැනියක නොවෙමි. නමුත් ශාපලත් මිනිසුන්ගේ වාසනාවනට පැමිණි කල මටද ඔවුන්ගේ පව්වලට විඳවන්නට සිදුවේ. දැන් සිදුව ඇත්තේ එයයි.

"චතු.. චතු.. නැගිටින්න.. බිල බිලා ඇවිදින් ඒ තිස්සෙ තාම නිදි.. නැගිටින්න.."

මම කාමරයට පැමිණ චතුරංගගේ පොරෝණය ඇද දැමුවෙමි. ඔහු අනෙක් ඇලයට හැරී කොට්ටය බදා ගත්තේය. චතුරංග තරමක් හෝ කොන්ද පණ ඇතිව හැසිරුණා නම් මට මෙලෙස විවාහ ජීවිතය අපායක් වන්නේ නැත. මම යළිත් කැඩපතට එබුණෙමි.

මගේ මුහුණේ දීප්තිය කොහේ ගියේද..? සුන්දර යුවතියක වූ මට අත්වූ ඉරණම කුමක්ද..? මේ සියල්ල යථා තත්වයට පත්වීමට නම් මා කුසට බිළිඳෙකු ආ යුතුය. මට ස්වාමීන් වහන්සේගේ වචනය සිහිපත් වෙයි.

"අපි හදාගත වෙනස් කරමු දරුවො.. අසරණ දරුවන්ට පිහිට වෙන්න.. අසරණ ගර්භණී මාතාවන්ට පිහිට වෙන්න. ඔවුන්ගේ ආශිර්වාදය විසින් ඔබට බැඳී බලාපොරොත්තුව කරා ගෙන යනු ඇත.."

ස්වාමීන් වහන්සේ එසේ කීවේ මගේ හිත හඳුන්නාවද කියා වරෙක මට සිතේ. දරුවන් ලැබෙන්නට ඉතා [illegible]

සිරිමෙන් කෑම බීම දීමෙන් පින් සිදුවේ. අපේ ගමේ ගැබිනියක් වෙන හැම කාන්තාවකටම දොළදුක් සිදුවන්නට මුළු ගමම හොදල්වලින් කෑම බීම ගෙන ගොස් දෙයි. එවැනි පිරිත් පිරිස් කොළඹ නගර 'පොළ' යයි අනුමත සමාජයේ නම් දක්නට නැත.

මම නැවතත් තිරරෙද්දුව දෙස බලමින් පහළට ආවෙමි. අල්විස් කාරය සෝදා මිනුත් සූදානම් වී අනවරතය. කථිකාචාර්යවරයෙකු වශයෙන් මම ඉහළ වැටුපක් ලබමි. මට ද වාහනයක් ගැනීමට හැකියාව තිබියදී වුව මම එව උත්සාහයක් නොදැක්වීමි.

"ගංගා කොහෙ යන්නද..?"

මා පහළට බසින විට අම්මා විමසුවාය.

"ඇයි අම්මා.. මං කැම්පස් යනවනෙ.."

"අත්තම්මාම ඊයෙ කිව්ව දේ තේරුණේ නැද්ද..?"

"මොකක්ද..?"

"ආයෙ රක්ෂාවට යන්න එපා කියලා.."

"ඒක හරි අසාධාරණයිනෙ අම්මා.. මං මහත්තයත් එක්කගෙන ගෙනා.."

"ගංගා.. කට වහගන්න.. අපේ පවුල්වල මහොර ගෑනු

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 76

ළමයි එකට එක කියාගෙන එන්නෙ නෑ.."

මට සිදුවන්නට යන්නේ මහත් වූ අසාධාරණයකි. චතුරංග මෙන්ම මා ද කට වසාගෙන සිටියහොත් මට ජීවත්වීමට ඇති අයිතිවාසිකම් පවා නැතියවි.

"මම යන්න ඕනෑ.. අද ඉඳන් ජොබ් එකට එන්නෙ නෑ.. ඒකට වෙන කෙනෙක් හොයාගන්න කියලා කියන්න පුළුවන් රජ්සාවක් නෙමේ මං කරන්නෙ.. අම්මා ඒක තේරුම් ගන්න ඕන.."

"අපට ඔය කිසි දෙයක් තේරුම් ගන්න ඕනෙ නෑ.."

අන්නම්මා ගෙලයෙන් සිට ඇතුළට එන ගමන් කීවේ ඉතාමත් කුරිරු විලසිණ.

"මටත් මේ කිසි දෙයක් දැන් පහදලා කියන්න උවමනා නෑ.. නමුත් එක දෙයක් තේරුම් ගන්න.. මං වැඩ කරන්නෙ කොන්තු කාසියක නෙවේ.."

එසේ කියා මම නිවසින් පිටතට අඩිය තැබුවෙමි. අන්නම්මාගේ අණ කිරීමක් පවා දැමී පළමු තැනැත්තිය මා වන්නට ඇත. එසේ නම් සිතුමිණ මන්දිරයේ නීතිරීති වලින් ඉහළට පියුම් කිරිල්ලියට පවස් වන විට කුටුවේ දොරගුළු වැසෙන්නට බැරිකමක් නැත. මේ සියලු දෑ අසියය චතුරංග නිහඬ ඇයි..? ඔහුට, ඔහුගේ බිරිඳගේ ගරුත්වය රකින්නට බැරි ඇයි..?

මා විශ්ව විද්‍යාලය ඉඟින් බැස යන්නේද තලමිරම සිනහ දරාගෙනය.

"හවස කීයටද එන්න ඕන මැඩම්..?"

ඇල්විස් ඇසුවේය.

"මං කැබ් එකක එන්නම්.. ඇල්විස් යන්න.."

ඇල්විස් ගිය පසු මම ගේට්ටුවෙන් ඇතුළට ආමි. මා මේ ද කියාව සාර්ථකත් ඉමහත් සැමැත්තෙනි. මා ඉගෙන ගන්නේ මේ රටේ දුප්පත් ජනතාවගේ මුදලිනි. මහා මන්දිරවල වෙසෙන සිටු කුමර කුමරියන් ඒ බව දන්නේ නැත. මා උද ශිල්පය මා වැනිම දුප්පත් අසරණ දරුවන්ට බෙදාදීම මගේ යුතුකම වන්නේය. කෙසේවුවද අවුරුදු තුනක් වූ මේ විවාහ ජීවිතයේ අද නම් සිරුණාත්මක දිනයක් වග මට ද දැනුණි.

* * * * * *

හවස මා නැවත සිතුමිණ මන්දිරයට ගියේ නොසතුටු සිතිණි. අම්මාවත්, අන්නම්මාවත් මගේ මුහුණ බැලුවේ නැත. ඔවුන් මා දිහා බැලුවේ මා ජන්මාන්තර වෛරක්කාරයෙක් යන හැඟීමෙන් පියයුතුය. මේ ආත්මයේ නැතත් මා ඉතා ආත්මයකදී කළ ලොකු පාපයක් කරපින්නාගෙන ඇවිදගෙන එන ගමනක් වන්නට ඇත.

රාත්‍රියේදී මා බලා උන්නේ චතුරංග එනතුරුය. ඔහු එනවිට රාත්‍රී දහය පමණ විය. නාන කාමරයට වැදී සිතු පේ ඇගපත

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 77

පෙරදාගෙන ඔහු එළියට එනතුරු මම බලාගෙන සිටියෙමි.

"චතූ.."

"ඇයි..?"

"ඇයි අහන්නෙ..? මට සිද්ධ වෙන්න යන අසාධාරණේ ඔයාට පේනවද..?"

"මොකක්ද අසාධාරණේ..?"

"අනේ මංදා... ඔයා නම් මේ ලෝකෙ ජීවත්වෙන මිනිහෙක් නෙවේ.."

"අත්තම්මා ඔයාට රස්සාවට යන්න එපා කිව්වා.. හිතුවක්කාරකමට ඔයා ගියා.. අපි කවුරුත් අත්තම්මා කියන දේ අහනවා.. රස්සාවට නොගියා කියලා ඔයාට අඩුපාඩුවක් නැහැනේ.."

චතුරංගගේ තර්කය බර වන්නේ ද මේ නිවැසියන්ගේ පැත්තටමය. ඔහුට ද මාව තේරුම් ගත නොහැක. සිය බිරිඳ ඔහුගෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ මොනවාදැයි සැමියාට තේරුම් ගත නොහැකිනම් ඒ පවුල් ජීවිතය සාර්ථකත්වය කරා ගමන් කරන්නේ කෙසේද..?

"චතූ.."

"ඇයි..?"

"මට ඔයත් එක්ක ටිකක් කතා කරන්න ඕනෑ.. ගෙදරදී නොවේ.. වෙන කොහේදි හරි.. මාව තේරුම් ගන්න චතූ.."

මම ඔහුගේ උරහිස මත හිස තබා ගත්තෙමි. ඔහු සෙමෙන් සෙමෙන් මා හිස අතගාන අයුරු මට දැනේ. වරෙක දොම්නස ද වරෙක සොම්නස ද ගලා යන මේ පවුල් ජීවිතය කොතරම් අපූරුවදැයි වරෙක මට සිතේ.

"අපට දරුවෙක් ලැබෙයි.. ඔයා ඒ ගැන දුක් වෙන්න එපා.."

ඔහු සිතන්නේ මා මේ දුක්වන හේතුව එය කියා වන්නට ඇත. නමුත් මට මේ නිවස තුළ මානසික සහනය කියා දෙයක් නැති බව ඔහු පිළිගන්නේ නැත.

"බඩගිනියි.. යමු කන්න.."

ඔහු, මා අතහැර නැගිට්ටේය. ඔහු පසුපස ගියද මා තුළ කුඩා කුසගින්නක්වත් නොතිබිණි. මම පාන් පෙත්තක් හා කෝපි ටිකක් බිව්වෙමි. චතුරංග බත් කටක් කෑවේය. අම්මාත්, අත්තම්මාත් පුම්බාගත් මුහුණු ඇතිව එහා මෙහා ගියා මිසක කතා බහ කළේ නැත. මේ නිහඬ සටනේ අවසානය කුමක්ද..?

"නිදිමත නෑ පොඩ්ඩක්වත්.."

මා එසේ කියමින් ගෙමිදුලට ඇවිද ආවෙමි. එළියේ දැල්වුණු විදුලි බුබුළුවලින් ගෙමිදුලේ අන්ධකාරය මඳ වශයෙන් පහව ගොස් තිබිණි.

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 78

"ඇයි කෙරම් තිව්වේ...? ඒකනෙ... බඩ පිරෙන්න බත් ටිකක් කැව නම් ඉවරයි..."

චතුරංග මවෙත අවුදින් මා වාඩිවී උන් බංකුවේ වාඩි ගත්තේය. මම ඔහුගේ සිරුරට හැපෙන නොහැපෙන සේ ලංවීමි. ඔහු මා කර වටා අත යවා තවත් මගේ ළඟට විය. අප දෙදෙනාට මෙසේ තනිවීමට ලැබුණේ සුළු කාලයකින් බිග විට අවබෝධ වුණි.

"චතු.."

"ඇයි...?"

"අපි දෙන්නට හැමදාම මෙහෙම ඉන්න ලැබෙනව නම්...?"

"ම්.."

සැබවින්ම ඔහු නිසරු බොළඳ පෙම්වතෙකු සේ කැලැවී වී සිටියේය. මොන වරද තිබුණත් මට චතුරංග අවශ්‍යය. ඔහුගේ ආදරය අවශ්‍යය. මට ඔහු දමා යා නොහැක.

"චතු.. මට හිතෙනව මෙහෙම දෙයක්..."

"මොකක්ද..?"

"අපි දුප්පත් තැනකින් දරුවෙක් අරගෙන හදාගනිමු. එතකොට අපටත් දරුවෙක් ලැබෙයි..."

"විහිළු කතා කරන්නෙපා ගංගා.. ඔයා හිතනවද මට

වැඩේට අත්තම්මයි, අම්මයි කැමති වෙයි කියලා.."

චතුරංග මවෙතින් නැගිට්ටේය. ඔහු මවෙතින් නික්ම ගියේ මා ළඟ තිබී සතුටත් උදුරාගෙනය. අප දෙදෙනා යා කරන පාලමක් අවශ්‍යමය. දෙවියනි.. මගේ කුසට දරුවෙක් නොඑන අරුමය කුමක්ද..? මා සසරේ කළ පවකට වන්දි ගෙවන්නේ කෙසේද..? දරුවන් නොලබන්නට මා සංසාරේ කුමන පව් පාපයක් කළාද..?

• • • • • •

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 79

සති දෙක තුනක් ගිය ද ගෙදර තත්වයේ වෙනසක් නොවීය. මේ විලසින් මේ නිවසේ විසීම මට, මාටම එපා කරන කරුණක් විය. කොයි වෙලාවක වුවද එහාට මෙහාට පාවුණේ ඇනුම් පදය.

"මදැයි.. කොල්ලට අපි කරපු අපරාදේ.. අනේ මගෙ කොල්ලගෙ ජීවිතේ.."

අම්මා දුර්කතනයෙන් කාටදෝ කියයි. අප වෙනම කොපේ ගෙන ජීවත් වෙමුයි යන යෝජනාව මා චතුරංගට කොතෙක් කීවත් ප්‍රතිඵලයක් නොවිණි. ඔහුට, අම්මා නොමැතිව ජීවත්විය නොහැකිය.

"මෙතනම ඉන්නවනම් ලැබගෙන පැණි වළඳ නන්ඩ.. මේ බලාගෙන ඉන්නෙ අපේ දේපලවලට [illegible] ගහන්ඩ.."

මා විශ්ව විද්‍යාලයට යාමට සූදානමින් පහළට බසිද්දී අම්මා කියනු මට ඇසිණි. ඇ කතා කරන්නේ ජානකී නැන්දා සමඟ විය හැකිය. ජානකී නැන්දා කියා විතරයි මා පවිත කතා කරන්නේ නැත. මා පත්ව සිටින මේ අසරණ තත්වය ඇගේ සැමියා විසින් තේරුම් ගත හැකි මට පිළියම් යෙදිය යුතුය. නමුත් ඔහු කරන්නට දන්නේ අම්මා හෝ අක්කම්මා කියන දෙයක් පමණි.. යමක් හිතාමතා කරන්නට චතුරංගට නොහැකි වන්නේ ඔහු කුඩා කල සිටම හැදුණු පිළිවෙල නිසා වන්නට ඇත. නමුත් දැන් ඔහු මට උණුසුමෙන් මිදී ජීවිතය දැකිය යුතුය. ඔහුගේ බිරිඳ වශයෙන් වුවද මට, ඔහු හිමිවන්නේ සීමාවකට යටත්ව ය. ඔහු තවමත් සම්පූර්ණයෙන්ම අම්මාගේ පුතුය.

"ආ ගංගා.. මහොම පොඩ්ඩක් ඉන්න.."

මා දොරටුවෙන් පිටවෙද්දීම පන්සර මේසයේ [illegible] පුවත්පත බලමින් උන් අක්කම්මා කතා කළාය. පුදුමයකි.. මාසයකට පමණ පසුව ඇ මෙසේ මා හා කතා කිරීම ඇත්තෙන්ම පුදුමයකි.

"අක්කම්මෙ.."

"මම දවසක් ගංගාට දුන්නු මාලෙ.. ඒක අපේ පරම්පරාවෙ මාලයක්.. ඒක මට දෙන්න අපහු.."

"අක්කම්මෙ.."

"කරුණාකරලා මං කිව්ව දේ කරන්න.."

[illegible] මාලය හෝ එකි

www.sinhalaebooks.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK

මූලාශ්‍රය විච්චානකමෙන් මට ඇති එලක් නැත. නමුත් මා එය ප්‍රවේසම් සහිතව තබාගෙන උන්නේ ආඩම්බරයෙනි. ඒ දිසානායක පරම්පරාවේ ලේලියට උරුම වූ කොතෙකුත් භාණ්ඩයක් ලෙස සලකාය. නමුත්.. යළිත් මම උදුම්බාලව පැමිණ එහි තැන්පත් කර තිබූ රන් මාලය අතට ගතිමි.

ඈ මේ මාලය මගෙන් ඉල්ලන්නේ දිසානායක පවුලේ ලේලියව මා කවදාවත් සුදුසු නැත යන තීරණයේ සිටිනා නිසා විය යුතුය. දෑසේ කඳුලක් නැගෙන්නට ආවත් මම අපමණ චිත්ත ධෛර්යයකින් යුතුව එය රැගෙන සාලයට ආවෙමි.

"මෙහාට දෙන්න.. මේ මාලේ නියම අයිතිකාරි ඔයා නෙවේ."

මා දෙන්නටත් පෙර අත්තම්මා එය මගෙන් උදුරා ගත්තාය. මට සිහිවුණේ ඇය, එය මගේ ගෙලේ පැළැන්දූ දිනයයි. එදා අප මොන තරම් සතුටින් හිටියාද..? මාලයේ නියම අයිතිකාරිය මා නොවේ යැයි ඈ කීවේ කවර කතාවක් මට [illegible] කියාපාමිනි.

විතුරංගගේ නියම අයිතිකාරිය මා නොවේ යන ඉඟියද ඇගේ එකී ඇසිවාට කිසිම සැකයක් නැත. මාලය ඇයට දී මම සිඳුම්ණ මන්දිරයෙන් පිටත්වීමි. දැන් අල්විස් සමඟ මා ගෙදර කාරයේ යන්නේ නැත. මගේ උවමනාව පරිදි මම කුලී රථයක් ගෙන්වා ගතිමි. මගේ හිත මොකක්දෝ වගකීමකින් නිදහස් වූ බව මට දැනෙයි. ඒ සැහැල්ලුව මා අත්විඳින්නේ ඒ පරම්පරාගත මාලය ආපසු දුන් මොහොතේ සිටය. මා විසින් එක සිඳුම්ණ මන්දිරයේ ආගන්තුක [illegible] තිබේ.

කිසිමදාක පවුලේ ලේලියව හිමි තැන මට ලැබුණේ නැත. වැඩිහිටියන්ට සිකරුව සංවරව හැදුණු මට ඔවුන් අභිබවා යාමට උවමනාවක් තිබුණේ ද නැත. මට දැන් [illegible] වූ ස්වාධීන ජීවිතයකට අවශ්‍යතාවය වැඩිය. විශ්ව විද්‍යාලයේ මගේ පළමු දේශනය ඉවර වූ විගස මම මගේ කාමරයට පැමිණ විතුරංගට දුරකතන ඇමතුමක් ගතිමි. නමුත් ඔහු දුරකතනයෙන් සම්බන්ධ කර ගැනීම අපහසු විය.

නමුත් මගේ දුක පවසා ගැනීමට මට මේ වෙලාවේ විතුරංග අත්‍යාවශ්‍යම විය. දවල් විවේක වෙලාවේ දිප්ත, මා විතුරංගගේ කාර්යාලය අසින් ඇරලවීමට කැමති විය.

"මැඩම් කොහොමද ආපහු එන්නෙ..?"

"මම විතුත් එක්ක ලන්ච්වලට යන්නෙ.. එයා මාව ගෙනත් ඇරලයි.."

"මං නිකමට ඇහුවෙ මැඩම්.."

දිප්ත එසේ කියා කාරය හරවාගෙන ගියේය. ඔහු එසේ ඇසුවේ මා යළිත් විශ්ව විද්‍යාලයට කැඳවාගෙන යාමට එන බැව් මම දනිමි. මගේ සැමියාත්, මගේ ජීවිතයත්නේ ලෝක දෙකක වග ඔහු අනුමාන වශයෙන් දනියි. එහෙත් අප දෙදෙනා අතර ඇත්තේ විශ්වාසයෙන් පසඳන්නට බැරි ආකර්ෂණීය බැඳීමකි. මම කාර්යාලයට ඇතුළු වන ගේට්ටුව අසලට ආවෙමි.

"මිස් කවුරුද හම්බ වෙන්නද..?"

[illegible] මා [illegible] මේ

www.sinhalalibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 81

කාර්යාලයට පැමිණ නැත. තට්ටු තුනකින් සමන්විත විශාල කාර්යාලයීය ගොඩනැගිල්ල මා මේ දුටුවාමය.

"මට චතුරංග මහත්තයව හම්බ වෙන්න ඕනෑ..."

"ඇපොයින්ට්මන්ට් දාලා තියෙනවද..?"

"නෑ.."

"චෙයාර්මන් හම්බවෙන්න අමාරුයි මිස්.. මොකද මේ වෙලාවේ ලන්ඩන්වලට ගිහින්.. මැඩම්ගෙ නමයි, කොන්ටැක්ට් නම්බර් එකයි දීලා යන්න.. මං ඇපොයිමන්ට් අරගෙන කතා කරන්නම්."

මට දැනුණේ මහා දුකකි. මගේම ස්වාමි පුරුෂයා හමුවෙන්නට මට මේ තරම් දේවල් අසන්නට සිදුවී ඇත. අප විවාහ වී අවුරුදු තුනකුත් පසුවී ඇත. නමුත් චතුරංගගේ බිරිඳ කවුදැයි කියන්නට ඔහුගේ පෞද්ගලික ලේකම්වරියටවත් දන්නේ නැත.

"ඉක්මනට මැඩම්ගෙ නම කියන්න.."

"මම ගංගා දිසාසේකර.. චිතුමිණට කෝල් කරන්න."

"මැඩම්.. මේ.. මේ.. යන්න මැඩම් ඇතුළට.."

ආරක්ෂක නිලධාරියාට දහඩිය දමා ඇති වග මට දැනුණි. ඔහු වහ වහා මට ගේට්ටුව විවර කර දුන්නේය. කාර්යාලයේ පිළිගැනීමේ නිලධාරිණියගේ සිට උඩ තට්ටුවේ ඔහුගේ කාමරයට යන තුරුම සේවක සේවිකාවන් මදෙස [illegible]

චතුරංගගේ බිරිඳ එනව දැන් මුළු කාර්යාලයම දන්නවා විය හැක.

"මැඩම්.. වාඩිවෙන්න.. සර් ලන්ඩන්වලට ගියා.. විගසින් එයි.."

ඔහුගේ ලේකම්වරිය මට විනීතව කියා සිටියාය.

කාලය පැයකටත් වඩා ගෙවී ගියේය. දෙදෙනෙක් කඩිසෙල නැඟගෙන එනාගට ඇසුණි. [illegible] විහංගිගේය. විහංගි ආවේ චතුරංගගේ අතේ එල්ලීගෙනය.

"ගංගා.."

මා දුටු චතුරංග මවිතයෙන් මෙන් කතා කළේය. විහංගි වහා ඔහුගේ අත අතැරියාය.

"ඇයි මේ හදිස්සියේ..? කවදාවත් නැතුව..?"

සැබවින්ම මට කෝන්තර ගොසේ තිබිණි. මගේ පෙනීම අඳුරා ගත් විහංගි ආපසු හැර යන්නට හදද්දී මම වහා ඇය ඉදිරියට පැන ඇගේ දෙවුරෙන් අල්ලා ගතිමි. මට වංචාවක් කරන මේ විවාහයෙන් මට දැන් පලක් නැත.

"ලැජ්ජා නැද්ද ඔය විදිහට අනුන්ගෙ මිනිස්සුන් එක්ක අවුල් කන්න..?"

මම, මට තේරුම් ගිය මා දන්නා හින්ට [illegible] කතා [illegible] ගියාය. මේ [illegible] මට දැන් එය [illegible]

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.LK 82

ඉරහඳ පේම පැහැදිලිය.

"ශංකා.."

මා, ඔහුගේ කම්මුලට වේගවත් පහරක් එල්ල කළේ පෞද්ගලික ලේකම්වරිය හා කිහිප දෙනෙකු බලා සිටියදීය. ඔහුගේ ගෞරවය රැක දෙන්නට, අහිමි වූ තැම්යාට ඔහුගේ ගෞරවය තව දුරටත් රකින්නට මට උවමනාවක් තිබුණේ නැත. මම අප්‍රමාණව ඉවසුවෙමි. අප්‍රමාණව කඳුළු හෙළුවෙමි.

චතුරංග වචනයක්වත් කතා නොකර පඩිපෙළ බැසගෙන යන්නට ගියේය. ඔහු කොහේ ගියාද..? එහෙයි කොහේ ගියද කියා හිතන්නටවත් මට උවමනාවක් තිබුණේ නැත.

"මැඩම්.. කූල් ඩවුන් වෙන්න.. ඔහොම ටිකක් වාඩිවෙන්න."

චතුරංගගේ පෞද්ගලික ලේකම්වරිය තිමාෂා මා වාඩි කළාය.

"මට සමාවෙන්න.. මං මෙතන කලබල කරා.."

"අනේ මැඩම්.. මගෙන් සමාව ඉල්ලන්න මොකටද..? සර් නම් සර්රැයි, එහෙයි මැඩමුයි ඇවිත් මැඩම්ගෙන් සමාව ගන්න ඕන.."

"ඒ අය කරන්නෙ සමාව දෙන්න පුළුවන් වරදක් නෙමේ."

"මැඩම්ට ගොඩ සිතනවා නෙමේ.. අපිත් දන්න කාලෙ ඉඳලම ඔය දෙන්නගෙ කතාවක් එකක් තියෙනවා.. අපි හිතුවේ මැඩම් දන්නවා ඇති කියලා.."

මට ඇහට ඉම්සෙල් ටිකක් තලාගෙන හිනි කියාගන්නට තරම් හිතුණි. මා කාර්යාලයෙන් පිටවුණේ හිනිගත් හිතින්ය. ආපසු විශ්ව විද්‍යාලයට යාමට මට හිතක් තිබුණේ නැත. දුක නිවා ගන්නට ගිය මට සිදුවූයේ දරාගන්නට බැරි තරම් දුක් කන්දක් ඉහ මත කඩා පාත්වීම පමණි.

හිනි ගගන මද්දහනේ මම පයින්ම ගෝල්ෆේස් පිට්ටනිය දෙසට ඇවිදගෙන ආවෙමි. මේ සියල්ලත් සිදුවීම මා පිස්සියකගේ තත්වයට පත්කොට ඇත. කාගේ සහුරුවක් නැති අසරණ ගිහන්නියක ලෙස මම මුහුද දිහා බලාගෙන උනිමි. මුහුද පවා මේ අව් රශ්මියට හිරිකම් වී ඇත. රළක් මෙන් සුන්දර ගම්භීරතාවයේ සිහලට පියාත් උඩට හිරු රටිතම් කරන විට කොළඹදී මට මේ තරමට ඒ හිරුම් පමිවිවල් කරනු ඇතැයි මම නොදැන උන්නෙමි.

ඇත්තය.. ජීවිතය පිළිබඳ බොහෝ දේ මම නොදැන උන්නෙමි. අත්දැකීම් සම්භාරයක් කටුක වේදනාවක් සමඟ මා හිමිකර ලද්දේ මේ කටුක ගෞරතැපී නගරයේදීය. දුර සිට එපේ බලන විට විචිත්‍ර ආශ්චර්යයක් මේ තරම් වේදනාවක් තරවින්නාගෙන කෙසේ ජීවිතය ගෙවිවාදැයි සිතේ. ජීවිතය හැඳෙන මිම්මලක් ලෙස සැහැම ඉන්නට සිතුවිලි මට තිබුණේ නැත. සියල්ල ඉවසන්නට හැකි ආත්ම ශක්තියක් මට තිබුණ නමුත් මා මේ තරම් ආදරය කළ මේ තරම් කැපවීම් කරමින් එකට යන පෙළදාගත් සැමියා අන් දෙකකගේ පසෙට නැඹුරිම ගැහැනියකට ඉවසුම් දෙන දෙයක් නොවේ.

මිනුන් ආපු දැල්තත් ශ්‍රේණිකයන්ගේ නිමා නොවන බැඳිනි.

www.sinhalalibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 83

මා ද ඒ අසරණව සිරවී ඇත්තේ පෙර ආත්මයක සිට කරුමයේ ගෙවන්නට පතාගෙන ආ විපාකයකින්මය.

මා අවට ලෝකයේ මොනවා සිදුවුණාදැයි මට කිසිවක් නැත. සඳ කුසගින්නත් දැනුණේද කිසිම නැම රූපයක් මා දැනුණේ නැත. වණ්ණිකම් කළු සිරු සියලු වැරදි හදවතට සිහුදේ ගිලෙන්නාව ඔන්න මෙන්නය. මා බොහෝ වේලාවක් මෙහි රැඳී ඇති වග මට දැනුණේ එවිටය. දෙවියනේ.. අප්පච්චීගේ ලොකු දුව මෙලෙස ඉබාගාතේ ඇවිදින වග ඔහු දන්නවා නම්..

මම උන් තැනින් නැගී සිටියෙමි. කපුටන් රෑන් කීපයක් පහත් කළු උඩ ලගින නැන්දලාවේ මා කොහේ කියා යන්නද..! මට මේ ලෝකයේ පැනනැඟුමක් ඇත්තේ කොතැනද..? මා යා යුත්තේ එතැනටය.

මම සෙමින් ඉඳගෙන උන් බංකුවෙන් නැගී පාරට අවතීර්ණ වූයෙමි. පාරේ යන ත්‍රීවිලරයකට අත දැමූ මා කොළුවට පැමිණියෙමි. මා කොහේ යන්නද...? නැන්දා අඳුර අල දෙසින් ගලා එන කවිසර සාගරයේ මා අසරණ වී ඇති සැටියක් මට දැනේ. මා දෙවරක් නොසිතා අනුරාධපුරය බලා යන බස් රියකට නැගුණෙමි.

මන්ත්‍රීවරයා අනුරාධපුර නගරයට පේන්නු වන්නට විසා දුරක් කියා මම රිද්මාට කතා කළෙමි. මොකුත්ම වේලා මා උන්නේ දුරකතනය පවා ක්‍රියා විරහිත කරගෙනය.

"නංගී.. මං දැන් ඉන්නේ අනුරාධපුරේ.."

"අක්කේ.. මේ රෑ ඔයා තනියමද තාත්තා, චතුරංග අයියත් ඉන්නවද..?"

"මං තනියම බස් එකේ එන්නේ.."

රිද්මා පුදුම වන වග ඇගේ හුස්ම පහිනම් මට තේරුම් ගත්තෙමි. මෙවන් ගිනුවක්කාර ගමන් මට කොහෙත්ම පුරුදු නැත.

"අක්කේ... මං වාහනේ අරගෙන එන්නං.. පැයක් විතර යයි එන්න.. ඔයා ප්‍රවේශමෙන් නිව් රත්නවල ඉන්න.."

ඈ කීවාය. රිද්මා වාහනයක් මිලදී ගෙන ඇති බව මා දැන උන්නේ නැත. නැවත් මගේ හිතට යාන්තම් සතුටක් දැනුණි. නංගීටත් පිළිවෙළකට ජීවත් වුණොත් මට ඒ ඇතිය. මන්ත්‍රී නගරයට පේන්නු වූ පසු මම ඉන් බැස ගත්තෙමි. දහවල සිට මට වතුර උගුරක්වත් නැත. මේ වනවිට කද ආසයින්න හා වතුර පිපාසය මට දැඩිව දැනිණි.

බසයෙන් බැස පැය භාගයක් පමණ යද්දී සිරි පැහැති මරූටි කාරයක් මා ළඟ නැවතුණි.

"නගින්න අක්කේ.."

මට නංගී ගැන ආඩම්බර සිතුණි. ඇය දැන් ආදායම්කාරියකි. අද වැනි දිනක අම්මා ජීවත්ව නම් නංගී ගැන සතුටු වනු ඇත. ඒ සතුටේ බලධම කරුණේය අනෙක් පස මා වෙනුවෙන් ලෙලන සඳට ... ඇත. මට ගොඩැලි ... පාරක පැයක් [illegible] ලෝකයෙන් [illegible]

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 84

කොර බූ දුන්කර තාරකා පැමිණ තාර තාරස් දියේ තරමින් බූ ශකුරුත් අපතර සතාවක් තිබුණේ නැත.

"මේ අපේ හොස්පිට්ල් එක.."

ඇය කතා කළේ ඒ ටික කියන්නටය. එහෙයින් කාරය හරවාගෙන ඕ ආවේ ඇගේ නිල නිවසට වන්නට ඇත.

"බහින්න අක්කෙ.."

රිද්මා කාරය නවත්වා රියෙන් බැස මට දොර හැර දුන්නාය. මම රියෙන් බැස්සෙමි.

"එන්න ගේ ඇතුළට.."

රිද්මා විදුලි පහන් දල්වමින් දොර ඇරියාය. දැන් මේ වේලාව පාන්දර තුනට පමණ ඇත. මම සාලයේ වේවැල් පුටුවකට බර වුණෙමි.

රිද්මා ආපසු ආවේ කෝපි කෝප්ප දෙකකුත් හදාගෙනය.

"මොකද අක්කෙ මේ ආවෙ ගමනෙ තේරුම..? කෝ චතුර අයියා..?"

මම දිගු සුසුමක් ගත්තෙමි. නංගි දැඩි වේදනාවකට පත්වී ඇති අයුරු මට දැනේ.

"අක්කට බඩගිනිද..?"

මම එක හුස්මට කෝපි කෝප්පය … පසු ම දැනී

මම ඔව් කියන්නට හිස වැනුවෙමි.

"මට, උදේට ගෙනා කොහොත් කෑම ගෙනත් දෙනවා. අක්කට කන්න පාන් ටිකක් හරි ගස්සල දෙන්නම්.."

රිද්මා එසේ කියමින් කුස්සියෙන් නැඟී සිටියාය. ගෙදර වූවත් අප දෙදෙනාම උයන්නට සමතුලිය. සියල්ල සොරුංගේ අප්පච්චි අසිනි. ටික වේලාවකින් මා ගන කාමරයට ගොස් මුහුණ අත්පා සෝදාගෙන රෙදි රිද්මා පාන්වල බටර් කවරමින් උන්නාය.

"කන්න අක්කෙ.. මේ ප්‍රානමරේ කෙසෙල් ගෙඩිත් තියෙනවා.."

කුසගිනි නිසාම මම පාන්පෙති තුන හතරක් සහ කෙසෙල් ගෙඩියක්ද කෑවෙමි.

"මගෙ නයිට්ඩ්‍රෙස් එකක් දෙන්නම්.. මෙතන හරි රස්නෙයි.. අක්කා මගෙ ඇඳේ නිදාගන්න.."

"එතකොට නංගී..?"

"මට දැන් නිදියන්න වෙලාවක් නෑ අක්කෙ.. හයට හොස්පිට්ල් ඉන්න ඕනෑ.."

මම නංගිගේ සිනිඳු කපු නයිටියක් ඇඟට දාගෙන ඇඳට වැටුණෙමි. තරමක් උණුසුම් වූවත් ඇඳට වැටුණු සැණින් මට නින්ද ගියේය.

අවදිවන විට … පසුවී තිබුණි. ජනේලයෙන් … තිබුණි. මම

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 85

නැගිට ජනේලයෙන් පිටත බැලුවෙමි. රෙලුණු තණකොළ පනිය පසුබිමේ දෙල් ගසක් යට පොළ ගොඩ ගැසී තිබිණි. අඹ ගස් කීපයක්ද, පොල් කීරයකට එහායින් වැවක් ඇති වග කියා කුඩා වැකන්දක් ද විය. දැකත්ද මින එහා මෙහා යන බයිසිකල්කරුවන් දෙන්පොළක් මගේ ඇසට හසුවිය. මම ඇඳෙන් නැගිට සාමරයෙන් පිටතට පැමිණියෙමි. රිද්මාවත්, සාරයත් පෙනෙන්නට තිබුණේ නැත.

"හෝනාව කුද්දන්න එපා කියලා මට දොස්තර හෝනා කියලා ගියේ.. කේතලේ ලිපේ තිබිබේ දැනුයි.."

මැදිවියේ ගැහැණියක ඇඳ පිටි විත්තයේ අත් දෙක පිස දමමින් මවෙත ළවුන් කීවාය.

"දොස්තර හෝනා දවල් කෑමට නම් එනවා.. රෑ හරියට වෙලාව කියන්න බෑ.. මට අද හතර වෙන්න කිව්වා.. හෝනා කන්න කැමති දෙයක් අහල බලලා හදලා දෙන්න කිව්වා."

රිද්මා මා වෙනුවෙන් බොහෝ වද වී ඇති බැව් මට දැනුණි.

"තේකලේ උතුරනවා.. මං පුටුප් ගාලා තේ කෝප්පයක් හදාගෙන එන්නම්.."

ගැහැණිය කඩිසරව කුස්සියට දිව ගියාය. මේ වියලි පරිසරයේ ඇති ශාන්තිය නිසා මගේ හිතේ කැළඹිල්ල බොහෝ දුරට අඩුවී ගොසිනි.

"මෙන්න හෝනා.."

එළකිරි මුසු කළ ඉඟුරු මුසු තේ කෝප්පය මාව ප්‍රාණවත් කළේය.

"හෝනා සාරත්නෙ මොනවත් කිව්වද..?"

මම ඇගෙන් ඇසුවෙමි.

"මට දොස්තර හෝනා කියන්නෙ නම් හිං නැන්දා කියලා.. මගෙ නම හිං මැණිකා.."

"හිං නැන්දගෙ කිරි තේ එක හරි රසයි.."

"අනේ හෝනා..."

ඇය සතුටු දත් පෙන්නා සිනාසුණාය.

"මට නාගන්න ඕනෙකම නම් හොඳයි.."

"අඹ ගහ ළඟ ළිඳ තියෙන්නෙ.. ගෙයක මම පෙන්නන්න.. දොස්තර හෝනා නම් ආව ගමන් වැවට තමයි බහින්නෙ."

ඇය මට දියට අදින්නට චීත්ත රෙද්දක් හා සබන් පෙට්ටියක් අතට දුන්නාය.

"වතුර ටිකක් යට තියෙන්නෙ.. මං ඇදලා දෙන්නද හෝනා."

"එපා.. එපා.. මට පුළුවන්.."

මම නයිට් ගවුමෙන් දිය රෙද්දට මාරු වෙන ගමන් කීයෙමි.

"[illegible] හෝනා.. මං උදේට රතු ඉඳිආප්ප

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.LK 86

ගෙනාවා.. දැව් මාළුයි, පොල් සම්බෝලයි එක්ක.."

ඇය එසේ කියද්දී මට නදින් සුසුමක් දැනිණ. මගේ ප්‍රශ්නාවලින් අවුල් වූ සිත මට මොහොතකට අමතක වී තිබිණි. ගම් කිරිබත් කැට පැලුණු කටුක පොළොවට අසීය කැබලි අඩු මට, මා යළිත් වරක් ජීවත්වන බව දැනුණි.

විකුරංගත් සමඟ මා සොහොහසින් ජීවත් වූයේ දවස් කීයද..? සවිදනාව තිබේ දරාගෙන, ගැහැනියකට ඉවසිය නොහැකි වේදනාවක් පවා දරාගෙන මම ඔහුට ආදරෙන් ඔහුගේ වහල යට උනිමි. නමුත් ඔහු සිටි දිනෙක මගේ ගෞරවිය ගැන සිතුවාද..?

එරින් වර ඔහු එංගලන්තයට ගියේ ද මට වංචා කරමිනි. ඔහුත්, විහංගීත් එහිදී ඇති තරම් විනෝද වෙමින් මෙහි නැති නිදහස එහිදී අයුතු ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් ජීවත් වූ බව මට දැන් කිසිදු සැකයක් නැත. අත් අරින්නට බැරි බැඳීමක් ඇයත් සමඟ තිබුණා නම් ඔහු, මා සමඟ විවාහයෙන් බැඳුණේ ඇයි..? මේ සියල්ලම සිදුවූයේ මගේ කරුමයටද..?

"නෝනා.. දැන් කෑම හිතළු වෙන්නත් ඇතිනේ.."

නීන් කැන්දා හිඳ අත හැමීණි පසුව බොහෝ වෙලාවක් නාමින් කාලය ගත කළ බව මට වැටහිණි. මම එහා යහන මෙහා ඇඟපත පිස දමා රෙද්දමාගේ සායක් හා බ්ලවුසයක් ඇඳ ගතිමි. උදෑසන කෑම ගැනීමෙන් අනතුරුව මා වෙලාව බලන විට එකොළහට ආසන්නව තිබිණි. තවමත් මා මගේ ප්‍රජනනය ක්‍රියාත්මක කළේ නැත. ඒ විකුරංගත් [illegible] දීප්ත බව [illegible]

ඇඹුලුමක් දෙනු ඇතැයි යන සැකය නිසාය. මට මතු වූයේ හැමෝරමගෙන්ම වෙසත් වී පාටුවේ ඉන්නටය. නමුත් විකුරංගගේ පුරුදු පුරුදු පුරුදට සිත නාමත් ඇදුම් කරයි. මට, ඔහු නොමැතිව ජීවත් වීමට බැරිද..? මට මේ ජීවිතය නිදහසේ ගෙවන්නට විකුරංගට අකාරාවක්ද..? මම සිතින් තර්ක කළෙමි.

"අපට නෝනාට පාඩුවිද..?"

මම ඉස්තෝප්පුවේ වූ පෙට්ටල් පුටුවට වාඩි වෙමින් පුවත්පත දිග හැරගෙන සිටිද්දී නිං කැන්දා පැමිණ කතාවට වැටුණාය.

"පාඩුවක් නැ.. මං ආසයි මේ නිදහසට.. නිං කැන්දා උඹේ ඉන්නෙ..?"

"අර පේන අතා නෝනා.. ඉස්ම්රිනාලේ කිට්ටුවම.."

"ළමයි එහෙම ඉන්නවද..?"

"දුව හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.. හතර දෙනාම දීග ගිහින්.. මායි, මිනිස්සයයි තමයි ඉන්නෙ.. වෙනදට මං උයලා අරගෙන එන්නෙ.. දොස්තර නෝනා කිව්වා අද මෙහෙ උදලා උයන්න කියලා.."

"ජීවත්වෙන්නෙ මේ ආදායමෙන්ද..?"

"මිනිස්සයා ගේකක් වවනවා.."

මේ ශුෂ්ක කලාපයේ මිනිසුන්ගේ ජීවනෝපාය ගොවි කෙට්මයි. [illegible] ගොවිය පොයි තරම් මිල ඉහළ ගියද, ගැන් මිල අපන

WWW.EXPRESSLANKA.TK 87

උසට නැග්ගද, කිරි පිටි ගිනි ගණන් ගියද ඔවුන්ට සමකු නැත. කොස් දෙල්, අල බතල, කුරක්කන්, බඩ ඉරිඟු ඔවුනට ඕනෑ තරම්ය. හීං මැණිකාට කාලයකින් කතා කරන්නට කෙනෙක් අහුවුණේ නැතුවා සේ ඒ මා සමඟ ඇගේ තතු කියන්නට වූවාය. දහවල් දෙක පමණ වන විට රිද්මා පැමිණියාය.

"අක්කා කාම කෑවෙ නැද්ද..?"

"උදේට කෑවෙත් එකොළහට විතර.. බඩගිනි නෑ.."

"අද උදේ ඉඳන්ම මං ලේබර් රූම් එකේ.. අම්මා කෙනෙකුට ට්වින්ස්ලා හම්බවුණා.. කොල්ලොලා දෙන්නෙක්.."

"අනේ ඇත්තද නංගි.. පව්.. දුප්පත් මිනිස්සු.."

"ඉතින් අපිත් දුප්පත් මිනිස්සුනෙ අක්කෙ.."

රිද්මා කියන්නේ ඇත්තය. මට එය අමතකව ගොසින් තිබිණි. සියලු සැප සම්පතින් පිරුණු පිතුමිණ මන්දිරය නම් වූ ඉසුරු මාළිගයේ මම අවුරුදු තුනක් ජීවත් වුණෙමි. ඒ ටික කාලයට මට මගේ දුප්පත්කම අමතක වී ගියාද..?

"අක්කව හවසට එක්ක යන්නම් හොස්පිට්ල් එකට.. මිස් කිව්වා නේද මොන්නන්ට මදර්ස්ලට එහෙම උදව් කරන්න ඕන කියලා..?"

මට එය මහත් වූ සතුටක් දුන්නේය. මගේ ජීවිතය වෙනස් කරන්නට හැකි වන විට අපගේ ස්වාමින් [illegible] මන්නය. එසේ [illegible] සිහින අවස්ථාවක [illegible]

"මටත් වෝඩ් එකට යන්නත් ඕනෑ.. ඇත්තේ එකක් අරින්න ඕනෑ සැම්පල් එකට.."

"අක්කා ටික දවසක් මෙහෙ ඉන්නවද..?"

"මං තාම ඒ ගැන හිතුවෙ නෑ.."

හීං නැන්දා වන වනා කෑම බෙදයි. ඇය අම්මා කෙනෙකු මෙන් නංගිට සලකයි. නංගි ඉතාම කැපවීමෙන් වේලාවට නොවේලාවට නොබලා සේවය කරන විට ඇය පවසයි. නංගීටත් අවශ්‍ය දුප්පත් මිනිස්සුන්ට සේවය කිරීමටය.

හැන්දෑ වෙද්දී මම, රිද්මාත් සමඟ රෝහලට යන්නට සූදානම් වුණෙමි. ගැබිණි වාට්ටුවේ සිටින කෑම මවකට අවශ්‍ය පෝෂ්‍යදායී කිරි වර්ගයකින් පැකට්ටුව බැගින් මම හීං නැන්දා ලවා ගෙන්වා ගත්තෙමි. හීං නැන්දා කිරි පැකට් ටික බඳවාගෙන ආවේ දීගේ නැමියාත් සමඟය.

"සුදු මණ්ඩා මාමේ.. මොකද අපේ අක්කා දිහා පුදුම වෙලා බලාගෙන ඉන්නෙ..?"

හීං නැන්දාගේ ස්වාමි පුරුෂයා මදෙස බලා ඉඳී නංගි ඇසුවාය.. සුදු මණ්ඩා මාමා යනුවෙන් හඳුන්වූ ඔහු අවුරුදු හැටක පමණ මැමියෙකි.

"ඔය නෝනාව මට කොහේදී හරි දැකලා පුරුදුයි.. ඇත්තමයි දොස්තර නෝනා.. කොහේදී හරි මං දැකලා තියෙනවා.."

[illegible]

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK - 88

"මාව දැක්ක දවසෙත් සුදු බණ්ඩා මාමා ඔය කතාවම කිව්වා අක්කෙ.."

ඇය වාහනය ක්‍රියාත්මක කරමින් කීවාය.

"අපි දෙන්නා පෙනුමෙන් තරමක් සමානයිනේ.."

"ඔය මිනුස්සයා මේ ගමෙන් පිට ගිහින් හැඳිලූ කසාද බැන්දත් හරි කියලා හිං හැන්දා කියන්නෙ.. ඉතින් අපි කොහොමද දකින්නද අක්කෙ..?"

රිද්මා [illegible] කළාය.

"කොහොමද යන සිස්සෙක්.. වාහන එළවන්න දන්නෙ නෑ.."

රිද්මා [illegible] කියන්නට විය [illegible] අඳුරා ගත්තෙමි.

"චතුරංග අයියා.."

රිද්මා සුසුමක් හෙළමින් කීවාය.

"අපි [illegible] නෑයි.."

"එහෙම හොඳ නැහැ අක්කෙ.."

"ඇයි හොඳ නැත්තෙ.. ඇයි හොඳ නැත්තෙ.. [illegible]"

ඔහු මේ හදිසියේ ආවේ එයා මට හොඳ වැඩ කළ නිසා කියලද..?"

එහෙත් රිද්මා රිය පණ ගැන්වූයේ නැත. ඇය රිය අයිනකට කර නවතා ප්‍රාඩෝ රථයට ඉඩ දුන්නාය.

මම වහාම රියෙන් බැස ගෙතුළට දිව්වෙමි. හිං ඇණියාත්, සුදු බණ්ඩාත් පුදුම වී මෙන් මංදෙසත් රථයෙන් බැස ඒ දෙසට එන චතුරංග දිහාත් බැලූහ.

"අන්න හොරා.. අර මිනිස්සයා හොරෙට [illegible] කරනවා.."

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

"හා..හා.."

O3 Readers Community
www.sinhalaelibrary.com
O3wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 89

ඔහු නිවුණු සුවපත් ස්වරයකින් කතා කළේය.

"අහන්නෙ නැ ඇයි මෙහෙම ගමනක් ආවෙ කියලා.."

"ඉස්සරලාම කියන්න ඔයාගෙ අම්මටයි, අක්කම්මටයි කියලු මේ ගමන ආවේ කියලා.. නැත්තං ඊංගාල්ලො මෙලෙහෙම ඉස්පිරිතාල ගානෙ ඔයාව හොයනවා ඇති.."

චතුරංග නිහඬවම සිටියේය. කාමරයේ අධික දහඩිය නිසා ඔහු ඇඳ සිටි කමිසයේ බොත්තම් ගලවා ඇඟත් පන්හා කරමින් පපුවට පිම්බේය. මොකක්දෝ පුරුද්දකට මට ඔහු කළ දැයි අමතක විය.

"එහා පැත්තෙ වැව.. නාගන්න ඕනෙද..?"

"නාන්න තියෙනවා නම් හොඳයි.."

"සබන් එකක් තමයි නැත්තෙ.."

"සා එකක් ඇති.."

මම කාමරයෙන් එළියට ආවෙමි. හීං නැන්දා, හංගීගේ අල්මාරිය හැර තුවායක් හා සබන් දුන්නාය.

"යන්න හෝනා.. මම අපේ මිනිස්සුන්ට අතක් පයක් හෝදලා එවන්නංකො.."

අප පැමිණ ඇත්තේ විනෝද චාරිකාවක්දැයි මොහොතකට මට සිතුණි. අපි [illegible] පවුලේ ලේලියට අයත් පාරම්පරික [illegible] මිගෙන් ගත් වේලාවේ සිට මා [illegible] පුදුම [illegible]

නැතේ.

"හරිම ලස්සන තැනක් ගංගා.."

චතුරංග වතුරට බසිමින් කීවේය. වැකන්ද දිගේ ඇවිදගෙන එද්දී සිසිල් සුලං ඇඟේ වදින විට අපට අපගේ ප්‍රශ්න අමතකව ගියාක් මෙනි. අප කරවි සිටුණේ දරුවෙකු නැති ප්‍රශ්නය නොවේ. අපගේ ජීවිතවලට බිනාවටත් වඩා අක්කම්මාත්, අම්මාත් ඇතිලි ඇඟිම හා චතුරංගත්, විතාමිත් අතර ඇතිවී තේරුම් ගත නොහැකි පලුවීමය.

"නැම ප්‍රශ්නයක්ම හංගලා ඔයා ලස්සන ගැන කතා කරනවා.."

මම අභිනාප මුහුණක් පෙන්වමින් කීවෙමි. පැමිණීමම සිත ඇතුළේ තිබුණේ විශාල කලකිරීමකි. චතුරංගට මාව අවශ්‍ය නම්න් ඔහු විතංශි කරා ඇදී යන්නේ කුමන හේතුවක් නිසාද..? ඇයත් චතුරංගටම පකා සිටින්නේ පිතුම්ණි ශ්‍රද්ධායට ඇති කණ්ණාවෙන්ම නොවේ. ජානකී නැන්දාගේ නම් එකම පරමාර්ථය සිතුමිණි ශ්‍රද්ධායයි.

"ගංගා.. මං.. මං.. ඔයාට වරදක් කරනවා.. මාව ඒ වරදින් මිදා ගන්න ගංගා.."

ඔහු මගේ දැත් අල්ලා ගත්තේය. ඔහුට මා හා සන්තෝෂයෙන් පවුල් කන්නට අවශ්‍යය. නමුත් ඒ මඟ අවුරාගෙන සිටින්නේ ඔහුගේම බිරිඳය. චතුරංග මාට කොටාගෙන මෙවැනි මිනිසක් ආ එක පවා මට පුදුමය. පවුලේ එකම බිරිඳිය

WWW.EXPRESSLANKA.TK 90

www.sinhalaelibrary.com

වශයෙන් ඔවුන් චතුරංගව ආරක්ෂා කරනුයේ කුඩා දරුවෙකුටත් වඩා ප්‍රවේශමෙනි.

"ඔයා පොඩි ළමයෙක්ද චතු..? තමන් කවුද..? කරන්නෙ මොකක්ද කියලා තමන්ට තේරෙන්න ඕනෑ.. හැඟීම්වලට වහල් වෙන්නෙ ඇයි..? හැඟීම්වලට තමන්ව පාලනය කරන්න දෙන්නෙ ඇයි..?"

"මටත් තේරුම් ගන්න බෑ ගංගා.."

"ම්. දන්නවා.. දැන් අම්මලාට ඕන මාව ඔයාගෙන් වෙන් කරලා, ඔයාව විහංගිව බන්දලා දෙන්න.. එහෙම නේද..?"

ඔහු කිසිත් නොකීවේය. මා කල සිතුවක්කාරකම සවියක් කරගත්ත දැන් අක්කම්මාත්, අම්මාත් මට සිතුමිණ මන්දිරය තහනම් ප්‍රදේශයක් කර ඇතිවාට කිසිදු සැකයක් නැත.

"මොකක්ද චතු අපි දෙන්නගෙ ජීවිතවල තේරුම..?"

"ඒක තමයි මටත් තේරුම් ගන්න බැරි.. එක දෙයක් දන්නවා ගංගා... මට ඔයා නැතිව ගෙදර ඉන්න බෑ.. මට ඔයා නැති පාළුවක් දැනෙනවා.. මට ඔයා ළඟ ඉන්න ඕන.."

"සිහින් නාගන්න.."

මම, ඔහුට වැඩිට කල්ල කරමින් සිටියෙමි. මට පැනසෙන්නට ඔහුගේ ඒ වචන ඇසිය. ජීවිතය යනු මා නැමදාමින් ජීවත් වන්නට පෙරුම් පුරන දෙයකැයි මට සිතේ.

චතුරංග සමඟ වැඩේ හිටි නාන්නට මට ආසාවක් දැනුණ ද හිතේ බිය නිසා ඔහු දැන් එයට බිල නොකරයි. මේ හිඟ සිදුවීම සිදුවන්නේ කිසියම් ඉන්න බලපෑමක් නිසා යයි මට සිතේ. අවසාන් පසුවර ගලා එද්දී හිං ඇඹිසාන්. සුදු මිණිවන් වැව දෙපස එනු පෙනිණි. හිං තැන්දා පංගලවලින් පිපෙන ලද පෙට්ටියක් ගිනි තබා අතුල්පසට කෙසෙල් කොළයක් එලුවාය. සුදු මංසිමා වියළි බිය ලී තැඹිලි විසක් එකතු කොට ගිනි ගොඩක් දැල්වීය.

"සුරස්සාන් රොටී විකක් හදුවා නොනා. මේ බෝතලේට ජේ වතුරක් දාලා කොහාවා.. කාලා බොන්න.."

මට ඇත්තටම ආසා හිතුණි. සිතුමිණ මන්දිරයේ කොටුව, එය බොජුන් වැලඳුවාට වඩා කොතරම් අභිංසක සතුටක් මේ දුප්පත් ආහාරයේ වඩා එදී ඇත්ද..?

"නංගි ආවෙ නැද්ද හිං නැන්දෙ..?"

"දොස්තර පෝජා බිය ගමන ආයෙ එන්නෙ ඒ නවයට දහයට... අනේ අපේ පලාතටම වාසනාවක් ඒ වාගෙ උත්තමාවියක් ලැබුණ එක.. වචනයකින් වුණත් ලෙඩේ සනීප කරයි.."

නංගිට ගම්මුන් ආදරය කරන වග මට දැනිණි. ඇය ඉන් ලබන්නේ පුදුමාකාර සතුටකි.

"අපේ මහත්තයෝ.. දැන් ගොඩට ආවනං හොඳයි නේද..? ඒ වෙන්න ඇරලා හිතේ හාන්ව නොදා.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 91

හිං මැණිකා හිටක පේ කරුණාවෙන් චතුරංගට කතා කළේය.

තව ටිකක් දිගේ තිලි තාන්නට ඔහු ආගා කලද ගොඩට ආවේ මා සෙක්කු කුරහන් රොටි වලට ආශාවෙන් විය යුතුය. ගිය පිය දමා සෑහීම පවල්ලාගෙන අවුන් ගල් පලාව මත ඉඳ ගත්තේය.

ගිනිමැලයේ ආලෝකය වරින් වර චතුරංගයේ මුහුණට ද වැටෙයි. ඔහුගේ විඩාපත් බව දුරුව ගොසිනි. කුරහන් රොටිය ලුණු මිරිසක් සමඟ ඔහු අනුභව කරන්නේ පුරුදු විලාසයෙනි. එය කොළේ ටුවද පිතුම්ණ මන්දිරයේ තිබෙයියන් නම් කුරහන් රොටි ගැන ආසාවක් නැතිව ඇතැයි මට සිතුණි.

"අනේ කිව්වට මොකද.. කවුරුත් විශ්වාස කරන එකක් නෑ.. මට නම් මේ මහත්තයගෙ රූපෙ නම් හොඳටෝම දැකල පුරුදුයි.."

ගිනිමැලය අවුලුවා අප වෙත ආ පුදු බණ්ඩා කීයේය.

"ඔයගේ විකාර දොඩවනවද..? මේ මහත්තයට දකින්ට මගේ කොළඹ රටේ ගිනින් තියෙනවද ජීවත්වෙන්ට..?"

හිං නැන්දා පිදු බණ්ඩාට තරස් වුණසේ චතුරංග. පිදු බණ්ඩා මාමා දිහා බලාගෙන පුදුමයෙන් නොවේ.

"මටත් මතකයි ද කල්.. එත් හුනිං අපි කොහේ හම්බවුණාද කියලා මතක නෑ.."

"මටත් නිච්චි නෑ අපෙ මහත්තයෝ.."

හිං මැණිකා අපට ඉතුරු තේ වත්තෙට බොන්නට දුන්නාය. පසුව හාංගීට ආහාර සැදීමට අවශ්‍ය වන කියමින් පිටවී ගියාය. පුදු බණ්ඩා මාමා අප හා රැඳුණි. ඔහු, ඔහුගේ කුඩා කල විස්තර අප හා කියමින් සතුටු වුණේය. අපට අපගේ ප්‍රශ්න පවා කතාබහ කරන්නට අමතක වී ගියාක් මෙනි.

"ගංගා..."

රාත්‍රී නින්දට යන්නට අප ඇඳට ගියෙ කැලෑගෙහිද රාත්‍රී දොළහට පමණය. චතුරංග මා ඇතිරුවේ නාස්තිමත් නිහඬිනි.

"මටත් පුදු බණ්ඩගෙ පුරුදු ගතියක් තියෙනවා.."

ඔහු කීවේය. මට ඒ ගැන පුදුම සිතුණේ නැත. මේ කුඩා රටේ මෙතා පිදිතුපින් හෝ මිනිසුන් එකිනෙකාට මුණ ගැසෙති.

"ගංගා.. ටික දවසක් විවේකයෙන් ඉන්න.. ඊට ඉල්ලලා වෙලිනුම එකක් ගැව්වා නම් හොඳයි නේද..?"

උදෑසන ආපසු යන්නට සූදානම් වී චතුරංග කීවේය. ඔහු තව ටික දවසක් හෝ මෙහි මා හා රැඳෙනවා නම් හොඳ යයි මට සිතුණි. ඔහු ආපසු කොළඹ යනවා නම් මටත් යා යුතුය. තනියෙන් මගේ මනස අවුල් කළ නගරයෙන් ටික දිනක් හෝ ඈත්වී සිටීමට මා උත්සාහ විය.

"මම විස් එක්ව එකේ නියාව වෙලන්න එන්නං.. එතෙක් එකේ හොඳට.. මෙහේ ඔයා හුගාක් සන්තෝෂයෙන් ඉන්න.."

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 92

"මට සන්තෝෂයෙන් ඉන්නව දකින්න ඔයා ආවයි එහෙනං."

ඔහු කිසිවක් නොකියා මා හිස සිපගෙන කාරයට නැග්ගේය.

"ඊළඟ සැරේ එනකොට මං හොස්පිට්ල් එකේ ඉන්න පේෂන්ට්ස්ලා මැද්දේ ඉන්නවටයි, කවි ගැමීම ඉන්න. අයටයි මීන කරන කිරි පිටි, ඇඳුම් ඔක්කොම ගේන්නම්.. අපි අපේ වියදමින් නැගියේ හොස්පිට්ල් එකේම වෝඩ් එකක් හදලා දෙමු.."

චතුරංග එසේ කී විට මට ආසා හිතුණි. එවැනි හොඳ වැඩක් කිරීමට අප දෙදෙනාටම කොළඹ දී නම් විවේකයක් ඇත්තෙම නැත. අදම් නැගි හා කතා සැර රෝහලේ අලුත්ම විම්සා බැලිය යුතුය. මෙතරම් විශාල ධනස්කන්දයක් හිමි සිතුමිණ මන්දිරයට සරන්නට නොහැක්කේ මන්ද..?

චතුරංග පිටව ගොස් ටික වේලාවකට පසු සුදු බණ්ඩා මාමා දුවගෙන ආවේය.

"අනේ නෝනා.. අනේ නෝනා.. කෝ මහත්තයා..?"

එසේ කියාගෙන සුදු බණ්ඩා ගෙට ආවේය. සීං නැන්දා ඒ වෙලාවේ වැව් ඉස්මත්තට ගොස් සිටියේ නෙළුම් අල ටිකක් ගලවා ගෙන එන්නටය.

"මහත්තයා ගියා සුදු බණ්ඩා මාමේ.. ඇයි..?"

"මට මතක් වුණා.. මං මහත්තයට දැකල කියන්නෙ කොහොමද්ද කියලා.. මං නෝනට දැකල කියන්නෙ කොහොමද්ද කියලා.. මට අද හැන්දෑ තමයි මතක් වුණේ.. අපේ ගෑනි කියයි

මට විකාර කියලා.. ඒත් මං කියන්නෙ ඇත්ත.."

"ඇත්ත නම් ඉතින් කියන්නකො බලන්න.."

මා මුවගට සිනහවක් නගාගෙන සිටි ඔහු ගැන ඇතිවූ අනුකම්පාවකිනි.. ගැමියා පිළේ වූ සිරිත්වත් කොට බිත්තිය මත වාඩි වුණේය.

"කිසිවට අනේ නෝනා විශ්වාස කරන එකක් නෑ.."

"විශ්වාස කරනවද නැද්ද කියල බලන්ට කියන්න එපායැ.."

"මං පුංචි කාලෙ හැදුණේ වැඩුණේ වෙල්මිල්ලාව කියන ගමේ.. අපේ අම්මා මං ඉපදුණු දවස්වලම මියැදුණා පස්සේ අප්පොච්චා මාව කිරි අම්මා ළඟට ගිහින් දාලා.."

"ඉතින්..?"

"ඒ ගමේ තියෙනවා වලව්වක්.. ඒ ආරච්චිල මහත්තයා මොකක්දෝ කාරුම ලෙඩකින් මියැදුණා.. වලව්වේ තිබුණා ඉස්සර පන්සල් චිත්‍ර අඳින්න ආව මහත්තයෙක් ඇන්ද චිත්‍රයක්."

"චිත්‍රයක්..! කාගෙද..?"

"ලොකු නිලමේ ආරච්චිල මහත්තයගෙ.."

"මොකක්..? සුදු බණ්ඩා මාමා ඔය හොඳ සිහියෙන්ද කියවන්නෙ.. නැත්තං සිහිනයක් දැක්කද පාන්දර..?"

මම මවිතයෙන් ඇසුවෙමි. ඔහු අවුරුදු දෙකට දෙක සමරයකට

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 93

පමණ උවදී මා බරින් වර දුටු සිහිනය මට මතක් විය. මා දුටු වලව්වේ ගාම්භීර පෙනුමැති මිනිසෙකුගේ සිතුවමක් මුව අං දෙකකට මැදිව ගසා තිබුණු බව මට තාමත් මතකය.

"ඕක බොරුයි අපෙ හෝනා.. මං කියන්නෙ ඇත්තෙ."

"දැන් පුංචි බණ්ඩා මාමා කියන ඔය විත්තියයි, අපේ මහත්තයයි අතරෙ සම්බන්දෙ මොකක්ද..?"

"මහත්තයගෙ අප්පොච්චා කියලා කියන්නෙ පුරවින් කරම්ම ඒ පින්තූරෙ මහත්තය වගේ.."

සිහිනෙන් දුටු ඒ සිතුවමේ ඇස් දෙකේ පුරුදු ගතියක් තිබුණු ද එය චතුරංග වාගේ යයි මට සිතී තිබුණේ නැත.

"ඔය පින්තූරේ ගහල තිබුණෙ මුව අං දෙකක් අතරේද..!"

"ඒක ඒ දවස්වල නම් ගහලා තිබුණේ ආරච්චිලා මහත්තයගෙ රාජකාරි කරන කාමරේ.."

"ඒ ආරච්චිල මහත්තයට ලස්සන තරුණ නෝනා කෙනෙක් හිටියද..?"

මම අනුමානයට ඇසුවෙමි. ඔහු හිස සලා ඔව් යැයි කීවේය.

"අපොයි.. ඒ ලමාතැනිට වෙච්ච විත්තැතියක්.. ඒ ලමාතැනීටත් ඔය නෝනට වාගේ දරුවො හිටියෙ නෑ.."

"පුංචි බණ්ඩා මාමේ.. මට ඔය කියන වලව්ව බලන්න යන්න ඕනෑ.."

මම එකහෙලාම පැවසුවෙමි. 'හා... එලා.. ඔහින් එහෙත් කොරඩුරු හොයලා බලාපන්.' යැයි මගේ සිත කීවේය.

"හැබැයි ඒ ගමන යන්නෙ පුංචි බණ්ඩා මාමයි, මමයි විතරයි.. ඒ ගමන දොස්තර මහත්තයත්, නිං නැන්දවත් දැන ගන්න බෑ.."

මම කීමි. එය නම් ඉතා බැරෑරුම් බව ඔහු නොකියා හැඟීමෙන් පෙන්නුවේය.

"මේක පුංචි බණ්ඩා මාමා මට කරන ලොකුම ලොකු උදව්වක්.. මට මේ උදව්ව කරන්නම ඕනෑ.."

මම ඔහුගේ දෑතම අල්ලාගෙන ආයාචනාත්මක හඬින් කීවෙමි. මගේ පවුල් ජීවිතය කැඩී යන්නට තිබෙන මොහොතය. ජීවිතයේ මහඟුම් සිදුවීමකට මා දැන් මුහුණ දෙන්නට සූදානම්ය. සියල්ල සිදුවන්නේ මනුස්සයාටය කියා අපේ අප්පච්චි පැමිණෙන හැම දුකක්ම බාර ගන්නේ සතුටිනි. ඔහුගේ සරල ජීවිතයෙන් ආභාසය ගෙන මා මේ ජීවිතයට මුහුණ දිය යුතු වේ.

● ● ● ● ● ●

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 94

09

හීට නැන්දා සිය දියණියකගේ නිවසට ගියේ උදේ කොප් නැන්දැවේ එන බව පවසමිනි. නංගීද රෝහලට ගිය පසු මම සුදු බණ්ඩා මාමාත් සමඟ ඔහු කී වලව්ව බලන්නට යන්නට සූදානම් වුණෙමි. වාහනයක් කිවුණා නම් පහසු බව දැනුණේ ඒ තරමට ගමන දුෂ්කර වූ නිසාය. හැතැප්මක් පමණ පයින් ඇවිදගෙන එන්නට සිදුවුණේ ඒ ගමෙහි ත්‍රීවීලර් එකක්වත් සොයාගත නොහැකි නිසාය.

"මට නම් හරි මහන්සියි සුදු බණ්ඩා මාමේ.."

"ටිකක් ගිමන් ඇරලා එහෙනං යමුකෝ පොඩ්ඩා.."

මග වූ මාදං ගස යට අප දෙදෙනාම නතර වූයෙමු. ඒ කොටියුණු ගුණ්ඩු පුදේශයේ පුරුදු [illegible] මගේ [illegible] කොමින් දැනුණේ. මා කුඩා කල [illegible] ජීවත්වූ [illegible] දැනුණේ. ඒ මතකය මට කොහේ සිට ආවාදැයි නොදැනුණි [illegible]

ඒ සුවඳ මනාකය දිගේ ඇඟ ඇතුළට පාවී යන්නට මට සිතුණි.

"පොඩ්ඩාගෙ මූණෙ නම් මහන්සි පාටක් නෑ.."

ස්වල්ප වේලාවකින් සුදු බණ්ඩා මාමා කීවේය. මට දැනුණේ මා වෙනම්ම ලෝකයක සිටින වගය.

"යමු.."

"හරි පුදුමයි.. කිසිම මහන්සියක් පේන්න නෑ.."

ඔහු කීවේ යළිත් ගමන් ගන්නා ගමන්ය. කාටත් නොකියා සොර රහසේ මා මෙවැනි ගමනක් ආවේ ඇයි..? එය මටවත් නොතේරේ.. මොකක්දෝ නොපෙනෙන බලවේගයක් විසින් මේ ගමන මා එව්වා යැයි මට සිතේ.

මා සිහිනයේ දුටු පරිදිම විශාල වෑකන්දක් දිගේ අවුත් කෙළවරට ගමන් කර පොල් වතු යායක් දිගේ තැම්බී සිට ගරා වැටුණු පැරණි වලව්වක් අපට හමුවිය.

"පොඩ්ඩා.. පොඩ්ඩා.. එක පාරටම දුවගෙන යන්න එපා.. කොහෙද යන්නෙ..?"

සුදු බණ්ඩා මාමා මා අල්ලන්නට හැදුවත් මම දුවගෙන ගිහින් වල් බිහිවූ මිදුල මතින් වලව්වට ඇතුළු වුණෙමි.

'සුදු කුමාරිහාමි' හිතෙන් මෙන් කවුදෝ මා අමතන වග මට දැනුණි. දෙවියනේ.. මේ මා සිහිනයේ දුටු තැනම නොවේද..? [illegible]

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 95

මට ඇහැරුණේ මැදියම් රැයෙහිදීය. ඒ තරම් තද නින්දකට මා පත්වුණේ වෙහෙස නිසාම වන්නට ඇත. රීද්මා කොයි වෙලාවේ පැමිණියාද මා දන්නේ නැත. ඇය ඇඳ ලඟම බිම පැදුරේ නිදාගෙන සිටියේ පොරෝනයක්වත් නොමැතිවය. සැහැල්ලු දුහුල් කලු නයිටියකින් පමණක් ඕ සැරසී උන්නාය. හැංසි කවදත් මිහොමය. ඇයට නින්ද වෙන යන විට මනසින් මෙන්ම සිරුරින් ද සැහැල්ලු වීමට අවශ්‍යය. නමුත් මට ඒ සැහැල්ලුව බොහෝ දුර ඈතය.

පාළුවට ඇර තිබුණු ඒ වලව්ව ආරච්චිල මහත්තයා විසින් පන්සලට පූජා කළ එකක් යැයි සුදු බණ්ඩා මාමා කීවේය. මා මුළු වලව්ව පුරාම ඇවිද බැලුවේ ඉතාම පුරුදු ලෙසිනි.

මා සිහිනයේ දුටු පරිදි සියල්ලම පිහිටා තිබුණේ ආරච්චිලාගේ සිතුවමින්, ආරච්චිගේ විවාහ මංගල්ලයේ ඡායාරූපයක්වත් දක්නට නොවීය. එය නිසාම වල් බිහිවූ හිස් අවකාශයක් විය.

"කොහොමට හිතෙනවද අපේ ගෑනි කියනව එයේ මට වල්ගෙ කියලා..?"

මා වලව්ව පුරා එහෙම මෙහෙ යද්දී සුදු බණ්ඩා මාමා ද අවුත් අසුවිය.

"අපේ නෑ සුදු බණ්ඩා මාමා.. ඒත් මං හොයන්නෙ අර ආරච්චිලාගෙ පින්තූරේ.. චතුරංග මහත්තයට සමානයි කිව්ව හින්දා.."

"ඒවා දැන් කොහෙද දන්නෑ නෝනා.. පොඩි නිලමේ

මහත්තයා ගිහේ ගියාට පස්සෙ ශාපයකට අහුවෙලා වගේ හැමදේම නැති නාස්ති වෙලා ගිහිල්ලා.."

මා දුටු සිහිනයත්, මේ පසුබිමත් අතර කිසියම් අනුරූපී සමානත්වයක් තිබේ. යම් කිසි අදිසි බලවේගයක් විසින් ඒ ගැන හොයන්නට මාව යොමු කරන වගත් මට දැනේ.

"කවුද මිය පොඩි නිලමේ..?"

මා එසේ ඇසුවේ මතකයෙනි. පොඩි නිලමේ අයියේ කියා මා කැඳැවූ විට චතුරංග මට කීවේ බවුත්, විකාශිත් මට දිනක් ගාන කථාවට කල්ලූ කළ දිනයක්දීය. ඒ මතකය ඔහේ සිතෙප යළිත් අලුත් විය.

"පොඩි නිලමෙ කියන්නෙ ආරච්චිල මහත්තයගෙ මලයා.. ගමටම හිරිය වණ්ඩියා.. යකකුටවත් බය නෑ ආයෙ.."

"සුදු බණ්ඩා මාමෙ අපි යමු.. මගෙ ඔලුව රිදෙනවා.."

මගේ හිස ගිනිගෙන දැවෙන වග මට දැනෙද්දී මම ඔහුට කීවෙමි. මේ ගුප්ත සිදුවීම් මාලාව නිසා මගේ මනස ද අවුල්වී ඇති වග මට දැනුණත් දැන් මට අවශ්‍ය ඒ අවුලේ පැටලී පැටලී යන්නටය. ඒ අවකාශයේ මට මගේ පැනසුම් ලැබෙන වග මම විශ්වාස කරමි.

"අක්කෙ.."

රීද්මාගේ හඬින් මම ගැස්සුණෙමි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 96

www.sinhalaelibrary.com

"ඔයා ඇහැරලා නේද..? ඇයි අක්කෙ නින්ද යන්නෙ නැද්ද..?"

රිද්මා නැගිට මා වෙත ආවාය.

"චතුරංග අයියා චීස් රන්ච් එකේ එහාට කිව්වනේ.. මං දන්නවා.. ඔයාට පාරයි.."

"නෑ නංගී.. හවස ඉඳන්ම ඇඳට වැටුණ නින්දයි ඇහැරුණේ.."

මම බිත්ති ඔරලෝසුව දෙස බැලුවෙමි. වේලාව මැදියම රැය ඉක්මවා තිබුණි.

"ඒත් සිං නැන්දා කිව්වා අක්කට කා-සිය වගේ ඇති කියලා.. මම දොස්තර වුණත් ඔය හිතේ ලෙඩ ගැන මට වඩා හොඳට සිං නැන්දා දන්නවා.."

"දැන් මට එහෙම ලෙඩකුත් තියෙනවද..?"

"අක්කාගෙ අමුත්තක් තියෙනවා අක්කෙ.. ඔය නැන්දේ හරියයි චීස් රන්ච් එකේ අයියා ආවම.. දැන් නිදාගන්නකො.."

"නෑ නංගී.. මට පොඩි වැඩක් තියෙනවා.."

මම එසේ කියා කාලයට අවුත් විදුලි පහන දැල්වීමි. මට අවශ්‍ය වූයේ මා දුටු සිහිනයත්, ඒ සිහිනයේ වූ යම් යම් සිද්ධීන් හා පුද්ගලයින් විස්තර ඇතිව ලියා තැබීමටය. එසේම මා සිහිනයෙන් විස්තර ද මට ලියා තැබීමට [illegible]

ඒ සිද්ධීන් මට අමතක වුණොතින් යන සැකයෙනි. සිහින් වූ නුමු සිදුවීමක්ම පෙළ ගැසෙද්දී සිතේ වූ බර සෙමෙන් සැහැල්ලු වී ගෙන යන වග මට දැනුණි.

හෙට උදයේම නාහිදියට ගොස් මට අපසීප මට දන්වා විශ්ව විද්‍යාලයට විදුලි පුවතක් යැවීමට මම සිතා ගත්තෙමි. මා දුටු සිහිනයෙන්, නිසැකවම වතුරට දක්වන බියක්, මේ ගරා වැටුණු වලව්වක් ඒ සම්බන්ධ ආරච්චිල හා පොඩි නිලමේ යන පුද්ගලයන් සමඟ මගේ ලොකු සම්බන්ධතාවයක් ඇතිවිය මට දැන් දැනේ. මට දැන් අවශ්‍ය තව තවත් ඒ ගැන තොරතුරු සොයා යාමටය. සත්‍යය සොයා ගැනීමටය. මගේ මනස දැන් නදින්ම බැඳී පවතින්නේ ඒ වලව්ව සමගය.

උදෑසන එළිය වැටෙන තුරුම මම කාලයේ මේසය මතට වී ලියමින් සිටියෙමි. සිං නැන්දා නැගිට තේ සාදා මට දී නංගිව ඇහැරවන හඬ මට ඇසිණ. රිද්මා තවමත් තුවා දැරියක මෙනි. ඇයව කිද්දීමට තව කෙනෙකු අවශ්‍යය.

"ඔහොම නම් බැරිවෙයි දිගට ගියදාක.. දැන් කල වයසත් හරි.."

එසේ කියමින් සිං නැන්දා, නංගීව නැගිට්ටවීමට උත්සාහ දැරුවා. සාරියක් අඳින්න පටන්ගත් වන නිසාවෙන්ම නංගී ගවුමක් හෝ වෙනත් ඇඳුමක් ඇඳගෙන සාරියට තැන දුන්නේ පටන්ගත් වන නිසාවෙනි. ඇයට ඉස්පිරිතාලෙන් එහා ලෝකයක් නැත.

"දොස්තර නෝනා.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 97

www.sinhalalibrary.com

"මින්.. ඇයි..?"

"අක්කා ඊ තිස්සෙ ඉඳන් කොළ ගොඩක් ළං කරගෙන පත්තරකාරියක් වගේ මොනවාදෝ ලියනවා.."

"එයාගෙ හිතේ දුක යන්න කරන්න වැඩකුත් එපායැ හීං හැන්දෑ.. මින්න මගෙ අක්කගෙ දෙවල්වලට ඇඟිලි ගහන්නෙ නැතිව ඉන්න.."

නංගි එසේ කියනු මට ඇසිණි. ඒ සැනින්ම මගේ දුරකතනය නාද විය. මොහොතක් කල් ක්‍රියා විරහිත කර තිබූ දුරකතනය මා ක්‍රියාත්මක කළේ මේ දැන්ය. දුරකතන තිරයේ දිස්වූයේ දිප්තගේ අංකයයි.

"හෙලෝ.. දිප්ත.."

"හෙලෝ දිප්ත තමයි.. කොහෙද අයියෙ මෙච්චර කල් හිටියෙ..?"

"අනේ.. අනේ.. ඔය මැඩම්ට කතා කරන්න බැරිද..? කොහෙද අයියෙ.. ආ..."

මම සිනාසෙමින් ඇසුවෙමි. දිප්ත හිටියේ හොඳටෝම කෝන්තියෙන වග මම තේරුම් ගත්තෙමි.

"දැන්වත් කියනවද ඉන්නෙ මුල්ලේරියාවෙද..? නැත්නං අංගොඩ ද කියලා..?"

"තමන්.. තමන්.. එහෙනං එහෙමයි මං ගැන හිතාගෙන ඉන්නෙ..?"

"මැඩම් මාව කෝන්ති ගස්සන්න එපා.."

ඔහු කෑමොර දුන්නේය. කෙඳිරුණු හැම සත්පුරුෂකමින් ඔහු මාව සොයන්නට ඇත. හදිසියෙම යම් තීරණයක් මත මා නංගි සොයාගෙන ආ වග මම ඔහුට කීමි. ඔහු මට තර්ජනය කර මෙන් කියා සිටියේ දුරකතනය විසන්ධි කරන ලෙසය.

නංගි පිටව ගිය පසු හීං හැන්දෑ ද දොරින් පිටවූවාය.

"සෝමෙ.. මං ගෙදර යන්නං.. අපේ පොඩි දූ ඇවිල්ලනේ ගෙදර.. මං නෝනට දවල්ට කෑම ටික හැදුවා.. තව මොනවා හරි හදලා අපේ මනුස්සයා අතේ එවන්නං නෝනගෙ කෑමවත් එක්ක.."

"හා හීං හැන්දෑ.."

හීං හැන්දෑ වහ වහා පිටව ගියාය. මී ගෙට ගොඩවූයේ පාන්දර ජාමයේය. උසා පිහා කන ගෙදර නොයේ යළිත් හැන්දෑවේ ගෙට ගොඩ වෙයි. ඒ අවුත් රට කන්නට යමක් හරි හදලා ඇයව රැගෙන යාමට පුදු බණ්ඩා මාමා එනතුරු කොරිඩෝරයේ වාඩිවී බුලත් විටක් සපයි. මේ දෙදෙනා නිසා නංගිට පාළුවක් නැත. කිව්වා වාගෙම ඇගේ කල වයස දූත් හරිය. එගේ දුරකතනය ඒ හදිසියේ යළිත් නාද විය.

"හෙලෝ.."

මම දුරකතනයට පිළිතුරු දුනිමි.

"ශංකා.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 98

කටහඬ විහංගිගේය. සැණෙකින් දුරකතන ඇමතුම විසන්ධි කිරීමට සිත් වුවත් ඇයත් කියන්නේ කුමක්දැයි දැන ගැනීමට මට උවමනා විය.

"ඇයි විහංගි..?"

"කරුණාකරලා තමුන් ඉන්න තැනක ඉන්න එක තමයි හොඳ.. ආයෙ සිතුමිණ පැත්තෙ එන්නවත් හිතන්න එපා.. ගෙදරින් පැනලා ගිය ගැනියෙක්, අත්තම්මා කියාටවත් ගෙට ගන්නෙ නෑ.."

විහංගි කතා කළේත්, ඇය කතා කරන්නේත් ජානකී නැන්දාගේ වචන වලින් වග මට වැටහුණි.

"තව මොනවද ඔයාට කියන්න තියෙන්නෙ..?"

"චතු අයිය මගේ.. ඔයාට වැඩිය බැඳීමක් අපි අතරේ තියෙන්නෙ.. අනික චතු අයියගෙ ආසාව ඔයාට ලව් කරන්නත් බැරි නම් තේරුමක් නැතෙ ඔය මැරේජ් ලයිෆ් එක.."

"එච්චරද ඔයාට කියන්න තියෙන්නෙ..?"

"ඔව්.. එච්චර තමයි.."

"එහෙනං මෙන්න මේකත් හොඳට අහගන්න.. මම චතුරංගගෙ නීත්‍යානුකූල බිරිඳ.. තවමත්.. ඒක ඉස්සරහටත් එහෙමයි.. සිතුමිණ මන්දිරය වීක දවසකට මට තහනම් ප්‍රදේශයක් වෙයි. ඒත්.. ඒ ආපහු දවසක චතුරංග අපේ පුතාත් එක්ක මාව එතනට එක්ක යනතං විතරයි.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK

මම දැඩි ලෙස කියා සිටියෙමි. එවැනි සිහිනයක් නැති කියේ. මට එවැනි සිහිනයක් තිබෙන වග ඕ දැන ගන්නේද මී දැන්ය. මා යළිත් සිතුමිණ මන්දිරයට පියමං කරනුයේ දරුවෙකුත් සමඟය. විහංගි දුරකතන ඇමතුම විසන්ධි කළෙන් මට සිනහව පහළ විය. ඕ හැදුණේ වැඩුණේ කොතැනකදී ලෙසද..? තාමත් මිනිසුන් මට අභියෝග කරන විදිහට චිත්තවේගවලට ලුව දෙන්නේ නැත.

"අපේ හෝනෙ.. මොකද තනියම හිනාවෙන්නෙ.. කතා කරන රේඩියෝ එකක් අතේ තියාගෙන.. එතන්නයා කතා කරනව ඇති.."

මම හැරී බැලුවෙමි. පුංචි බණ්ඩා මාමා වරකා බෑවක්ද අතේ තබාගෙන සිටියේය.

"දැක්කෙත් නෑ ආවට.."

"දකින්ට හෝනා සිහියෙන් ඉන්ට එපායැ.. මං මේක කුප්පියෙන් කියල එන්නංකො.."

ඔහු ගෙට ඇතුළු විය. පුංචි බණ්ඩාගෙන් මට බොහෝ තොරතුරු දැන ගැනීමට අවශ්‍යය. ගෙදර කවුරුත් නැති වේලාවේ නිදහසේ ඔහු හා කතා කිරීමට හැකිය.

"පුංචි බණ්ඩා මාමෙ.. යන්ට හදිසි නැතෙ."

"ඇයි අපෙ හෝනා.. අර ගමන යන්ටවත්ද ආවෙ..?"

"අනේ නෑ.. [illegible] මට විස්තර ටිකක් දැනගන්න ඕනෑ.."

www.sinhalaelibrary.com

ආරච්චිල ගැන, ආරච්චිලගෙ නෝනා ගැන.. එතකොට පොඩි නිලමෙ ගැන එහෙම.."

සිදු බණ්ඩා මාමා පිලේ වාඩිවී බුලත් හප්පුව අතට ගත්තේය. ලා කහ පැහැති බිත්තිය උඩ නිතරම බුලත් හප්පුව සුදානමින් තබාගන්නේ හිං නැන්දාටත්, සිදු බණ්ඩා මාමාටත්ය.

"ඔය හොයි කාලෙ වෙච්චි සන්තෝෂයන්ද අපෙ නෝනා. එකකොටත් මං පොඩි එකා.. ඒ ඇත්තො ඔක්කොම දැන් මැරිලා. පොඩි නිලමෙ ගිහේ ගියා ඒවිසාත්තෙටම.. ඔය තමී ඉන්න වයසපම උන්දෑ ගොනෙන් ගෝයාගන්නට ඕනෑ.."

"ඉඩම පන්සලට පූජා කරා කියලා කිව්ව නේද..?"

"ඔව්.. ඒ පිංනේ ආනිසංසයෙන් නම් ආරච්චිලා කෝටිපතියෙක් වෙලා ඉපදිලා ඇති.. දරුවො ලබන්න පිං තිබිලා නැතුවට.."

"දරුවො ලබන්න පිං තිබිලා නැතුවට කියලා..?"

"ආරච්චිලටයි, කුමාරිහාමිටයි දරුවො ලැබුණෙ නැහැ.. මට ඒ දවස්වල එච්චර මතක නෑ.. පිරිමි දරුවෙක් නැති පලහිලව්වක් තිබුණා.. ලීලාවති කුමාරිහාමිටත් ගිරියෙන් ඇති ළමයෙක් නෙව.."

"කවුද ලීලාවති කුමාරිහාමි කියන්නෙ..?"

"ඒ ආරච්චිල මහත්තයගෙ ඉහසරලා කියාපද.."

"එතකොට..?"

"පිරිමි දරුවෙක් නෑ කියලා ඒ දිහෙ ඇරුණා.. ඊට පස්සෙ තමයි සුදු කුමාරිහාමි කැන්දාගෙන ආවෙ.."

"සුදු කුමාරිහාමි..?"

මං අවිනයෙන් ඇහුවෙමි. මට දැන් නම් මෙයින් ගැලවිල්ලක් නැත. මගේ ජීවිතය පසුපස හඹා එන මේ අබිරහස් කුණාටුව එක්කෝ මාව විනාශ කරනු ඇත. නොඑසේ නම් මාව පැහැසිම් කරා යොමු කරනු ඇත. ඒ කිසිවක් නොවේ නම් මාව මානසික රෝගියෙකු කරනු ඇත.

"ඇයි අපෙ නෝනා.."

"නෑ මගෙ හිත සැසියන්ට ගත්තා.. සුදු බණ්ඩා මාමා යන්ට.. මට නිදාගන්න ඕනෑ.."

"මං අපෙ ගැනිට එන්ට කියන්නං එහෙනම්."

"කරදර වෙන්න එපා.. මට පුළුවන් පැහැටොල් දෙකක් බීලා නිදාගන්න.."

"එහෙනම් හොඳ නැහැනෙ."

හැමියා පිටත්ව ගියේය. කැටවීන්ම මගේ හිත ගිනිගෙන දැවෙන්නට වූයෙන් මම ඇඳට වැටුණෙමි. 'සුදු කුමාරිහාමි.' ඇය කවුද..? වරින් වර මගේ හිතට නැගීඑන ඒ සිතුවිලි අවුල් කර දමන සුදු කුමාරිහාමි කවුරුන්ද..? මේ පුද්ගලයින් [illegible] හිතට නම් නිවනක් නැත.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.LK 1000

විවාහය, දරුවන් නොමැති ප්‍රශ්න.. දැන් මගේ හිතේ නැඟ සිදු කුමාරිහාමින්, දරුවෙක් නැති ප්‍රශ්නයෙන් පීඩා විඳි කාන්තාවක් වග මම නිගමනය කළෙමි. ලීලාවතී කුමාරිහාමින්, සිදු කුමාරිහාමින් දෙදෙනාම ආරච්චිලාගේ බිරින්දෑන් බව සිතේ. මෙය ලස්සන කතාන්දරයකි. සමාජ විද්‍යාව හා අංසන්දනය නොවුණත් ඒ ගැන පර්යේෂණය කිරීමෙන් ඉතාම අර්ථවත් නවකතාවක් ලිවිද ගොඩ නැඟිය හැක. දීප්ත එයටම සපතෙකි. ඔහු දැනටමත් නවකතාවක් ලියා පලකර ඇත.

මේ මිනතාකාව ගැන කතා කිරීමට හොඳම කෙනා රිද්මාවන්, චතුරංගවත් නොවේ. මට වෙල්පිල්ලෑව ග්‍රාමයට ගොස් එහි පැරණිම මිනිසුන් හමුවී මේ සම්බන්ධය ගැන තොරතුරු දැන ගැනීමට හොඳම පුද්ගලයා දීප්තය. නමුත් ඔහු හමුවීමට නම් මා කොළඹ යා යුතුය. නමුත් මේ මනසේ ඇති ව්‍යාකූලත්වය සමඟ යළිත් කොළඹ යාමට හිත දෙන්නේ නැත.

නොදැනුවත්වම සද නින්දක් මා වෙත ළඟා වෙන්නට ඇත. ඒ කොපමණ වෙලාවක්දැයි මට සිතාගන්නට නොහැකි. කාමරය අවට කරුවල වී ඇත.

“කෝන්තා.. අපෙ නෝනා දැන්වත් නැඟිටින්නෙපා.. අන්න කවුද මහත්තයෙක් නෝනාව හොයාගෙන ඇවිත්..”

සීං නැන්දා මගේ කකුල සොලවා මා අවදි කළාය.

“අම්මෝ.. මැරුණා වගෙ නින්ද ගියා..”

“දහයට විතර ඇඳට ගියේ.. මලුව සැළුණුමත් නිනෝ..

පැය ගානක් තිද්ද.. දොස්තර නෝනා නම් ඇවිත් බලලා අස්සට ඇහැරවන්න එපා කියලා ගියේ.. අන්න කවුද මහත්තයෙක් ඇවිත්..”

“කවුද නම..?”

“මං ඇහුවෙ නෑ.. විස්ස විද්‍යාලෙ කිව්වා..”

මම වහා නැඟිටත අභියපට ගොස් අවුල් වූ කෙස් හදාගතිමි. චතුර විතානගින් මුව දොවා ගන්නට සිහුණකට නම් නොදැය. ඒත් ඒ කරමිවත් පමාවක් අවශ්‍ය නැත. මටම පුදුමය. මට මීතැ කාලේ ගොසේ ගෝ ඔහුව හමුවීමටය. ඔහු මාව සොයාගෙන ඇවිත් ඇත. විසිවිලි සරංග ගමන් කරන වග රහසක් නොවේ.

“දීප්ත.. අම්මෝ.. හොඳටම මහන්සියි වගේ..”

“එහෙනම් නැද්ද මැඩම් කරන වැඩ වලට..? දෙකේ පන්තියේ ළමයෙක්වත් කරන වැඩිද කරන්නෙ..?”

ඔහු විශ වේලාවක් යනතුරු මට බැන්නේය. අනතුරුව සීං නැන්දා විසින් පිළිගැන්වූ තේ කෝප්පයක රස විඳියේය.

“අපි විකක් වැව දිහාට යමු දීප්ත.. මට ඔයත් එක්ක මුහාක් දේවල් කතා කරන්න තියෙනවා..”

“මාත් එන්න.. අපේ මැඩම්ගෙ මහත්තයා ගැන නම් මාත් එක්ක කියවන්න එපා.. ඔන්නොවී අහගෙන ඉඳලා අහිමිට මහත්තයා හොඳයි.. මං නරකයි..”

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 101

"අනේ.. අනේ.. මගෙ මහත්තයා ගැන මං මොකටද ඔයා එක්ක කතා කරන්නෙ..?"

මම තෝර්ක්කාඩු මුහුණක් මවා ගෙන සිටිමි. කොළඹ සිට පැය ගණනාවක් රිය පැදවීමෙන් වෙහෙස වී සිටියද වියළි ගම්මානයේ සුන්දර සැන්දෑවට ඔහු වශීව සිටියේය.

"ලස්සන පැත්තක් මැඩම්.."

ඔහු වැවට වැටී ඇති දිං කොටයේ වැව මැද්දටම හෙළි හෙලවී ගමන් කරමින් කීයේය.

"බලාගෙන.. ඉලන්දාරිකං කරන්න යන්නෙ.."

"මං කොහොමත් තාම ඉලන්දාරියා තමයි.. කැම්පස් එකේ කෙල්ලො මට පිස්සු වැටිලා ඉන්නෙ.."

"උන්ගෙ මොළේ කොහෙ තියෙනවද දන්නෙ නෑ.."

"ආ.. එහෙමද හිතාගෙන ඉන්නෙ.. ඔය කියන එක්කෙනාගෙ මොළේ කරමක් ඉඳ ගන්නකොට අහුවෙනවා ඇති.."

"පිස්සා.. දෙන්න හිතයි මට.."

මම මාදං කෝටුවක් කඩා ගත්තේ ඔහුට ගහන්නට මගේ හිතේ වූ බැඳුරුම් සත්වය මටද අමතකව ගොසිනි. ඒ මොහොතකින් දිං කොටය දිගේ ඇවිදින් ඔහු ඉඳ ගත්තේය. ඔහුට පසලින් වැව දෙසට තැම් ඇති [illegible] මම ඉඳ ගත්තෙමි.

"දීප්ත.."

"ඇයි මැඩම්..?"

"මට ඔයාට කියන්න ලොකු කතාවක් තියෙනවා.."

"කියන්න මැඩම්.. ඒ එක දෙක වෙන්නං. හරි මං අහගෙන ඉන්නම්.."

ඔහු කීවේය. මට ඒ ඇතිය. හැන්දෑව ගෙවී සඳ නැගෙන තුරා හෝ ඔහු මගේ කතාව අහගෙන සිටිනු ඇත.

• • • • • •

"අක්කෙ.. ඔයා අද දීප්ත අයියත් එක්ක කොහෙද යනවා කිව්වා නේද..?"

උදෑසන නංගි ඇසුවාය. දීප්ත ඊයේ රාත්‍රියේම වලව්වේ කවාකුණක් සොයා ගියේ ඔහුට රාත්‍රිය ගත කිරීමට පහසු තැනක් නොතිබුණු බැවිනි.

"දීප්තගේ රිසර්ච් එකක්.. මමත් උදව් කරනවා.."

"අක්කා මොනවාහරි කරන එක හොඳයි.. මං කියන්නෙ හිතෙන.. චතුරංග අයියා ලොකු ඩොක්ටර් කෙනෙක් එළෙලා තිබුණ හොස්පිටල් වෝඩ් එක හදන්න.."

"ඇත්තද..? එත් චතු මට කෝල් එකක්වත් දුන්නෙ නෑ.."

"ඒ ගැන දුක් වෙන්න එපා අක්කෙ.. චතු අයියා මගාට [illegible] කෝල් [illegible] කතා කරන්නෙ.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 102

නංගී කතා කරන්නේ මට සිද්ධ වූ අසාධාරණකමක් නොදැනය. විහංගිත්, චතුරංගත් අතර තිබෙන සම්බන්ධකම මු දන්නේ නැත. මට මගේ සැමියා පාවා දෙන්නට නොහැකි බැවින් ඇය හිතාගෙන ඉන්නේ චතුරංග ශුද්ධවන්තයෙකු බවය. සැබවින්ම ඔහු ශුද්ධවන්තයෙකු වුවත් මේ තේරුම් ගත නොහැකි මැදිමක පැටලී ජීවිතයේ කිසිදා යළිත් වෙනස්විය නොහැකි අයුරිනි. චතුරංග මාත්, විහංගීත් අතරට මැදිවුණු පුවතයක් වැනි යයි වරෙක මට සිතේ.

"මටත් ආසයි මියාලගෙ ඔය ට්‍රිප්ස් වලට යන්න.. ඒත් අත් වෙච්ච එක හදන එකට මුල්වෙලා වැඩ කරන්න ඕන.."

"ඇඳුන් පිය මම අරගෙන දෙන්නම්... ඕනා කරන හැමකම නංගී මට කියන්න.. මෙච්චර කල් මම හම්බ කරපු හැම සතයකින්ම උදව් කරන්නම්.."

මම කීවෙමි. මට දැන් දැන් හැම වචනයක්ම ... වෙනුවෙන් පරිත්‍යාග කිරීමට සිතේ. පෙර ආත්මයක ... අකුසලයක් නිසාවෙන් මේ ආත්මයේ මා වඳ ගැහැනියක ... පත්ව තිබේ. දරු පැටියෙකු කුස තුළ හොවාගෙන ... කිරි කරන්නට නොහැකි ගැහැනියක මේ ලෝකයේ ජීවිත් ... මාත්, චතුරංගත් ඒ තරම්වම පවිත්‍රයන් වුණා නොවේද..

නංගී පිළිට ගිය පසු මම ඇඳ මතින් ... බණ්ඩා මාමා ද ... පැමිණියේය. ... පරීක්ෂණයක් යයි කියමින් කරුණු කාරණා පැහැදිලි ... කිව පසු පිළි බණ්ඩා මාමා ...

අප වෙල්පිල්ලැව ග්‍රාමයට පැයකින් පමණ ළඟා වූයෙමු. දිප්තගේ කාර්ය කිහිපයක් නිසා ගමන ඉතාම පසු විය. ... වැටුණු වලව්වට ඇතුළුව යාමට මගේ සිත හදිස්සි වුණේය.

"මේක මට පේන්නෙ අවුරුදු දෙසීයකටත් පරණ වලව්වක් එකක් කියලා..?"

"ඔව් දිප්ත.. එතකොට ඒ කාලේ ජීවත් වෙච්ච අය ... මේ වෙනකොට ඉන්නවා නම් අඩු ගානේ අවුරුදු අසූ අනූ ගණන්වල අය.."

"... ... නැති තරම් ... ඇති දිරලා.."

... ... නැත. ... වූයේ ... ලොකු ගොඩවල් පමණි.

"මැඩම් කියන්නෙ මේ වලව්ව මැරුණු අයගෙ ජීවිත් ... ...?"

"නෑ... නෑ... මං එහෙමම කියන්නෙ නෑ.. ඒත් ... සම්බන්ධයක් තියෙනවා කියලා හිතෙන්නෙ නැද්ද..?"

"ඇත්තටම මැඩම් මේක හොඳයි ලස්සන ... ... එකක් ... සම්බන්ධතාවයක් තියෙනවා.. ... ... ඕන."

"ආරච්චිල... ... කුමාරිහාමි, ලීලාවතී කුමාරිහාමි ඔය ... .."

'O3 Readers Community'
Uploaded by Hemantha007 for
www.sinhalaelibrary.com
@Wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 103

"තවත් වැදගත් චරිතයක් තියෙනවා.."

"ලීලාවතී කුමාරිහාමිට, ආරච්චිලගෙන් දුවක් හිටියා කියලා සුදු බණ්ඩා මාමා කිව්ව නේද..?"

"ඔව්මයි.. සමහර විට ඒ ළමයා.."

"ළමයා නෙවේ.. දැන් එයා ආච්චි කෙනෙකුත් වෙලා ඇති.."

"ඇත්ත තමයි.. දීප්ත.. අපට එයා හොයාගන්න බැරිවෙයිද..?"

"උත්සාහ කරමු.. පොඩි නිලමෙ හිරේ ගියා කියලා කිව්වනේ.. මොකටද දන්නෙ නෑ හිරේ ගියේ..?"

අපේ සියලුම ප්‍රශ්නවලට උත්තර සොයාගත යුතුව තිබුණි. මට වඩා ප්‍රසන්නව දීප්ත, සුදු බණ්ඩා මාමාගෙන් හැම විස්තරයක්ම හාරා අවුස්සා දැන ගත්තේය. අනතුරුව අප සැවොම තීරණය කළේ ඒ නොදුටුණු ගම්මානයේ සන්සල සොයා යාමටය.

"මට සන්සල තිබුණු තැන යාන්තමට මතකයක් තියෙනවා. ඒත් දැන් පාරවල් වෙනස් වෙලා.."

සුදු බණ්ඩා මාමා කීවේය. අපේ ගමනේ ඊළඟ අදියර වූයේ සන්සල සොයා ගොස් එහි යම් යම් විස්තර දැන ගැනීමටයි.

වෙල්පිල්ලාව නම් වූ පැරණි ග්‍රාමයේ මීට අවුරුදු පනහකට වඩා පැරණි ඉතිහාසය අපට සොයා ගැනීමට සිදුවනු ඇත. කාරෙක පාරේ තවිකා තියරක් [illegible] ඒ දෙන්නතකින් එගොඩ වී යන විට සන්සල පෙනෙන්නට තිබිණ.

"හරිම සුන්දර ගම්මානයක්.."

මම නැවුම් හුස්මක් ගනිමින් කීවේ අලුත්ම ප්‍රබෝධයකිනි.

"මැඩම් හරි සතුටින්.."

"ඔව් දීප්ත.. මට අලුත්ම පැතුමක් දැනෙනවා.. ඒක හරි පුරුදු හැඟීමක්.. මම හැමදාම සතුටින් හිටිය කෙනෙක්නෙ.."

මම නිමි. එහෙත් ඒ කතා කළේ මමදැයි මටම පුදුම සිතුණි. දීප්තගේ ඇස් විසල් වන අයුරු මා දුටුවේත් ඒ මොහොතේය. ඔහුට මා ගැන අකුරක් හැරම මම ඊයේ කීවෙමි. ඔහු මා ගැන කුමක් හෝ නිගමනයකට එළඹුණා විය නොහැකිද..? ඔහු මගේ අතින් අල්ලා ගත්තේ කුමන පරමාර්ථයකිනිද..? ඒ ඇස් දෙකේ තිබුණේ කියකි.

සන්සල් ඉදි කවුල්ලෙන් ඇත වේලුණු කණකොළ මත හන්න දෙපා තබමින් ඇවිද යන විට මට පැහැල්ලුවක් දැනිණි. සන්සල් වන්නේ අවුරුදු දහ අටක් පමණ පොඩි උන්නාන්සේ කෙනෙක් උන්නේය.

"පොඩි හාමුදුරුවනේ.."

සුදු බණ්ඩා මාමා එසේ කියමින් උන් වහන්සේට වැන්දේය. අපිත් එය අනුගමනය කළෙමු.

"මේ මහත්තයයි නෝනයි කොළඹින් වෙන්න ඇති.."

"එහෙමයි [illegible] හාමුදුරුවනේ. අපි [illegible] කොළඹ ඉඳලා"

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 104

විද්‍යාලෙ කථිකාචාර්යවරු.."

"මේ පැත්තෙ ආවේ..?"

"හාමුදුරුවනේ.. අපි පර්යේෂණයක් කරනවා.. අපි මේ ගමේ අතීතයත් එක්කම අර ගරා වැටුණු වෙල්පිල්ලෑවෙ වලව්ව ගැන තොරතුරු හොයනවා.."

පොඩි නම තරමක් කල්පනා කළේය. උන් වහන්සේගේ මුහුණේ ඇඳුණේ හැඟීම් ගොන්නකි.

"ඔය වලව්ව තමයි මේ ගමේ තියෙන පැරණිම ගොඩනැගිල්ල. ඒක සාංඝික වස්තුවක්.. ඔය ගැන තොරතුරු දන්නෙ ඉතින් අපෙ ලොකු හාමුදුරුවො තමයි.. හැබැයි ඉන්නෙ අසනීපයෙන්."

"ඇයි..?"

"දැන් උන්නාන්සෙ හොඳටම වයසයි.. දුර්වලයි.. අවුරුදු අනූ හතරක් වෙනවා.."

පොඩි හාමුදුරුවන් විසින් අපව ආවාසගෙය තුළට රැගෙන ගියේය. ආවාස ගෙය පවා පැරණිවට පත්ව තිබිණි. වහලයේ වූ පැරණි සිංහල උළු අතරින් අහස පවා දක්නට පුළුවන් විය. බිත්ති සුදුපිරියම් කළ කාලයක්වත් සිතන්නටවත් පුළුවන් නොවීය. ආවාස ගෙය තුළ පැරණි වියන් යහනාවේ වැතිර උන් හාමුදුරුවන් දකින විට මට ඇවිණි.

"අනේ අපෙ ලොකු හාමුදුරුවනේ.. මේ [illegible] කොයි තරම් අගේට අපෙ හාමුදුරුවෝ ඒ කාලෙ හිටියද.."

මම හඬාගෙනම උන් වහන්සේගේ දෙපාමුල [illegible] වැටුණෙමි.

"නෝනා අදම තමා මේ පන්සලට ආවේ, කොහොමද අපේ ලොකු හාමුදුරුවො අඳුන ගත්තෙ..?"

පොඩි නම මගෙන් ප්‍රශ්න කළේය. ඒ ප්‍රශ්නයට සුදු මහත්වා මාමාගේත්, දිල්හානිගේත් ඇස්වල විය. මම නිහඬ බලාසිටිමි. සැබවින්ම ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්නවලට මා ළඟ උත්තර තිබා මා මොනවා කිවහැකිවත් මගේ මනසයේ නොවීය. ලෙඩින් වැතිර උන් වයෝවෘද්ධ හාමුදුරුවෝ මදෙස බලා උන්නේය.

"මගෙ හැරමිටිය දීපල්ලා ටිකක් එළියට යන්ට.."

ලොකු හාමුදුරුවන් එසේ ඉල්ලා සිටි හෙයින් පොඩි හාමුදුරුවන් වහා හැරමිටිය අතට දී උන් වහන්සේට නැගිටින්නට උදව් කළේය. ආවාස ගෙයින් පැරණි ඉස්තෝප්පුවේ වූ හාන්සි පුටුවේ උන්වහන්සේ ඇඳී ගත්තේය. පොඩි උන්නාන්සේ බුලත් වංගෙඩියේ විටක් කොටන්නට විය.

"මට ටිකක් පේනවා අඩුයි.. කොහොමද උඹට මගෙන් කෙරෙන්ට ඕනෑ.."

උන් වහන්සේ කතා කළේය. ඒ කටහඬ මහලු, දුර්වල තිබුණත් එහි රිද්මය මට හුරු පුරුදු එකක් විය.

"අපෙ හාමුදුරුවනේ අපි කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලෙන් ආවෙ.. අපි මේ ගමේ අතීතය ගැන තොරතුරු හොයනවා.. විශේෂයෙන් වෙල්පිල්ලෑව වලව්ව ගැන.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 105

දීප්ත පැහැදිලිව කීවේය.

"ලහට ඇවිත් හයියෙන් කතා කරපන් ළමයෝ.. මගෙ කණ ඇහෙනවා අඩුයි.."

උන්වහන්සේ කියා සිටියේය.

"මැඩම් එළියට යන්න.. මම හාමුදුරුවොත් එක්ක පැහැදිලිව කතා කරලා තොරතුරු අරගෙන එන්නම්.."

දීප්ත කී හෙයින් මම පුංචි බණ්ඩා මාමාත් පොඩි හාමුදුරුවනුත් සමඟ එළියට ආවෙමි.

"ලොකු හාමුදුරුවන් හොඳටම දුර්වලයි නේද අපේ පොඩි හාමුදුරුවනේ.."

"ඔව්... ඒත් ඔය නෝනා කොහොමද අපේ හාමුදුරුවෝ අඳුරන්නෙ..?"

"මං අඳුරන්නෙ නෑ පොඩි හාමුදුරුවනේ.. මට නිකම් දැනුණා.."

එහෙත් පොඩි හාමුදුරුවන්ගේත්, පුංචි බණ්ඩා මාමාගේත් හිතේ ඇඳුණු ප්‍රශ්නාර්ථය පහව ගියේ නැත. එය මටත් ප්‍රශ්නයකි.

"මට දැනුණා.. මේ අන්දෙකින් මිනී තරම් හාමුදුරුවන්ව දාගෙන පූජා කරලා තියෙනවා කියලා.."

"කොහොමද නෝනට එහෙම දැනුණේ.."

"ඒක නම් කියන්න මටත් තේරෙන්නෙ නෑ පොඩි හාමුදුරුවනේ.. හරියට මට දැනුණේ මං පුංචි කාලෙ ඉඳලා තියෙන කොහෙත් එකේ.. මේ වටපිටාව පුරාත් මට හොඳටම හුරුයි..."

සිදුවන්නේ පුදුම සහගත දේවල්මය. ඒ මිනිසා මට කොහෙන් ආවාදැයි නොදැනේ. පන්සල අවට නැම් නැතම් ඇවිද බැලුවිට දක්නට ලැබුණේ හුරු පුරුදු දේවල්මය. මේ පන්සලේ මා සිටියේ කවදාද..? පැමිණීමෙන්ම දීප්ත සැක කරන්නාක් මෙන් එය පෙර ආත්මය ගැන කියන කතාවක්ද..?

අප නංගිගේ නිල නිවාසයට පැමිණෙන විට ඒ අව් කම්බර සමඟ පදුම් තිබිණි. අඹ ගහ යට නවතා තිබුණු චතුරංගගේ කාරය දකිද්දී මට සතුටක් ඇතිවුණි. නමුත් මා සිටියේ හොඳටෙම විඩාබරවය.

"මහත්තයා ඇවිත් නේද..?"

"ඔව් දීප්ත.. ඔයත් ඇවිල්ලා කතා කරලා යනවද..?"

"මටත් හුඟාක් මහන්සියි මැඩම්.. මගෙ ඔළුවෙ හුඟාක් දේවල් තියෙනවා.. මං ඉක්මනට ගිහින් නෑම එකක් යන්න ඕනෑ.."

"ඔයා මං වෙනුවෙන් වෙන කරදර හොඳටම ඇති දීප්ත. එහෙනං ඔයා යන්න.."

මම ඒලයෙන් මැද ගෙට ගොඩ වෙද්දී චතුරංග කොරිඩෝවේ සිටියේය. පුංචි බණ්ඩා මාමා මගේ මුහුණ දෙස බැලුවේය. තාම තවම අවුත් සිටියේ ද නැත.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 106

"අනේ චතු.. ඔයා ඇවිත් හුඟ වෙලාවක්ද..?"

මම මල් පෝච්චිය යට තිබූ යතුර ගෙන දොර ඇරියෙමි. නමුත් චතුරංගගේ මුහුණේ සතුටක් තිබෙන පාටක් නොවීය.

"ඇයි චතු.. එන්න ගෙට.."

"ඔයා කොහේද ගියේ..? මට ඇත්ත කියන්න.. ඔයා දීප්තත් එක්ක රවුම් ගහලා.. මට විතරක් ඇඟිල්ල දික් කරනවද..?"

චතුරංග හිතේ තිබ් සියලුම දේ එකවරම පිටවුණා යැයි මට සිතුණි.

"මොකක්ද චතු.. ඔය කියන්නෙ..?"

"එක දවසක් ජානකී නැන්දා දැකලා තිබුණා ඔයා, දීප්තගේ කාරෙකේ යනවා.. අද.. මෙච්චර දුරක් දීප්ත මොකටද ඔයා හොයාගෙන ආවෙ.. මේ අවට මිනිස්සු මට කිවා ඔය දෙන්නා වැව ළඟට වෙලා..."

ඉතිරි වචන ටික ඔහු ගිල ගත්තේය. දෙවියනේ.. චතුරංග කතා කරන්නේ සත්‍යය දැනගෙන නොවේ. මගේ පපුවේ ඔහුට ඇති ආදරය අපමණය. ඒ පෙම්ණ ආදරය වෙනුවෙන් මට ඕනෑම දෙයක් කළ හැකිය.

"ඇයි ඔයා සද්ද නැතිව ඉන්නෙ..? මං කියන්නෙ ඇත්ත නේද..? අත්තම්මයි, අම්මයි කිව්වෙ ඇත්ත නේද..?"

"ඒගොල්ල නිසා තමයි අපට මෙච්චර ප්‍රශ්න."

"වචනයක් කියන්න එපා මගෙ අම්මටයි, අත්තම්මාටයි.. තේරුණාද..? අද මං මේ තත්වෙ ඉන්නෙ ඒගොල්ලො නිසා.."

"චතු.. අපි හිමිහිට මේ ප්‍රශ්නෙ විසඳගමු.."

"විසඳගන්න දෙයක් නෑ.. හොඳට විසඳිලා තියෙන්නෙ.. මං යනවා.."

චතුරංග අමනාපයෙන්ම පිටව ගියේය. මා, ඔහු වළකන්නට ගියේ නැත. යළි අන්ධය හෙට.. ඔහු පොරොන්දු වී ගිය පරිදිම මාව බලන්නට පැමිණ ඇත. නමුත් චතුරංග මේ එන්නේ හිතුවක්කාර ගමනක් බව මම දනිමි. අම්මාටත්, අත්තම්මාටයි හොකියා බෙහෙත්තුවෙන් ඒහාට හොයන ඔහුට මෙවැනි ගමනක් ඒමට ඔවුන් කිසිසේත්ම අවසර නොදෙන බව ද මම දනිමි. එසේ නම් දැන් චතුරංග මේ ප්‍රමාණයකටවත් ඔහුට අවැසි දේ කිරීමට පෙළඹී සිටිනු ඇත. එය මට කරමක සතුට ගෙන දෙයක් වූයේ නැත. මිනිසෙකුටම අවාසනා තීරණ ගැනීමේ අයිතියක් තිබිය යුතුය.

හැම දෙයකින්ම මගේ හිත අවුල් වී ඇත. රිද්මා මගේ හිත තේරුම් ගෙන ඇති නිසා ඇයටත් මේ ප්‍රශ්නය චතුරංගට අවබෝධ කර දෙනු ඇත. එළඹෙන හෙට දිනයට මුහුණ දෙන්නට මගේ හයක් නැත. නමුත් මේ වියවුල් මනස මට සවිදා සහනයක් ලබාදෙනු ඇද්ද..?

රිද්මාගේ කාරය මිදුලේ නවත්වන හඩ ඇසුණු නිසා මම ඉදිරියට ආවෙමි.

www.sinhalalibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 107

"අක්කෙ.. කෝ චතුරංග අයියා.."

"චතු ගියා නංගි.."

"ඔයා දීප්ත අයියත් එක්ක කොහෙද ගියේ..?"

"ඇයි මං නංගිට කිව්වෙ රිසර්ච් එකකට කියලා.."

"ඔයා කියන බොරු මට නම් පිළිගන්න පුළුවන්.. ඒත් චතුරංග අයියා පිළිගන්නෙ නෑ.."

සැබවින්ම මා බොරු කියන්නේ මා වෙනුවෙන් නොවේ. මා, දීප්ත සමඟ නොසොබනා ගමනක් නොගිය බව දිනෙක මේ හැමෝටම තේරුම් යනු ඇත.

"අක්කා කෑවද..?"

"නෑ.. ඔයා එනකම් හිටියෙ.."

"එන්න එහෙනම් කමු.."

නංගි මේසයට කෑම අර තිබිණි. පොලොස් ඇඹුලකුත්, පුද මාළු කරියකුත්, සම්බෝලයකුත් මේසය මත තිබිණි.

"මට කන්න බෑ නංගි.. අනේ චතු පෝන්ඩි ගිහින් ගියා. එයා ආසම කෑම අද තියෙන්නෙ.."

"ඔය ගියාට චතු අයියා ආපහු එනවා.. එයත් මොකක්හරි පුරුද්දකට වාගෙ ඔයාට ආ [illegible]න්නෙ."

"අනේ ඔව් නංගි.."

"ඒ ආපු දවසක පොලොස් කෑලි පිටින් හරි උයලා දෙන්න ඇරියෑ.. ඔයා නොකා ඉඳලා දුර්වල වෙන්න එපා.."

රිද්මාගේ පෙරැත්තය නිසා මම බත් කටවල් දෙකක් කා ඇඳට වැටුණෙමි. අනේ අද චතුරංග මා සමඟ උන්නා නම්.. ඔහුගේ පපුවේ හිස තබාගෙන මට ඇති තරම් හඬන්නට තිබිණි. අප දෙදෙනා දෙපැත්තකට වී ගෙවන මේ ජීවිතය, ජීවිතයක් නොවේ. ප්‍රශ්න මැද්දේ හෝ ඔහු ළඟ සිටියා නම් එය සැනසීමකැයි මට සිතේ.

එහෙත් සදාකාලික සැනසීම සොයා යන්නට තරම් තරමක් නම් අසීරුය. හද හිසේ කැක්කුමක් සමඟ අඳුරු ආකාශයකට මගේ සිත පාව යනු මට දැනේ. සිත පමණක් නොවේ.. ගත ද වරා මලක් තරමට සැහැල්ලු වී පාවී යනු මට දැනේ. පාවී පාවී ගොස් මා නැවතුණේ මට හොඳින් හුරු පුරුදු වූ වෙල්මිල්ලෑව වලව්වේය. එහෙත් එය ගරා වැටුණු, වල් බිහිවුණු [illegible] නොවීය.

හොඳින් පාට ගාන ලද දිලිසෙන සිමෙන්ති පෙරින් ලී පඩිපෙළකින් නිමවූ සොල්දර වෙත මම ගමන් කළෙමි. විශාල ඇඳක් හා විශාල කණ්ණාඩි මේසයක් සහිත යහන් ගබඩාවක් මට දිස්විය. පිච්ච මල් මාලා එල්ලන ලද ඒ යහන් ගැබ මට සිහි ගැන්වූයේ පුරාණ රජ සිහසුනක යහන් ගැබක්මය.

'පුංචි කුමාරිහාමි..!' ඒ හඬ මගේ ආත්මයේ පතුලෙන් [illegible] මගේ [illegible] සමඟින් වූ කාන්තාවක් [illegible]

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 108

යහන් ගැබින් නැගිට උන්නාය. උඩරට සුදු ලේස් ඔසරියකින් සැරසී උන් ඈ දෙවඟනක් තරමට සුරූපීය. ඈය මට අත වනාගෙන සොල්දර පඩිපෙළ බසින්නට වූවාය. මම ඈය පසුපසින් ගමන් ගත්තෙමි. වෙල්, ගම් දනවු, ගංගා, ඇළ දොළ පසු කරමින් ඈ මේ යන්නේ කොයිබකටද...? ඈ පසුපසින් මම ද පාවී පාවී ආවෙමි.

ක්‍රමයෙන් ශූන්‍ය, වියලි පරිසරයෙන් මිදී ඈය ගමන් කළේ කඳු මුදුන් මත්තෙන් රබර් ගස්වලින් සමන්විත වූ ප්‍රදේශයකටය. ඒ ප්‍රදේශය ගම්මානයක් වැනිය. එහි අරලිය ගස්වලින් වටවූ සුසාන භූමියක් වෙත ඕ පියමං කළාය. එහි වූ සොහොනක් මත ඕ නතර වූවාය. මම දෑස පිසදා බැලුවෙමි.

"රත්නායක මුදියන්සේලාගේ අනෝමා කුමාරි රත්නායක මහත්මියට නිවන් සුව ලැබේවා.."

එහි සඳහන්ව තිබුණි. මම වහා සුදු කුමාරිහාමි සොයා බැලුවෙමි. ඈ පෙනෙන්නට නැත.

"සුදු කුමාරිහාමි.."

මම කෑගැසුවෙමි. මේ බියකරු රාත්‍රියේ මාව සොහොනක අතරමං කර දමා ඈ කොහි ගිහින්ද..?

"අක්කෙ.. අක්කෙ.. මේ මොකද..?"

නංගී වහා මාව නැගිටුවා සොලවා සිහිනයෙන් මා අවදි කළාය.

WWW.EXPRESSLANKA - FF 109

"ඇයි අක්කෙ..?"

"කෝ..?"

"කවුද..?"

"මං හීනයක් දැක්කෙ."

"ඔයා සුදු කුමාරිහාමි කියල කෑගැහුවා.."

"මං හීනයක් දැක්කා..."

මම වහා ඇඳෙන් නැගිට්ටෙමි.

"අක්කෙ.. කිරි එකක් හදලා දෙන්නද බීලා නිදාගන්න.."

"නංගී නිදාගන්න.. මම කිරි එකක් හදාගන්නම්... මට දැන් වැඩක් තියෙනවා.."

එසේ කියා අවුත් මම සාලයේ විදුලි පහන දල්වා කඩදාසි ගොන්න හා පෑන අතට ගත්තෙමි. රිද්මා කිරි එකක් හදා ගෙනැවිත් මා ළඟ තැබුවාය.

"ඔයා ගිහින් නිදාගන්න.. මට පොඩි වැඩක් තියෙනවා.."

රිද්මා කිසිවක් නොකියා කාමරයට ගියාය. මම, මට අමතක වෙන්නට කලියෙන් මා දුටු සිහිනය සටහන් කළෙමි. විශේෂයෙන්ම රත්නායක මුදියන්සේලාගේ අනෝමා කුමාරි රත්නායක යන නමින් එහි උපත හා විපතට අදාළ වර්ෂ හා දිනයන් ද මම [illegible] සොයන්නට සටහන් කළෙමි. ඒ අනුව අනෝමා කුමාරි

www.sinhalaelibrary.com

රත්නායක මිය ගොස් තිබුණේ අවුරුදු විසි තුනේදිය.

අවුරුදු විසිතුනක් වයසැති තරුණ ලදකාගේ මරණයත්, සුදු කුමාරිහාමිත්, මාත් අතර ඇති සම්බන්ධතාවය කුමක්ද..? මේ සියල්ල විසින් මගේ මනස අවුල් කර ඇත. මේ ව්‍යාකූල තත්වයෙන් මා මිදෙන්නේ කෙසේද..?

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

10

"ඒ එහෙනම් මැඩම් කියන්නේ මේ අනෝමා කියන කෙනෙයි, සුදු කුමාරිහාමියි අතරේ සම්බන්ධයක් තියෙනවා කියලද..?"

උදෑසනම අපි වෙල්පිල්ලැව් පන්සලට යද්දී දිප්ත ඇසුවේය. ඔහු මොහොතේ කල්පනාකාරීව සිට ඇඳවුනේය. සමහර විට ඔහු වයසක ලොකු හාමුදුරුවන් සමඟ කතා කර මේ සම්බන්ධව තොරතුරු සොයා ගන්නට ඇත.

"මට හරියටම එහෙම කියන්න බැහැ.. ඒත් මට දැනෙනවා දිප්ත.. අනේ මට වෙලාවකට හරි බයයි.. මගෙ ඔළුව තියෙන්නෙත් අවුල් වෙලා.."

"හැබැයි විසාක් රිලැක්ස් වෙන්න ඕන.. මම මේ ගැන හැම විස්තරයක්ම සොයා ගන්නම්.. එතකොට හැබැයි මේ හැම දෙයක්ම සිදුවන්නේ මොකද කියලත් අපි දන්නවා.. මිය අනෝමා කුමාරි

රත්නායක ජීවත්වෙලා ඉන්න ප්‍රදේශය ගැන පුංචි ඉඟියක් ලබාගන්න බැරිද..?"

"සන්දෙක් තිබුණා.. ඒ සන්ද අයිතේ සෝව්විත් යනවා.. රබර් ගස් වැවෙන තැන්තක්.."

දීප්ත නැවතත් කල්පනාවට වැටුණේය. දුම්රිය ගමන් කරන කලු මොනවාද්දැයි ඔහු සිතනවාද..?

"උත්සාහ කරල බලමු.. ඒ හීගන ඇත්තන් තියෙනවද කියලා. අපි හොයමු.. අදත් මට නායක හාමුදුරුවන්ගේ තොරතුරු ටිකක් අහගන්න ඕනා.. ඊට ඉස්සර අපි වලව්වට යමු.."

පැයක් පමණ රිය පැදවීමෙන් පසු අපි පිල්ලෑව ග්‍රාමයට පැමිණියෙමු. වලව්ව නම් තිබුණු අයුරින්ම තිබිණි. මේ ගම්වල හොරුන් හෝ මංකොල්ලකරුවන් නැත. සාංඝික වස්තුවක් හෙයින් ගහක ගෙඩියක් වුවද කඩා ගැනීමට ගැමියන් තුළ ඇත්තේ බියකි.

"ඒ හීගන මේ වලව්ව හරිම ලස්සනයි.. ඇතුලට යනකොට තමයි සොල්දර පඩිපෙල හම්බ වුණේ.."

දීප්ත කට තවත් ඇතුළට ගමන් ගත්තේය. මම ද ඔහු පසුපසින් ගමන් කළෙමි.

"මැණිකේ.. මේ.."

"ආ.. හරි.. හරි.. මෙතන තමයි.."

"උඩට නගින්න බැරිවෙයි.. ලී දිරලද දන්නේ නෑ.."

"ඒ කාලෙ හොඳ හයිය කොස් ලී ලෑලිවලින් දිරන්නෙ නෑ.."

මම සහතික වෙමින් කීවෙමි. කොස් ලී වලින් උඩ තට්ටුව හා පඩිපෙල සාදා ඇති බව ඔහු දන්නේ කෙසේද..?

"මැඩම් කතා කරන හැම වචනයක්ම මට වැදගත්.."

"ඒ මොකටද..?"

"මම මේ ගැන විශේෂ සටහනක් ලියනවා.."

අප දෙදෙනාම සොල්දරයට නැගුණෙමු. එය පරා ජීර්ණව තිබුණ සුදු කුමාරිහාමි පාවිච්චි කළ යහන් ගෙවාට කොතරම් අලංකාරදැයි මට සිතුණි. යපර දවස මෙය එතරම් සුන්දරව තිබුණේ ඇගේ සුන්දරත්වය හා කරන කරන්නට වන්නට ඇත.

"අර පෙට්ටගමක්.."

පැරණි ආකාරයේ පෙට්ටගම තිබුණේ මා සිහිනයේ දුටු පරිදි සුදු කුමාරිහාමිගේ යහන තිබූ පැත්තේය. නමුත් මා සිහිනයෙන් එවැනි දෙයක් දුටුවේ නැත.

"අපි මේක ඇරල බලමුද..?"

"අරින්න.. අරින්න.."

ඒ වලව්වේ ආලින්දෙට ගිය දාසු මෙහි තිබූ පහිම පසෙ

ජෝසනම් ආරච්චිල විසින් ගෑමියන්ට බෙදා දුන්වග කීවේ ලොකු හාමුදුරුවන්ය. තොදුන් දේකට ගෑමියන් අත තබන්නේ නැත. එසේ නම් මේ පෙට්ටගම ඉතුරු කළේ කුමකටද..?

"මේකෙ යතුර..."

"අපි අගුල පන්නලා බලමුද..?"

"නිධානයක්වත් තියෙනවද දන්නෙ නෑ.."

දිජ්ත විසින් පැය භාගයක් පමණ වෙහෙස වීමෙන් එහි අගුල පන්නන ලදී. පැරණි කැටයම් සහිත මහෝගනී ලීයෙන් නිම කරන ලද එය අලංකාර ලී භාණ්ඩයක් විය.

"මේ.."

දිජ්ත එයට අත දා රෙදි පොට්ටනියක් ඉවතට ගත්තේය. මම එය විවෘත කර බැලුවෙමි.

"අනේ.. මේ බලන්න දිජ්ත.. පව්.."

ඒ රෙදි පොට්ටනිය තුළ තිබුණේ දරුවෙකු වෙනුවෙන් මැසූ දරු ගවුම් සමූහයකි. දරුවෙකුට අවශ්‍ය රෙදි පෙරෙදි සියල්ලක්ම එහි තිබුණි අතර ඒවා එක වරක්වත් සෝදා පාවිච්චි කළ බවක් නොපෙනුණි.

"සුදු කුමාරිහාමිට දරුවෙක් ලැබෙන්න ඉඳලද..?"

"එහෙම නැත්තං එයා දරුවෙකුට ආසාවෙන් මේ හැම දෙයක්ම ලෑස්ති කරගෙන ඉඳලද..?"

"වෙස්සන්තර රජ කෙනෙක් වගේ හැමදේම දන් දුන්නු ආරච්චිලා මේක විතරක් ඉතුරු කළේ ඇයි..?"

අපහර ප්‍රශ්න රාශියක් විය.

"තව මොනවද තියෙනවා.. මේ බලන්න.."

රෙදි කෑමෙල්ලක් මතා තබන ලද තවත් දෙයක් ඔහු එළියට ගත්තේය. එය ඔහු විසින්ම දිග හරින ලදී.

"ආව්.. මේ බලන්න.. මේ මඟුල් පින්තූරේ.. මේ ඉන්නෙ ආරච්චිලා.. මේ ඉන්නෙ සුදුකුමාරිහාමි..."

"මැඩම් කොහොමද කියන්නෙ මේ සුදු කුමාරිහාමිම කියලා. මේ ලීලාවතී කුමාරිහාමි වෙන්න බැරිද..?"

"නෑ.. නෑ.. මං හීනෙ දැක්ක විදියම තමයි.. මේ බලන්න නිල් ඇස් දෙක.. සිරිවච තොල්පෙති.. මේ සුදු කුමාරිහාමි තමයි.."

මම එකහෙළාම කියා සිටියෙමි. මා රැයේ දුටු සිහිනයේත් සිටියේ මැයමය. ඊට පෙර මා දුටු සිහිනයක මම මේ මඟුල් පින්තූරය දුටුවා මතකය. එය මම මගේ සටහන්වල විස්තර සහිතව ලියා තැබුවෙමි. ඇ විසින් පාවිච්චි කරන ලද උඩරට ආභරණ ආදී සියල්ලක් ගැනම මම ලියා තැබුවෙමි.

"හරියට රජ බිසවක් වාගේ.."

ඒ රූපය දුටු දිජ්ත කීවේය.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 112

"රජ බිසවක් වගේ තමයි.. සැප සම්පත් පිරුණු ජීවිතයක් ගත කරලා තියෙනවා හරියට මම වගේ.. පහුගිය අවුරුදු තුනේ සැප සම්පත් වලින් මට මොන අඩුවක් තිබුණද..?"

මම සුසුමක් හෙළමින් කීවෙමි. නමුත් මට සේම සුදු කුමාරිහාමිටත් අවසානයේ සිදු වූයේ මොනවාද..?"

"මේ ඔක්කොම ගිනිගින් සාගරයකට දාන්නම්.. අපි යමු.. දැන් පස්සෙ ඔය ගැන කතා කරමු.. හාමුදුරුවොත් හම්බවුණාට පස්සෙ.."

"අපි යමු එහෙනම්.. සමහර විට මම ඊයෙ මේ හීනෙ දැක්කෙ මේ දේවල් මට දකින්න ලැබෙන්න ඕන නිසා වෙන්න ඇති.."

මම කීමි. මගේ හිතේ මෙතෙක් පැවති කැළඹිල්ල සුදු කුමාරිහාමිගේ රුව දැකීමෙන් පහව ගොස් ඇතැයි මට සිතේ.

"මැඩම්.. පුළුවන් තරම් රිලැක්ස් වෙන්න ඕන.. අපට මේ ගැන තොරතුරු දැන ගන්න ඉන්න එකම කෙනා හාමුදුරුවො විතරයි.. ආරච්චිල ඇසුරු කරපු නම් කෙනෙක්ම මේ වෙනකොට මැරිලා.."

දීප්ත මේ කාර්යයේදී මට දක්වන්නේ පුදුම සහයෝගයකි. ඔහු මේ තරම් මා වෙනුවෙන් කැපවෙන්නේ මගෙන් සතේක දෙයක් බලාපොරොත්තු නොවී වග මම දනිමි.

පන්සලට ඇතුළු වූ පසු අප දුටුවේ ලොකු හාමුදුරුවන්

එළියේ පුටුවක වාඩිවී සිටින අයුරුය.

"මැඩම්.. අපි මේ හාමුදුරුවන්ට උදව් කරන්න ඕන.."

"ඔව් දීප්ත.. පව් නේද..?"

අප දෙදෙනාම ලොකු හාමුදුරුවන් වෙත ගොස් වැන්දෙමු.

"සුවපත් වේවා.. උඹලා අදත් මේ නාකි මාව හොයාගෙන ආවද..?"

"එහෙමයි අපෙ හාමුදුරුවෙනි."

"එහෙනම් පැදුරක් දාගෙන ඉඳගනිල්ලකො.. මට අද ටිකක් සනීප පාටයි.. ඒකයි මේ එළියට ඇවිත් ඉඳගත්තෙ.."

හාමුදුරුවන් දුර්වල වී ඇත්තේ වයසටය. එහෙම මිසක ඔහු රෝගියෙකු නොවේ.

"පැදුරු ඕන නෑ මෙහෙම හොඳයි.."

මම එසේ කියමින් කණ්ඩාවු පොල් ගස පාමුල වාඩි වූයෙමි. දීප්ත ද එසේ වාඩිවිය.

"මේ නෝනා එදා මං හරියට දැක්කෙ නෑ කරුවලේ.. සුදු කුමාරිහාමි ගැන තොරතුරු ඇහුවා නේද..? අනේ ඒ උත්තමාවි තමයි මේ ආවාසයෙයි කරවලා දිනපතා දාන මාන ගෙනල්ලා දුන්නෙ.. ලීලාවතී කුමාරිහාමි වගේ නෙමේ.. මේ ගමේ පිහිට කලයි ආරච්චිල මහත්තයා සුදු කුමාරිහාමි කැන්දන් ආවෙ.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 113

"ඉතින් සුදු කුමාරිහාමිට මොකද වුණේ අපෙ හාමුදුරුවනේ.."

"මම ඉතින් පෙළගැළපිය තොරතුරු නම් දන්නෙ නෑ.. පොඩි නිලමේගෙන් කරදර තිබුණා.. අන්තිමේ ආරච්චිල එක්කත් ප්‍රශ්න ඇතිවුණා.. කොහොම හරි, කොහොම හරි ඉතින් සිද්ධ වෙන්න ඕනෑ දේවල් සිද්ධ වුණා.."

"ඒ කිව්වෙ අපෙ හාමුදුරුවනේ.."

"ඒ උත්තමාවී යන්ට ගියා.. ගමට.."

සුදු කුමාරිහාමිගේ ගම කුමක්දැයි හරි හැටි දැන ගත්තා නම් අපට ඇය ගැන තොරතුරු සොයා ගන්නට තිබිණි. පොඩි නිලමේ හෙවත් ආරච්චිලාගේ බාල සහෝදරයාගෙන් සුදු කුමාරිහාමිට කුමන අන්දමේ කරදර සිද්ධවුවාදැයි සොයා බැලිය යුතුය.

"ඔය ගැන තොරතුරක්ම ටිකක් හරි දන්න තව කෙනෙක් ඉන්නවා.."

"ඒ කවුද අපෙ හාමුදුරුවනේ.."

"ඒ තමයි මල්ලිකා කුමාරිහාමි.."

"කවුද ඒ මල්ලිකා කුමාරිහාමි කියන්නෙ..?"

"ආරච්චිලගෙ දුව.."

ලීලාවතී කුමාරිහාමිගේ දියණිය, මල්ලිකා කුමාරිහාමි වන ලත් වසන්තේ ජීවත් ඇය ජීවත්වන්නා [illegible]

නොදෑනා සිටියහ.

"එතකොට අපෙ හාමුදුරුවනේ ලීලාවතී කුමාරිහාමි..?"

"ඒ ඇත්තින් මියගිහින් හුඟාක් කල්.. ඒ ඇත්තින් සුදු කුමාරිහාමිට වෙනස්කම් කළා.. දෙගොල්ලම එක වලව්වේ තමයි හිටියෙ.."

"ඒ කියන්නෙ අපෙ හාමුදුරුවනේ ලීලාවතී කුමාරිහාමි, පොඩි නිලමෙත් එක්ක එකතු වෙලා සුදු කුමාරිහාමිට වෙනස්කම් කරා කියලද..?"

"එහෙම තමයි සිද්ධ වුණේ දරුවනේ.. ඒත් මේ පවතියාව හාමුදුරුවන්ලා උඹලා මොනවද කරන පර්යේෂණ..?"

දිප්ත මගේ දිහා බැලුවේය. ඔහුට, හාමුදුරුවන්ට උත්තරයක් දෙන්නට අවශ්‍ය බව මට පෙනිණි.

"හාමුදුරුවනේ.. අපි සිහින ගැන පර්යේෂණයක් කරන්නෙ. මේ හෝර්නා මෙන්න මේ මඟුල් පින්තූරෙ තියෙන් දැකලා තියෙනවා.. අද අපිට ඒක හම්බවුණා හාමුදුරුවනේ.."

දිප්ත මඟුල් පින්තූරය මතා තිබුණ රෙදිකඩ ඉවත් කළේය. හාමුදුරුවෝ එය අතට ගෙන මා දෙසත්, සුදු කුමාරිහාමි දෙසත් වරින් වර බැලුවේය.

"හෝර්නා.. මේ පින්තූරේ තියෙන් දැක්කා.."

"එහෙමයි අපෙ හාමුදුරුවනේ.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 114

"උඹලා මේ කරන්නෙ පුනරුප්පත්තිය ගැන පර්යේෂණයක්ද දරුවනේ...?"

උන් වහන්සේ මදෙස බලමින් ඇසුවේය. නමුත් එයට පිළිතුරු දුන්නේ දීප්තය.

"මල්ලිකා කුමාරිහාමි දිග ගියේ පොලිසියෙ රාළහාමි කෙනෙක් එක්ක කියලයි ආරංචිය.. පොඩි නිලමෙත් හිරේ.."

"පොඩි නිලමෙ තාම ජීවතුන් අතර ඉන්නවද අපෙ හාමුදුරුවනේ..?"

"පව්කාරයන්ට ඒ තරම් ආයුෂ නෑ ළමයෝ.. ඒත් ඒ ගැන නම් මං හරියට දන්නෙ නෑ.. තාම ජීවතුන් අතර ඉන්නවා වෙන්නත් පුළුවන්.. නොඉන්නව වෙන්නත් පුළුවන්.."

මගේ හිසේ වූ තදබල වේදනාව ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මට දැනෙන්නට විය. මම දෑතින්ම හිස අල්ලා ගතිමි.

"ඇයි මැඩම්..?"

"අනේ මගෙ හිස පැලෙන්න කැක්කුමයි දීප්ත.."

මම අමාරුවෙන් කියා ගතිමි. දීප්ත මාව වත්තත් කරගෙන ආවාස ගෙය දෙසට ගියේය. ලොකු හාමුදුරුවන් විසින් පිරිත් කියා පැන් ස්වල්පයක් මගේ හිසේ ගෑ පමණින්ම ඒ හිසේ කැක්කුම කොහේ ගියාද කියා නැත.

● ● ● ● ● ●

"අක්කෙ.. ඔය හිසේ කැක්කුම දැන් කී පාරක් හැදුණාද..? අපි කොළඹ ගිහින් හොඳ ඩොක්ටර් කෙනෙකුට පෙන්නමු. ස්පෙෂලිස්ට් කෙනෙකුට.."

දීප්ත, නංගීට මගේ හිස කැක්කුම ගැන විස්තර කර තිබුණි. විශ්ව විද්‍යාලයේ නිවාඩු නැති ප්‍රශ්නය හා ළමුන්ගේ විභාග හේතුවෙන් ද ඉක්මනින්ම ආපසු කොළඹ යා යුතුව තිබිණි.

"ඒක ඒ තරම් ප්‍රශ්නයක් නෙවෙයි නංගි.. අර වයසක හාමුදුරුවො පිරිත් පැන් ටිකක් ගෑවම හොඳ වෙලා ගියා.."

"ඒ වුණාට අක්කෙ.. ඔයාට වඩා මම ලෙඩ ගැන දන්න හින්දයි කියන්නෙ.. අපි කොළඹ ගිහින් ඩොක්ටර් කෙනෙක් හම්බවෙමු.."

"අනේ.. මං කොළඹ යන්න ආස නෑ නංගී.."

මම එසේ කියා ඇඳට වැටුණෙමි. ඇඳට වැටෙන සමඟටම නින්දට යාමට තරම් වෙහෙසක් මට තිබුණත් චතුරංග අලුත් මිට මෙසේ කලබල කළේය.

චතුරංග නැති ජීවිතය මට පාළුය. ඔහු ළඟ නැති මේ ජීවිතය ජීවිතයක් නොවන වගද මම දනිමි. එහෙත් ඔහුගේ මේ වැරදි වැටහීම නිමාවන දිනෙක යළිත් ඔහු මා සොයා එනතුරු මට ඉවසන්නට සිදුවේ. සංසාර පුරුදු පිළිතටම ඔහු මාව සොයාගෙන එනු ඇත. ඉතා ආත්මයක අපතින් පව්කාරකමක් සිදුවූවා නම් ඒ සියල්ලටම මේ ආත්මයෙන් වන්දි ගෙවන්නටද මා සූදානම්ය. එවිට ඊළඟ ආත්මයේ හෝ මට ඔහු එක

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 115

සැනසීමෙන් යුතුව ජීවත්වීමට පුළුවන.

❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

"මේ බෙහෙත් ටික පාවිච්චි කරන්න.. වරින් වරේ ආයෙත් ඔළුවේ කැක්කුම හැදුණොත් දිගටම බෙහෙත් ගන්න වෙයි.."

වෛද්‍යවරයා කීවේය. මා කොළඹ යන්නට අදි මදි කළ නිසා රිද්මා මාව කුරුණෑගල පෞද්ගලික රෝහලක විශේෂඥ වෛද්‍යවරයෙකු වෙත රැගෙන ආවාය.

"කොහොමටත් අක්කා ටිකක් රෙස්ට් කරන්න ඕන අක්කෙ.. අක්කා ප්‍රශ්න කීයකින් පීඩා විඳිනවද..? හෙට අනිද්දා අපි ගමේ ගිහින් අප්පච්චිව බලලා එමු.."

රිද්මා කතා කළේ කුරුණෑගල සිට ආපසු එමින් ගමනේදීය.

"ඒක නම් හොඳ අදහස.. මටත් ආසයි ගෙදර ගිහින් සීතලේ ගැබී ගැබී ටික දවසක් ඉන්න.."

මම දැඩි බලාපොරොත්තුවකින් කීමි.

"හෙට හොඳ නැකතකට අලුත් වෝඩ් එක හදන්න මුල්ගල් තියනවා.. කවුද දන්නවද මුල්ගල තියන්නෙ..?"

"කවුද..?"

"දිසාසේකර මැතිනිය.."

"චතුරංගගෙ අම්මා..?"

www.sinhalaelibraly.com

"ඔව්.."

"එහෙම නම් මම ඒ පැත්තෙ නාවට කමක් නෑ.."

"ඇයි එහෙම කියන්නෙ..? ඔයා එන්නම ඕනේ.. ඕන නම් දිප්ත අයියත් එක්ක එන්න.."

"දිප්ත කොළඹ ගියා.. ආයෙ සතියකට විතර එන එකක් නෑ.."

"මටත් ආසයි ඔයාලා කරන රිසර්ච් එක ගැන තොරතුරු දැනගන්න.."

"පස්සෙ දවසක දිප්තගෙ නවකතාවක් කියවන්න පුළුවන් වෙයි.. මගෙ හිතියට එයා හොඳ නවලිස්ට් කෙනෙක්.."

"දිප්ත අයියාටත්, අක්කට උදව් කරන එක කොච්චර හොඳයිද..?"

"ඒත් චතු ඒ ගැන වැරදියට හිතුවා.. චතුට ඒ ගැන අදහස ඔළුවට දැම්මෙ ඔය දිසාසේකර මැතිණිය තමයි.."

"අක්කා දුක් වෙන්න එපා.. ඇත්ත කවද හරි එළිවෙයි.. අක්කට තව ඒ හැටි කාලයක් දුක් විඳින්න වෙන්නෙ නෑ.."

නැංගී මගේ හිත තේරුම් ගැනීම මගේ සතුටට කාරණයක් විය. නමුත් සතුට තිබෙන්නේ මගේ සිතින් බොහෝ දුර ඈතකය.

රෝහල් වාට්ටුව ඉදි කිරීමට මුල්ගල තැබීමේ උත්සවයට [illegible] සියලු දෙනා [illegible] එනු විය. [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 116

කෙසෙල්ගෙඩි ආදී කෑම බීම පිරෙන්නට එහ්රීජ් වී තිබිණි. බෙන්ස් රථයෙන් නියමිත වේලාවට සිතුමිණ මන්දිරයේ දිසාසේකර මැතිණිය පැමිණියාය. ඇය පැමිණියේ චතුරංග සහ විහංගී ද, අත්තම්මා ද සමඟමය.

චතුරංගට උවමනා වූයේ මට රිදවන්නට වග මම පැහැදිලිව දනිමි. ඔහු ඒ සඳහා විහංගිව පාවිච්චි කළාය. සුබ නැකතින් පිරිත් හඬ මධ්‍යයේ චතුරංගගේ මව විසින් මුල්ගල තබන ලදී. ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රීතුමා ද උත්සවයට සහභාගී විය.

මෙය මහා දානපතිනියකගේ ජීවිතයේ එක් අවස්ථාවක් පමණය. මන්ත්‍රීතුමා සිය කතාවේදී ඇයව මහ ඉහළින් වර්ණනා කළාය. නමුත් ඒ මහා දානපතිනිය තමන්ගේ ලේලියට කළ පව්කාරකමට මේ ආත්මයේදීම ඇයට කුමක් සිදුවේදැයි දන්නේ දෙවියන්මය.

"අක්කෙ.. ගිහින් කතා කරන්න.. මන්ත්‍රීතුමාගෙ පවර් එක අරන් හිටියා මිසක මාත් එක්කවත් හිනා වුණේ නම් නෑ.."

රිද්මා, මා වෙත අවුදින් කීවාය.

"අනේ මට බෑ.."

"ඒ වුණාට චතුරංග අයියා තාමත් ඔයාගෙ ලීගල් මැරීඩ් හස්බන්ඩ්.. ඔයාට කතා කරන්න බැරිකමක් නෑ.."

රිද්මා කියන දෙය ඇත්තකි. මට, චතුරංග සමඟ කතා කිරීමට බැරිකමක් නැත. එහෙත් විහංගී කොයි වෙලේ බැලුවත්

සිටියේ ඔහු ළඟින්මය. මා, ඇයට කියවන්නේ කුමක්දැ..? උත්සවය හමාර වී හැමෝම කෑම බීමෙන් සප්පායම් වන අවස්ථාවේ චතුරංග, විහංගිගෙන් මදක් ඈත්ව දුරකථන ඇමතුමක සිටියේය.

"චතු.."

මම ඔහු පසුපසින් ගොස් කතා කළෙමි. ඔහු හැරී මදෙස බලා නැවතත් දුරකතන ඇමතුමෙම සිටියේය. සමහර විට එය හදිසි ව්‍යාපාරික ඇමතුමක් විය හැකිය.

"චතු.."

මම නැවතත් කතා කළෙමි. නමුත් ඔහුගෙන් ප්‍රතිචාරයක් නැත.

"චතු අයියෙ.. මෙන්න මෙහෙ එන්න.."

එකවරම උකුස්සෙක් පාත්වුණා සේ විහංගී පැමිණ චතුගේ අතින් අල්ලා ගත්තේය.

"නාත්තාත්තාරේ ගිය ගෑනුත් එක්ක මගෙ පුතාට ඇති කතාවක් නෑ.."

ඊළඟ හඬ දෙස මම හැරී බලන්නට උවමනාවක් නොවීය. ඒ කතා කළේ දිසාසේකර මැතිණියයි.

"මගෙ දිහා බලනවා.. හොඳට බලනවා.."

ඇය මාව බලන්නම මෙන්ම ඇගේ දෙසට හරවා ගත්තාය.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 117

"ඊට පස්සෙ තමුන්ට පිතුමිණ මන්දිරය තහනම්.. මගෙ පුතා එක්කත් කිසිම සම්බන්ධයක් බෑ.. තමුන් මගෙ පුතාගෙන් ඩිවෝස් වෙන්න ඕනෑ.."

"මොකක්ද මේ කියන්නෙ..?"

"මගෙ පුතාගෙන් ඩිවෝස් වෙන්න ඕන.. අවලමේ ගිය ගෑනුන් එක්ක ආයෙත් පවුල් කන්න මගෙ පුතාට මං ඉඩ දෙන්නෙ නෑ.."

මට යමක් කියන්නට ඉඩ නොතබා පිටව යන්නට ආ බෙන්ස් රථයට ඕ නැඟ ගත්තාය. දෙවියනේ.. මම සිදුවන්නට යන්නේ කුමක්ද..? මට, චතුරංග නොමැති ජීවිතයක් ගැන සිතන්නටවත් නොහැකිය. සංසාරේ කොහේ හෝ මා, මගේ සැමියාට ද්‍රෝහිකමක් කරන්නට ඇත. මට මේ විලසින් ඔහු අහිමි වන්නට යන්නේ එනිසාය.

මූල්ගල තැබීමෙන් පසු එදිනම කොන්ත්‍රාත්කරුවන් විසින් වාට්ටුව ඉදි කිරීමේ වැඩ පටන් ගන්නා ලදී. රෝහලට අවශ්‍ය ඇඳන් පුටු පරිත්‍යාග කිරීමට මම බාර ගත්තෙමි. නමුත් මගේ හිතේ වූ කණස්සල්ල පහව ගියේ නැත. එදාත් මා නංගිගේ නිවාසයට ගියේ හදවත පිරි කැක්කුමකිනි. සිදුවූ සිද්ධිය නිසා මගේ හිත හොඳටෝම පෑරී තිබුණි.

● ● ● ● ● ●

සති අන්තයේදී දිනේශ්ගේ කාරය රිද්මාගේ නිල නිවස ළඟ නතර කෙරිණි. මා උන්නේ අ[illegible]

කරමින් උන්නේ මගේ හිසේ කැක්කුමට බෙහෙත් ඇඹීමට යළිත් යා යුතු වග කියමිනි.

"කොහොමද මැඩම්..?"

"ඔහෙ ඉන්නවා.."

"මොකද මූණ මැලවිලා..?"

"කාලයක් විකසිත වෙලා තිබුණනෙ.."

"එහෙනම්.. ආයෙත් විකසිත වෙන කාලයක් එනවා ළඟදිම.. මොකද, හොයි දේත් දෙපැත්තක් තියෙනවනේ.."

"ඔයා පේනාව හරි දන්න කටයි.."

"ඇත්තටම.. දැන් යං මාත් එක්ක මියාගෙ මල්ලිකා කුමාරිහාමි බලන්න.."

"ඔයා විස්තර හොයාගන්නකෝ.."

"දන්නවනෙ මැඩම්.. මේ දින්න වැඩක් කරන්න ගන්නොත් කොරුණා වගේ තමයි.."

එසේ කියමින් ඔහු කොළරය උස් කළේය. දින්න මේ දින විශේෂම මහන්සි වී තොරතුරු සොයා ගන්නට ඇත. ඔහු මේ තරම් වෙහෙසෙන්නේ සසරේ පුරුද්දකට එන්නට ඇතැයි මට සිතිය සැරයක්ම සිහි තිබිණ.

"ඔව්.. මං ඈ[illegible]ගෙන එන්නම්.." හැබැයි ඊට උත්තර කියන්න

WWW.EXPRESSLANKA.TK

අර අනෝමා කුමාරි.. ඒ ගැන තොරතුරු හොයාගත්තද..?"

දීප්ත කෝර්ඩෝරුවේ වූ කෙටි බිත්තිය මත වාඩි ගත්තේය. මං නැන්දා පුරුදු ලෙසම ඔහුට තේ කෝප්පයක් සාදාගෙන ආවාය.

"අනෝමාගෙ මරණෙ රෙජිස්ටර් වෙලා තියෙන තැනත්, ඇඩ්‍රස් එකත් මං හොයා ගත්තා.."

"ඒ කියන්නෙ එහෙම කෙනෙක් ඉඳලා තියෙනවා.. මං හීනෙන් දැකල තියෙන්නෙ බොරු නෙවේ.."

"ඔව් මැඩම්.. මේ හීන පස්සෙ මොකක්දෝ ඇත්තක් හැංගිලා තියෙනවා.. මට පේන්නෙ මේක විශ්ව ධර්මතාවල බලපෑමක් කියලා.. අපි මේ ජීවිතේ අරන් ඇවිත් ඉන්නෙ හරි ටික කාලෙකට..."

දීප්ත එසේ කියද්දී මට චතුරංග ගැන බියක් ඇතිවිය. දිසාසේකර පරම්පරාවේ පිරිමින්ට ආයුෂ අඩු වන බව කීවේ ආත්තම්මාය. විහංගියත්, චතුරංගගේ මඟුල නොකෙරුණේ විහංගිගේ හඳහනින් චතුරංග කෙරේ එවැනි බලපෑමක් තිබුණු නිසාය.

"මැඩම්.. අපි යමුද එහෙනම්..?"

"මං ලෑස්ති වෙලා එන්නම්.."

මම වහා ගෙතුළට ගොස් සූදානම් වී ආමි. අද මගේ ඇඳුම් පැළඳුම් හරිම සරලය. කොණ්ඩය ගොතා පහළට දමා

සල්වාර් කමිසයකට වෙනිඹු කලිසමක් හැඳ ගත්විට ජීවිතය සැහැල්ලු වන බව මට තේරේ.

"ඔයා ඉන්නෙ ගිනි කිරිල්ලි වගේ සතුටින්.."

"සතුටින්..? සතුට කියන දේ කවදාවත් මගෙ ජීවිතේට ලැබෙන දෙයක් නොවේ කියල මං දන්නවා.. ඒ නිසාද මට සතුටින් ඉන්නවා වාගේ හැසිරෙනවා.."

"අන්න හරි.. ඒක තමයි වෙන්න ඕන.."

දීප්ත මගේ පිටට තට්ටු කරමින් මට කාරයේ දොර ඇර දුන්නේය. මං නැන්දා සිනාසී අප දෙස බලා සිටියේය. මං මෙතරම් සැහැල්ලුවකින් චතුරංගගේ වාහනයේ ගිය දිනයක් මට මතක නැත. මේ සතුට මා ළඟත් රැඳේ නම්.. මා තරම්ට වාසනාවන්තියක ලොවේ සිටීද..?

වෙල්පිල්ලෑව ග්‍රාමය පසුකොට හැතැප්ම අටක පමණ දුෂ්කර මාවතක් ඔස්සේ කාරය ඇදී යන්නට විය. මෙවැනි ගම් බිම් ලංකාවේ තිබේදැයි කියන්නට පවා සැක සහිතය. පොල් අතු සෙවිලි කරන ලද කටු මැටි ගෙවල් අතරේ ඉඳහිට උළු සෙවිල්ලා කපරාරු කරන ලද ගෙයක් හමුවේ.

"මල්ලිකා කුමාරිහාමිගෙ ගේ කොහෙද දන්නවද..?"

පාරේ හිස් කලයක් ගෙන යමින් උන් ගැහැණියකගෙන් දීප්ත ඇසුවේය. ඇයගේ දේහය දිරාපත් වී ඇත. කටුක බව කියාපාන [illegible] මට මිනිස් ජීවිත ගැන පුදුම [illegible] හිතුමතේ මැද්දිරියේ [illegible] මත වැටුණේ පසුබිය

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.LK

අවුරුදු තුනක කාලය මා ගත කළේ කොපමණ හිස් ජීවිතයක්ද..? ඒ සැප සම්පත්වලින් යම් අංශුමාත්‍රයක් මේ ගැමියන් හරහා බෙදී ගියා නම් ඔවුනගේ බඩගින්න වේලකට දෙකකට හෝ නිවී යනු ඇත. දිවුල් ගස් පිරුණු පාරක් දිගේ වාහනය ධාවනය කළ දීප්ත වැටක් අයිනේ එය නතර කළේය.

"මේ ටික අපි පයින් යන්න ඕන.."

මම කාරයෙන් බැස්සෙමි. කොල්ලො කුරුට්ටන් රැසක් කාරය පසුපසින් දිව අවුදින්ය. විශාල බාව්වූ කලිසම් පමණක් ඇඳිවත ලෙස එල්ලා ගත් ඔවුන් නිතරම පහළට බසින කලිසම අත් දෙකින් උස් කර ගනිති.

"මොන තරම් දුෂ්කර ගමක්ද..? මේ පුංචි එවුන් බඩගින්නට දිවුල්ම වෙන්න ඇති කන්නෙ.."

හැම එකෙකුගේම අතේ දිවුල් බෑය බැගින් තිබෙනු දැක මම සිතුවෙමි.

"මැඩම්ටත් දිවුල් කන්න ආසද..?"

"අනේ නෑ.. මං ඇඹුල් පලතුරුවලට ආස නෑ.."

"ඇඹුල් පලතුරු කන්න කාලයක් එයි.."

දීප්ත සිනාසෙමින් කීවේය. නමුත් මගේ හිත ගැඹුරටම පැරෙනු මට දැනිනි. දරුවෙකු නැති ගැහැනියක මොන තරම් අවාසනාවන්තියක්ද..?

"මැඩම්ගෙ හිත පැරෙන්න නෙමේ මං කිව්වේ.. ඒත් කවද හරි මැඩම්ටත් එහෙම කාලයක් එනවා.."

"මං දන්නවා දීප්ත.. ඔයා මගෙ සහෝදරයෙක් වගේ මං පස්සෙන්ම මෙහෙම ඇවිත් මේ දේවල් කරනවා.. ඔයත් නොහිටියා නම් මට මොනවා වෙයිද..?"

කතාවෙන් කතාවෙන් දෙවට දිගේම අප ඇවිදගෙන ආවේ ගමේම තිබුණු හොඳම ගෙයට යැයි කිව හැක. එය රට උළු සෙවිල්ලා සුදු හුණු ගා තිබිණි. ගේ දෙපසම වී බිස්ස බැගින් විය. බැලූ බැල්මටම ඒ නිවසේ අයට යමක්කමක් ඇති බව පැහැදිලි විය.

අවුරුදු තිහක පමණ ගැබිණි තරුණියක් මිදුල අමදිමින් උන්නාය. ඒ අසලම අවුරුදු පහක, තුනක පමණ වයසැති පිරිමි දරුවන් දෙදෙනෙකු මිදුලේ සෙල්ලම් කරමින් සිටියහ. අප දුටු ඇය දෑස් විසල් කරගත්තාය.

"ඔය මහත්තුරුද මේ ගමේ චිත්‍රපටියක් කරන්න යන්නෙ..?"

ඇය ගත් කටටම ඇසුවාය.

"නෑ.. නෑ.. අපි ආවෙ වෙන වැඩකට.. මල්ලිකා කුමාරිහාමි ඉන්නෙ මෙහෙද..?"

"ඔව්.. අම්මා නම් වැවට ගිහින් මේ පොඩි උන්ගෙ රෙදි ටික හෝදගෙන එන්න.. මේ මහත්තයයි, කෝනයි..?"

"අපි මල්ලිකා කුමාරිහාමිගෙ ගමෙන්.. උදව්වකට

WWW.EXPRESSLANKA.TK 120

තොරතුරු ටිකක් දැනගන්න.."

ඇය එහා ඇගේ වැඩිමල් දරුවා වැවට පිටත් කර යැව්වාය. ඇගේ ආරාධනය පරිදි අපි ගෙට අවුත් වාඩි ගත්තෙමු.

"කෙල්ලෙ.. කවුද ආවෙ..?"

ගෙතුලෙන් මහල්ලෙකුගේ හඬක් ඇසුණි.

"මේ මහත්තයෙකුයි, නෝනා කෙනෙකුයි අම්මා හම්බවෙන්න ඇවිත් පොඩි අත්තෙ.."

මල්ලිකා කුමාරිහාමිගේ දියණිය කීවාය. මහල්ලෙකු හැරමිටි ගසමින් අප ඉදිරියට ආවේය. මුහුණ පුරාම සුදු රැවුල වවාගත් මහල්ලා වකුටු වී උන්නද ඔහු තරුණ කල හොඳින් උසට මහතට උන් කෙනෙකු වග ඔහුගේ දරාපත් වූ දේහයෙන් පැහැදිලි විය.

"මේ කවුද..? කොහෙන්ද අපේ මල්ලිකා හොයාගෙන ආවෙ..?"

"සීයෙ.. අපි කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයෙන්.. අපි වෙල්පිල්ලෑව වලව්ව ගැන පොඩි පර්යේෂණයක් කරනවා.."

"හත්.. හා.. වෙල්පිල්ලෑව වලව්ව ගැන උඹලා මොනවද හොයන්නෙ..? මාත් හෙට අනිද්දා මිය පරලොව ගියාම.. ඒ වෙල්පිල්ලෑවෙ වලව්ව පරම්පරාවම ඉවරයි.. උඹලා දන්නවද ඒක..?"

මහල්ලා අමුතු ස්වරූපයකින් කීවේය. ඔහු කවුදැයි අපට ප්‍රශ්නයක් විය.

"උඹලා කා ගැනද තොරතුරු හොයන්නෙ..?"

"විශේෂයෙන් සුදු කුමාරිහාමි ගැන.."

මම කීමි. මහල්ලා මදෙස බැලුවේය. ඔහුගේ දෑසින් පට පට ගා කඳුළු වැටිණි. ඔහු මේ වලව්ව හා ඒ සම්බන්ධ නිවැසියන් ගැන යමක් දන්නා වග මට වැටහිණි.

"සීයෙ.. සීයා මොනවා හරි දන්නවද සුදු කුමාරිහාමි ගැන..? දන්නව නම් හැමදේම අපට කියන්න.."

මම බැගෑපත් වුණෙමි. ඔහුගේ ඇස් පෙනීම තරමක් දුර්වලව තිබිණි. එහෙත් වයසට ගියත් හොඳින් සිහි බුද්ධිය තිබෙන බව පෙණින.

"ඔව්.. මාත් මේ දෙයියන්ට කිය කියා හිටියෙ මං මැරෙන්න කලියෙන් මගේ හිතේ තියෙන හැම දෙයක්ම ගහකට ගලකට හරි කියලා දාන්ට ඕන කියලා.. අපේ වලව්ව සාපෙකට අහුවුණා.."

ඔහු කවුරුන්දැයි අපට තාමත් නිශ්චය කළ නොහැකිය. දීප්තත්, මමත් පුදුමයෙන් එකිනෙකාගේ දෑස් දිහා බැලුවෙමු.

"සුදු කුමාරිහාමි.. සුදු කුමාරිහාමි.. අපේ ඒකී තමයි මගෙ ජීවිතේ.."

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 121

ඔහු එසේ කියමින් යළිත් කඳුළු සලන්නට විය. මල්ලිකා කුමාරිහාමි හෙට ඇතුළු වුණේ එවිටය.

"පොඩි බාප්පෙ.. මොකද මේ අඬන්නෙ..?"

ඇය, අප දෙස බලමින්ම ඇසුවාය. අවුරුදු හැටක් පමණ වයසැති වූ මල්ලිකා කුමාරිහාමි තෙක ඔසරිය මාරු කරගෙන එන්නට ගෙට ගියාය. මගේ හිසේ කැක්කුම යළි යළිත් වැඩිවනු මට දැනිණි. මම දැනින්ම හිස අල්ලා ගතිමි.

"අනේ දිප්ත..."

"මැඩම්.. හිසේ කැක්කුම නේද..? අපි යමු.. වෙන දවසක එමු.."

දිප්ත සාක්කුවේ වූ පැනඩෝල් දෙකක් මට කොන්නට දී මාව විත්තත් කරගෙන අවුත් කාරයේ වාඩි කළේය.

මගදීම හිසේ කැක්කුම පහව ගියේය. මා දිගටම ප්‍රතිකාර නොගැනීම ගැන දිප්ත අමනාපයෙන් කතා කළේය.

"මේක වරින් වර හැදුනට ඒක බරපතල ලෙඩක් නෙමේ දිප්ත.."

"ඒ වුණාට මැඩම්.. රිද්මා දොස්තර කෙනෙක්.. අපට වඩා යමක් එයා දන්න හින්දයි එයා කියන්නෙ.."

මාව නිල නිවස ළඟින් බැස්සවූ දිප්ත යන්නට ගියේය. ඔහු තවමත් ගන්නේ ඔහුගේ [illegible] ඔහු

කොළඹ යනවාද, හෙට ආපසු එනවාද කියා කිසිවක්ම කිව්වේ ද නැත. ඒ කිසිවක් ගැන මට හිතන්නට අවශ්‍ය නොවීය.

"අපෙ නෝනා.. නෝනගෙ නමට ලියුමක් ඇවිල්ලා.."

"ලියුමක්.. මට ලියුම් එවන්නෙ කවුද..?"

මම හිං නැන්දා මවෙත දුන් රාජකාරිමය ලිපිය අතට ගත්තෙමි. එය එවා තිබුණේ කොළඹින්ය.

"මොකක්ද අක්කෙ..?"

රිද්මා ආවේත් ඒ මොහොතේදීමය. දෙවියනි.. දැන් නම් මට චතුරංග අහිමි වීමට යන වග මට දැනේ. මේ හැම දෙයක්ම කරනුයේ ඔහු මවනුවෙනි. ඔහු මට පැ ආදරය නිසාවෙනි.

"ඒගොල්ල හිතාගෙන ඇති ලේසියෙන් ඔයාව විවෝජ කරන්න.. මේ චතුරංග අයියට උවමනාවකට නෙමේ.. මේ අර තාකිච්චියො දෙන්නට ඕන වෙලා ඇති.."

නංගී තොල්පට සපමින් දත්මිටි කෑවාය. මාව දික්කසාද කිරීමට නීතිඥයෙකු හමුවී මේ ලෙසින් මාව උසාවි කැඳවන්නට උවමනා වී ඇත්තේ නංගී කියන්නාක් මෙන් අම්මාටත්, අක්කම්මාටත්ය. හේතුව මට පුතෙකු නොලැබීමය. අනෙක් හේතුව ඔවුන්ගේ අණසකට මා යටත් නොවීමය. ඒ හැම දෙටම වඩා ප්‍රබලව විහංගීත්, ජානකී නැන්දාත් අපව වෙන් කිරීමේ කුමන්ත්‍රණයක් දියත් කරන්න ඇත. ඒ කෙසේ වෙතත් චතුරංගට මගෙන් වෙන්වී ඉන්නට පුළුවන්ද..?

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 122

"ඔයා බය නැතිව උසාවි යන්න.."

ඇය කිවාය. ජීවිතය මුළුමනින්ම විනාශ වී නැතිවග මා සිතුණි. මගේ හෘද සාක්ෂිය මට විශ්වාසය. සංසාර ගණනක සිට ඔහු මා සමඟ ආවා නම් නීතියෙන් වෙන් කළත් අපගේ බැඳීම වෙන්කිරීමට කිසිවෙකුටත් නොහැකිය.

"මම වකීලට කතා කරනවා.. එයා මේ ගැන දන්නවද දන්නෙත් නෑ.."

මම මගේ ජංගම දුරකතනයේ ඔහුගේ අංකය එබුවෙමි. මධ්‍යම රාත්‍රිය වෙනතුරුත් සැරින් සැරේ එම අංකය එබුවත් දුරකතනයෙන් ඔහුව සම්බන්ධ කර ගැනීමට නොහැකි විය. සමහර විට මා, ඔහු සමඟ කතා කරන එක වළක්වන්නට අම්මාට, අක්කම්මාට හෝ විහංගිලාට උවමනා වුණා විය හැකිය.

මධ්‍යම රාත්‍රියේ සිට මගේ හිසේ කැක්කුම යළිත් වැඩිවිය. ඉවසනු නොහැකි තැන මම හිස දෝතින්ම බදාගෙන කෑගැසුවෙමි.

"නංගී.."

විද්මා අවුත් මා ඇඳේ හාන්සි කර මට පෙති කිහිපයක් බොන්නට දුන්නාය.

"දැන් කොහොමද අක්කා..?"

"දොස්තරගේ වෙත් හොඳයි.."

"එහෙම කිය කියා ඉඳලා හරියන්නෙ නෑ.. හෙට උදේ

පාන්දර ඔයා ලෑස්ති වෙන්න මත අර දොස්තර් ළඟට යන්න.. ඔන්න ආයෙත් මං කියන්නෙ නෑ.."

සංණිකාව ඇතිවන මේ කරුමක්කාර හිසේ කැක්කුම කොහෙන් ආ එකක්දැයි මම නොදනිමි. මගේ හිත බොහෝ සෙයින් වෙහෙසට පත්ව විඩාබර වී අවපාත වී තිබිණි. විවාහයත් සමඟම මම ජීවිතයේ බොහෝ හැළ හැප්පීම්වලට මුහුණ දුන්නෙමි. දැන් මම ඒ හැම දෙයකින්ම පන්නරය ලබා සිටිමි. මගේ අප්පච්චී ප්‍රේම ජීවිතය දෙස උපේක්ෂාවෙන් බලන්නට මට දැන් පුරුදුය. අප වටා ඇති මේ හැම දෙයක්ම තාවකාලිකය. මේ සියල්ලම දමා දිනෙක මේ කුණු කය මහ පොළොවට ජරා ජීර්ණ වෙයි.

මගේ හිසේ කැක්කුමට ප්‍රතිකාර කර වෛද්‍යවරයා නංගීගේ හිතවතෙක් ද විය. මගේ පරීක්ෂණ කිහිපයක් සඳහා මට දින දෙක තුනක් රෝහල් ගතව ඉන්නට සිදුවිය. බොහෝ පරීක්ෂණ කිරීමෙන් අනතුරුව වෛද්‍යවරයා කියා සිටියේ මගේ ඇඟ ඇතුළේ කිසිම ලෙඩක් නොමැති බවය.

"අක්කට මානසික ප්‍රශ්නයක් වෙන්න බැරිද දොක්ටර්.. මොකද එයාගෙ ෆැමිලි ලයිෆ් එකේ ප්‍රශ්න තියෙනවා.."

නංගී වෛද්‍යවරයාගෙන් ඇසුවාය. ඇය එය ඇසුවේ තරමක් හිමින් මට නෑසෙන විදියටය.

"මේ ඕ.. මේ.. ඕ.."

එසේ කියමින් වෛද්‍යවරයා ඔහුගේ කාමරයට ගමන් කළේය.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 123

නංගි ඔහු පසුපසින් ගියාය. මම ඇඳෙන් නැගිට ආපසු යාමට අවශ්‍ය බඩු බාහිරාදිය සකස් කර ගන්නට වීමි.

ජීවිතය මට මෙලෙසින් සරදම් කරන්නේ ඇයි..? මා කුඩා කාලයේ සිට සිතූ යමක් විය. මට තිබුණේ පුදුමාකාර ආත්ම ශක්තියකි. කුඩා දැරියකව සිටියදී අම්මා මිය ගිය මොහොත මම තොල්පොට සපාගෙන එහි වේදනාව කඳුළක් වීම වැලැක්කුවෙමි.

අම්මාගේ මරණය දරාගත් අප්පච්චිගේ හිතේ හයිය මට ද සහජයෙන් උරුමව තිබේ. ඔහු ද එක කඳුළක්වත් නොහෙළමින් අම්මාගේ නිසල දේහය අභිමුව ප්‍රතිඥා දෙන්නට ඇත්තේ ඇගේ දරුවන් දෙදෙනා සමාජයේ ඉහළම තලයකට ගෙනෙන බවට වන්නට ඇත. එදා හිටිය වැඩි පැටව් දෙදෙනාම අද සමාජයේ පිළිගත් [illegible]. එහෙත් මගේ විවාහ ජීවිතය මෙලෙසින් කඩා බිඳුණක් බවට පත්වීම අප්පච්චි නිහඬවම දරාගනු ඇත.

"අක්කෙ.."

නංගි මට කතා කළේ අනුරාධපුරයට ආසන්න වෙද්දීය. මෙතරම් දුරක් අප නිහඬවම පැමිණියෙමු.

"අක්කෙ.. මට දැනගන්න ඕන ඔයා දීප්ත අයියත් එක්ක ගිහින් මේ කරන රිසර්ච් එක මොකක්ද කියලා..? ඔයා පාන්දර ඉස්සර ඇහැරගෙන ලියන්නෙ මොනවද කියලා.. සැරින් සැරේ සුදු බණ්ඩා මාමත් එක්ක ගිහින් හොයන තොරතුරු මොනවද කියලා මට කියන්න.."

නංගි දැඩි ආවේගයකින් යුතුව පැවසුවේ වෛද්‍යවරයා ඇයට මා ගැන සෙවිල්ලෙන් ඉන්නට කියා දුන් උපදෙසක් අනුව විය හැකිය.

"මම නංගිට හැමදේම කියන්නම්.. එත් මට දැන් ටිකක් නිදහසේ ඉන්න දෙන්න.."

"මට අක්කා විතරයි ඉන්නෙ.. අක්කගෙම හොඳටයි මං හැම දෙයක්ම කියන්නෙ.."

"මට තේරෙනව නංගි.."

රිද්මා ඉන්පසුව නිහඬවම රිය පැදවූවාය. වෛද්‍යවරයාට සොයාගත නොහැකි වූ මේ ඔලුවේ කැක්කුම කුමක්ද කියා මට තේරෙන්නේ නැත. ළපටිනම් සත පනහක්තරම් කුඩා තර ලපයක් මගේ වම් පැත්තේ නළලත් හිසත් අතර පිහිටා තිබුණි. හිසකේ පහළට වැටෙන විට එය පෙන්නේ නැත. වේදනාව පටන් ගන්නේ එම පෙදෙසිනි. කිසියම් අද්භූත බලාවේගයක් මා වටා කර කැවෙනවාදැයි වරෙක මට සිතේ.

වෛද්‍යවරයා මට බොන බෙහෙත් කිහිපයක් ලබාදුන්නේය. ඔහු කීවේ මනස නිරවුල්ව තබාගෙන භාවනාව වැනි දෙයකට යොමු වීමෙන් මේ වේදනාව මට සමනය කර ගත හැකි වනවාය. මගේ ජීවිතය මටම අභියෝගයක් වී තිබේ. නංගි නම් මටත් වඩා බරපතලව මගේ ජීවිතය ගැන සිතයි. ඇය සිතනුයේ මගේ මේ හිසේ කැක්කුම වෙනත් බරපතල රෝගයක රෝග ලක්ෂණයක් බවය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 124

"අක්කෙ.."

නිවසට පැමිණි පසු ඇය නැවතත් කතා කළාය. දින කිහිපයක් රෝහලේ නැවතී යළිත් ගෙදර පැමිණීමත් සමඟම මගේ සිතට යම් සහනයක් දැනෙන්නට විය.

"ඇයි නංගි..?"

"ඔයා ඩිවෝස් එක ගැන හිතන්න එපා අක්කෙ.. චතුරංග අයියා ඔයා නැතිව කොහොමද ඉන්නෙ..?"

"මම නැතිවට විහඟි ඉන්නෙ.. මම ඉස්පිරිතාලෙ ඉන්නව කියලවත් එයා මාව බලන්න ආවෙ නෑනෙ.."

"චතුරංග අයියා බිර කරගෙන ඇති අක්කෙ.."

නංගී කියන්නේ ඇත්තක් වන්නට පුළුවන. නොවන්නටත් පුළුවන. චතුරංගට තමන්ගේ ස්වාධීන ජීවිතයක් ගොඩ නඟා ගැනීමට නොහැකි ඇයි..? ඔහු මුල සිටම තරමක් පූර්ණවූ ලෙස හැසිරුණා නම් මෙවැනි අභාග්‍ය සම්පන්න ජීවිතයකට මුල පුරන්නට ඔහුට සිදුවන්නේ නැත.

"හැමදේම සිද්ධ වෙන්නෙ විශ්වාස කරන්න බැරි විදිහට.. චතුරංග අයියා වෙනස් වෙන එක මට විලක්වන්න බෑ.. අනික සිදුමිණ මන්දිරේ කට්ටියත් එක්ක ජීවත්වෙන එක මට ඔරොත්තු දෙන්නෙ නෑ.."

"ඔයා ඉන්නකෝ අක්කෙ.. තව මාසයක් යනකොට බේබි එක හදලා ඉවරයි.. ඒක [illegible] චතුරංග අයියට [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 125

කියලා අපේ සර් කිව්වා.. එතකොට මම එයාව [illegible] ගෙනෙන්න ගන්නම්කො.."

නංගි හැමදේම කරනුයේ මගේ හිත හදන්නටය. කාලයක් සමඟ මේ සියල්ලටම පිළිතුරක් ලැබෙනු ඇතැයි මට සිතේ. එහෙත් ඒ වනවිට මට මාවත් ඉතුරුවේදැයි සැක සහිතය.

11

දීප්තගේ කාරය යළිත් රිද්මාගේ නිල නිවස ළඟ නැවැත්තුවේ නවත් සතියකට පමණ පසුවය. ඇතිවූ නොසන්සුන් තත්වය මත මම විශ්ව විද්‍යාලයෙන් දීර්ඝ කාලීන නිවාඩුවක් ඉල්ලා යැව්වෙමි. එය ද අනුමත වී තිබුණි. ගෙවුණ කාලය තුළ මා හදිසියකට මිසක එකම නිවාඩුවක්වත් ලබාගෙන නොතිබුණි. එම ඉගැන්වීම කළේ ඒ තරම් කැපවීමෙනි. යළිත් කොළඹට ගොස් කුලී ගෙයක් හෝ රැකෙන මට ඒ ජීවිතය පටන් ගැනීමට අවශ්‍යය.

"මැඩම් මොකද කල්පනාව..?"

දීප්ත මගෙ ගොඩවෙමින් ඇසීය.

"ඇයි දීප්ත ඔයා පසුගිය වීකේම ආවෙ නැත්තෙ..? මං හොස්පිට්ලයිස් වෙලා ඉඳ්දිත් බලන්න ආවෙ නැත්තෙ..?"

"ටිට වඩා වැදගත් වැඩ තිබුණා.. මං. ඇදි. [illegible] මැඩම්

ගමනක් එක්ක යන්න.. හැබැයි දවස් දෙක තුනක් නවතින්න වෙයි.. ප්‍රශ්නයක්ද..?"

"නෑ දීප්ත.. ප්‍රශ්නයක් නෑ.. හැබැයි රිද්මට කියලා යන්න ඕන.."

"ඇයි චතුරංගට.."

"එයාට කියන්න ඕනෙ නෑ.."

ඒ වනවිට මගේ හිත චතුරංග කෙරේ බිඳී තැවතුණි. ඔහු මාත්, දීප්තත් ගැන කිරීම කොතරම් අසාධාරණද..? ඔහු වැරදි කරමින් වරදක් නොකළ අප ට මේ තරම් තුර්‍රු දඬුවමක් දෙන්නේ ඇයි..?

"මම මේ වෙනකොට නුහක් තොරතුරු හොයා ගත්තා මැඩම්.."

"මොනවද..?"

"නුහාස් දේවල්.. හිමි හිමිට කියන්නම්.. හැබැයි අපට මේකට රිද්මගෙ සහයෝගය ඕනෑ.. මැඩම්ට පුදුමයි කියල දැනෙන හැමදේම හරි වැදගත්.. මේක පුනරුත්පත්තිය පිළිබඳ ලස්සන කතාවක්.."

ඔහු කියන්නේ මා ඉතා ආශ්‍රමයක පුදු කුමාරිකාවිව ඉපද ඇති බවද..? එතරම් ලස්සන දිව්‍යාංගනාවක ඉපදී, පන්සලේ හාමුදුරුවෝ කියන්නාක් සේ දාන මාන දී වෙසර විහාර කරවූ උත්තමාවියකට මේ ආත්මයේදී දරුවන් නොලැබෙන්නට

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 126

හේතුව කුමක්ද..? ඇ කිනම් පාපයක් කළාද..? මට දැන ගන්නට අවශ්‍ය හේතුව එයයි.

"දැන් කොහෙද මාත් එක්ක යං කියන්නෙ..?"

"තවත් ලස්සන ගමකට.."

මම සූදානම් වී පැමිණියෙමි. රිද්මාට කියා යා යුතු නිසා අප පළමුව රෝහලට පැමිණියෙමු.

"කොහෙ ගියත් කමක් නෑ.. ඒත් අස්සට ඩිවෝර්ස් කේස් එකක් ෆයිල් කරලා තියෙන වෙලාවෙ.."

"මම නීතියට බය නෑ නංගී.. නීතියෙන් නම් මාව චතුරංග ගෙන් වෙන් කරයි.. ඒත් බලමු අන්තිමට මොකද වෙන්නෙ කියලා.."

මම දැඩි අධිෂ්ඨානශීලීව පැවසුවෙමි.

"එක නීතෙන් බලිවෙන්නෙ නෑ මැඩම්.. කිසිම දේකට බය වෙන්න එපා.."

දිප්ත කියා සිටියේය. රිද්මා පුදුම වී මෙන් අප දෙස බලා සිටියාය.

"නංගිට තව දුරටත් ඇත්ත වසංගන්න මට බෑ.. මෙයා උඩ ෆයිල් එකක මම ලියපු සටහන් ටිකක් ඇති.. ඒ ටික කියවන්න.."

මම නංගීට කිව්වෙමි. ඇය තවත් පුදුම වී මදෙස බැලුවා.

අප ගමන එන්නට පිටත් වුනෙමු. කොළඹටම සීමා වී දැන් මම මේ දින ටිකේම කළේ එහාටත් මෙහාටත් ගමන් යාමයි.

"කොහෙද දිප්ත අපි මේ යන්නෙ..?"

කුරුණෑගලට පැමිණි පසු ඔහු කාපාරම් අසල රිය නතර කළේය.

"මේ යන්නෙ රෙස්ට් හවුස් එකකට.."

"ඒ මොකටද..?"

"රෙස්ට් කරන්න.."

ඔහු මගේ අතින් ඇදගෙන කාමරයකට ගොඩවිය. මේ ඔහුගේ පුරුදු අවන්හලකි. ඔහු අඳුරු කොණක මුල්ලට වෙන්නට වූ මේසයක වාඩි ගත්තේය.

"මොකද මැඩම් වටපිට බලන්නෙ.. බයෙන් බයෙන්..?"

"නෑ නිකං.."

"රිද්මා කිව්ව දේ සීරියස් ගත්තද..?"

"නෑ.. අපි දැන් මේ කොහෙද යන්නෙ..?"

මම තේ බොන ගමන් ඇහුවෙමි. නමුත් ඔහු කීවේ නැත. තේ බීමෙන් අනතුරුව ඔහු රඹුක්කන පෙදෙසට රිය පැදවූයේය.

"මැඩම් ළඟටත් පුරුදු වෙන්න.."

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 127

"ඔව් දිප්ත.. මාත් කාරෙකුත් අරගෙන, කුලියට ගෙයක් අරගෙන මගේම ස්වාධීන ජීවිතයක් පටන් ගන්න ඕන.."

"එතකොට හස්බන්ඩ්..?"

"මාව තේරුම් ගන්න දවසට එතු මං ළඟට එයි.. අපි අතරේ අපට දරුවෙක් නැති ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නෑ.. කිසිම ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නෑ.."

"මැඩම් හිතන්නෙ හැම ප්‍රශ්නයක්ම පිටින් ඇතිවුණා කියලද...?"

"ඔව්.. පිටින් ඇතිවුණ ප්‍රශ්න පිටටම යන්න දෙන්න මට පුළුවන්.."

මම දැඩි අධිෂ්ඨානයකින් කිව්වෙමි. දැන් අප ගමන් කරන්නේ කඳු සහිත සීතල ප්‍රදේශයකය. වටේම වූයේ රබර් ගස්ය. රඹුක්කන නගරය පසු කරගෙනය. මට පුදුම එදා සිහිනයේ සැඩි බලයෙන් මෙන් සුදු කුමාරිහාමි මාව රැගෙන ගියේ මෙවැනි ප්‍රදේශයකටය.

"දිප්ත.."

"මම මැඩම්ව එක්ක ආවෙ කොහොටද කියලා මැඩම්ට දැන් තේරෙනවද..?"

"ඔව් දිප්ත.."

පාර අයිනේ වූ රබර් ගස් වලින් වටවූ හිස් මුඩු බිමක් අසල ඔහු කාරය නතර කළේය.

"මේ දෙවට දිගේ යමු.."

ඔහු ඉස්සර විය. මගේ පපුව යම් කිසි දේකට ගැහෙන අයුරු මට දැනෙන්නට විය. මා ජීවිතයේ කෙදිනක හෝ මේ ප්‍රදේශයේ ජීවත්වූ හුරුවක් මට දැනෙන්නට විය. කල් ගොඩැලි මතින් දිප්ත ගමන් කරේ සොහොන් බිමක් වෙතටය. මා ද දිනෙක මඟ පෙරහරකින් මල් වඩම් මධ්‍යයේ මේ සොහොන් බිමට ගිය වගක් මට දැනෙන්නට විය. මගේ පණිදුන් දේහය කර තියාගෙන සත පිරිමින් අතරේ ඒ සුදු පුරුෂ උරහිස මට දැනෙන්නට විය. ඔහු කවුද..? මාත් සමග මේ ආකාරයෙන් සසරින් සසරට එන ඔහු කවුද..?

"මැඩම්.."

දිප්තගේ හඬින් මම ගැස්සුනෙමි. ඔහු ඉතා පැරණි සොහොන් කොතක ළඟ නතරව සිටියේය.

"මැඩම්.. මෙතන හුරුයිද..?"

මම ඒ සොහොන් කොත මත ලියා ඇති දේ කියවූවෙමි.

"අනෝමා කුමාරි රත්නායක.."

ඇය කවුද..? සුදු කුමාරිහාමි සිහිනයේ මතින් මට දුන් පණිවිඩය කුමක්ද..? ඇ කවුද..?

"මැඩම්.."

"ඔව් දිප්ත.. දැන් අපි යමු.. මගේ හිත සැනසෙනවා.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 128

උහුලන්නට නොහැකි හිසේ වේදනාවට යළිත් මට මුහුණ දෙන්නට විය. මගේ ශරීරයේ අභ්‍යන්තර කිසිත් රෝගී තත්වයක් නැතැයි කියා වෛද්‍යවරු තීරණය කළ ද මෙසේ වරින් වර හැඟෙන හිසේ කැක්කුම මට බලවත් වේදනාවක් විය.

"දිප්ත.. මේ හැමදේකින්ම මට මොකක්ද කියන්නෙ කියල කියන්න.."

මම වේදනාවෙන්ම ඇසුවෙමි. දිප්තගේ ඇස් දෙකේ වූයේ පැටලිලි සහිත කතාවකි. චතුරංගත් සමඟ ප්‍රශ්න මත්තේම සිතුමිණ මන්දිරයට වී කාලය ගත කළා නම් මේ මුකුත් නැතැයි මට අනන්ත වාරයක් සිතුණි.

"අපි යමු මං දන්න තැනකට.. එහාට වෙලා ටිකක් ඉක්මනකොට මැඩම්ගෙ ඔලුවෙ කැක්කුම අඩුවෙලා යයි.."

දිප්ත නැවතත් කාරය වෙත පැමිණ කීයේය. සොහොන් බිමෙන් ඉවත් වී කාරය ගම හරහා රබර් වතු මැදින් ඉදිරියට ඇදී ආවේය. කාර දැමූ පටු පාර දිගේ ඇදී ආ කාරය රට උළු සෙවිලි කළ සුන්දර පිරියාවන්ත නිවසක් අභියස නතර කළේය.

නිවසට නගින්නට ගල් වැටි පේළියක් සාදා තිබුණු අතර දෙපසම මලු නාඹුව මල් ගස් පිරී තිබුණි. සාදික්කා හා කොකෝවා ගස් දෙපසින් තිබුණ අතර කුරුඳු ගස්වල සුවඳ මට හොඳින් දැනුණි.

"මැඩම්.. දැන් ඔළුවෙ කැක්කුම හොඳද..?"

"පුදුමෙකට වාගෙ.. එහෙම කැක්කුමක් ආවද කියලවත්

මට මතක නෑ දිප්ත.."

"මේ ගෙදර ගැන මොකද හිතෙන්නෙ..?"

"හරියට මට ගමේ ගියා වගේ හැඟීමක් දැනෙනවා.."

දිප්තගේ ඇස් සිනාසුණේය. හරියටම ඔහු මගෙන් එවැනි පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වූවා මෙනි.

"මේ තමයි අනෝමා කුමාරිගෙ ගෙදර.."

දිප්ත ගෙට ඇතුළු වූයේය. එය අවුරුදු පනහක් පමණ පැරණි නිවසක් බව බැලූ බැල්මෙන් පෙණිනි.

"දැන් කවුද මෙහෙ ඉන්නෙ..?"

"දැන් මේ ගෙදර ඉන්නෙ අනෝමා කුමාරිගේ මහත්තයාගෙ දෙවෙනි නෝනාගෙ පුතෙක්.."

ඔහු එසේ කියන විටම අවුරුදු තිස් ගණන්වල කාන්තාවක් හා පිරිමියෙක් ඉදිරියට ආහ. දිප්ත ඔවුන්ව හොඳ හැටි හඳුනන වග මට දැනිණ. ඔවුන්ගේ මුහුණුවල පුරුදු බවක් නොතිබුණද ඒ පරිසරය නිවස මට හොඳට පුරුදු වග මට දැනිණ. මේ නැම තැනකම ඇත්තේ සංසාරේ කොහේ හෝ මතක සටහන් වග නම් මට පැහැදිලිය.

"මට මේ කිසි දෙයක් තේරෙන්නෙ නෑ.."

මම කීමි. මගේ ව්‍යාකූල මනස තව තවත් අවුලට හිරිණි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 129

"මැඩම් මේ කියි දෙයක් තේරුම් ගන්න ඕනෙත් නෑ.."

"මට දැනගන්න ඕන අනෝමා ගැන. එයත්, මාත්, සිදු කුමාරිහාමින් අතර සම්බන්ධෙ මොකක්ද කියලා..?"

"පොඩ්ඩක් ඉන්න.."

එසේ කිව් කාන්තාව ගෙතුළට ගියාය. ඇය ආවේ විශාල රාමු කළ පින්තූරයක් රැගෙනය. ඇය ඒ පින්තූරය දෙසත්, මා දෙසත් මාරුවෙන් මාරුවට බලා පින්තූරය මා අතට දුන්නාය.

"දෙවියනේ.."

අනෝමා කුමාරිගේ පින්තූරයත්, මගේ රුවට හොඳටම සමානකම් දැක්වීය.

"විශේෂයෙන්ම මැඩම්.. මැඩම්ගෙ මේ ඔලුවෙ තියෙන පුංචි ලපේ අනෝමා කුමාරිගෙත් හරියටම එකයි.."

දිනක මට තවත් සමානත්වයක් පෙන්වූයේය. වෙනසකට තිබුණේ ඒ ලපය මගේ හිසේ වූ ලපයට වඩා විශාල නිසා පැහැදිලිව පෙනීම පමණි.

"මැඩම්.. අපිට මේ පින්තූරෙයි, මැඩම්ගෙ රූපෙයි දැක්කම හරියට නිකං අක්කයි, නංගියි වාගෙ හැඟීමක් දැනෙනවා.."

කාන්තාව කීවාය. ඇය ද වෘත්තියෙන් ගුරුවරියක් වග මට දිනක කීවේය.

"අපි හැමෝටම එහෙම තමයි හිතෙන්නෙ.. අපි අනෝමාට

දැකලා නෑ.. අනෝමා මැරුණට පස්සෙයි අපේ අප්පච්චි අපේ අම්මව කසාද බැඳලා තියෙන්නෙ.."

කාන්තාව යළිත් කීවාය.

"මැඩම්.. රුවිනිටයි, මටයි දෙන්නටම හිතෙන්නෙ මැඩම්ගෙ පෙර ආත්මෙ තමයි මේ කියලා.."

ඇගේ ස්වාමි පුරුෂයා කතා කළේය.

"කොහොමද ඔයාලට එහෙම හිතෙන්නෙ..? රූපෙන් සමාන අය ඕන තරම් ඉන්නවනේ.."

මම හිතට බොරු කළෙමි. එහෙත් ඔවුන් කියන දෙය මට යටි හිතින් පිළිගන්නට සිදුවීය. ඒ කෙසේ වෙතත් අනෝමා තරුණකාලයම මිය ගියේ කෙසේද හා ඇගේ ජීවන තොරතුරු දැන ගැනීමට මා තුළ වූයේ පුදුමාකාර ආසාවකි.

"රුවිනි මිස්ලගෙ අප්පච්චි දෙවෙනි කසාදයක් කර ගත්තෙ අනෝමා කුමාරි මැරුණු හින්දද..?"

මා පිළිතුරු කීපයක්ම අපේක්ෂාවෙන් ඇසුවෙමි. දිනක මදෙස බලා සිනාසුණේය.

"අනෝමා අම්මා.. මැරුණේ අකාලෙ.. අනෝමම්මා අප්පච්චිට හුඟාක් ආදරෙන් ඉඳලා තියෙන්නෙ.. අප්පච්චි තමයි ඉස්කෝලෙ ලොකු මහත්තයා.. අනෝමම්මත් ඒ ඉස්කෝලෙම ගුරුවරියක්.. එයාලට දරුවො ඉඳල නෑ.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 130

මට පුදුම සිතුණි. ආරච්චිල, කුද්‍රකුමාරිහාමි, ඉස්කෝලෙ ලොකු මහත්තයා.. අනෝමා කුමාරි, චතුරංග දිසාසේකර හා ගංගා යන මේ සියලු දෙනාම අතරම පවතින්නේ එකම සමාන්තරයකි. ඒ දරුවන් නොමැති ප්‍රශ්නයකි. මේ ආත්ම අත හා මා එක්තරා සංසාර මාවතක් ඔස්සේ යමෙකුගේ ආදරය පසුපස ගමන් කරන වග මට දැනේ. අපට නොදැනීම සිදුවන විශ්ව සංනිවේදනය මත සිහිනෙන් දුටු හා සිතට දැනෙන කියන හැඟීම් ඔස්සේ මා මේ තරම් දුරක් ආවා විය හැකිය.

"දැන් වාගෙ නෙවේ මැඩම් ඒ කාලෙ.. ඒ කියන්නෙ එක්දාස් නවසිය පනස් ගණන්වල තමයි අනෝමම්මා නැතිවෙලා තියෙන්නෙ.. මැරෙනකොට අවුරුදු විසි තුනයිලු.."

"ඒ තරම් අඩු වයසින් මැරුණෙ..?"

"මැරුණා නෙවේ... මරුවා කියලයි කියන්නෙ.."

"කවුද එයාව මැරුවෙ..?"

රුවනි තවදුරටත් කියන්නට තැත් කළ විට දීප්ත ඇය වැළැක්වූවේය.

"මැඩම්.. ඒ නම් එකකටවත් උත්තර මං දන්නවා.. ඒ විසෙන් දීල මම කියන්නම්.."

එදා අපි එම නිවසින් පිටවුණේ දිවා ආහාරයත් ගෙනයි. දිවා ආහාරය ගන්නා විටද තුන පසුවී තිබුණි. තෙරම් අඹ මාළුවත්, බැදි මාළු සුදට කොද්දක්, අගුණකොළ සම්බෝලයක් හා කොස් මැල්ලුමක්, රතු හාල් බතට එක්වී තිබුණි. දීප්ත

ද ආශාවෙන් කෑම ගත්තේය. අපට ආපසු එද්දී සේ සිතිතත් දැනුණේ ද නවය පසුව පමණය. ඒ වනවිට අප අනුරාධපුරයට ආසන්න පලාතක සිටියෙමු.

"ආප්පයක් කාලා ප්ලේන්ටියක් යමු.. මට නිදිමතයි.."

දීප්ත සුදා ආප්ප කඩයක් ළඟ කාරය නතර කළේය. මට ද වරින් වර නින්ද යමින් එමින් තිබුණි.

"යමු.. ආයෙත් බඩගිනියි.."

මා කීවේ බඩගින්නටත් වඩා මට දීප්ත සමග කතා කිරීමේ උවමනාව තදින් තිබුණු නිසාය.

ලුණු මිරිස් සමග ආප්ප කෑල්ලක් කටට ඔබා ගන්නා ගමන් ප්‍රශ්නාර්ථ දෑසින් මම ඔහුගේ මුහුණ දිහා බැලුවෙමි.

"දීප්ත.."

"ඇයි මැඩම්..?"

"අහන ලස්සන ඇයි මැඩම් කියලා..?"

"පුංචටත් හදිස්සි නැතිව ඉන්න මැඩම්.."

"මට මේ හැමදෙයක්ම දැන ගන්න ඕන.."

"ඒ හැමදේම මම ලියන පොතක් තියෙනවා.. මැඩම් තමයි ඒකෙ මුල්ම පාඨකයා.. හරිද..?"

"හරි.. ඇයි.. මට පොඩි විතරක් කියන්න එහෙනම්.."

O3 Readers Community
Uploaded by: Hemantha007 for
www.sinhalaelibrary.com
O3wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 131

"මොකක්ද..?"

"පුංචිකුමාරිහාමි, අනෝමා කුමාරි සහ ගංගා මේ කියන්නෙ මේ මම.. මේක එකම කතාවක්ද..?"

"එකම කතාවක්ද නැද්ද කියලා දැන ගන්න මැඩම් අපි තව කෙනෙක්ව හම්බවෙන්න ඕනෑ.."

"ඒ කවුද..?"

"මිනිස ගැන හොඳටම දන්න කියන කෙනෙක්.. මනෝ වෛද්‍යවරයෙක්.."

"ඒ කියන්නෙ මාව මෝහනය කරන්නද..?"

දීප්ත මදක් කල්පනා කරා මිසක කිසිවක් නොකීවේය. නමුත් ඒ සියල්ලටම වඩා මට දරා ගත නොහැක්කේ චතුරංගගේ වෙනස්වීමය. මෙවන් අවස්ථාවක ඔහු, මා ළඟ උන්නා නම් එය මට මහත් ශක්තියකි.

"මැඩම්.. දැන් ඔය අනෝමා කුමාරි ගැන අමතක කරලා දාන්න.. අපි ආපහු යන්න ඕනෑ.. ආයෙත් වෙල්පිල්ලෑවේ ගමට. අර මල්ලිකා කුමාරිහාමිගෙ බාප්පට මැඩම් එක්ක කතා කරන්න ඕනෑ කිව්වා.."

"ඒ වයසක මනුස්සයා මාත් එක්ක මොනවා කතා කරන්නද..?"

"අපි බලමු.. ලබන සතියෙ මිහාදට ගිහින් හම්බවෙමු.. මේ මැඩම්ව දාලා අද පාන්දර ආපහු කොළඹ යන්න ඕනෑ.."

එසේ කී අනතුරුව කාරයට පැමිණ යළිත් එය පණ ගන්වන ගමන් දීප්ත කීවේය.

"සොරි දීප්ත.. මටත් ටිකක් රෙස්ට් එකේ ඉන්න ඕනෑ.. අනිද්දට හොස්පිට්ල් වෝඩ් එක මිස් කරනවා.."

"මට නම් ඉන්න බැරිවෙයි.."

"කොහොම හරි චතුරංග ලොකු පිනක් කර ගත්තා.. ඔයත් ඒකට හවුල් වුණා.."

"දෙන්නම එකතුවෙලා පින් කර කර දිගටම ආපු නිසා අන්තිමට අහක ඉන්න අපට කරදරේ.."

ඔහු සිනාසෙමින් කියා කාරයේ වේගය වැඩි කළේය.

* * * * * *

"නංගි ඔයා ඔය අහන හැම ප්‍රශ්නයක්ම මාත් දීප්තගෙන් ඇහුවා.. ඒත් ඒ හැම එකකටම උත්තර තියෙන්නෙ එයා ලියන පොතේ.."

රිද්මාගේ ප්‍රශ්න වැලටම මා දුන් උත්තරය එයයි. නමුත් ඈ ඉන් සෑහීමකට පත්වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණේ නැත.

"පොත ගහනකං බලන් ඉන්න ඕනෑ.. තව එයා රිසර්ච් කර කර ලියනකොට කොච්චර කල් යයිද..?"

"අපි දීප්ත කියන එක අහගෙන ඉමු නංගී.. ඔයා දැන් ඇති විස්තරයක්ම දන්නවනෙ නංගී.. තවත් මා ගැන ඇත

..ටයි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 132

කරන්න එපා.."

"මං දන්නවා අක්කෙ ඔයා ගැන.. මේක හරිම ඉන්ටරෙස්ටිං ස්ටෝරි එකක්.. චතුරංග අයියටත් මේ ගැන කියන්න.."

"එහෙම එකපාරටම කිව්වට කවුද විශ්වාස කරන්නෙ නංගි..?"

"හෙට වෝඩ් එක ඕපන් කරන්න ඔයයි, චතුරංග අයියයි.."

"අනේ නංගි.."

"අනේ කියන්නෙ ඇයි..? ඒ ඔයාගෙ මහත්තයනෙ.."

පද්මා සැහැල්ලුවෙන් කියා දැම්මාය. නමුත් මට නම් එළඹෙන හෙට දිනයේ ගැන කිසිදු විශ්වාසයක් නැත. උසාවි නියෝගය අනුව උසාවි යා යුතු දිනය ද අත ළඟටම එයි.

දෙවියනේ.. මහ ඉහළින් මඟුලක් කා චතුරංග ගෙට ගෙනා බිතාලිය මේ විදිහට උසාවියකදී වෙන් කරන්නට ඔහුගේ මව සිතුවේ ඇයි..? මේ සියල්ලම දෛවයේ වෙනස්කම්ද..? මගේ කුසේ දරුවෙකුට ඉඩ කඩ සැදුණා නම් මේ කිසිම කරදරයක් නැත. එසේ නම් මා අදටත් සිතුමිණ මන්දිරයේ ආදරණීය ලේලියයි.

ලෝකය කොතරම් දියුණු වුවද ශ්‍රී ලංකාව, ඉන්දියාව වැනි රටවල මුල් බැසගත් පැරණි සාම්ප්‍රදායික තත්වයන් වෙනස් වන්නේ ඉතා කලාතුරිනි. මල් නොපිපෙන ගහකට, ගෙඩි නොහැදෙන ගහකට ඇත්තේ කුමන සැලකිල්ලක්ද..? දරුවන් නොලැබෙන

ළඳ ගැහැනියකට ඇත්තේ එවැනි සැලකිල්ලකි. එහෙත මල් නොපිපෙන්නේ ගහේ වරදකටද..?

ගහක් ඵල නොදරන්නේ ගහේ වරදකටද..? එසේ නම් ගැහැනිය ගැබ්බර නොවන්නේ ඇගේ වරදකටද..? මේවාට සාධාරණ පිළිතුරු නොමැත. චතුරංග වුවද මට තව ටිකක් කාරුණික වී මගේ පැත්තෙන් ටිකක් හෝ සිතුවා නම් මෙවැනි අවාසනාවන්ත ඉරණමක් මට අත්වන්නේ නැත. එහෙත් සංසාරේ කල කුමන හෝ පවකට මට මේ දුකම විඳවන්නට සිදුවන්නට ඇත.

රෝහල් වාට්ටුව විවෘත කිරීමට චතුරංග ආවේ තනිවමය. මට සිතුවේ අම්මා හෝ අත්තම්මා ඔහු සමඟ එනු ඇත කියාය. මීට, ඔහු ළඟටම ගියද ඔහු මා දෙස බැලුවේවත් නැත. සංසාර ගණනක සිට අප එනවා නම් චතුරංග මට මෙලෙසින් වෙනස්කම් කරන්නේ ඇයි..?

"චතු..."

වේදනාව උහුලනු බැරිව මම කතා කළෙමි.

"ශංගා.. කරුණාකරලා තමන්ගෙ වාට්ටුවෙ ඉන්නවා.."

"අනේ ඇයි චතු මට ඔහොම කතා කරන්නෙ..? හැමෝම එකතු වෙලා වැරදි කළේ මට.."

"කට වහගන්න.. කට වහගන්න.. මාව රවට්ටන්න එපා.."

"ඔයත් වෙනස්වෙලා.. අම්මලා ඔයාව වෙනස්කරලා.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 133

"මගෙ අම්මට වචනයක් කියන්න එපා.. අම්මා හරි.."

"මම වැරදි.."

"නෑ.. මමයි වැරදි.."

එසේ කියූ චතුරංග මා වෙතින් නික්ම ගියේය. මහා පින්කමක් කළ මහා පරිත්‍යාගශීලියා වශයෙන් ඔහුට හැඳින්වූවද ඔහු මේ තරම් තම හිරිදට වෙනස්කමක් කළේ ඇයිද යන්න කිසිවෙකු ඔහුගෙන් විමසන්නට ගියේ නැත.

"එතු.. ඔයා කවදද හරි මාව තේරුම් ගනියි.."

මම පිටින් මිමිණුවෙමි. එසේ නම් යළි ඔහු හමුවන්නේ උසාවි භූමි භාගයකදීය. ඒ දික්කසාදය නාමැති කවු ඔවුන්ගේ ලේඛනම වැළඳ ගැනීමටය. උත්සවය ඉවර වන තුරුවත් නොසිට මම නංගිගේ නිල නිවාසයට පැමිණියෙමි. මට ඕනෑ වූයේ ඇති තරමින් හඬන්නටය. දුක ශෝකය තුරු මා ඇඬුවේ යළිත් නොහඬන්නටමය. නැම දෙයම දරා ගැනීමේ ශක්තියක් ඇති මිනැම ගැහැණියකට වුවද මෙවැනි වියෝවක් දරාගත නොහැකිය. මම අද ඒ පිවිසුමෙන් වද විඳිමි. ඔහුගේ උණුසුම් ආදර සුවය ලබමින් ඔහු හා ගතවුණු දින සිහි කරමින් මම කඳුළු අලුත් කර ගන්නෙමි. යළිත් ඔහුගේ ප්‍රිය භාර්යාව ලෙස එක වහලක් යට ජීවත්වීම මට සිහිනයකැයි සිතේ.

"අක්කෙ.."

මට රිද්මාගේ කටහඬ ඇසිණි. [illegible] පිටියද කියනවා නම් මට නංගි කාරය නාවතාවන [illegible]

ඇසුණේ නැත.

"ඇයි අක්කෙ මේ අඬන්නෙ..? මම, චතුරංග අයියත් එක්ක කතා කළා.. එයා ඉන්නෙ වැරදි මතයක.."

"මට ඔවා කියන්න එපා නංගි.. එයා වගේ කෙනෙක් ඔරව උස්සලා මිනුස්සයෙකුට වරදක් කියන්නෙ නෑ.. ඒත් එයා මට කිව්ව දේවල්.."

"අක්කෙ.. ඒ ඔයා එයාගෙ වයිෆ් නිසා.. තමන්ගෙ කෙනා. අපි එහෙම කියනවා නේද..? ආදරේ වැඩි කෙනාගේ හිතනම නේද අපි රිදවන්න හදන්නෙ.."

ආදරය ගැන අත්දැකීම් නැති රිද්මා ආදරය ගැන කතා කරන්නේ කෙසේදැයි මට පුදුම සිතුණි. නමුත් ඇගේ වචනයෙන් මට දැනමියකට තරම් සැනසීමක් ලැබිණි.

"එයා හිතාගෙන ඉන්නෙ ඔයා දීප්ත අයියත් එක්ක යාළුයි කියලා.. එයා ඒ වැරදි මතය නිසා හිතින් විඳවනවා.. එයා හිතින් විඳවන්නෙ ඇයි..? එයාට, ඔයාව එපා නම් එයා ඒ විදිහට හිතින් විඳවන්නෙ නැහැ.. මිනෙ හිපයි වේදනාව තියෙන්නෙ.."

නංගිගේ තර්කය හරි නමුත් දැන් මගේ හිත පැහැදුණේ නැත. ඔහු, මා ඉන්නා තත්වය තේරුම් ගන්නවා නම් එසේ නම් මේ සියලුම තත්වයන් වෙනස් වෙනු ඇත.

"එතු ආපහු යියාද නංගි..?"

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 134

"මව් ගියා.."

"එයා මාව තේරුම් ගන්න දවසක් එයි.. ඒත් ඊට ඉස්සර අපට නීතියෙන් වෙන් වෙන්න වෙයි.. එහෙම නේද..?"

"නීතියට පූර්වචන්ද අක්කෙ ආත්ම ගාණික බැඳීම නතර කරන්න.."

ඇගේ තර්කය හමුවේ මට උත්තර නැති එක හොඳය. එහෙත් ශාන්තුවරයෙකු බඳු චතුරංග මා සමඟ මෙසේ උරණ වීම මට දරා ගත හැකි තත්වයක් නොවේ. එසේ නම් සාම්ප්‍රදායික බිරිඳක සේ සැමියා ළඟ දාසකම් කරමින් විඳව විඳවා නොසිට මා ඔහු දමා ආවේ ඇයි..? ඔහු ළඟ නැති සුවයක් පතාගෙනද..? ලෝකයේ හැම දෙයක්ම වෙනස්වන ධර්මතාවයක් තිබියදී ඔහු වෙනස් නොවී ඉඳීවිද..?

* * * * * *

12

වීසියක පමණ කාලයක් ඉකුත් වී යද්දී මගේ හිත අධික කාංසියකින් හා පාළුවකින් පෙළෙන්නට විය. දෙපැත්ත පැද්දෙන ඔන්චිල්ලාවක් සේ නිතරම සිතුවිලි ඒ මේ අත චලනය වන්නට විය. නැවතත් විශ්ව විද්‍යාලයට යන්නට, ඉගැන්වීම් කරන්නට හා සුපුරුදු ක්‍රියාශීලී ජීවිතය පටන් ගැනීමට මට මහත් ඕනෑකමක් දැනිණි. නමුත් යළිත් ඒ ජීවිතයට සා කමින්නට ඇති දුෂ්කරතාවය මා හොඳින් තේරුම් ගෙන සිටිමි. මට මා අභියස ඇති වර්තමානයේ ගැටලුවලින් තොමිදී ඒ ජීවිතයට යා නොහැක. මා කළ යුත්තේ ගැටලුත් සමඟම ඉදිරියට ගමන් කිරීමයි. උසාවියකදී මා ඔහුගෙන් වෙන්වන ජෝඩුව මට මැව් මැව් පෙනෙයි. මා නඩුවට නොගොසින් සිටියහොත් සිදුවන්නේ අනිවාර්යයෙන්ම මට ඔහු අහිමිවීමය.

හදිසියේම මා ගෙට දුවගෙන ආවේ යමක් මතක් වීමෙනි. ඊයේ රෑ දිනෙක දීප්ත පැමිණීමට හොඳටම මුව සට ඇත.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 135

යළිත් වතාවක් වෙල්පිල්ලැව ගමට යාමට හා මල්ලිකා කුමාරිහාමි හමුවීමට යාමට අවශ්‍ය වන බව ඔහු මට කී හැටි මතකය. මේ සියලුම දේවල් සවිස්තර විශයෙන් තබන්නට මට ඕනෑ විය. මා කවින් ගමක් පවසනවාට වඩා නාගී කැමති වුණේ සියල්ල නවකතාවක් මෙන් කියවා තේරුම් ගැනීමටය.

"හෝනෙ.. හෝනෙ.. කාරෙකක් නැවැත්තුවා.. දිප්ත මහත්තයද කොහෙද..?"

හීං නැන්දා වීත්තයේ අත පිත දමමින් ඉදිරියට දිව ගියේ මගේ මනෝභාවය සිඳ දමමිනි.

"දිප්ත මහත්තයා තමයි.."

හීං නැන්දා ඔහු පිළිගත්තේ සතුටිනි. දන්නා සියලුම කෑම බීම ජාති සාදා දෙමින් ඔහුව සතුටු කිරීමට ඈ කැමතිය.

"එන්ට මහත්තයා.. හීං අපේ හෝනා මඟ බලාගෙන හිටියා.."

"මොකෝ හෝනද..?"

"දොස්තර හෝනත් අත අහං හිටියා කවද්ද එන්නෙ කියලා.. ගංගා හෝනා උදේ බලාගෙන හිටියා.."

"අපෝ වැඩිමයි බලා ඉන්න.."

මම ඉදිරියට ඒමින් කීවෙමි.

"එහෙනම් මය වැස්සිවෙලාම ඇවිත් ඉන්නෙ.."

"කවලින්ට කෙනෙකුට හෙල්ප් කරන්න.."

"ඒකත් හරි තමයි.."

ඔහු කොරිඩෝවේ වේවැල් පුටුවේ වාඩි ගනිමින් කීවේය.

"ඔයා කිවට මට අනෝමා කුමාරිගෙ කතාව අමතක කරන්න කියලා.. මට ඒක අමාරුයි.."

"මම එහෙම කිවෙ මැඩම්ගෙ හිත හැදෙන්න.. අපට මේ කතාවෙදි අනෝමා කුමාරි අමතක කරන්න බෑ.."

"එතකොට සුදු කුමාරිහාමියි, අනෝමා කුමාරියි දෙන්නම මං වගේ.. ඒ කියන්නෙ මගෙ පෙර ආත්ම දෙකක්.."

"අපට එහෙම හිතාගන්න පුළුවන්.. ඒත් ඒවිටම නෙමේ.. සුදු කුමාරිහාමි ඉපදිලා තියෙන්නෙ එක්දාස් නවසිය තිස් තුනේදි.. එයා මැරිලා තියෙන්නෙ අවුරුදු දහ නවයෙදි.. අනෝමා එක්දාස් නවසිය පනස් ගණන්වල ඉපදිලා මැරිලා තියෙන්නෙ අවුරුදු විසි තුනෙදි.."

"එතකොට දිප්ත මම ඉපදුණේ අසූවෙ.. මාත් මැරෙන වයස ළඟ ඇති.."

"සුදු කුමාරිහාමියි, අනෝමායි දෙන්නම මරපු කතාව තමයි තියෙන්නෙ.."

"ඒ කියන්නෙ මේ ගංගාවත් මරන්න හොතක් ඇති.."

"මැඩම්.. තුම ඒ හැටි බැහැනි එවලා කැම තොරතුරක්ව

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 136

සොයා ගන්න මැඩම්ට ඒ ඉරණම අත් නොවෙන්නයි.. නැමැයි අපිට තවමත් ස්ථිරවම කියන්න බෑ ඒ මැඩම්ගෙ පෙර ආත්මෙ කියලා.."

දීප්ත හදන්නේ මගේ ජීවිතය බේරා ගැනීමට වග මම දනිමි. ඒ අතරේ මා සැනසීමට ඔහු මට යම් යම් බොරුත් කියනවා විය හැකිය. ඔහු ස්ථිරව යමක් කියන්නට බැරි වුව කීවත් මට නම් ඒ මගේ පෙර ආත්මය වග හොඳටම විශ්වාසය. ඒ ආත්ම දෙකේදීම මා මරා දැමුවේ කවුරුන්ද..? ඒ කවුරුන් හෝ යළිත් මාව මරා දැමීමට පැමිණේවිද..? මරණ භීතියෙන් මගේ හද ගැහෙන්නට විය.

"මැඩම් දැන්මම බයවෙලා.."

"නෑ දීප්ත.. අපි දැන් යමු.. රිද්මටත් එන්න නම් ආසයි කිව්වා.."

"එහෙනම් අපි රිද්මවත් එක්ක යමු.. එතකොට අපට පාළුවකුත් නැතේ.. මම හොස්පිට්ල් එකට ගිහින් රිද්මව එක්ක එනකං මැඩම් කන බොන දෙයක් ලෑස්ති කරන්නකෝ.."

දීප්ත මහත සැමැන්සක් දක්වමින් රිද්මා රැගෙන එමට පිටවී ගියහ.

"මම හිතුවේ නෑ මේ ගම් මෙච්චර දුෂ්කර ඇති කියලා.."

රිද්මා වාහනයේ ජනේලයෙන් මගට දමා බලා කීවාය.

"දොස්තර හොයාගෙන ඉඩා ඇතුලෙ නෑ.. මෙහෙම ගම්වලත්

මිනිස්සු ඉන්නවා.."

දීප්ත, රිද්මාට සමච්චලයට මෙන් කියා සිටියාය.

"අන්න දීප්ත අයියට වැරදුණු තැන.. අපිත් මේ පොඩ්ඩාවේ පය ගහලා ගමේ ගොඩේ හැදුණු කෙල්ලෝ.."

"මාත් ආස එහෙම කෙල්ලන්ට තමයි.."

"ආ.. අක්කා කිව්වා එකට කැම්පස් එකේ නම් කොළඹ කෙල්ලො වැහි වැහලා කියලා.."

"එහෙම තමයි.. හොඳ පර්සනලිටි එකක් තියෙන කොල්ලෙක්ට.. කෙල්ලො පු ගාලා.."

දීප්ත ටී ෂර්ට් එකේ කර උස් කර ගනිමින් කියා සිටියේය. සැබවින්ම ඔහු කීවේ ඇත්තකි. මාත්, දීප්තත් ගැන චතුරංග වැරදියට සිතන නිසා අපතර ප්‍රශ්න ඇතිවී ඇත. දීප්තගේ පැත්තෙන් ද එය එසේම වන්නට පුළුවන. නමුත් මා දන්නා තරමින් ඔහුට ගැහැනු ළමයෙකු සිටියේ නැත.

රිද්මාත්, දීප්තත් එකට එක කියා ගනිද්දී මා පහිටුවේ චතුරංග සමඟය. මේ වනවිට ඔහු විහංගිත් සමඟ විවාහ වන තරමේ තත්වයකට ළඟා වී ඇතුවාට කිසිම සැකයක් නැත. මට දරාගත නුහුවේ ඇත්තේ චතුරංග අහිමිවීම පමණක්ම නොවේ.. ඔහුත්, විහංගිත් එකතු වනු බලා මට ආශිර්වාද කළ හැකිද..? එය බිරිඳකට විඳිය හැකි ලොකුම වේදනාවයි.. එම වේදනාවත් විඳගත් පසු මට මේ ලෝකයේ දිනා ගන්නට කියා ඉතුරු වන්නේ මොනවාද..?

WWW.EXPRESSLANKA.TK 137

www.sinhalaelibrary.com

අපි පැයකින් පමණ වෙල්පිල්ලැව ග්‍රාමය පසු කරගෙන මල්ලිකා කුමාරිහාමිගේ නිවසට පැමිණියෙමු. දීප්තට මෙන්ම රිද්මාවද අතීත තොරතුරු හාරමින් අවුස්සමින් යෑමේ උණ අධිකව වැඩිදී තිබුණි.

"අර වයසක මනුස්සයට මැවම් එක්ක මොනවද කතා කරන්න තියෙනවා කිව්වා.."

දීප්ත ගේ ඉදිරිපස වාහනය නවත්වමින් කීවේය.

"ආ.. පොඩි බාප්පෙ.. මෙන්න අර නෝනා ඇවිත්.."

අප නිවසට ගොඩවූ විටම මල්ලිකා කුමාරිහාමි කෑගැසුවාය.

"වාඩිවෙන්න මහත්තයෝ.. වාඩිවෙන්ඩ නෝනලා.."

ඇය අපට කියා සිටියාය.

"අපේ පොඩි බාප්පා මේ නෝනා ගැනම කියවනවා.. හරියට අසිහියෙන් වාගේ.. මැරෙන්ඩ ඉස්සර නෝනාට කියන්ට කතාවක් තියෙනවාලු.."

ඇය අපට රහසින් මෙන් කියා සිටියාය.

"පොඩි බාප්පා හිතෙන් විඳව විඳවා ඉන්නවා මොනවාදෝ රහස් වගයක් හිතේ තියාගෙන.. පොඩි බාප්පා කසාද බැඳලත් නෑ.. සලකන්ට කියලා දරුවෙක් මල්ලෙකුත් නෑ.. අපි ළඟ වැටිලා ඉන්නවා.."

ඇය ඒ විත කියද්දී මහල්ලා හැරමිටි වාරුවෙන් ඉදිරියට ආවේය.

"මගෙ මැණිකෙ.."

ඔහු මදෙස බැලුවේ පුදුමාකාර ලෙංගතුකමකිනි. හදිසියේ මගේ සිත ගැස්සිණි. මේ දෑස දැන් බොර පැහැතිව වියපත් වී ඇතත් ඒ තුළින් මම ඔහුගේ තරුණ වූ අනුරාගික ඇස් දුටුවෙමි.

"මැණිකෙ කවුද කියලා මං දන්නවා.. මහත්තයෝ අපි යමුද පොඩි ගමනක්.."

මහල්ලා, දීප්තගෙන් ඉල්ලීමක් කළේය.

"බාප්පා කොහේ යන්නද..?"

මල්ලිකා කුමාරිහාමිගේ විරෝධය මධ්‍යයේ මහල්ලා දීප්ත සමඟ කාරයට නැඟුණි.

"අපි මේ පියාව ප්‍රවේශමට ගෙදරට ගෙනත් ඇරලන්නම්.."

රිද්මා, මල්ලිකා කුමාරිහාමිට පොරොන්දු වූවාය. කාරයේ නැගී දුක්කර මං මාවත් ඔස්සේ තවත් පැය භාගයක් පමණ ඉදිරියට ආවෙමු.

"ඒ කාලෙ මේවා ඔක්කොම සත කැලෑව.. අපිත් උන්නා.. මං ගිනිබටෙත් අරගෙන මිනෑ තරම් මේගොල්ල කරත් ගහලා තියෙනවා.."

[illegible] කීයේය.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 138

"මේ කීයා වලව්වෙ කවුද..? පොඩි බාප්පෙ කියලා කිව්වෙ මල්ලිකා කුමාරිහාමිගෙ නෑයෙක්ද..? පොලීසියෙ රාලහාමිගෙ නෑයෙක්ද..?"

එයට උත්තරයක් දෙන්නට මහල්ලා ඉක්මන් වූයේ නැත. අපට ඒ වෙනුවෙන් ඉවසන්නට විය.

"ඕන්න ඔතනින් නවත්තපන්ඩ මහත්තයෝ.."

ඔහු විශාල පොල් වත්තක් අභියසින් කිවේය. තැනින් තැන ඉදිහිටි උළු වැසූ ගෙවල් කීපයක් ද විය. අපි හැමෝම එතනින් බැස ගතිමු.

"මාත් එක්ක වරෙල්ලා.. මගෙ මැණිකෙ පරිස්සමෙන්.."

ඔහු මාව දැඩි සේ ප්‍රවේසම් කරන බවක් පෙනුණි.

"මෙන්න මේ පොල් අතු පාහා.. තවත් ඒ කාලෙ විදිහටම තියෙනවා.. ඉස්සර මෙතන ගන කැලෑව.. පුරුදු කෙනෙකුට මිසක යන්ට බෑ.."

එසේ කියූ මහල්ලා ඉකි ගසමින් හඬන්නට විය.

"අනේ මට එහෙන්ට යන්න බෑ.. මාව තල්ලු කරන්න නේද ගෙනියන්නෙ මය වලට.."

මම, රිද්මාගේ ඇඟේ එල්ලුණෙමි.. දිජන වහා මාව අස්වැසුවේය.

"මැඩම්.. කලබල වෙන්න එපා.. කවුද මැඩමව වලේ දාන්ට

ගෙනියන්නෙ.. මැඩම් හින්දා මේ අපිනෙ වලේ වැටිලා ඉන්නෙ.."

එහෙත් මම, රිද්මාගේ ඇඟේම එල්ලී සිටියෙමි.

"මගෙ මැණිකෙ බයවෙන එක සාධාරණයි.. මං ඒකිගෙ කෙස් වල්ලෙන් අල්ලාගෙන ආවෙ කණිවිදය වගෙ තියෙන.. ඒකි මොන හිතකින්ද මගෙ දරුවා මේ වලට දැම්මේ.. වලේ උඩුබැලි අතට පාවෙන මගෙ අලුත උපන් කොලු කැටියා දැක්කාම මට වාවන්නෙ නැතිව ගියා.."

"සීයෙ.. උණ විකාරෙන් දොඩනවද මේ..?"

රිද්මා ඇසුවාය. ඒ තරමට ඔහු හොසන්පුත් වී සිටියේය.

"නෝන් පල ඒ ලෝකෙටම කියලා මං ඒකිව දෙතුන් වරක් මේ වලේ එබුවා.. වල පතුලෙ තියෙන ගල්පොත්තෙ ඔළුව වැදිලා.. ඒකි පරලොව ගියා.. අනේ.. මං කරගත්තු පාපයක් සීවරං දෙයියනේ.. මං මැරෙන්නෙ නැති තවත් විඳවනවා.. මගෙ මැණිකේ.."

"කවුද සීයෙ ඔය ඒකි ඒකි කියන්නෙ.. සීයගෙ නෝනද..?"

රිද්මා ඇසුවාය.

"පෙලවහක් කොරගන්නෙ නැතිව මට පොත කැළිද තෝනා.. ඒකි මගෙ අයියගෙ ගෑනි.. ඉටි රූපෙ වගෙ ලස්සන හින්දා මං ඒකිට වහ වැටිලා හිටියා.. ඒකි හරි ආඩම්බරකාරී.. අයියා කොච්චර වයස වුණත් අයියටම ලෙංගතුව පෙම හිටියා මිසක මා දිහා බැලුවෙවත් නෑ.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 139

"සීයෙ.."

රිද්මා තවත් ප්‍රශ්නයක් අසන්නට සූදානම් වූවාය.

"රිද්මා.. සීයට ඩිස්ටර්බ් කරන්නෙ නැතිව කියන දේ අහගෙන ඉන්න.."

මම බොහෝ ඉවසීමෙන් උන්නෙමි. හිසරදය යාන්තමින් දැනෙමින් තිබුණද මම හිතේ ශක්තියෙන් එය මැඩගන්නට උත්සාහ කළෙමි.

"අපේ ලොකු නැන්දා.. ඒ කියන්නෙ අයියගෙ පළමු භාර්යාව ඊරිසියා කළා ඒකිට.. දවසක් වස දෙන්නත් හැදුවා.. ඒ හැම එකකින්ම මං ඒකිව බේරා ගත්තත් ඒකි නොමේ මං දිහා බැලුවෙ.. එයගේ ඉවසීමෙ සීමාව පැන්නා.. දවසක් ඒකි තනියම වැවෙන් දිය නාගෙන එද්දී ඇදගෙන කැලේට ගියා.."

අපට ඉතුරු ටික හිතාගන්නට පුළුවන් විණි. ඔහු කරුණු කළ මොන තරම් ජවයකින් මේ දේවල් කරන්නට ඇද්ද..? පාපය ගොනා පසුපස එන කරත්තය මෙනි. ඉන් ගැලවීමක් නැත.

"ඒකි ගැබ්බර වුණා.. අයියත් එක්ක දිග ඇවිත් අවුරුදු තුනක් වුණත් ඒකි ගැබ්බර වුණේ නෑ.. ඒ දවස්වල අයියා උන්නෙ අසනීපෙන්.. අයියා දැන ගත්තා ඒකි වරදෙ බැඳුනා කියලා.."

"ඔය කතා කරන්නෙ කවුරු ගැනද සීයෙ..? සුදු කුමාරිහාමි ගැනද..?"

ඉවසනු බැරිම තැන මම ඇසුවෙමි. ඒත් දින්න මට නිහඬ වන්නැයි සංඥා කළේය.

"මේ ටික කිව්වට පස්සෙ මං මැරුණත් කාරි නෑ.. මට සැනසිල්ලෙ මැරෙන්න පුළුවනි මැණිකේ.."

එසේ කියූ ඔහු දිග හුස්මක් ගත්තේය.

"අයියා වරදෙ බැඳුනා කියලා ඒකිව පන්නා ගත්තා.. මං ඒකිව ගෙනැල්ලා මේ කැලේ පැලක් අටවලා හංගලා තිබ්බා.. ඒකිට ඕනෑ කළේම අයියා ළඟට ගිහිල්ලා ඒකිගෙ නිවැරදි බව ඔප්පු කරන්න.. මාත් එක්ක මරෝප්පුවෙන් හිටියෙ.. දවසක් පෝයට සිටිවුව මං ඒකි දාලා සිදාදියට ගියා.. ඉපදෙන්න ඉන්න පොඩි එකාට කළමනා ගන්නයි, ඒකිට කැරි අමාරුවෙන කොට ළඟ ඉන්ට ගෑනු පරාණයක් අඩගහගෙන එන්නයි.."

"ඉතින්.."

"මං එනකොට ඒකි පේන්න හිටියෙ නෑ.. මං හිතුවෙ ඔයිත් උද්සාහයෙනම අයියණ්ඩි ළඟට ගිහින්ද කියලා.. ඒකි නැති දුකට අයියණ්ඩි හිතේ අමාරුවෙන් හිටියෙ.. පන්නා ගත්තට මොකද අයියණ්ඩි ඒකිට පණ වාගෙ ලොබකුයි.."

එසේ කියූ මහල්ලා කමාව අයදින දෙනෙතින් මදෙස බැලුවේය.

"එදා මං එනකොට පේජය නෙවිලා.. මං ඒ වල ළඟින් එද්දී පුංචි ඕළිඳු කොලු පැටියෙකුගෙ මළ කඳක් පාවෙනවා..

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 140

මට දෙයියො සිහිවුණා.. මං කැලේ පීරලා පීරලා ඒකි හොයා ගත්තා.. තෝ මොකද මගෙ දරුවට කළේ කියලා මං ඇහුවා.. ඒකි මගෙ දරුවව වතුර වලට විසි කරලා.. අයියණ්ඩි ගාවට යන්ඩ යනවා මහත්තයෝ.."

මහුගේ ඉකිය තවත් වැඩිවුණි. අප සියලු දෙනාම මහලු ආතා කෙනෙකුගෙන් කතන්දරයක් අසන්නා සේ එය අසාගෙන සිටියෙමු.

"මං ඒ කාලෙ නාහෙට නාහන නංගිබා.. ආව ජෝන්නියට ඒකිගෙ කෙස් වල්ලෙන් අල්ලාගෙන ඇවිත් ඇත්තා මේ වලේ.. මළුව ගලක වැදිලා ලේ ගලද්දි මේකටම කල්ලු කරලා දැම්මා.."

"අනේ ඕය ඇති.. ඔය ඇති.. මොන අපරාධයක්ද පීයා කරලා තියෙන්නෙ.. අයියගෙ ගෑනිට බලහත්කාරකම් කරලා ඊට පස්සෙ එයාව මරලා දැම්මෙ.."

රිද්මා කෑගැහුවාය. මට ද ඒ විඝ සියාගන්නට උවමනාවක් තිබුණද මම නිහඬව උන්නෙමි. මගේ හිසේ වේදනාව දැන් නම් බලවත්ය.

"මයෙ මැණිකෙ මං තමයි පොඩි නිලමෙ.."

"මොනවා.. අනේ දෙයියනේ මාව බේරගන්නෝ.. මාව බේරගන්නෝ.."

මම යටිගිරියෙන් කෑගසමින් වත්ත පුරා දුවන්නට වීමි. හිසේ වේදනාව බලවත් විය. මා මේ සියල්ල කරන්නේ අසිහියෙන් වග මට යාන්තමට සිහි විය.

"අනේ.. පොඩි නිලමෙ අයියෙ.. මාව මරන්ට එපෝ.. මාව මරන්ඩ එපෝ.. මට ආරච්චිල මහත්තයා ගෙට යන්න දීපං.."

මම කෑගැසුවෙමි. ඒ කෑගැසුවේ මා ද..? එය තාමත්ම ප්‍රශ්නයක් වන්නට ඇත.

* * * * * *

මට කුමක් වූවාදැයි මටම නොතේරේ. වරෙක මා මේ ලෝකයේ ජීවත්වන වග මට දැනුණත් වරෙක මා අවිදි වන්නේ කලන්තයක් හැදුණු කෙනෙක් නැගිටින පරිද්දෙනි. සිදුවූ කිසි දෙයක හොඳ මතකයක් මට නැත.

"අක්කාට ටිකක් සනීප මදි.. ඩොක්ටර් කෙනෙක් හමුවුණොත් හොඳයි නේද රිද්මා..?"

දීප්ත කියනු මට ඇසිණි. නංගි එය අනුමත කළාය. මාව යළිත් වෛද්‍යවරයෙකුට පෙන්වන්නේ කුමකටද..? මගේ හිසරදය ගැන බෙහෙත් කළ විශේෂඥ වෛද්‍යවරයා පවා කියා සිටියේ මගේ ඇඟේ ඇතුලේ කිසිම ලෙඩක් නොමැති වගය.

"අනේ.. මේ හොඳට අනුරුවට හිටිය අපෙ නෝනා.. මේ මොන අපරාධයක් වුණාද..?"

හීං නැන්දා කියනු මට ඇසිණි. ඒත් මට වූ අපරාධය කුමක්දැයි කියන්නට මම නොදැන උන්නෙමි. මට නම් දැනුණේ මා හොඳ සිහි බුද්ධියෙන් සිටින වගය.

"රිද්මා.. අපි අක්කව කොළඹ එක්ක යමු.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 141

"අක්කා බලාගන්නෙ.."

"හිං නැන්දා තවක්කන්න පුළුවනියෙ.. මාත් බලනවනෙ.. මම කුලියට ඇනෙක්ස් එකක් බලන්නං.. එතකොට ප්‍රීති කරන්න ලේසියි.."

ඔවුහු මා ගැන නොයෙකුත් දේ සාකච්ඡා කරති. මට සිදුවී ඇත්තේ කුමක්ද..? ඒ කිසිවක් සිතන්නට මට උවමනා නැත. පොඩි නළමේ.. ඔහු මා මරන්නට වරින් වර එනු මට පෙනේ. එවිට මම යටි ගිරියෙන් කෑගසමි.

"ඊකට හොඳ තොවිලයක් නටනාව මිසක් ඉංග්‍රීසි බේත් හරියන්නෙ නෑ දොස්තර නෝනා.."

සුදු බන්ඩා මාමා ද අවුත් කීවේය. ඔහු කීවේ මා කුමකට හෝ බිය වී ඇති බවය. මට නම් මේ කිසිවක්ම තේරුම් ගත නොහැකිය. එහෙත් අවසානයේ එක දෙයක් සිදුවිය. ඒ මා කොළඹ කුලී නිවාසයක නතර කිරීමය. මා වරින් වර වෛද්‍යවරයෙකු වෙත රැගෙන යාම සකි අත්තයේදී රිද්මා භාර ගත්තාය.

"ගෑනට පිස්සු හැදිලා.."

ඒ තව කාගේද..? එය සිදුවිය හැක්කේද...? මානසික ප්‍රතිකාර ලබමින් උන් මා උසාවි අභියසට රැගෙන ගියේ රිද්මාත්, දිනේෂ් එකත් දෙන්න අල්ලාගෙනය. එහෙදී ද යමෙක් මා මරන්නට එන බව කියමින් මා කෑගැසුවා මට මතකය. අත්තම්මා, අම්මා, විහංගි, ජානකී නැන්දා යනාදීන්ගේ මුහුණු වරින් වර මා

www.sinhalaelibrary.com

දෙදෑස් අභියස දර්ශනය විය.

සාර් කෝට් ඇඳ ගත් නීතිඥයෙක් වරින් වර මගෙන් අනුක ප්‍රශ්න කිහිපයක් ඇසුවේය. නමුත් උසාවි තීරණය වූයේ වෛද්‍ය වාර්තා මත මා මානසික රෝගියෙකු බවය. එය තාවකාලික මානසික රෝගී තත්වයක් බැවින් තවුව කල් තැබිණි.

"පිස්සි.. තවත් නම් මගෙ පුතාගෙ ඇගේ එල්ලෙන්න එන්න එපා..."

අත්තම්මා මා අභියසට අවුත් එසේ කියද්දී මා තව තවා සිනාසුණා මතකය. එහෙත් චතුරංග ඇය ඉවත් කර මා ළඟට ආවේය.

"අක්කට මෙහෙම වුණේ ඔයා නිසයි චතුරංග අයියෙ.. ඔයා මේකට වන්දි ගෙවන්න.. ඔව්.. ඔයාගෙ මහ ලොකු සල්ලි වලින් වන්දි ගෙවන්න බැරිවෙයි.. ඒත් ඔයාගෙ ආත්මයින් වන්දි ගෙවන්න.. හඳ සාක්ෂියෙන් වන්දි ගෙවන්න.. සොබා දහම ඔයාට දඬුවම් දෙයි."

රිද්මා කෑගසනු මට ඇසිණි. ඇය චතුරංගට බැණ වදින්නේ කුමකටදැයි මම නොදන්නෙමි. චතුරංග ඒ සියල්ලම නිහඬව දරා ඉඳිනු මට පෙනේ.

"මගෙ අක්කා, දිනේෂ අයියත් එක්ක සම්බන්ධයක් තියෙනවා කියලා ඔයාගෙ පවුලෙ අය අක්කව නොමරා මැරුවා.. ඔයාට, ඔයාගෙ වයිෆ් තේරුම් ගන්න බැරිවුණාට මගෙ අක්කා එහෙම අවලං ගෑනියෙක් නෙමෙ.. අන්න ඒක දැනගන්න.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 142

රිද්මා ඉකිගසමින් හඬයි. දිප්ත ඇය ළඟට වී ඇයව අස්වසයි. මම සිද්ධ වෙන සියල්ල දිහා කලබලයකින් තොරව බලා සිටියෙමි. ඒ කිසිම දෙයක් තේරුම් ගැනීමේ උවමනාවක් මට තිබුණෙ නැත.

"අක්කට මෙහෙම වුණේ ඔයා පිරිමියෙක් වෙලත් ඔයාට පණ ඇති කොන්දක් නැති හින්දා.. අනික් අයට ඕන විදිහට පවුල් ජීවිතේ ගෙනියන්නයි ඔයාට සිද්ධ වුණේ.. ඔයා වගේ මිනිස්සු කසාද බඳින්නවත් සුදුසු නැ.."

රිද්මාගේ කෑගැසිල්ල තවත් නතර වී නැත. චතුරංග මේ සියල්ල ඕනේ අසාගෙන සිටියි. නමුත් මේ කිසිවක හරයක් මට දැනෙන්නේ නැත. ඒවා කණට ඇසෙන ශබ්ද පමණකි.

"ගංගා මැඩම්ගෙයි, මගෙයි ඔය කියන විදිහේ කිසිම සම්බන්ධයක් නැ කියලා මිස්ටර් දිසානායකට ලෝගෙදිම තේරෙයි.. එතකන් මගෙ කාරුණික ඉල්ලීම මේක.. මිස්ටර් දිසානායකට තමුන්ගෙ වයිෆ්ව තේරුම් ගන්න බැරි වුණාට මට කරන්න දෙයක් නැ.. හැබැයි මේ උසාවියෙදි හරි කොහෙදි හරි ගංගා මැඩම්ගෙ චරිතෙ අඹු අඹුවෙ මරන්න එපා.. මේ ප්‍රේම මේ විදිහට සිද්ධ වුණේ තමුන්ගෙ වැරදි හින්දා.."

දිප්තත් එසේ කතා කරද්දී චතුරංග නිහඬව බලා සිටියේය.

උසාවි නීතිඥයා මා ගැන මොන මොනවාදෝ කී බැව් මට ඇසුණය. නමුත් ඒ කිසිවක් මගේ මතකයේ නැත. මා සිටියේ එහා පස කුඩුවේ උන් චතුරංග දෙස බලාගෙනය. ඔහු ඇඳ සිටි පුරෝසිය ඇඳුම් කට්ටලයට මුහු [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 143

ලම සතුටු සිහින් සිනාමින් සිටියෙමි.

"අපි යමු අක්කෙ.."

රිද්මා, මාව අතින් අල්ලාගෙන ගොස් කාරෙකට නැංවූවාය. මම චතුරංගට අත වැනුවෙමි. එහෙත් ඔහු හැරිලා මට අත වැනුවේ නැත.

"චතු.. බායි..."

මම කීමි. නංගී මාව වැරෙන් පසෙකට කරවා ගත්තාය.

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

මාසයක පමණ කාලයක් මම නේවාසිකව මානසික රෝහලක ප්‍රතිකාර ලැබුවෙමි. වෛද්‍යවරයා මට බොහෝ සමීපව මගේ හිත සුවපත් කරන්නට උත්සාහ ගත්තේය. දිප්ත නිතරම මගේ දුක සැප බලන්නට ආවේය. රිද්මා, අප්පච්චි ආදීහු ද පැමිණියහ. ඒ අතරේ දිනක සිතුමිණ මන්දිරේ වැඩට උන් චන්දන ද පැමිණියේය. ඒ වනවිට මම තරමක් සුවපත් මට්ටමක උන්නෙමි. නමුත් මා රෝගී වූයේ කුමන හේතුවක් නිසාද යන්න මට පැහැදිලි මතකයක් නොවීය.

"ගංගා මැඩම්.. මාව මතකද..?"

"මට හොඳට හුරුයි.. ආනේ.. චන්දන නේ.."

"මැඩම්ට දැන් සනීපයිද..?"

"මට ඇති අසනීපයක් නැ චන්දනා.. මාව මෙතන

www.sinhalaelibrary.com

තවත්තගෙන මොන මොනවා කරනවද කියලා මං දන්නෙ නෑ.."

"බත්තම්මත් දුකෙන් ඉන්නෙ මැඩම්ට වෙච්ච දේ අහලා.. විහංගි බේබි ඇවිත් නතරවෙලා ඉන්නෙ.."

"ඇයි විහංගි ඇවිත් මගෙ වතුව මැර් කරාද..?"

"අනේ මීටව උත්තර දෙන්ට මං දන්නෙ නෑ මැඩම්.. ජානකී මැඩම් තමයි ඇවිල්ලා විහංගි බේබිව නතර කළේ.. එයා තමයි දැන් ඔක්කොම පාලනය කරන්නෙ.."

"ඉතිං හොඳයිනේ.."

"අනේ ගංගා මැඩම්.. ඉක්මනට සනීප වෙලා ආයෙත් එන්ට මැඩම්.."

"එතකොට විහංගි..?"

"මැඩම් ආවනම විහංගි බේබි පිසිවෙලා යයි.. චතුරංග සර්ගෙ හිතත් හැදෙයි මැඩම්.. අපේ ලොකු මැඩම්ලා තමයි මේ සේරම කරන්නෙ.."

තවත් විස්තර කිය කියා සිටි චන්ද්‍රන පරක්කු වූ බව කියමින් යන්නට ගියේය. මට යළිත් සිතුමිණ මන්දිරයට යාමේ උවමනාවක් දැනෙන්නේ නැත. මා එහි සිටි බවක්වත් මට හැඟෙන්නේ නැත. එහෙත් රෝගී කන්ඩායට වෛද්‍යවරු නොයෙකුත් මිස පල කරති. ඊද්‍යා ඒ සියල්ලම [illegible] ජේ හැඟෙනවා [illegible] නැත. මට කොහේවත් යාමට හදිස්සියක් නැත. ලෝකය ද

මට සුවදායක වග දැනේ.

මා ක්‍රමයෙන් සුවපත් වීගෙන එන බව වෛද්‍යවරයා කියයි. ඔහු දොස්තර ප්‍රභාත් සමරසිංහය. ඔහුගේ උපදෙස් පරිදි පොත පත කියවීම හා සුළු සුළු භාවනා පුරුදු පුහුණු කළෙමි. උදෑසන මිදුළ මැදුරට ගොස් මා සිහියෙන් සුළුව පැය භාගයක් පමණ ආනාපාන සති භාවනාව කරමි. මට සිදුවූයේ කුමක්ද..? මට තේරුම් ගියේ නවින් මාසයක් පමණ භාවනාව පුහුණු කරද්දිය. සමහර විට මම දෑඟ දෙක අත එක දිගට මිදුළු කුටියේ ඉදගෙන එකම ඉරියව්වෙන් භාවනා කරමි.

"ගංගාට දැන් හොඳටම සනීපයි.. හොඳට සිහි කල්පනාව තියෙනවා.."

දොස්තර ප්‍රභාත් මාව බලන්නට පැමිණ රිද්මාටත්, දිප්තටත් කීවේය. මා මාස තුනක් පමණ රෝහලේ ප්‍රතිකාර ලබමින් උන් වග මට වැටහිණි. ඒ අතරේ රිද්මත්, දිප්තත් අතරේ ද යම් ඝටනයක් තියෙන වග මම අඳුනා ගතිමි.

"ගංගාට දැන් හොඳ මානසික ශක්තියක් තියෙනවා.. විශාල ධෛර්‍යයක් තියෙනවා.. එයා විහින්මයි සනීප වුණේ. දැන් ඉතින් අපට තමයි පිස්සු.."

ප්‍රභාත් සමරසිංහ එසේ කියමින් සිනාසුණේය. අසුපිය කාලයේ මට පිස්සු හැදී ඇති වග මම තේරුම් ගත්තෙමි. ආදරය නිසා මම මොන තරම් නම් දුරක් ගමන් කර ඇත්ද..?

"[illegible] සිනාසෙන ගංගාගේ [illegible] කැත්තුමින් ආයය [illegible]

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 144

එකක් නෑ.."

ඉඳේදා ප්‍රභාත් එසේ කීවත් මට නම් ඒ ගැන කිසිදු විශ්වාසයක් තිබුණේ නැත.

"අක්කෙ.. අපි දැන් යමු.."

නංගි මගේ බඩු බාහිරාදිය අසුරන ගමන් කීවාය.

"අපි කොහෙද යන්නෙ නංගි..?"

"ඔයාට ආයෙත් කෑම්පස් යන්න පුළුවන්.."

"එතකොට චතු...?"

"චතුරංග අයියා ඔයාව තේරුම් ගන්න දවසක ඔයාව හොයාගෙන එයි.. එයාට තිබුණෙ එකම සැකයයි. ඒ සැකේ ඉක්මනටම දුරු වෙයි.."

රිද්මා මුවේ සිහින් සිනහවක් රඳවා ගනිමින් කීවාය. ඇය මට සඟවන්නට සදන ප්‍රථම රහස කුමක්ද..?

"අපි යමු බබා.."

දීප්ත, රිද්මාගේ අතින් අල්ලා ගනිද්දී මම මගේ හිතේ වූ සැකය ගැන ස්ථිර නිගමනයකට ආවෙමි. මම දෙවියන්ට ස්තූති කළෙමි. දෙවියන්ට පිං දුන්නෙමි. දීප්ත හොඳ කෙනෙකි. රිද්මාගේ අනාගතය ගැන දැන් නම් බියක් ඇත්තේම නැත. දීප්ත කුඩා දරුවෙක් මෙන් ආදරයෙන් ඇයව බලා ගනු ඇත. එපමණක් නොව චතුරංග මා ගැන ඇති සැකයෙන්ද මිදෙනු ඇත. දෙදෙනා

මට කුරිරු කම් කළ තරමටම මෙවැනි සාධාරණයක් ඉටු කරන ඇතැයි මම නොසිතුවෙමි.

යළිත් මගේ විශ්ව විද්‍යාල ජීවිතය ආරම්භ විය. ජීවිතය යළිත් කාර්ය බහුල විය. මට දීප්ත සොයා දුන් කුලී ඇනෙක්සියේ නතර වී විශ්ව විද්‍යාලයට යාම් ඊම් කළෙමි. දීප්තගේ උපදෙස් මත මම කුඩා කාරයක්ද මිලට ගතිමි. හොඳ රියදුරු පුහුණුවක්ද ලැබුවෙමි. මට දැන් සෑම උදෑසනකම මගේ කුඩා කාරය පදවාගෙන විශ්ව විද්‍යාලයේ දේශන සඳහා නිතරම යමි. ඒ අතරේ මට උදව් දීමට හැකි සෑම ගැහැනු මානවකයකටම ආධාර කළෙමි. කෑම බීම, ඇඳුම් මගේ වියදමින් රැගෙන දුනිමි. ඊළඟ ආත්මයක හෝ මවක වීමේ හීනය මගේ හිතේ වෙයි.

සුදු කුමාරිහාමිත්, අනෝමා කුමාරිත් දෙදෙනාම තවමත් මගේ හිතේ ජීවමානය. ඔවුන් ගැන දැන ගත් තොරතුරු අසම්පූර්ණය. මා මානසික රෝගී තත්වයක වග බත්තු සිරිමෙන් ඒ එන විට මට දික්කසාදය ද ලැබී තිබිණි. එහෙත් දිනපතාම භාවනාවට යොමුවූ නිසා මට එහි වේදනාවක් දැනුණේ නැත. චතුරංගව, මම තවමත් ආදරය කරමි. සංසාරෙන් සංසාරයට ඔහු හා ඇත්තේ බැඳීමකි. සංසාරයෙන් මිදෙන තුරාවට මට ඒ ආදරයෙන් නම් ගැලවීමක් ඇත්තේ නැත. නමුත් මට දැන ගන්නට අවශ්‍ය වූ තවත් තොරතුරු තිබිණි. ඒ නිසාවෙන් එක් සවසක ගොසින් මම දොස්තර ප්‍රභාත් සමරසිංහ මුණ ගැසුනෙමි.

"වාඩිවෙන්න ගංගා.."

ඔහු මට ආරාධනා කළේය.

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 145

"මට ඩොක්ටර් එක්ක ටිකක් නිදහසේ කතා කරන්න ඕන.."

"මම දැන් ෆ්‍රී.. අපි කතා කරමු.. අපි නිදහස් තැනකට ගිහින් කතා කරමු.."

ඔහුගේ ආරාධනය පරිදි අපි දෙදෙනාම අගනුවර නිසංසල තැනක හෝටලයකට පැමිණියෙමු. එහි වූ එළිමහන් මේසයක් අප අපගේ සාකච්ඡාව සඳහා තෝරා ගත්තෙමු.

"මම ගැන හැම තොරතුරක්ම ඩොක්ටර් දන්නවා ඇති නේද..?"

"ඩොක්ටර් කෙනෙකුට බොරු කියල වැඩක් නැහැ.. දත යුතු හැමදේම දන්නවා.. මම ගංගාව සනීප කරේ රිද්මා මට හැම දේම කිව්ව නිසා.. ගංගා ලිව්ව සටහන් ටිකකුත් මට ගෙනත් දුන්නා.."

සැබවින්ම මං ඒ සටහන් ලිව්වේ වෙනත් කෙනෙකුගේ කියවීම සඳහා නොවේ. එහි අතිශයින් පෞද්ගලික තොරතුරු ඇතුළත් විය.

"බයවෙන්න එපා.. අපි ලෙඩ්ඩුන්ගෙ පෞද්ගලිකත්වය ආරක්ෂා කරන්න බැඳිලා ඉන්නවා.."

"මම දන්නවා ඩොක්ටර්.. දැන් මට ඕන මේ තොරතුරුයි. ඒ කියන්නෙ ප්‍රිද කුමාරිහාමියි, අනෝමා කුමාරි ගැනයි සම්පූර්ණයෙන් දැන ගන්න.. ඒ මගේ පෙර ආත්මයද කියලා දැනගන්න.. ප්‍රිද කුමාරිහාමි එයාට ඉපදුණු දරුවා වතුර වළට

ගිලී කරපු නින්දා, විළඟ ආත්මෙ ඒ කියන්නෙ අනෝමා කුමාරිට දරු සම්පත් පිහිටලා නෑ.. ඒ විතරක් නෙමේ.. මේ ආත්මේ මටත් දරු සම්පත් නෑ. පොඩි නිලමේ ප්‍රිද කුමාරිහාමිව මැරුවා. ඒ දුකට ආරච්චිල අකාලෙ මැරුණා.."

"ගංගා දන්නවද අතීත කතාව.. මෝ ගස් වලිනුයි, කළු වලිනුයි වටවුණු ලස්සන ගමේ හිටිය අනෝමා කුමාරි.. ලොකු ඉස්කෝල මහත්තයා කසාද බැන්දෙ ඉස්කෝලෙ උගන්වන්න ආපු ලස්සන ලාබාල ඉස්කෝලෙ හාමිනේව.."

"ඔව් ඩොක්ටර්.."

"එයාලට දරු සම්පත් ලැබුණෙත් නෑ.. ඒ අතර ඉස්කෝලෙ මහත්තයගෙ අම්මා වෙනත් යෝජනා ගෙනාවා.. ඒත් ඉස්කෝලෙ මහත්තයා අනෝමාව අත අරින්න ලැස්ති වුණේත් නෑ.. ඒ දෙන්නට දෙන්නා හුඟක් ආදරෙන් හිටියලු.."

"ඔය තොරතුරු ඩොක්ටර් දන්නෙ කොහොමද..?"

"මේ දීප්ත හොයාගත්ත තොරතුරු.. එයා මිනිසුන් එක්ක කතාබහ කරලා හොයා ගත්ත ඒවා.."

"ඉතින් ඩොක්ට කියන්න.. මං ආසයි අහගෙන ඉන්න.."

"ඉස්කෝලෙ මහත්තයට දුරින් නෑයො වෙන කෙනෙක් හිටියා චන්ද්‍රලතා කියලා.. එයාගෙ අදහසත් තිබුණා ඉස්කෝලෙ මහත්තයා ගැන.. මොකද ඉස්කෝලෙ මහත්තයට ලොකු මුදලක් තිබුණා.. ඒක අයිති කරගන්නත් මේ නෑනගෙ හිතේ තිබුණා.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 146
www.sinhalaelibrary.com

"ඩොක්ටර්.."

මම පුදුම වුණෙමි. සුදු කුමාරිහාමි මරා දැම්මට පීලාවතී කුමාරිහාමි එරෙක විස දීමට තැත් කළ හැටි පොඩි නිලමේ අතින් කියවුණි. නමුත් සුදු කුමාරිහාමි මැරුණේ ඇයට අවිකවුම ආදරය කළ පොඩි නිලමේ අතින්මය.

"දවසක් හැන්දෑවෙලා අනෝමා වැවේ නානා ඉන්නකොට මේ නැනා වැවට තල්ලු කරලා තියෙනවා.. ඒක අභිරහස් මරණයක්.. දියේ ගිලිලා මැරුණා කියල තමයි ගම්මු කියන්නෙ.."

"එතකොට... ඒ නැනා ආයෙ ඉස්කෝලෙ මහත්තයාව කසාද බැඳලා තියෙනව නේද..?"

"ඔව්.."

"ඉතින්..?"

"අනෝමාට ආදරෙන් හිටිය නම් ආපහු කසාදයක් කරගන්න පුළුවන්ද..?"

"ඒ ඔක්කොම ඉස්කෝලෙ මහත්තයගෙ අම්මට ඕන විදිහට සිද්ධ වෙච්ච දේවල්.. ඊට පස්සෙ රුවනි.. ඒ කියන්නෙ ඉස්කෝලෙ මහත්තයගෙ බැන්ද නැනගෙ දුව.."

"එච්චර හරියක් කරලා මේ මරණෙ එළි වුණේ නැද්ද..?"

"අනෝමාගෙ නැයින්ට සැක හිතිලා.. ආයෙම අනෝමාගේ මිනිය ගොඩ අරගෙන පරීක්ෂණ කරලා තියෙනවා.. එතකොට

WWW.EXPRESSLANKA.TK 147

ඔය චන්ද්‍රලතා, ඒ කියන්නෙ ඉස්කෝලෙ මහත්තය දෙවෙනියට බැන්ද නැනා ගෙදරින් පැනලා ගියා.. කොහොම හරි පොලීසියට අහුවෙන්න කලින් මොකක්දෝ විසක් කාලා චන්ද්‍රලතා මැරිලා.."

"එතකොට ඩොක්ටර් ඉස්කෝලෙ මහත්තයා..?"

"එයා සාංකාවටම ලෙඩ වෙලා මැරිලා ගිහින්.."

"හරිම ඛේදවාචකයක්නෙ.."

ඒ තරම් ඛේදනීය ඉරණමක් මට මේ ආත්මයේදීත් අත්වේද..? කවුරුන් හෝ මාව මරා දමාවිද..? මට දැන් සියල්ල පැහැදිලිය. සසරෙන් සසරට කළ පව් පසුපස්සෙන් එයි.

"ඩොක්ටර්.. මට හැමදේම දැන් පැහැදිලියි.. ඒත් හරියටම දැන ගන්නෙ කොහොමද ඒ මගේ පසුගිය ආත්ම කියලා..?"

"ඒකට ඔයාව මෝහනය කරන්න වෙනවා.. ඔයා විශ්වාස කරනව නම් ඔයාගෙ මහත්තයත් ආත්ම ගාණක ඉඳන් එනවා කියලා.. අපට පුළුවන් එයාවත් මෝහනය කරන්න.. ඒකට දක්ෂ මනෝ වෛද්‍යවරයෙක් ඉන්නවා.."

මම ඒ ගැන මඳක් කල්පනා කළෙමි. දැන් මට මහත්තයෙක් කොහින්ද..? චතුරංග මගෙන් දික්කසාද වී ඇත.

"චතුරංග දිසාසේකර කියන්නෙ ලංකාවේ ලොකුම පොහොසතෙක්.."

"ඔව් ඩොක්ටර්.. ඒත් ඒ මනුස්සයා හරිම අහංකාරයි. එයාගෙ බිස්නස් හැන්ඩ්ල් කරන්නෙ අම්මයි, අක්කාමයි.."

"ආරච්චිල, ඉස්කෝලෙ මහත්තයා වාගෙ චරිත සංසන්දනය කරද්දී චතුරංගගෙ චරිත ලක්ෂණ මිතුවෙනවා නේද..?"

"ඒක නම් එහෙම තමයි ඩොක්ටර්.. මං ඩොක්ටර් කිව්ව දේ ගැන මගෙ නංගිත් එක්ක කතා කරලා බලන්නම්.."

වෛද්‍ය ප්‍රභාත්ගේත්, මගෙත් සාකච්ඡාව නිම වී ඔහු, ඔහුගේ කාරය වෙත ගියේය. මම මගේ කාරය ගාල් කළ තැනට ඇවිදගෙන එද්දී හෝටලය දෙසට ඇවිදගෙන එන යුවළ මගෙනු ගැටිණි.

"දෙයියනේ.. චතුරංගයි, විහංගියි..."

මසිත ගැස්සිණි. සසරෙන් සසරේ මා විනාශ කිරීමට ආ හැකිරිය ඇයද..? ඕ මේ ආත්මයේදීත් මගේ සහකරුවා හිමි කරගෙන සිටී. ලීලාවතී කුමාරිහාමී ලෙසිනුත්, චන්ද්‍රලතා ලෙසිනුත් මගේ මාරයා වී අවුදින් ඇත.

චතුරංග සිටියේ පළඩ ගානේ වග මට වැටහිණි. දිසාපේක්ෂා පවුලේ පිරිමින්ට වැඩි ආයුෂ නැති බවත් විහංගිගේ හඳහන අනුව ඉන් ඇතිවන අපලය චතුරංගගේ ආයුෂ කෙටි කරන වගත් මට රහසක් නොවේ. චතුරංග, විහංගි හඳහනට අනුව ඇයට පුනරාභව තිබුණද ඉන් ආත්ම දෙසකදීම සිදුවූයේ ආරච්චිල හා ඉස්කෝලෙ මහත්තයා මරණයට පත්වීමය. චතුරංග හා විහංගිගේ විවාහ මංගල නොකෙරුණේ ප්‍රවීන ජෝතිර්වේදීන්ගේ උපදෙස් අනුව බවට රහසක් නොවේ. එසේ නම් විහංගි, චතුරංග හා බැඳුණේ සසර පුරුද්දකටද..? නොඑසේ නම් මේ සියල්ලම මගේ සුනු මනෝකල්පිතයක්ද..?

"ගංගා.. ගංගා.."

මා ඔවුනට නොපෙනෙන්නට යන්නට හැදුවත් චතුරංග මා පස්සෙන් දුවගෙන ආයේය. උසාවියේදී නීතිඥයා මට අභූත චෝදනා නගමින් මට දික්කසාදයට ලක් කරද්දී නිහඬව සිටි චතුරංගට දැන් මා පසුපසින් දුව එන්නට හයියක් කොහෙන්ද..?

"ගංගා.. ඔයා සනීප වෙලා.."

ඔහු පුදුමයෙන් මෙන් බලා සිටියේය. මට ඇනුම්පද කියන්නට සිතුණේ නැත.

"ගංගා.. කතා කරන්නකෝ.."

මගේ නිහඬ බව නොඉවසූ ඔහු කීවේය. පසුගිය කාලයේ පිස්සියක වූ මා දෙස විහංගී ද පුදුමයෙන් බලා සිටියාය.

"ඔව් චතුරංග මහත්තයා.. මට දැන් හොඳටම සනීපයි.. හැමදාම පිස්සියෙක් වෙලා ඉන්න බැහේ.."

මම කාරයට නගිමින් කීවෙමි. මා කාරය පණ ගන්වනු දෙස ඔහුත්, විහංගීත් පුදුමයෙන් බලා සිටියේය. මට ඔවුන් රිදවීමේ සතුටක් දැනිණි. හද පතුලේ චතුරංග ගැන කැක්කුමක් ඉතිරිවී ආවද මම එය මැඩ ගන්නට තැත් කළෙමි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 148

13

"අද මට හැම දෙයක්ම නංගි කීවා ලොකු දුවේ.."

අප්පච්චි කේතලය ලිප තබමින් කීවේය. මා අප්පච්චි බලන්නට ආවේ කොපමණ කාලයකින්ද..? ඒත් ඔහු හිටියා වගේමය.

"මං හිතුවා අප්පච්චී දුක්වෙයි කියලා.."

"මං දුක් වෙන්නෙ මොකටද..? මට මගෙ ලොකු දුව නැතිවුණේත් නෑ.. ලොකු දුවට කිසි දෙයක් නැතිවුණේත් නෑ.."

"ඇයි අප්පච්චි චතුරංග..?"

"ඕක ලොකු දුවේ බොහොම තාවකාලික වෙන්වීමක් විතරයි.."

අප්පච්චි බෙලෙක් ජෝගුවට තේ කොළ ටිකක් දමා එයට

www.sinhalaelibrary.com

ගොප් දමමින් තිබූ වතුර ටිකක් දමා එය තැම්බෙන්නට වසා තැබුවේය.

"මං දුකෙන් උන්නෙ අප්පච්චිට මේවා දරාගන්න බැරිවෙයි කියලා.."

"මං පණ වාගෙ ලෙංගතුකමින් උන්නු එමිලි අම්මා මාව දාලා ගියාට පස්සෙ.. මට මේ ලෝකෙ දුක කියල එකක් නෑ ලොකු දුවේ.."

ඔහු තේ එක සාදා මට දුන්නේය. මගේ අප්පච්චි මෙතරම් උතුම් මිනිසෙක්ද..? ඔහු මෙතරම් සරලද..?

"ලොකු දුව දුක් වෙන්ට කාරි නෑ.. ආත්ම ශාන්තිය ඉදන් පතාගෙන ආව ඉරණම්කාරයා චතුරංග පුතා තමයි.."

ඔහු එසේ කියා පිළිකන්න දොරෙන් එළියට බැස යන්නට ගියේය. ඔහු ගියේ කිරි එළදෙනුන්ට තණ කැපීමට බව මම දනිමි. ඔහුගේ වචනයෙන් මම සදාකාලිකවම සුවපත් වුණෙමි. අප්පච්චි ඉසිවරයෙකු සේ යමක් හරියටම කියන්නේ කෙසේද..?

මා විශේෂයෙන් ගෙදර ආවේ දීප්ත හා රිද්මා ගැන අප්පච්චි සමග කතා බහ කිරීමටය. නංගීගේ ද කල වයස දැන් හරිය. දීප්ත ඇයට හොඳින්ම ගැළපෙනු ඇතැයි මම විශ්වාස කරමි. අම්මා නැති අඩුව නංගිට නොදැනෙන්ට මා ඒ යුතුකම් ඉටු කළ යුතුය.

ජීවිතය පූර්ණ සුන්දරත්වයෙන් කෙඳිරිගාමින් සිරි යන්නේ නැත. හැමවිටම පුවකින්නේ අර්ථ සොයාවනි. එය මා සොයාවේ

WWW.EXPRESSLANKA.TK 149

පතා ආ හැරියක් විය යුතුය. එහෙත් නිතරම සිත දැවෙන පාපයක් මා පෙර සසරේ කර ඇත.

සුදු කුමාරිහාමි තමාට උපන් ලේ කැටි කිළිටු දරුවා වතුර වළකට විසි කළේ කුමන හිතකින්ද..? ඇය.. ඇයට බලහත්කාරකම් කළ පොඩි නිලමේගෙන් පළිගත්තාද..? ආරච්චිලට බැඳි අසීමිත සෙනෙහස නිසාම ඔහු ළඟට යාමේ වේගනාවෙන් දරුවා මරා දමන්නට තීරණය කලාද...? ඇය වැනි යහපත් ගතිගුණ ඇති කාරුණික සුන්දර කාන්තාවක මෙවැනි පාපයක් කළේ ඇයි..?

ඇය එය කරන්නට හිත හදා ගත්තේ කෙසේද..? මට දැන් අවශ්‍ය මා සතු හැම සත සතයක්ම වියදම් කරමින් මගේ හැකි ශක්තියෙන් තුවා කිළින්දන්ට හා ගැබිනි මව්වරුන්ට උදව් කිරීමය. මේ ගැන තවත් විස්තර පොඩි නිලමේ හමුවුණොත් දැන ගත හැකිවෙනු ඇත.

ස්වල්ප වෙලාවක සිට මගේ ජංගම දුරකතනය නාදවෙන හඬ මට ඇසිණි. මම එය ගත්තේ සිහින් බනිමිනි.

"හලෝ.."

"හෙලෝ ගංගා.. මම විහංගි.."

මම නිගැස්සුණෙමි. ලීලාවතී කුමාරිහාමි, චන්ද්‍රලතා.. මේ දෙදෙනාගේම අරමුණ වූයේ මාගේ මරණයද..? එසේ නම් මේ ආත්මයේදීත් මගේ මාරයා ඇයද..?

"ඇයි.. ඇයි විහංගි..?"

"ගංගා.. මම මේ තමුසෙට දෙන ෆයිනල් ඇඩ්වයිස් එක.. තමුසෙ දැන් වතු අයියගෙන් ඩිවෝස් වෙලා.. ආයෙ වතු අයියත් එක්ක පෑහෙන්න හිතන්නවත් එපා.. අපි දෙන්නගෙ වෙඩින් එක ගන්න හොටෙල් බුක් කරලත් ඉවරයි.."

මට යමක් තේරුණි.. මේ විහංගියගේත්, ජානකී නැන්දාගේත් දිගු කාලීන සැලැස්මක ප්‍රතිඵලයකි.

"ගංගා.. මේකත් හොඳින් හතන්න.. බැරි වෙලාවත් ආයෙත් වතු අයියත් එක්ක එකතු වෙන්න ආවොත්.. එදාට ජීවිතේට තියෙන ආසාව අත් ඇරගන්න.. එච්චරයි මට කියන්න තියෙන්නෙ.."

ඇය එසේ කියූ විටම ඇමතුම විසන්ධි විණි. මා සිතුවා හරිය. සිතුවිලි ගමන් කරන බව සැබෑවකි. මා මේ ආත්මයේ මගේ ජීවිතය ඇ කෙසේ විනාශ කරාවිද යැයි සිතුවා පමණිය. විහංගිත් ආත්ම ගණනක සිටම චතුරංග පසුපස එන්නේ ආදරය නිසාද..? නොඑසේ නම් ඔහු සතු වස්තුවට ඇති ආදරයෙන්ද..?

මේ සියල්ලටම සත්‍ය පිළිතුරු සොයා ගැනීමට ඇති එකම මඟ මෝහනයයි. මා දැන් භාවනා ක්‍රම අනුගමනය කරන නිසාත් ස්වයං මෝහනයට වුවද පත්විය හැක. නමුත් එයට මෝහන වෛද්‍යවරුන්ගේ උපදෙස් අත්‍යාවශ්‍යය. ඒ ගැන රිද්මී සමඟ තවදුරටත් කතා කළ යුතුය.

පසුදා සවස් වරුවේ මා නැවතත් කොළඹ බලා එන්නට විමි. කාරයක් පදවාගෙන ලස්සන තේ වතු මැදින් වැටුණු පාර දිගේ එද්දී මගේ සිතේ සුන්දර සිතුවිලි ගලන්නට විය. කාරයේ

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 150

දකුණු පස අසුනේ චතුරංග සිටින වග මට දැනුණි. අනේ මිනුන් පමණ ජීවිතයේ අගවා දැමුවේ කොතරම් කෙටි නිමේෂයකද..?

"ලොකු දුවේ.. අපි පොඩ්ඩිගෙ මඟුල ලස්සනට ගනිමු.. කැවුම් පෙට්ටි උයාගෙන නැගම් යමු.. මගේ හිතේ බර අඩු වුණා මේ කාරණාව ඇහුවාම.."

අප්පච්චී සතුටින් කී හැටි මට මතක් වේ. ඔහු දුක සැප දෙකම උපේක්ෂාවෙන් දරා ගත්තත් මේ කාරණයේදී නම් සතුට උතුරා ගලන වග මට පෙනිණි. මගේ ඊළඟ යුතුකම වන්නේ දිල්ශාගේත්, රිද්මාගේත් විවාහය සිදුකිරීමයි. එය මගේත් හීනයයි. මා වැදූ අම්මාගේත් හීනයයි.

"අපි නංගිගෙ මඟුල ලොකුවටම කරමු අප්පච්චී.."

"ඒ මඟුලට චතුරංග පුතත් එන්ව ඕනෑ.. එහෙනොවයි ලොකු දුවේ මගේ ප්‍රාර්ථනාව ඉෂ්ට වෙන්නෙ.."

අප්පච්චී සැහැල්ලුවෙන් කී හැටි මට මතක් වේ. ඔහු සවමින් ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ චතුරංගගේත්, මගේත් එකතුවක් නොවේද..?

රාත්‍රී අට පමණ වෙද්දී මම ඇනෙක්සියට ආවෙමි. වෙහෙස නිසාම කෝපි එකක් සාදාගෙන බී මම ඇඳට වැටුණෙමි. නින්ද කොයි වෙලාවක මා වෙත ආවාදැයි මම නොදන්නෙමි. මැදියම් රැයේ මා අවදි වූයේ ජංගම දුරකතනය එක දිගටම නාද වූ නිසාය.

"ගංගා.. ඔයා කොහෙද ගංගා..?"

මට ඇසුනේ චතුරංගගේ කටහඬය. නමුත් එය ඔහුගේ ප්‍රියවී කටහඬට වඩා බොහෝ වෙනස් විය. ඔහු ඉන්නේ පීඩිතින් වග මට හැඟුණි.

"ගංගා.. කතා කරන්න ගංගා.. මං... මං.. මියාගෙන එනු.."

උගුරට ආ ඉකිය මම බොහෝ අමාරුවෙන් විද ගත්තෙමි. චතුරංග මේ මහ රෑ කොහෙද ඉඳන් මට කතා කරනවා විය හැකිද..?

"ගංගා.. ඇයි ඔයා අඬන්නෙ..? මම දන්නවා.. ඔයා අඬනවා.. ඇයි අපට මෙහෙම සිද්ධ වුණේ..?"

ඔහුගේ ප්‍රශ්නයට මට පිළිතුරු නොවීය. මම ඔහුගේ දුරකතන ඇමතුම විසන්ධි කර දුරකතනය ක්‍රියා විරහිත කර ඇඳට වැටුණෙමි. නමුත් උදේ එළිය වැටෙන තුරුවත් නින්ද නම් මවෙත ආවේ නැත.

"අක්කට දැන ගන්නම ඕන කරුණු තියෙනවා නම් හොඳ ඩොක්ටර් කෙනෙක් එක්ක එහෙම කරමු.."

රිද්මා පැවසුවේ මෝහන ප්‍රතිගමනය මඟින් මා පෙරතුරු ලබා ගැනීමට තීරණය කළ මොහොතේය.

"හැබැයි අක්කෙ.. මෙහෙම දෙයක් තියෙනවා.. හොඳ සිහියෙන් හිටියත්, මෝහනය කරවාගෙනදී වුණත් නොහොඳුව සියවෙන්නෙ තමන්ට ඇත්ත කියලා හාහෙන දේ.. ඒ ඇත්තත්

WWW.EXPRESSLANKA.TK 151

නියම ඇක්කත් අතර ලොකු වෙනසක් තියෙන්න පුළුවන්.."

"ඔව්.. ඒක ඇත්ත වෙන්න ඇති.. ඒත් නංගි මෝහනය නොවුණත් මේ මගේ පෙර ආත්ම දෙකක් කියලා විශ්වාස නැද්ද..?"

"මම දොස්තර [illegible] මුහුණත් මතකය නංගි කාලේවා ඒ හැමදේම මට විශ්වාස කරන්න වෙලා තියෙනවා.. දීප්ත කදින්ම විශ්වාස කරනවා.."

නංගි කියූ විදිහටත් [illegible] ප්‍රකාශ සමරසිංහ කියූ විදිහටත් මෝහනයේදී අලුත් වන මතකය ලැබෙන්නේ මීට පෙර ආත්මවල මතකයෙනි. මෝහන තත්වයකදී බොරුවක් ගෙතිය නොහැකිය. නමුත් සත්‍ය යම් ප්‍රමාණයකට දැන ගත හැකිය. එම ප්‍රකාශයන් නිතරම ව්‍යාකූල විය හැකි බව ඔහුන්ගේ මතයයි.

"මට දැනගන්න ඕන නංගි මගේ මේ ඔලුවට [illegible] ගැන. අතීත මං පොඩි කාලේ ඉඳලම චතුරට බයයි.. චතුරට වැඩෙන හැම වෙලාවකම මං මොනවාදෝ කියලා අපිහියෙන් නැගහනවා කියලා චතු කියනවා.."

"බයවෙන්න එපා අක්කෙ.. ඔයාගෙ අභිසංක හැම බලාපොරොත්තුවක්ම ඉෂ්ට වෙයි.. අත්තා අරයා පොත ඉවර කරන්න විදිහක් නැතිව ඉන්නවා.."

නංගි කීවේ දීප්ත ගැනය. මේ වනවිට මේ තොරතුරු ඇසුරෙන් ඔහු බොහෝ දේ ලියා තිබේ. ඔහුගේ අලුත්ම පර්යේෂණ ක්‍රියාත්මක වී තිබේ.

"ඔයා දන්නා මැරි කරන එක ගැන අප්පච්චි හුඟාක් සතුටෙන් ඉන්නෙ.. ඒ මඟුලට චතුත් එන්න ඕනෑ කියලා අප්පච්චි කියනවා.."

"ඒක එහෙම වෙයි අක්කෙ.. [illegible] චතු අයියා අපේ වෙඩින් එකට අනිවාර්යයෙන්ම එයි.."

නංගි මගේ හිත හැදුවාය.

චතුරංග ගැන මගේ හිතේ ඇත්තේ සුවිශාල ගියකි. ආරම්භයේ හැටියට තමා විහංගිව කසාද බැඳ දීමට දියාස්කර මැතිණිය සිරවිය කාර් හමාරය. විවාහ මඟුලට ඇත්තේ ද තව මාසයක් වැනි සුළු කාලයකි. එහෙත් චතුරංග මේ දිනවල ඉන්නේම බීමතින් බව මට ආරංචි වූයේ චන්දනාගෙනි.

"චතුරංග සර් පිස්සෙක් වෙලා මැඩම්.. කොච්චරවත් බොන එකමයි කරන්නෙ.. විහංගි බේබි, චතුරංග සර්ව රවට්ටනවා.."

චන්දනා මා හමුවන්නට පැමිණි මොහොතේදී කීවේය. ඉඳ හිට බත්තම්මා කිරි කොස් මාළුවක්, පොළොස් ඇඹුලක් වැනි දෙයක් හදුනවාහිත් එය අනිවාර්යයෙන්ම චන්දනා අත එවයි.

"විහංගි බේබි ට්‍රයි කරන්නෙ හොඳහාම සර් මංගලට එයාගෙ නමට ලියවා ගන්න.. චතුරංග සර්ට බොන්ඩ දෙන්නෙත් විහංගි බේබිමයි.."

චන්දනා මගේ ලය පලා යන පණිවුඩයක් කීවේය. මම දුන් [illegible] චතුරංගත්, විහංගිත් අතර ඇති සම්බන්ධය මේ

'O3 Readers Community Hemantha1007
www.sinhalalibrary.com
O.Wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK-152

එනා විට කොතරම් දුරට වර්ධනය වී ඇතිද..?

❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋

"අක්කෙ.. මොනවත් හිතන්න එපා.. අපි ලබන සෙනසුරාදා වැඩේට ලෑස්ති වෙමු.."

නංගී යන්නට සූදානමින් කීවාය. හැම සති අන්තයකදීම ඕ දැන් මා බලන්නට එයි. ඇගේ ආරක්ෂාවට දිප්ත සිටීම මට හයියකි. ඔහුත් පෙර සසරේ මට සහෝදරයෙකුව ඉන්නට ඇත.

"දැන් අරයත් එයි.. මාව එක්ක යන්න.."

"ඔයාට දිප්ත හොඳ හස්බන්ඩ් කෙනෙක් වෙයි නංගි.. මං වැටුණු කරදරේ නම් ඔයා කවදාවත් වැටෙන්නෙ නෑ.. ඒක මට විශ්වාසයි.."

මම, නංගීගේ හිස අතගාමින් කීවෙමි. ඈ සුන්දර සෙනෙහසින් සැනසෙන්නට ඇත.

❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋

නංගීත්, දිප්තත් සෙනසුරාදා යළිත් කොළඹ ආවේ අප කතිකා කරගත් පරිදිමය. වෛද්‍ය උපදෙස් පරිදි සම්පූර්ණ වෛද්‍යවරයෙකු ලවා මේ කාර්යය කරවීමට ඔවුහු බලා ගත්හ. කමුත් මගේ කටින් මොනවා කියවේදැයි මට බියක් සිතිණි. මා කියනා හැම දෙයම පටිගත කර ගැනීමට නංගී කටයුතු කළාය.

වෛද්‍ය උපදෙස් මත මම ඇඳක වැතිර උනිමි. වෛද්‍යවරයා මා වෙත අවුත් මා නළලත [illegible]

හොඳින් හුස්ම ගනිමින් ආනාපානා සති භාවනාවේ යෙදෙමින් සිත ඒකාග්‍ර කර ගැනීමට උපදෙස් දුන්නේය. ඒ පිළිවෙළෙන්ම එකම අරමුණේ සිත තබාගෙන ඉඳිද්දී මට ඔහුගේ මිහිරි කටහඬ ඇසිණි.

"ඔබගේ ශරීරය දැන් හොඳ සුව පහසුවෙන් තියෙන්නේ.. ශරීරයේ කඳ මස්පිඩුවලට ලිහිල් බවක් ඔබට දැනෙනවා.. ඔබගේ සිත සමාධිගතයි.. ඔව්.. දැන් ඔබට නිදිබර ගතියක් දැනෙනවා.. සුවදායක නිදිබර බවක් ඔබට දැනෙනවා.. දැන් ඔබ නිදි.. ඔබ නිදි.. දැන් ඔබට ජීවිතයේ සිදුවුණු දේවල් ටිකෙන් ටික ටිකෙන් ටික මතක් වෙනවා.. ඔබේ මතකය ආපස්සට ගමන් කරනවා.. දැන් ඔබට පැහැදිලි මතක කරුණු වචනයෙන් කියන්න.. හැමදේම කියන්න.."

❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋

"අක්කා කැමති නැද්ද අක්කා කීව දේවල් අහන්න.."

හවස නංගී මා වෙත අවුදින් ඇසුවාය. ඒ වනවිට අප සිටියේ අපගේ කුඩා කුලී ඇනෙක්සියේය.

"එපා.. ඕක දිප්තට දෙන්න.. මං ආසයි දිප්තගෙ කටින්ම කියවන්න.."

"ඒකට තව ටික දවසක් යයිනෙ අක්කෙ.."

"කමක් නෑ.. මං දන්නවා දැන් මගෙ බලාපොරොත්තු ඉටුවෙන්න නෑ කියල නංගි.. මට කවදාවත් අම්මා කෙනෙක් වෙන්න බැරිවෙයි.. අනික එයා නැතිව මං අම්මා කෙනෙක්

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 153

වෙන්නෙ කොහොමද..? සෝ මගෙ දරුවෙට තාත්තා කෙනෙක්..?"

"විකාර කතා කියන්න එපා.."

"දැන් ඔය යටගිය දේවල් හැමදේම අමතක කරලා වෙඩින් එකට ලෑස්ති වෙන්න ඕනෑ නංගි.. දැන් වයස කීයයි කියලද හිතන්නෙ..? දීප්තට කියන්න එයාගෙ අම්මලත් එක්ක අපේ ගෙදර ඇවිත් අප්පච්චිත් එක්ක මේවා කතා බහ කරගන්න කියලා.."

"දැන්ම බඳින්න බෑ අක්කෙ.."

"බෑ කියල පුළුවන්ද ළමයො.."

මම නංගිට සැර වුණෙමි. ඈ සුන්දර මනාලියක, බිරිඳක හා මවක වනු දැකීම දැන් මගේ සිහිනයයි.. ඈ තෝරාගෙන ඇත්තේ නිවැරදි මාර්ගයයි.

රිද්මා පිටව ගියාය. ඇය ගිය පසු මට මහත් පාළුවක් තනිකමක් දැනිණ. මා දැන් ඉතින් මගේ මුළු ජීවිතයම පුරාවටම තනි තනින්, පාළුවෙන් ගත කළ යුතුව ඇත. ජීවිතයේ ඉතා පුර් නිමේෂයකදී ඔහු මට හමුවිය. කෙටි කලකින්ම ඔහුගෙන් වෙන් වන්නටද මට සිදුවිය. මේ ධර්මතාවය සසර පුරාම සිදුවී ඇතැයි මට සිතේ. ජීවිතයේ අනේක අවස්ථාවන්හිදී විරහය නිසාවෙන් මම කඳුළු හැලුවෙමි. දැන් ඔහු නැති වියෝ දුකෙන් මා මැරෙන්නට යන වග මට දැනේ. දෙවියනි.. ඔහුටත් මේ පාළු නැතිම ඒ විදිහටම දැනේවිද..?

පිළිතුරකට මෙන් මගේ දුරකථනය නාද වුණි. එහි අනුරංගේ

යන නම දර්ශන තිරුවේ සඳහන්ව තිබිනි. මගේ හද වෙව්ලා ගොස් අමුතු රිද්මයකින් ගැහෙනු මට ඇසිණි.

"එතූ.."

"ශංගා.. ශංගා මේ අහන්න.. අනේ ප්ලීස් ලයින් එක කට් කරන්න එපා.."

ඔහුගේ බැගෑපත් කටහඬ මගේ හදවත් අනුකම්පාවෙන් පිරවූවේය.

"කියන්න.. ඒත් මට හිතාගන්න බැරි ඔයාට මාත් එක්ක කතා කරන්න තියෙන්නෙ මොනවද කියලා..?"

"ශංගා මට සමාවෙන්න.. මං අද දැක්කා රිද්මයි, දීප්තයි සන්ඩේ ඊවනිං හොටෙල් එකේ ඩිනර් ගන්නවා.. ඒ දෙන්නා මැරි කරන්න යනවා කියලා මට කිව්වා.."

"ඉතින්..?"

"මම ඔයයි, දීප්තයි ගැන වරදවා හිතුවා.."

"වරදවා හිතුවා නෙවෙයි එතූ.. ඔයාට එහෙම හිතන්න සිද්ධ වුණා.. ඔයාට එහෙම හිතන්න සිද්ධ කළා.."

"මට, ඔයා මුණ ගැහෙන්න ඕන.."

"කරුණාකරලා දැන් මට පාලුවෙ ඉන්න දෙන්න.. එතංගි ඔයාට පුතෙක් හදලා දෙයිනෙ එතූ..."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 154

මම එසේ කියා දුරකතනය ක්‍රියා විරහිත කර කබා ඇඳට වැටුණෙමි. එහෙත් නින්ද නම් මවෙත ආවේ නැත. මම මුළු රැයම නිදිවර්ජිතව උන්නෙමි. නොයෙකුත් කල්පනාවන් මගේ හිත විදවීය. චතුරංග අධික ලෙස මත්පැනට ලොල්වී ඇති බව ආරංචිය. මේ විදිහට ගියොතින් සිදුවන්නේ මහා නාස්තියකි. පෙර ආත්මවල සේම ඔහු සා-සාවෙන් මිය ඇදේවිද..? එට පෙර විහංගි ක්‍රියාත්මක වී මා මරා දමාවිද..? මේ සියල්ලකින්ම මගේ හිත පීඩා විඳියි.. මානසික රෝහලේ පිස්සියක ලෙස කාලය ගත කරා නම් ඊට වඩා සැප යයි මට දැන් සිතේ.

පාන්දර තුන පමණ වන විට කවුදෝ දොරේ සීනුව නාද කරන හඬ මට ඇසුණි. යාන්තම් ඇහැ පියවිගෙන ආවා පමණි. මේ ඒ මාව හොයාගෙන එන්නේ කවුරුන්ද..? විහංගිගේ කවුරුත් හෝ මා මරා දැමීමට එවීදෝයි මට බිය සිතිණි. එසේ නැත සිතෙන පුද්ගලයෙකු මා සමීපයේ ගැවසුණෝතින් වහා පොලීසියට ඇමතුමක් දෙන ලෙස දිප්තත්, නංගීත් දෙදෙනාම මට අවවාද කර තිබුණි. ඇතිවූ බිය නිසාවෙන් මම පොලීසියේ දුරකතන අංකය කරකැවූවෙමි.

"මැඩම්.. මම චන්දන.. දොර අරින්න මැඩම්.."

මම වහා දුරකතනය අතරවට පසෙක තැබුවෙමි. මේ මහ රෑ චන්දන මාව හොයාගෙන කුමකට ආවාද..? මගේ හද ගැහුණේ ඒ චතුරංග ගැන නරක ආරංචියක් විය හැකි බැවිනි.

"ඉන්න චන්දන.. ඉන්න.."

මම වහා නිදි ඇඳුමට උඩින් හවුස් කෝට් එක දමා

WWW.EXPRESSLANKA.TK 155

ගන්නා ගමන් කීවෙමි. මගේ පපුව වේගයෙන් උස්පහත් වෙයි.

"මැඩම් බයවෙලා.."

"බයවෙන්නෙ නැද්ද මනුස්සයෝ.. මේ මහ රෑ මොකද.. මොකද්ද ආවෙ..?"

"මම ආවෙ චතුරංග මහත්තයගෙ වෙනුවෙන්මයි.. අන්න බඩුවක් තියෙනවා.. බාගන්න.."

"බඩුවක්..? මොනවද්ද..? මගෙ ඇඳුම් ටිකද..?"

විතුමිනී මන්දිරයේ මගේ දෙයකට තිබුණේ මගේ ඇඳුම් ටික පමණි. මේ හදිසියේ ඒ ටික එවීමට තරම් ඔවුන් කළබල වූයේ කුමක් නිසාද..? මම වහාම වාහනය වෙත ගමන් කළෙමි. දෙවියනේ.. එහි ඉදිරිපස අසුනේ දිගාවී උන්නේ චතුරංගය.

"බැරිම තැන එක්කරගෙන ආවෙ මැඩම්.. මාව ගංගා ගෙට ගෙනියන්න.. ගංගා ළඟට ගෙනියන්න කියලා කෑගහනවා.."

මගේ හදවත දැවී පිච්චී ගියේය. බොන තරම් ලස්සනට හිටි කෙනෙක්ද මේ..? නමුත් අද ඔහු හිරියායින් බාගයක් යැයි කීවොත් සාධාරණය. මම චන්දන හා එකතු වී චතුරංග ගෙට වත්තන් කරගෙන ආවෙමි.

"මැඩම් බලාගන්න එහෙනම්.. මං යනවා.."

චන්දන පිටවී ගියේය. ඔහු ත්‍රීවීලරයක පිටව යන්නට ඇත. මම දෙහි ගෙඩියක් කපාගෙන අවුත් චතුරංගගේ නළලේත්,

www.sinhalaelibrary.com

දෙපයේක් ඇතිල්ලුවෙමි. ඔහු උන්නේ තවමත් උදෑසන කාර්යාලයට ඇඳගෙන ගිය ඇඳුම් පිටින් යැයි මට සිතේ. මම ඒ ඇඳුම් බුරුල් කළෙමි. මාරු කිරීමට පිරිමියෙකුගේ ඇඳුම් කිසිවක් තිබුණේ නැත. එක කලක් දුරස්ව හිටියත් ඔහු හැමදාමත් ජීවත් වූයේ මගේ හිතේමය.

"ගංගා.. ඔයා.. ඔයා මං ළඟ.."

ඔහු මගේ අතගෙන සිඹින්නට විය. දැඩි සතුටක් ඔහුගේ මුහුණේ වූ අතර දෑසේ කඳුළු ද විය.

"මාව.. ඇඳට ගෙනියන්න.. මට නිදා ගන්න ඕන.."

මම දෙවරක් නොසිතා ඔහුව මගේ ඇඳට ගෙන ආවෙමි. මුළු ජීවිත කාලයම අගනාම සුව පහසු ඇඳක වැතිරුණු ඔහුට මේ කැති ඇඳ නුපුරුදු වග දැනෙනු ඇත.

"ගංගා.. කෝ එන්න. එන්න.. මං ළඟ නිදා ගන්න.."

නමුත් මම දොර වසා සාලයේ සෙට්ටිය මතට වී රැය පහන් කළෙමි. ඉරිදා දිනයක් බැවින් එය මගේ විවේකී දිනය වුවත් උදයේම භාවනා කුම සඳහා මා ළඟ වූ භාවනා මධ්‍යස්ථානයට යාමට පුරුදුව සිටියෙමි. එහෙත් අද චතුරංග මගේ මග අහුරාගෙනය. චතුරංග තවම ඇඳ බදාගෙන නිදිය.

මම කාමරයට යාබද වූ නාන කාමරයෙන් දිය නාගෙන ඔහුට තේ එකක් සදන්න කුස්සියට ආවෙමි. පුළුවන් ඉක්මනින් ඔහු පිටත් කර හරිනවා හැරෙන්නට මට වෙන විකල්පයක් නැත. එසේ ඒ හීවන්ව සිටියා ඕයක ඔහුට කෑමට නොන්දුවත්

තියෙන්නට නැත.

මම හොඳින් කිරි එකක් සාදාගෙන ඔහු වෙත ආමි. එවිට චතුරංග කාමරයේ සිටියේ නැත. නාන කාමරයේ විදුලි පහන් දැල්වෙයි. ගීතයක් මුමුණන හඬ ඇසෙයි. මගේ තව කොණට පිහිත් සිනාහවක් ආවේය. ඔහුගේ ඇඳුම් සියල්ලම පුටුව මත දා තිබේ. ඇඳුම් වැටේ තිබුණු මගේ ලොකු අව්වාය පමණක් අතුරුදහන්ය.

හිත් සතුටක් හද කොණක දැල්වෙයි. මම කිරි එකත් අතැතිව ඇඳේ ඉඳ ගතිමි. දිය නෑම ඔහුගේ උදෑසන දින චර්යාවේ අංග එකය.

"ගංගා.."

ඔහු තෙත තුවායක් ගත වටා දවටාගෙන මවෙත ආවේය.

"මේ කිරි එක බොන්න.. බඩගින්නෙ.."

ඔහු උගුරට දෙකට කිරි එක බී යළිත් ඇඳේ පෙරලුණේය.

"දැන් යන්න චතු.."

"යන්න..? මං.."

ඔහු වැරෙන් මාව ඔහුගේ තුරුළට ඇද ගත්තේය.

"මට යන්න බෑ ගංගා.. මට ඔයා ඕනෑ. ඔයා නැත්නං මං මේ ලෝකෙන් යන්නම යන්න යනවා.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 156

ඔහු මගේ වත සිපගෙන ගියේ ජීවිතයේ පළමු වරට සිය පෙම්වතිය තනිකරගත් හැඟිම්බර නොඉවසිලිවන්ත පුරුෂයු පෙම්වතෙකු ලෙසිනි. මට ඔහුගෙන් මිදෙන්නට ශක්තියක් තිබුණේ නැත. සසරේ පුරුද්දටම සේ මම ඔහුට නතු වූයෙමි. ඔහුගේ උණුසුමට ගුලි වූයෙමි. මුළු ආත්මයම ඔහු සතුසත්තට ගන්න වෙද්දී මට හිතන්නට යමක් ඉතුරු වුණේ නැත.

* * * * * *

"ගංගා.. මේ හැමදේම දාලා අපි පිරවටකට යමු.. මට ඉන්ග්ලන්ඩ්වල සිටිසන් ශිප් තියෙනවා.. අපි එහේ යමු.."

ඔහු මගේ කණට කොඳුරන්නට විය. හිරු නැඟී පැය දෙකකටත් වඩා වැඩි වුණත් අපි තවමත් එකිනෙකාගේ සුවය සොයමින් තුරුලුව ඇඳේ වැතිර උන්නෙමු.

"විහංගි මාව මරයි.. ඔයා විහංගිව මැරී කරප්පානෙ ඉන්නෙ.. එහෙම හැසිරෙන එක වැරදියි නේද..?"

"වැරදියි.. කොහොමද වැරදි වෙන්නෙ.. ඔයා මගෙ ගංගා.. ඔයා මගේ.."

"එහෙනම් ඇයි මට වද දුන්නෙ මාව පිස්සියක් කියලා.. ඇයි මාව විශ්වාස කළේ.. මට ඒ කිසි දෙයක් මතක නෑ.."

"ඒ කාලකණ්ණි සිද්ධිය මතක් කරන්නවත් එපා.. මං පොඩි කාලෙ ඉඳලම හැදුණේ අම්මට කීකරුව.. අත්තම්මට කීකරුව.. එයාලා කියන දේ විතරයි මං කරන්න දැනගෙන හිටියෙ.. අන්තිමේ මගෙ පවුල් ජීවිතේ පවා පාලනය වුණේ එයාලගේ

ඕන විදිහට.."

"ඔයා අන්තිමේ ඒක තේරුම් ගත්තා.."

"ඔව්.. ඔයා ගෙදරින් ගියාට පස්සෙ මට මහා පාඩුවක් දැනුණා.. තනිකමක් දැනුණා.. එතකොටයි මට ශක්තිය ලැබුණේ ගෙදරට විරුද්ධව ඔයා හොයාගෙන යන්න.."

"චතු.. මට සමාවෙන්න.."

"ඔයා ගත්ත හරි තීරණයක් ගංගා.. නැත්තං සිතුමිණ මන්දිරය ඇතුළෙ විඳවල විඳවලා ඔයා මැරිලා යනවා.."

"ඒත් ඔයා මාව සැක කළා.."

"ඒ සැකය සාධාරණයි නේද..?"

"ඔව් චතු.. ඔයාගෙ සැකය සාධාරණයි.. ඒත් මේ මම..? ඔයාට මෙච්චර ආදරය කරන මම.. වෙන කෙනෙකුට ආදරය කරයි කියලා ඔයා හිතුවද චතු..?"

"අනේ මට සමාවෙන්න ගංගා.. මට එහෙම හිතෙන්න වුණා.. ඔයයි, දිප්තයි කුරුණෑගල රෙස්ට් හවුස් එකේ හිටියා.. අරයත් ගියා.. ඔහෙ ගියා.. ආරංචි හොඳටයි.. මම විශ්වාස කළා නෙවේ.. ඒත් මට අම්මලාට එකඟ වෙන්න සිද්ධ වුණා.."

මම ඔහුගේ උරහිසේ හිස තබාගෙන මගේ දුක නිහඬව විඳ ගත්තෙමි. මේ ජීවිතය ප්‍රහේලිකාකාරය. වරෙක එය උඩු යටිකුරු වෙයි. සියල්ලම වෙනස් වෙයි. කවදාවත් පරිපූර්ණ නොවන ජීවිතයක අහම්බෙන් ලැබුණු සතුටක් යළි පතක් කරන්නේ

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK

කුමකටද..? මා මේ ලැබූ ප්‍රේමයේ වන්නම සින්නක්කරවම ලියා තබන්නට බැරි වග දනිමි. එහෙත් ලද දෙයින් සතුටු වන්නට බැරිකමක් මට නැ නොවේද..?

"අපි අද කොහෙ හරි යමු ගංගා.. මට ඔයා එක්ක ඉන්න ඕනෑ.."

"විහංගි ඔයාව හොයයි.."

"එයාට ඕන මාව නෙවෙයි.. මට බොන්න දිදී මගේ සිහි විකල් කරලා අපේ දේපල ටික එයාගෙ නමට ලියාගන්න.. එයා අම්මයි, අක්කම්මයි දෙන්නම රවට්ටගෙනයි ඉන්නෙ.."

"ඔයාලගෙ වෙඩින් එක..?"

"වෙඩින් එකගන්න වෙන්නෙ මං ජීවත්වෙලා හිටියොත්නෙ.. එයා මාව බැන්දයින් පස්සෙ මගෙ දේපලවලින් බාගයක් එයාට අයිතියි.. එයාට ඕන ඒ දේ කරගන්න.. මං ඒක හොඳට තේරුම් අරගෙනයි ඉන්නෙ.."

මම සුසුමක් හෙලා ලය සැහැල්ලු කර ගත්තෙමි. ඔහු ඇත්ත තේරුම් ගත්තා නම් මගේ පටන භාගයක්ම ඉවරය.

"හැමෝම ඔයා හොයනවා ඇති චතු.. අයන් දැන් ගෙදර යන්න.."

"මට බෑ.. මට ඔයා ළඟ ඉන්න ඕනෑ.."

"ඔයා මේ විදිහට මුරණ්ඩු කෙනෙක් නෙමෙයි.."

"මෙන්න මෙයා මුරණ්ඩු සමට මාව දාලා ගෙදරින් ගියාට පස්සෙ මං ඉබේම මුරණ්ඩු වුණා.. අම්මට නොකියා ගේට්ටුවෙන් එහාට නොගිය මම.. අම්මා කියන දේ නොතකා ඔයා හොයාගෙන ගියා.."

"මට තේරෙනවා.. අම්මා එකට උපක්‍රමයක් පාවිච්චි කරා.. විහංගිව ගෙදර නවත්තා ගත්තා.."

"ඔව්.. ඒකෙන් වුණේ මම තව තවත් ගෙදරින් ඈත්වුණු එක.."

චතුරංග මා ළයේ හිස හොවාගෙන කියේය. මේ ආදරණීය ඉසව්වෙන් පලා යන්නට මට සිතුණේ නැත. නමුත් ඔහුව ඉතා ඉක්මනින් සිතුමිණ මන්දිරයට යැවිය යුතුය. දිප්තගෙත්, රිද්මාගෙත් ප්‍රේමය නිසාවෙන් දැන් ඔහුගේ සිතේ තිබුණු වැරදි මතය දුරුව ගොසිනි.

චතුරංග පිටව ගිය පසු මට දැනුණේ ජීවිතයේ කිසිදා නොදැනුණු පාළුවකි. මා ඔහු පිටත් කර හැරියේ එන්නැයි මම මටම දොස් කියා ගනිමි. ඔහුගේ උණුසුමේ රැදී සුවය තාවකාලික වග මම දනිමි. නමුත් දැන් ඔහු සතුටිනි. මේ කිසිවක් දිප්තටවත්, තංගීටවත් කියන්නට මට සිතුණේ නැත. ඔහුගේ යෝජනාව ගැන මා කල්පනා කරන්නට අවසාන වග මම ඔහුට කීමි. ඔහු කියන්නේ මේ සියලු දෙය පැත්තකට දමා පිටරටකට ගොස් ජීවත්වෙමු කියාය.

රැකියාවක් නොකලත් පරම්පරා ගණනකට ඔහුට ධනය ඇත. වුවත් මනුස්සයන් ලෙස අපගේ ජීවිතය ගෙවන්නට

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 158

බාධාවක් නොවේ. එසේ යාමට නම් අප නැවත විවාහ විය යුතුය. මේ සියල්ල කළ යුත්තේ සිතුමිණ මන්දිරයේ 'නිවැසියන්ට හොරෙනි. එහෙත් ඊට ප්‍රථම නංගි ගැන වගකීමෙන් මා නිදහස්විය යුතුය. දිප්තත් සමඟ ඒ ගැන කතා කළ යුතු වග මට දැනිණ.

"මැඩම් කිසි දේකට බයවෙන්න එපා.. මම රජරට කැම්පස් එකට මාරුවක් ඉල්ලලා තියෙනවා.. ඒක හරි ගියාම අපේ වෙඩින් එක ගත්තම ඇතිනේ.."

"එහෙනම් ඊට ඉස්සර දෙමව්පියො දෙගොල්ලො එකඟ වෙලා ඉන්න ඕන නේද..?"

"මම අපේ අම්මිලට කියලයි තියෙන්නෙ මැඩම්.. ළඟක සතියෙ දවසක් අම්මලා ලෑස්තියි ලේලි බලන්න එන්න.."

"ලේලිට නිවාඩු නැති එකයි ප්‍රශ්නෙ.."

"හරියට හරි.."

එහෙත් මගේ හිතේ තිබුණේ වෙනත් ප්‍රශ්නයකි. ඉහත ආත්මයක අලුත උපන් කිරි දරුවා වතුරට විසි කර මරා දැමීමට එම ආත්මයේ, ඊට පසු ආත්මයේත් ලාබාල වයසින්ම මා මරණයට පත්වී ඇත. ඇත්ත කතාව නම් මා මරා දමා ඇත. මේ ආත්මයේ මා දුන් මිනැවටත් වඩා ඊඩක්ව ඇතැයි මට සිතේ.

මගේ මරණයට පෙර නංගියේ කටයුතු සිදු කෙරෙනු මා දැකිය යුතුය. කොයි යම් මොහොතක හෝ මගේ මරණය සිදුවනු ඇත. එය බොහෝ විටම

www.sinhalalibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 159

වස්තු තණ්හාවෙන් අන්ධවුණු විහංගිටත්, ජානකි නැන්දාටත් මේ හොඳ චරිත නොපෙනෙන කාලයකි.

"මැඩම්.. මොනවද කල්පනා කරන්නෙ..?"

"නෑ.. මුකුත් නෑ දිප්ත.. ඔයා ජීවිතේ තියෙන තුරාවට මගෙ නංගිව හොඳින් බලාගන්න ඕනෑ.. ඒක මගේ ඉල්ලීමක්.."

"මැඩම් බයෙන් ඉන්නෙ පහුගිය ආත්මවලදී වාගෙ මැඩම්ට කරදරයක් වෙයි කියලා නේද..?"

"ඇත්තටම ඔව්.. දෙයක් වෙන්න තියෙනවා නම් ඒක වලක්වන්න බෑනේ.."

"එහෙම හිතන්න එපා මැඩම්.. මටත් කියන්න තියෙන්නෙ අපි දෛවය වෙනස් කරමු කියලා.."

ඔහුගේ වචනයෙන් මගේ ඇඟට නව ප්‍රාණයක් දැනිණි.

"මම පොත ලියල ඉවරයි මැඩම්.. ඒකට පසු වදනක් එකතු කරන්න විදිහක් නැතිවයි ඉන්නෙ.."

"ඒ පසුවදන මේ ආත්මේත් මගේ මරණය වෙන්න බැරිද..?"

"අසුබවාදී වෙන්න එපා මැඩම්.. හැමදේම දෛවයට ඉඩදීලා බලා හිටියොත් අපි හැමදාම පරාදයි.."

දිප්තගේ හැම වචනයක්ම මා දිරිමත් කළේය. මා නව කවක් ජීවත්විය යුතු වග මට හැඟිණි. එහෙත් හැම අතකින්ම

කර්ජන, ගර්ජන එල්ල වූ මගේ ජීවිතය ජීවත් කරවීමේ අභියෝගයකි. මරණය පහසුය.

"මට මැඩම් දාලා යන්න බයයි. රිද්මගෙ ආරක්ෂාව ගැන නෙමේ මෙහෙම ප්‍රශ්න කියන්නේ.. මැඩම්ගෙ ආරක්ෂාව ගැන.."

"අනේ මං ගැන හිතුවා ඔය හොඳටම ඇති දීප්ත.."

"මැඩම් බය නැතුව ජීවිතේට ජීවත්වෙන්න අරින්න.."

මම පුවසක් වූයෙමි. සාධනාවකින් මෙල්ල කළ හිතක් මට තිබුණත් චතුරංගගේ ආදරණීය හැසිරීම් හමුවේ මගේ හැඟීම් ද කලබල විය. ඔහුගෙන් හොර සසරක් නැති මම ඔහුගේ සදාතනික ඉරණම්කාරිය වෙමි.

"චතුරංග සර්ගෙයි, මැඩම්ගෙයි ආයෙත් සාහෝදෝෂත් තියෙනවයි කියලා විහංගි බේබි ආරංචි වෙලා.."

චන්දන මා හමුවට පැමිණ කීවේය. එදා ඇවිත් ගියාසින් පසුව යළිත් චතුරංග පැමිණියේ නැත.

"දැන් මොකද්ද චන්දන මෙහෙම වෙන්නෙ..?"

"මැඩම්ගෙන් අහන්න තියෙන්නෙත් ඒ ප්‍රශ්නෙම තමයි.."

"මට තේරෙන්නෙ නෑ චන්දන.. දැන් විහංගි බේබි මොකද කියන්නෙ..?"

"අනේ.. ඒ මලකෝන්තුව දැන් චතුරංග සර්ගෙ බොඩිගාඩ් වගේ.. සර්ට බාත්රූම් එකට යන්නෙත් එයාගෙ ගාව ඉඳං."

මට ජීවිතය ගැන බියක් තිබුණේ නැත. නමුත් මගේ ජීවිතයට යමක් සිදුවුණොත් චතුරංග තවදුරටත් ජීවත් නොවන්නට ඇති ඉඩකඩ බොහෝ වැඩිය.

"මැඩම්.. විහංගි බේබි බෝම්බකාරියක් වගේ.. මරාගෙන මැරෙන්න හරි ලෑස්ති ගෑනියෙක්.. ඒකයි මැඩම්ට කියන්නෙ ප්‍රවේශම් වෙන්න කියලා.."

එක් ආත්මයක මට වස දුන්, තවත් ආත්මයක මා වැටට තල්ලු කළ ගැහැනියකි ඇය.. ආදරය නිසාවෙන් නම් පව් නැත.. නමුදු දේවල තණ්හාවෙනි. ඒ සියල්ල සත්‍යයටම දැන ගැනීමට මම දීප්තගේ පොත කියවන්නට ආසාවෙන් බලා සිටිමි. නමුදු ඊට පෙර විහංගි විසින් මා මරා දමාවිද..?

"චතුරංග සර්ව කසාද බඳින එක ලේසි පහසු දෙයක්ද..? සර් වාගේ කෝටිපතියෙකුට නෝනා වෙන්ට මිං කරනව මිනී.."

මම දනිමි. විහංගි සසරේ එක් රැය් කළ පිනක් නැත. ඈ කරන තරම් කලේ පව් වැඩ පමණි.

"චන්දන.. මට බයක් නෑ මං ගැන.. චතුරංග සර්ව පරෙස්සමින් බලාගන්න.. මෙහෙ එක්කරගෙන එහෙම එන්න එපා ආයෙත්.."

"එදා මට කරදර කළා.. හරියට ඇනුවා.. ගංගා ඉන්න තැනකට මාව එක්ක පලයං චන්දන කියලා.."

ඒ මිනු මට ආදරය කරන හැටිය. ඔහුට මා නොමැකිව කොහොමහරි ජීවත් විය නොහැකි වග මම තේරුම් ගෙන

WWW.EXPRESSLANKA.TK 160

සිටිමි.

"දැන් කට්ටිය වෙඩින් එකට ලෑස්ති වෙනවද..?"

"එක්කොම තීගනයිස් කරලා ඉවරයි.. ජයටම මඟුල අරගෙන දෙන්නා හනිමූන් යන්නෙ ඔන්න ඔය පිටරට කොහෙද ලෑස්ති කරගෙන.."

මගේ පපුවේ ගිනි සිරිවැටීමක් දැණිනි. ඔහු මගේය යන සිතුවිල්ල හදවතේ හැම ළේ නහරයකම තිබිණි. සිරුරට රුධිරය සේ ඔහු මටම බැඳී වී ඇති වග මට දැනේ. එහෙත් ඔහුට බැඳි ආදරය නිසාම සසරේ මා විශාල පවක් කරගෙන ඇත. පොඩි නිලමේ සමඟ සම්බන්ධයක් ඇතැයි සැක කරමින් ආරච්චිල සුදු කුමාරිහාමිව වලව්වෙන් නෙරපුවා සේම, දීප්ත සමඟ සම්බන්ධයක් ඇතැයි පවසමින් චතුරංග මාව දික්කසාද කළේය. මට ඒ කිසිවක වේදනාව නොදැනුණේ මා පිස්සියක වූ නිසාය.

"මැඩම්.. ආයෙත් වතාවක් කියන්නම්.. පරෙස්සම් වෙන්න.."

ඔහු, මගේ ආරක්ෂාව ගැන බෙහෙවින් වද වන්නේය. මට චන්දන ගැන ඇතිවූයේ අනුකම්පාවකි. ඔහුත්, ඔත්තම්මාත් නවමින් මට ආදරය කරති.

චන්දන නික්ම ගිය පසු මම මගේ ජංගම දුරකතනය අතට ගත්තේ රිදීමට ඇමතුමක් ගැනීමටය. නමුත් එවිටම එය නාද විය.

"ගංගා.."

මට ඇසුණේ චතුරංගගේ කටහඬය. එය තරමක් කලබලකාරී විය.

"ගංගා.. හෙට උදේම මාත් එක්ක ඔයාගෙ පාස්පෝට් හදාගන්න යන්න ලෑස්ති වෙන්න.."

මා ඔහුගෙන් කිසිවක් ඉල්ලා නැත. මා ඉල්ලුවේ සිතුමිණ මන්දිරය හැරදා අප දෙදෙනා වෙනමම ගෙදරක ජීවත්වෙමු යන්න පමණිය. නමුත් එකල ඔහු මගේ ඉල්ලීම තණ පතයකටවත් මායිම් නොකර බැහැර කළේය. දැන් ඔහු කතා කරන්නේ එංගලන්තයට ගොස් එහි පදිංචි වීමටය.

"මං කොහෙන්ටද එන්න ඕන චතු..?"

"ඔයාගෙ පාස් එකේ යමු.. මම මගින් ඔයාට මීට වෙන තැනක් පස්සෙ කියන්නම්.."

ඔහු කලබලයෙන්ම කියා සිටියේය. ඔහුගේ තීරණයකට කැමති වෙනවා හැරෙන්නට මට වෙන විකල්පයක් ඇත්තේම නැත.

● ● ● ● ● ●

"මට නම් මේ හැමදේයක්ම හීනයක් වගේ චතු.."

ගමන් බලපත්‍රය සාදා ගැනීමට ගොස් එන ගමනේදී මම කීවෙමි. කාරය පැදවූයේ මාය. චතුරංග නිදහසේ අසුන මත වාඩිවී සිටියේය.

"... කොහොමහරි ඉංග්ලන්තෙට

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 161

බියකම් අපට පසුවින් ජීවත්වෙන්න පුළුවන් වෙයි ගංගා.."

ඔහු බලාපොරොත්තු පිරුණු දෑසින් මට කීවේය. අප දෙදෙනා ආත්ම ගානක සිට එකටම පතාගෙන එන බැව් ඔහු දන්නවා නම් මා ගැන ඇති ආදරය තවත් දෙගුණ තෙගුණ වනු ඇත. නමුත් මා සිත නිතරම බියකින් පෙළේ. අප දෙදෙනාගේ එකතුව විනාශයකට ලකුණු අහවයි.

"මොකද ඔයා බයවෙලා වගේ.. අදත් මං එන්නද ඔයාගෙ ඇහැරෙනකල් එකට.."

"අනේ අම්මෝ එපා.."

"ඒ මොකද..?"

එදා සිදුවීම සිදුවන විට විලියෙන් බර මොහොතියකගේ හැඟීම මගේ මුහුණේ පළවුණා වන්නට ඇත. චතුරංගගේ මුහුණේ වූ මන්මංදු හැඟීමෙන් මිදෙන්නට මා මහත් වෑයමක් ගත්තේ කුරුළු පෙම්වතියක සේ මය.

"කීයනකොටත් මෙයාගෙ ලැජ්ජාව.."

චතුරංග මගේ කම්මුල මිරිකන්නට වෑයම් ගත්තේ අප දියවන්නාව පැත්තට යද්දීය. කවුළුවේ ආසනයේ සුන්දර කුඩා නිවාඩු නිකේතනයට යන්නට ඔහු ආසා කළේ පැය කිහිපයක් හෝ මා ළඟ ඉන්නටය. මට ද ඔහු සමීපයේ රැඳෙන්නට බලවත් ආසාවක් විය.

"ලස්සනයි නේද..? දවසක නාලු.."

දියවන්නාව දුටු හැටියේම චතුරංග කීවේය. ඔහුට හදිසියේ යමක් සිහිවුණා සේ මදෙස බැලුවේය.

"මම ඔයාගෙ බය අරින්නම්.."

නමුත් මා දුටුවේ පැති කණ්ණාඩියෙන් වෙනත් දසුනකි. නොසැලකිලිමත් ලෙස පිටුපසින් එන ඩබල් කැබ් රථයයි.

"මුන්ට සතුරු ලයිසන් දීලද මංදා.."

මම ඩබල් කැබ් රථයට අපට ඉස්සර කර යන්නට ඉඩ දෙමින් ඔය සමීපයට කර වාහනයේ වේගය අඩු කළෙමි. එසෙත් වේගයෙන් ආ රථය සීරා ඉතාම මගේ පොඩි කාරයේ හප්පනවාත් සමඟම කාරය ඔයට විසිවෙනු මට දැණින. සිදුවුණේ කුමක්ද..? සිතාගන්නවත් හැකියාවක් මට තිබුණේ නැත. මගේ බෙල්ල ළඟටම වතුර එද්දී මා දියේ ගිලෙන්නට විය.

"අනේ.. අයියෝ.. මා බේරගන්නෝ.. මාව මරන්න එපෝ.. මාව මරන්න එපෝ.."

මම යටිසිරියෙන් කෑගැසුවෙමි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 162

14

"දිලන් නම් බයවෙන්න එපා මැඩම්.. මේ ආත්මෙට මැඩම් ආයෙමත් මරන්න බෑ.."

මා යන්තම් ඇස් අරිද්දී දිප්ත කීවේය. මා ඉන්නේ කොහේද කියා හැඟීමක් මට තිබුණේ නැත. නමුදු ටික වෙලාවකින් සිදුවූයේ කුමක්දැයි මට පැහැදිලි විය. මගේ මොළේ හා හිසේ කදින් වේදනා දෙන තුවාල ඇති බව මට පසක විය. මා නොමැරී බේරුණේ කුමන පිනකටදැයි මටම හිතාගත නොහැකි විය.

"මොන පිස්සෙක්ද මැඩම්.. අපිව හිතා මතා හැප්පුවේ.."

මම අමාරුවෙන් සිනාසුණෙමි. මට චතුරංග මතක්වුණේ ඉන් පසුවය.

"කෝ චතු.. අනේ දිප්ත.. චතු කෝ..? එයාටත් අමාරුද..?"

"නෑ මැඩම්.. මැඩම් වතුරෙ ගිලෙද්දි චතුරංග තමයි මැඩම්ව බේරගෙන තියෙන්නෙ.. දන්නවද කාගෙ වැඩක්ද කියලා..?"

"නෑ.."

"විහංගයගෙ වැඩක්.. දැක්කද සල්ලියි, බලයයි පාවිච්චි කරපු හැටි.."

"දෙයියනේ.."

මට පුදුම සිතුණි. එසේ නම් ගිය ආත්මයේ චන්ද්‍රලතා විසින් අනෝමා කුමාරිව වැවට තල්ලු කළා සේම මේ ආත්මයේදී ඇය මා ගිය වාහනය පිටින්ම වතුරට පෙරළන්නට හැදුවා නොවේද..? මේවා සංසාරයේ මේ අයුරින්ම සිදුවූයේ ඇයි..?

"ඒත්.. මං නොමැරී බේරුණේ මොන පිනකටද දිප්ත..?"

මා ඒ ප්‍රශ්නය නැගුවත් මට පිළිතුරක් ලැබුණේ නැත. පිළිතුර මවිසින්ම සිතාගත යුතුව තිබිණි.

"මැඩම්ට මේ ආත්මේ තව වැඩ තියෙනවා.. ඒකයි.."

දිප්ත කට කොණකට සිනහවක් නගාගෙන කීවේය. රිද්මා ද ඒ ඇසිල්ලේ දුවගෙන ආවාය.

"මේ කෙල්ලත් වද වෙනවා මං හින්දා.."

රිද්මා මගේ අත අල්ලා ගනිද්දී ඇයගේ දෙනෙත් කඳුළු මම දුටිමි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 163

"වැඩිය කතා කරන්න මහන්සි ගන්න එපා අප්පෙ.. ඔයාට අපට හොරා චතුරංග අයියත් එක්ක ගිහින් තියෙනවා නේද..? හරි.. කමක් නෑ.. මගෙ අත්තා රෙස්ට් කරන්න.. දිප්ත අපි යමු එළියට.."

නංගී, දිප්තවත් රැගෙන රෝහල් කාමරයෙන් ඉවතට ගියාය. මමත්, චතුරංගගේ කාරයේ එතට උන් වග මේ වනවිට සිතුවිලි එක්දිරයේ හැමෙමිටමින් ආරංචි වී ඇත. මේ වැඩිය කොරෙවියට විතංගි බව ආරංචි වූයේ කෙසේද..? විතංගි මෙසේ පත්ත කත්තා මා මරා දැමීමට පෙළඹුනේ කෙසේද..? ප්‍රශ්න රැසක් සමඟින් මගේ සිත අසරණ වී තිබිණි.

පවිත චතුරංග මා බලන්නට පැමිණියේය. ඔහු අතේ විශාල ලිපි ගොනුවක්ද විය.

"ඔයාගෙ ඔළුව බඳෙව්ට් කරලා තියෙන්නෙ ගංගා.. වැඩිය එහෙට මෙහෙට හරවන්න එපා.."

"මට මොකද වුණේ චතු..?"

මම ඔහුගේ අත අල්ලා ගතිමි.

"ආයෙ මුකුත් වෙන්නෙ නෑ.. ඔයා බය වෙන්න එපා.."

"විතංගිට මොකද වුණේ..?"

"ඒ ගැන හිතන්න එපා.. ඔයා රෙස්ට් කරන්න.."

චතුරංග මගේ සිය අත හැරීය. මා මැරෙන්නටම ගොස් යළිත් යාන්තම් ඉපදී ජොදුක් වැටෙන්නට ඇත.. මා යළිත්

ඉපදුන් වූයේ චතුරංගගේ ජීවිතයට මා අවශ්‍ය වූ නිසාය.

"ඔය මොකක්ද අතේ..?"

"දිප්තගෙ නවල් එක.. මං තාම කියෙව්වා.. මං දන්නවා දැක්ක ගමන් ඔයා මේක ඉල්ලනවා.. එත් සනීප වුණාම තමයි මේක දෙන්නෙ.."

ඔහුට අකීකරු වෙන්නට මට සිතුණේ නැත. වෙන කිසි දෙයක් ගැන හිතන්නට ඔහු මට දෙන්නේ නැත. මා සතු වගකීම ඉක්මනින් සුවපත් වීම පමණි. තමුත් මගේ මේ සුවපත්වීමට තව විශ කාලයක් යන වග මටම නැගේ.

මාසයක් පමණ රෝහලේ ප්‍රතිකාර ලබද්දී විය යුතු බොහෝ දෑ සිදුවන්නට ඇතැයි මට සිතුනි. විතංගි පොලිස් අත්අඩංගුවට පත්වූයේ නැත. මුදල් බලයෙන් හා අත්තම්මාත්, දිසානායක මැතිණියත් මෙයටම සම්බන්ධව බැවින් චතුරංගට, ඇයට විරුද්ධව යමක් කිරීමට හැකිවූයේ නැත. වරද කරුවන්ගෙන් පොලිසියෙන් ප්‍රශ්න කළ විට මෙය ගෙදරම වැඩක් බව තේරුම් ගොස් ඇත. රිද්මා නම් පසුවූයේ කෝන්තියෙනි.

"චතුරංග අයියට ඊවුලන් ඕන.. කැදත් ඕන.. එයා විතංගිට විරුද්ධව යමක් කරන්න ලැස්ති නෑ.."

රිද්මා රෝහල් කාමරයේදී කෑගැසුවාය.

"යුද්ධයක් යුද්ධයකින් දිනන්න බෑ නංගී.. යුද්ධයක් දිනන්න ඕන සාමයෙන්.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK .164

චතුරංග කීවේ එපමණකි. රිද්මා නිහඬ වූයේ ගමන් අවසන් කරගෙනය.

"මම දිප්තගෙ පොත කියවලා ඉවරයි.. හැබැයි ඒකෙ අවසානෙ ලියන්න දිප්ත බලාගෙන ඉන්නවා.. ඒ අවසානෙ විහංගී තවත් ආත්ම ගාණකට අපට සෙවණැල්ලක් නොවී ඒ අවසිය මේ ආත්මෙන්ම ඉවර වෙනවා නම් තමයි හොඳ.."

චතුරංග මේ තරම්ට නිවුණු මිනිසෙකු වූයේ කොහේද...? ඒ කෙසේ වෙතත් මට සැනසෙන්නට ඒ ඇතිය. එහෙත් යොදාගත් දින අනුව මනුලෙන්, විහංගීගේ විවාහය සිදුවේදැයි මට සිය සිතේ.

චතුරංග පිටවී යන්නට මත්තෙන් ඔහු අත තිබී දිප්ත තවම නිම නොකළ ලිපි ගොනුව මම ඉල්ලා ගතිමි. පැමිණීම අප පසුපස එන සින් සවි සුළුම පනගතය. පාපයක් කරෝගින් කොහේ කැඟුණත් ඉන් ගැලවීල්ලක් නැත.

"මට දැන් තේරෙනවා ගංගා චතුරට කිය මොනද කියලා.."

චතුරංග යන්නට පෙර මා සිය සිප ගනිද්දී කීවේය. මේ තරම් ලබැඳිව ඉඳ ඔහු මට සෙනෙහස පාද්දී ඒ සෙනෙහසට පෝසියෙන් මගේ දෑසේ කඳුළු පිරුණි.

"අවන්න එපා කෙල්ලෙ.. තව ටික දවසකින් මයාට ගෙදර යන්න පුළුවන් වෙයි.."

ඔහු ගිය පසුව මට දිප්ත විසින් ලියූ සටහන් පෙරළුවෙමි. එහෙත් මුළු සිටම සියාගෙන යන ආසාව නිවුණේ කාරණා

දැන ගැනීමේ අටික කැමැත්ත නිසා මම සැනින් තැන පොත පෙරළුවෙමි.

ලීලාවතී කුමාරිහාමි තමාට වඩා ලාබාල පුරුෂ සුදු කුමාරිහාමි දෙස බැලුවේ දැඩි ඊර්ෂ්‍යාවකිනි. තම සැමියා ආරච්චිලගේ දැඩි ආදරය සෙනෙහස ලබන මේ රුවැත්තිය දෙස ආරච්චිලගේ බාල මලණුවන් වන පොඩි නිලමේගේ ද අවධානය යොමුවන බව ලීලාවතී කුමාරිහාමි දැන උන්නාය.

ආරච්චිල සැම රාත්‍රියකම පාගේ ඇතුළු වූයේ සොල්දර මත සිටිවි සුදු කුමාරිහාමිගේ යහන් ගැබටය. තමාට පුතෙක් නුපදින බව දැන ගත් පසු මේ විවාහ මංගල්‍යය කෙරුණි. කෙසෙන පිරුස් තිබී, ලාලිත්‍යයක් නොමැති නිතරම අව දවසට සුදාහමින් සිටි ලීලාවතී කුමාරිහාමි දෙස ආරච්චිලගේ අවධානය යොමු වූයේ නැත. රත් පැහැ තෙළඹින් බඳු සුදු කුමාරිහාමි ගමේ පන්සලේ හාමුදුරුවන්ගේ ද, ගම්වැසියන්ගේ ද සේවකයින්ගේ ද සියල්ලන්ගේම සිත් දිනා ගත්තාය. ඇය ගැබ්බර වුවහොත් ඇය පුතෙකු වැදුවහොත් මේ මුළු වතුත් අද්දල කන්දරාවම තමාට අහිමි වන බව ලීලාවතී කුමාරිහාමි දැන උන්නාය.

"පොඩි නිලමේ මල්ලීයෙ මං බලාගෙන.. උඹ මේ දවස්වල සිදු තාගා දිහා ඉව අල්ලන හැටි.."

හැඩි දැඩි තරුණයෙකු ද, කාටත් හිත හැති වන්නියෙකු වූ පොඩි නිලමේට, ලීලාවතී කුමාරිහාමි කීවේ වෙනත් අරමුණක් ඇතිවය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 165

"ලීලාවතී අක්කට සිහිවීම මොකද.. සුදු නෝනා නැන්දාගෙන ආව දවසේ ඉඳලා මගෙ හිත ඒකිගෙන් අහකට ගන්න බෑ.."

"බලාපාංකො ඒකිගෙ ඇඟේ රත.. උඹලගෙ අයියා ඒකිගෙ රූපෙට වශී වුණාට මොකද ඒකිගෙ විසේට ඔට්ටු වෙන්න බෑ බං.. ඒකී හරියන්නෙ මේ උඹ වාගෙ විසේකාරයෙකුට.."

ලීලාවතීගේ වචනයෙන් පොඩි නිලමේ නව පණක් ලද්දේය. සම අයියා වැනි මැදිවියේ මිනිසෙකුට වඩා ඇය තමාට නැඹුරු වනු ඇත.

"ඒත් අක්කෙ සුදු නෝනා මං දිහා බලන්නෙවත් නෑ.. ඒකිගෙ අහංකාරකම දහට උඩින්.."

"ඔය අහංකාරකම් බස්සපන් මල්ලියෙ.. තනිපංගලමෙ වැවට යන වෙලාවක ඔය කොහෙ හරි ගාලකට ඇදගෙන පලයං.. ඒකී උඹට කැපිලි වේවි.."

ලීලාවතී තම උපාය හරි යයි සිතමින් කීවාය.

"අනික ඉතින් උඹට අකමැති වෙන ගෑනියක් මේ සතර දිග්බාගෙ ඉන්නවයැ.."

ලීලාවතී කුමාරිහාමි පොඩි නිලමේගේ පෞරුෂය අගය කරමින් කීවාය. ඇඹවින්ම උසට පරිපූර්ණ මහත, හා කාලවර්ණ දේහය, ශක්ති සම්පන්න බව තරුණ බව මේ සියල්ල නිසාම පොඩි නිලමේට ඕනෑම කාන්තාවක වශී කර ගැනීමේ හැකියාව තිබිණි. නමුත් ඔහු ආලය කරන්නේ සුදු කුමාරිහාමිටය. ඔහුගේ සිල්ලම් මදන [illegible]

තිබුණි. තරුණ ගැහැනුන් හා ඔහුගේ අනියම් සබඳතා තිබුණි. සුදු කුමාරිහාමි දුටු දිනයේ පටන් ඔහුගේ මුළු අවධානයම යොමු වූයේ ඇය වෙතය. වෙනත් ගැහැනුන් දෙස බලන්නටවත් පොඩි නිලමේට උවමනාවක් නොවීය.

"ලීලාවතී අක්කෙ.. සුදු නෝනා මං දිහා බලන්නෙවත් නැහැනෙ.. නාන්න යද්දි හැංගිලා ඉඳලා මං ඒකිගෙ අතින් ඇල්ලුවා.. මෙන්න සම්බුල.."

පොඩි නිලමේ සම්බුල ලීලාවතීට පෙන්නුවේය. සුමුදු අතකින් තෑ අසල් [illegible] වුවද ඔහුට සුවදායක බව පෙනිණි.

"කරන දෙයක් ඉක්මනට කරපං.. ඒකි ගැබ්බර වෙන්න කලින් ඔය ආඩම්බරකම ඉස්සොම බහිනවා බං ගාලකට ඇදගෙන ගියොතං.."

"ඒත් අක්කෙ.. මං ඒකිට ලොංගතුයි. ඒකිට බලහත්කාරකම් කරන්න මගෙ හිත ඉඩ දෙන්නෙ නෑ.."

"ඔන්න උඹ මෝඩයා වෙන්න හදනවා.. ලොංගතු [illegible] කියන්නෙ.. මං උඹට සල්ලි ටිකක් දෙන්නම්.. අයියණ්ඩිට කියලා ඉඩම් කෑල්ලකුයි, කුඹුරු අක්කර දෙකකුයි ලියවලා දෙන්නං.. ඒකින් අරගෙන ඈතට පලයං.."

ලීලාවතීට උවමනා වූයේ තම සැමියාගේ දෙවෙනි බිරිඳ ඔහු වෙතින් දුරස් කිරීමටය. ඊයට හොඳම උපාය ඇයට පොඩි නිලමේට පෙන්වූ කිරීමය. ඇයගේ කපටි මොළය කවත් වැඩකට වැඩ කළාය. ඕ පෙමින් [illegible] ආරච්චිල වෙතද [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 166

"අනේ මංදා.. කාලෙක ඉඳල මෙයා ලෙඩ ගානෙ.. හිරියායින් බාගයයි.. මොකද ඒ..?"

"අනේ එහෙම එකක් නෑ ලීලාවතියෙ.. මගෙ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට වෙනතං හිරියොත් ඒ ඇති.."

"පුංචි තනාට පුතෙක් ලැබෙනකෝද..? පුතෙක් ලැබුණත් රාළහාමි කොහොමද කියන්නෙ ඒ කුමාරිගෙම පුතෙක් කියලා..?"

"ඇයි..?"

"අනේ මං මේ සේලමිස් කියනවා එහෙම නොමේ.. මිය ඝනිප-ගලමේ සාන්ති යද්දි පොඩි තිලමේ මලයක් එක්ක කොමල කරනවයි කියන්නෙ.."

ඇය මෙවරයේ බීජය, හැකය ඔහුගේ හිත තුළ රෝපණය කළාය. කලින් ඇය කී දේවල් සියයට සියයක්ම ආරච්චිල විශ්වාස කළේ නැත. පොඩි තිලමේ ඇයට අතවර කිරීමට සිතුවේත් නැත. පොඩි තිලමේට අවශ්‍ය වූයේ ඇගේ ආදරය ලබා ගැනීමටය. මාස දෙක තුනක් බලා සිටියද වෙනසක් සිදු වූයේ නැත. ආරච්චිල කෙටි ගොඩවන්නේ 'සුදු කුමාරියෝ' කියාගෙනය. ආරච්චිල උණු වතුරින් නහවා, ඇඟ උලා පියලු ආවතේව දාසියක සේ කරන්නේ ද සුදු කුමාරිහාමිය. ඔහුට කිත්ද යෙහුරු කැකුල් මිරිකමින් ඔහුට ඇඟ සදන්නේ ද ඇයය. ලීලාවතී කුමාරිහාමි ඊර්ෂ්‍යාවෙන් පෙළෙන්නට වූයේ එනිසාය.

කම්පනයෙන් ආරච්චිලට සිහිව දින [illegible] උවමනා ඇති නැත. සුදු කුමාරිහාමි [illegible] පාරන පිළිවෙතක් ගැන ම කල්පනා

කළාය. සුදු කුමාරිහාමිගේ අසිත් උත්තේ විලච්චේ වැඩට ගත් ලැයිසා කෙල්ලය. ලැයිසා, ලීලාවතීට කැමැත්තක් දැක්වූයේ නැත්තේ ඇගේ නපුරුකම් නිසාය.

"ලැයිසා කෙල්ලෙ.. මෙහෙ වරෙන් බං.. මගෙ ඔළුව පොඩ්ඩක් බලපං.."

ලීලාවතී යාප්පුවෙන් කෙල්ල ළඟට ගත්තාය. ලොකු ස්වාමි දුවගේ කරුණාව හොඳකට නොවන බව ඇ දැන උන්නාය.

"උඹත් ඔයාම ඉඳලා හරියනවද බං.. බැලමෙහෙවර කර කර.. උඹ කැමති නැද්ද දිගෙක යන්න එහෙම..?"

ලීලාවතී කුමාරිහාමි කෙල්ලගේ දුර්වල තැනක් සොයමින් පහර දුන්නාය.

"දැන් උඹේ කල වයස ගෙවෙනවා.. උඹ දිගෙක යන්ට මේක කාලෙ හරි.. දන්න අඳුරන මුලන්දෑනියෙක් ඉන්නවා නම් කියපං. මං රාළහාමිට කියලා උඹට පැලක් අටවගන්න වැව් ඉස්මත්තෙන් අක්කර කාලයක් ලියල දෙන්නංකො."

"අනේ ලොකු කුමාරිහාමිට බුදු බව අත්වෙනවා ඒ කරන පිනට.."

"හැබැයි උඹ මේ වග කාටවත් කියනවා නොමේ.."

"මොන [illegible] කුමාරිහාමි.."

ලැයිසා, ලීලාවතීගේ උකුලේ හැටිලුණාය. උඩුකය සුදු

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.LK 167

කුමාරිහාමි වෙත කිරි එක ගෙනියන්නේ ලැයිසාය. තාවත් කොරා ලීලාවති කුස්සියට එබිකම් කළාය.

"කෙල්ලෙ.. රාලහාමි නැගිටලා ගියාට පස්සෙ කිරි එක අරන් පලයං.."

ඇය විස මිශ්‍රණයක් සුදු කුමාරිහාමිගේ කිරි වීදුරුවට මිශ්‍ර කළාය. කාටවත් නොකියන වගට පොරොන්දු ද ගත්තාය. ලැයිසා දැන් කිරි වීදුරුව ගෙන යමින් සිටී.

උදෑසනම ආරච්චිල වැවට ගොසින් හොඳ නැටි නායි. සුදු කුමාරිහාමි පහළට බසින තුරා පොඩි නාලමේ ද බලා සිටියේය. ඔහුට උවමනා වූයේ සිම්දිරි උදයේම ඇගේ අතකින් තේ අල්ලා ගැනීමටය. ඔහු පාන්දරම සොල්දරයට නැග ගත්තේ එහෙයිනි. එහෙත් යමෙක් සොල්දරය නැග එන හඬ ඇසෙද්දී හේ කලබලයෙන් බිමට බහින්නට ආවේය.

"ආන්.. මෙහි කොහෙ යනවද මේ..?"

පොඩි නිලමේ ලයිසාගේ ඇඟේ හැප්පිණි. කිරි වීදුරුව පෙරළං යන හඬින් බිම වැටිණි. ලීලාවති කුමාරිහාමි කෝපයෙන් තොල්ලේ අත ගසා ගත්තාය. කැස්සක උන් බැළලිය දුවගෙන ඇවිත් කිරි ලෙව කැවාය. දහවල් වෙද්දී බැළලිය මැරී තිබෙනු සුදු කුමාරිහාමි දුටුවාය. බැළලිය මැරුණේ කෙසේද යන්න ලැයිසාත්, ලීලාවතීත් දැන උන්නාය.

"මං ලෙඩ ඇඳේ ලොකු වීකට උඹ බඩක් හදාගන්නෙ කොහොමද..? [illegible]"

ආරච්චිල, සුදු කුමාරිහාමිට මිදුලට ඇද දැමුවේ ආවේශ වූවකු විලාසයෙනි. සුදු කුමාරිහාමි පොළොවේ හැපී හැපී ඔහුගෙන් සමාව ඉල්ලා සිටියාය.

"අනේ මගෙ දෙයියනේ.. මට මහා විපතක් කරේ.. මට මහ විපතක් කරේ පොඩි නිලමේ අයියා.. මේ මං උවමනාවට කොර ගත්තු දෙයක් නෙවේ.. මට සමාව දෙන්න දෙයියනේ.."

සුදු කුමාරිහාමි, ආරච්චිලගේ දෙපතුල ළඟ වැඳ වැටෙද්දී ආරච්චිල ආවේශයෙන් කුකුළු ඉරිත බලා ගත්තේය. තම සල්ලාල මලයා ගැන ඔහු නොදන්නවා නොවේ. නමුත් ලීලාවති කුමාරිහාමි, ආරච්චිලට කිව්වේ වෙනත් කතාවකි.

"රාලහාමි ලෙඩින් පල්ලෙහා කාමරේ නිදි.. පාන්දර සද්දයක් ඇහිලා බලද්දි මලයා සොල්දරෙන් පහළට බහිනවා.. දවස් කත අවස් මං දැක්කා.."

ආරච්චිලට විස කැවුණේ ඉන් පසුවය. සුදු කුමාරිහාමි ගැබිනි වූ බව දැනගත්තායින් පසු ආරච්චිල පිස්සු බල්ලෙකු සේ ආවේශ වූයේ ඔහු ඒ තරමටම ඇයට ආදරය කළ නිසාවෙනි. නමුත් ඇත්ත සිද්ධිය වූයේ ලීලාවති කුමාරිහාමිගේ උපදෙස් මත ඔහු ඇයව ගාලුකට ඇදගෙන ගොස් බලහත්කාරයෙන්ම වරදට පොළඹවා ගැනීමයි. ඒ සිදුවීමෙන් පසු සුදු කුමාරිහාමි උන්නේ ද ලෙඩ ගානේය.

"තව විස කාලයක් යද්දි එයි උඹේ පස්සෙන් එහා මැරෙයි මලයෝ.."

www.sinhalaelibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 168

පීලාවිසි පොඩි නිලමේට කීවාය. ආරච්චිල විසින් වලව්වෙන් හොරපා දැමූ සුදු කුමාරිහාමි භාර ගන්නට පොඩි නිලමේ පසුබට වූයේ නැත. මන්ද ඔහුත්, ඇයට දැඩි ලෙස ආදරය කළ බැවිනි. ඔහු වෙල්පිල්ලෙන් දුර ඈත කැලෑ වැදුණු ඉඩමක පැලක් සාදා සුදු කුමාරිහාමිව එහෙට රැගෙන ගියේය. එහෙත් සුදු කුමාරිහාමි නිතර දෙස් දෙවොල් තබමින් ආරච්චිල ළඟට ඒමට අවසර නැති කියා සිටියාය.

"උඹට මොන සැපක්ද නගා ඒ නාකි නාකියා ළඟ.. මෙන්න මෙහෙ මාත් එක්ක හිටපං.."

"පොඩි නිලමේ අයියණ්ඩි මට යන්ඩ දීපං.. මගෙ දෙයියො ළඟ දාසියක් වෙලා හරි ඉන්ඩ මට යන්ඩ දීපං.."

කුමුත් ඔහු සුදු කුමාරිහාමිට කොහෙවත් යන්නට දුන්නේ නැත. පෙත් කොඩා පුරා ඇයට නැම නීම සපයා දුන්නාය. දිනෙන් දින මෝරන සඳ මෙන් ඇගේ ගැබ විශාල විය.

"පුතෙක් මං.. පුතෙක් තමයි ඉන්නෙ.."

පොඩි නිලමේ ඇගේ කුස දිහා බලාගෙන කීවේය. සල්ලාලයෙකු වූ ඔහු සුදු කුමාරිහාමි නිසාවෙන් ඒ සියලු දුශ්චරිතයන් ගෙන් මිදී සිටියේය. හැන්දෑවට තමන්ගේ පුරුදු ලෙස රා කට්ටක් බීවේය. පිළුණ සඳ මෝරන්නාවක් කලියෙන් ඇය දරුවා ප්‍රසූත කරනු ඇතැයි ඔහුට හිතුණට මෙන් සිතුණි. වලව්වට හොරින් ලැයිස්සා කොල්ලෙක් [illegible] වටන මොහොතාරියක් අව [illegible] [illegible] ඇයි ඔහුට සිතුණි. සුදු කුමාරිහාමි

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 169

නොමැති සොවින් ආරච්චිලගේ සොබම කන්වයද මේ වනවිට පිරිහී තිබුණි.

"නගා.. මං ගොසින් බඩු ටිකකුත් අරගෙන දාමේ උදව්වට නෑනියෙකුත් එක්කරගෙන එන්නං.."

"එපා.. එපා.. මාව වලව්වට එක්ක පලයං පොඩි නිලමේ අයියා.. මට තව පව් ගෙවන්න තියා.. මගෙ දෙයියන්ට කරපු පව් මං ගෙවන්න ඕනා.."

සුදු කුමාරිහාමි කෑගැසුවාය. ඇයට පිරි කරගෙන සිටීම ගැන ඇයට පොඩි නිලමේ ගැන ඇතිවූයේ වෛරයකි. එමැවින් දස මස කුස දරා සිටි කිළිඳා ගැන වුවද ඇයට හැඟීමක් දැනුණේ නැත. ඇයට අවශ්‍ය වූයේ ආරච්චිල ළඟ වැටීමෙන ඔහුව උපස්ථාන කරගෙන සිටීමටය. පොඩි නිලමේගේ සාරාශී දේහයෙන් ඕ කිසිදු සුවයක් නොසිතිණි.

සඳ මෝරාගෙන එද්දී ඇයට විලි රුදාව දැනිණි. ඇය සිහිපයක් ඕ ඒ මේ අතට දඟලා දඟලා කිළිඳා මොළොවට බිහි කරන්නට මහත් සටනක් දුන්නාය. පාන්දර ජාමයේ කරත්ත රෝදයක් තරමට ලොකු සඳ පෙර දිගින් බැස යද්දී ඕ කිළිදෙකු ප්‍රසූත කළාය. දරුවාගේ මුහුණ පොඩි නිලමේගේ මුහුණමය. ඇස්, නහය, කට ඔහුගේමය.

ඇයට මහත් ශෝකයක් දැණිනි. සමාජ පතිවත සිඳ දැමුවේ, තමා අනාථ කරේ පොඩි නිලමේය. මේ දරුවා නිසා ඔහු සමඟම ජීවත්වෙනවා මිසක වෙන ගැලවීමක් ඇයට තිබුණේ නැත. [illegible] [illegible] ධුර දැකි හැකිමකින් [illegible]

ඊතාගත් බිළින්දා මෙලොවින් තුරන් කිරීමේ පව්කාර සිතුවිල්ල ඇයට නැගිණි. ඇයට ඕනෑ වුණේ පොඩි නිලමේ වෙතින් පලා යන්නටය. දරුවා රැගෙන ගොස් ජීවත්වන්නට ක්‍රමයක් නොවූ බැවින් යළිත් පොඩි නිලමේටම හොරෙන්වන වග ඕ දැන උන්නාය. කුඩා දරුවාට ඇති තරම් කිරි බොන්න දී ඈ මඳ සිප ගත්තාය.

අනතුරුව ඉරු නැගෙන්නට පෙර ඈ අඹරුවෙන් පැල් කොටියෙන් එළියට බැස ජේනව වතුර දාන වතුර වළ වෙත පිය මැන්නාය.

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

මම වහා පොත වසා දැමුවෙමි. ඒ පව්කාර සිද්ධිය මා කියවන්නේ කොහේද..? එය කියවිය යුතු නොවේ. ඉන්පසු සිදුවූ දේ මා පොඩි නිලමේගේ කටින්ම අසා දැන ගත්තා නොවේද..? අනේ ඒ තරම් පවක් කරන්නට මා පෙළඹුණේ කුමන පාපයකටද..? පොඩි නිලමේ තමාට ඇතිවූ කෝන්තිය දරාගත නොහැකිව පුංචි කුමාරිහාමි ඒ වතුර වළෙහිම ගිල්වා මරා දැමුවා නොවේද..? ඈ ද සංසාරේ පව් වපුරා ඇත. ඒ සියල්ලෝම මෙලක ආත්මයේදීත් ඉපිද ඇත්තේ තවත් පව් පුරවන්නට නොවේද..? මම පොතේ තවත් පිටුවක් පෙරළමි. එහි සඳහන්ව තිබුණේ මා මෝහනයට පත්කළ විට මගේ කටින් පිටවූ සත්‍ය තොරතුරුය.

මෝහන කට්ටිලේ මත ගංගා වැතිර උන්නාය. වෛද්‍යවරයාත්, ගංගාගේ නෑකම්ය වෛද්‍ය රිද්මාත් කාමරයේ වූහ. යම් කිසි හදිසි අවශ්‍යතාවයක් ඇත නැඟුණෝතින් සහය වීමට හෙදියක් දොරකඩ ද අල්ලපු කාමරයේ සිටියහ.

"දැන් ඔබ සුව නින්දකයි ඉන්නෙ.. දැන් මම ඔබේ මනස අවදි කරනවා.. දැන් ඔබ ඔබේ පසුගිය සියලුම විස්තර මට කියනවා.."

වෛද්‍යවරයාගේ හඬට ගංගා අවනත වී උන්නාය. ඇය සෙමින් සෙමිනේ ඇගේ කටහඬ අවදි කළාය.

"මම ගංගා ලියනාරච්චි.. මම ඉපදුණේ හැදුණේ වැඩුණේ නුවරඑළියෙ උඩපර ගමක. අපේ ගම හුඟාක් ලස්සනයි.. හුඟාක් සීතලයි.. නිස්කලංකයි.. මගේ අප්පච්චි කිරි ගොවියෙක්. මගේ නංගි උපදින්න ගිහින් මගේ අම්මා නැතිවුණා මට යන්තමින් මතකයි..

මම විශ්ව විද්‍යාල කථිකාචාර්යවරියක් වුණේ අවුරුදු විසි පහේදී.. අවුරුදු විසි හයේදී මම ධන කුවේරයෙක් වුණු චතුරංග දිසානායක සමඟ විවාහ වුණා. චතුරංග මට ආදරය කළත් එය මට කිසිසේත්ම නොගැළපුණු විවාහයක්. අවුරුදු විසිනවයක් වෙනතුරුම මම කිසිම පිරිමියෙකු සමඟ ප්‍රේමයෙන් බැඳී සිටියේ නැහැ. මගේ පළමු ආදරය වගේම අවසන් ආදරයත් චතුරංගමයි.."

ඇගේ හඬ එකනෙහිම නැවතුණි. ඇය ඉකි ගසමින් හඬන්නට පටන් ගත්තාය. වෛද්‍ය රිද්මා තරමක් කලබල වුණද වෛද්‍යවරයා ඇයට නිහඬ වන්නැයි ඉඟි කළේය.

"ගංගා.. ඇයි ඔබ අඬන්නෙ..? මට කියන්න.. හැමදේම කියන්න.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 170

වෛද්‍යවරයාගේ කතාවට ගංගා ප්‍රතිචාර දැක්වූවාය.

"අත්තම්මා.. මට දුන්න මාලෙ ගන්නා.. ඒක දිසානායක පරම්පරාවේ ලේලිට අයිති එකක්.. දැන් ඒක මට අයිති නෑ.. ඒ කියන්නෙ චතුරංගව මට අයිති නෑ.."

ඇය ස්වල්ප වේලාවක් ඉකිබිඳ හැඬුවාය. ඉන්පසු ඈ කී දෙවල්වල පැහැදිලි බවක් තිබුණේ නැත.

"ඔබ දැන් කොහේද ඉන්නෙ..?"

වෛද්‍යවරයාගේ තව ඇසීම පැහැදිලිව ඇසෙන්නට ඇත.

"දැන් මම ඉන්නෙ ගුරු ගෙදර.. මගේ මහත්තයා තමයි මේ ගමේ ඉස්කෝලෙ ලොකු මහත්තයා.."

"මගේ නම කියන්න.."

"අනෝමිය.. අනෝමිය කුමාරි.. මායි, මහත්තයයි, මහත්තයාගෙ අම්මයි, නැන්දයි ගුරු ගෙදර ජීවත් වුණේ.. අපිට දරුවො හිටියෙ නෑ.."

ගංගා.. නොයෙකුත් විස්තර කියන්නට වූවාය. නමුත් සමහර තැන් තේරුම් ගත නොහැකි සේ පැටලිලි සහිත ඒවා විය. තවත් සමහර තැන් සත්‍යයට බොහෝ දුර ඒවාය.

"අනේ.. අනේ මාව මරන්න එපෝ.. චන්ද්‍රලතා අක්කේ.. මාව මරන්න එපා.. අනේ මට වතුර පෙවෙනවා.. අයියෝ.."

ගංගා යළිත් කෑගැසුවාය. [illegible] වෛද්‍යවරයාද කලබල වූවේය.

මේ අවස්ථාවේදී රිද්මා වෛද්‍යවරයාට වඩා ගංගාගේ සොයුරිය ලෙස හැසිරුණාය.

"මගේ ඔළුවෙ සිය කෙසුත්, කළුවත් අතර තියෙන කට ලපයක් තියෙනවා.. එතන තමයි වැදිලා තුවාල වුණේ.. එච්චරයි මට මතක තියෙන්නෙ.."

ඇය, ඇගේ මනසය ඔස්සේ කුන්වෙනි ආත්මයටත් යමින් සිටීමට පෙර වෛද්‍යවරයා රිද්මාගේ බලවත් ඉල්ලීම පරිදි ඇයව ගම්භීර නිද්‍රාවෙන් අවදි කර ගත්තාය.

හයවන හවේ ඇය සමඟ ඇගේ සැමියා වී ආවේ මේ ආත්මයේත් ඇගේ සැමියා වූ චතුරංග බව පැහැදිලිව අවබෝධ විණි.

මම එතෙකින් පොත වසා දැම්මි. මට දැන ගන්නට උවමනා කරුණු මා දැන් දැනගෙන හමාරය. කිලිටු පුතා චතුරට විසි සිරිමේ පාපයට පිළිත ආත්මයේ මට දරු සම්පත් නොලැබී විය. මේ ආත්මයේදීත් මා දරු සම්පත් නොලැබීව දුක් විඳිමි. චතුරේ සිල්වීමකින් මා ආත්ම දෙකකදීම මරා දමා ඇත. මේ ආත්මයේදී මා දිවි ගලවා ගත්තේ ඇත හවයක හෝ කරන ලද කුඩා පිනක් නිසා වන්නට ඇත. මා කවුදැයි චතුරංග විසින් හඳුනා ගත්තා නම් මට ඒ ඇතිය. හයවන් හවේ ඔහුගේ ආදරය පතාගෙන එන මා මොන යම් විදියකින් හෝ ඔහුගෙන් වෙන්කර ලීමට උත්සාහ කිරීම තේරුමක් නැති දෙයකි.

මේ ආත්මයේ අපට තව දුරටත් ජීවත්වීමට වාසනාව ඇඳේ තිබේ. [illegible] ජීවිතයෙන් ගිලිම දෙයක්

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 171

ගන්නේ නැත. සසර පුරාවට යම් දිනයක මෛත්‍රී බුදුන් දකින තුරු ඔහු සදුපජ්ජේ යශෝධරා සේ ගමන් කරන්නට ඇත්නම් මට එය සැපකි.

"ගංගා මැඩම්.. ඒ වෙනකං පොත් කියවන්න එපා.. තවම ඔයාට සනීප මදියෙ.. දැන් නිදාගන්න.."

මගේ පපුව මත තිබුණු පොත ඉවත් කරමින් හෙදියක කිව්වාය. මැදියම් රය ද පසුවී ඇති බව මට දැනුණි. ඒ යාමනම් මට දැනුණේ මහා සනිකමකි. පාළුවකි. ඒ පාළුව, තනිකම මට හොඳටම පුරුදුය. ඔහුගේ ජීවන සුවිඳ අහලක නොවැසි කල කවදා ජීවත් වෙන්නට අවැසි නැති බව මට දැනී තිබුණි. මෙතෙක් ගිවිටු කාලයක් මම රෝහලේ ප්‍රතිකාර ගත්තෙමි. ජීවත්වෙන්නට ඇත්තේ තව ඉතා ටික කාලයක් බව මට හැඟීයෙම දැනුණි.

විහංගි ලේසියෙන් පරාජය බාර ගන්නා ගැහැනියක නොවේ. ඇ මාව චතුරංගගෙන් වෙන් කරලීමට කුමන හෝ උපක්‍රමයක් යොදනු ඇත. ඔහු නොමැතිව මේ ජීවිතයෙන් තිත්ව මා විශ්වයේ කොහේ සැරිසරන්නවද..? මේ අත් දෙකින් යලිත් නම් මිදුරුවෙක් හෝ මැරෙන්නට නුව නැත. පසුගිය කාලයේම මම බොහෝ පින්දහම් කලෙමි. ඒ උපයන ලද ඈම් සතයක්ම පවා වියදම් කළේ අනුන්ගේ යහපතටමය. ඒ පිනේ ආනුභාවයෙන් මා සසරේ කළ මහා පාපයෙන් දකමියක් හෝ ගෙවෙනු ඇත.

● ● ● ● ● ●

"ටිකක් සනීප වෙනකං මං ඕක් නැත්නම් එන්න ආවා,

එයා අම්මා කෙනෙක් වාගෙ අක්කව බලා ගනීවි.."

මා රෝහලෙන් මගේ ඇනෙක්සියට ගෙන ගිය පසු නංගී කිව්වාය. එහෙත් මට තවම සනීප මදි බව දැනුණේ මරණ කරකැවිල්ල හා කඩින් අපහසුතා රාශියක් දැනුණු නිසාවිනි.

"ඇයි ගංගා.. ඔයා මේ සුදුමැලි වෙලා.. දාඩියක් දාලා- ඔහොම හාන්සි වෙන්න.."

චතුරංග මා ඇඳේ හාන්සි කළේය. දිනපතා, නංගීත් ගෙදරට අවශ්‍ය බඩු ගෙන එමට මාර්කට් යන්නට සූදානම්විණි.

"නංගී.. අක්කව ටිකක් සනීප මදි වගේනේ.."

චතුරංග පුළු දෙකටත් කිය වන පුරුෂය. ඔහු, නංගීට සාමීරයට කැඳවාගෙන ආවේය. ඇය මා පරීක්ෂා කර බලා නළල අළි ගාන්වා ගත්තාය.

"අක්කෙ.. ඔයාට.. ඔයාට වෙනසක් දැනෙනවද..?"

"කොයි වගේ වෙනසක්ද නංගි..?"

නංගි, චතුරංග දෙස විමසිල්ලෙන් බැලුවාය. ඇයගේ මුහුණේ තිබුණේ තේරුම් ගත නොහැකි හැඟීම් තොගයකි.

"ඇයි නංගි..?"

"කොහොමටත් චතුරංග අයියා, අක්කව ඩොක්ටර් කෙනෙක් ළඟට එක්ක යන්න.. යූරින් ටෙස්ට් එකක් කරයි.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 172

"ඇයි නංගි.. අක්කට මුකුත් කරදරයක්ද..?"

"නෑ.. නෑ.. එහෙම එකක් නෑ.. මේ දෙන්නගෙ හොර.. අපි දන්නෙත් නෑ.. දැන් එනවා කරදරයක්ද අහන්න.."

රිද්මා එසේ කීවේ ඇයිදැයි මම නොදනිමි. චතුරංග දුරකතනයෙන් කතා කොට වෛද්‍යවරිය ඇනෙක්සියට ගෙන්වා ගත්තාය. නංගී කිව්වක් මෙන් ඕ මුත්‍රා සාම්පලයක් පරීක්ෂා කළාය.

"සුබ ආරංචියක්.."

වෛද්‍යවරියගේ මුහුණ දිලිසුණි.

"මිස්ටර් දිසානායක තාත්තා කෙනෙක් වෙන්න යනවා.."

"ඒ.. ඒ.. කොහොමද ඩොක්ටර්..?"

"ඒ කොහොමද..?"

වෛද්‍යවරිය විනාසුණිය. මම අදහන දෙවියන් යැද්දෙමි. දෙවියන්ගෙන් මට ද අසන්නට ඇත්තේ මා තුළ පිළිවෙතු ගැබේ කෙසේද යන ප්‍රශ්නයයි. මගේ දෙවියා පූර් සාලයක සිට මා කළ සියලුම වැඩ් වලට සමාව දී මට ආශිර්වාද කරන්නට පටන් ගෙන තිබේ. දෙවියනේ.. මෙය ඇත්තක්ද..?

"නංගා.."

වෛද්‍යවරිය පිටව ගිය පසු චතුරංග මා ඇදෙනි පෙරළා ගත්තේය. මිහු වාවාගත නොහී සතුටකින් මා වෙත සිප ගත්තේය.

"මට සැනසිලි තටන්න හිතෙනවා.. හරියට පුංචි කාලෙ වගේ.."

"දැන් නටන්න බෑ.. ඔයා තාත්තා කෙනෙක්.."

"ආත්ම කීයක් ආවද ගංගා.. මගේම දරුවෙක් ඔයාගෙ කුසෙන් හදන්න ඔයා කොච්චර ප්‍රාර්ථනා කරන්න ඇද්ද..?"

චතුරංග හැකිඹිමර ලෙස කීවේය. සෙනහස වැව්කන්ට මට කඳුළු පිරුණි.

"චතු..."

[illegible] මම.

"මේ දරුවා වෙනුවෙන්.. ඔයා ආයෙත් කාම් මගෙන් වෙන්වෙන්න නෑ. කියලා පොරොන්දු වෙන්න ඕන.."

[illegible] සතුටිනි. සෙනෙහසිනි. එහෙත් පුංචි පසුතැවිල්ලක් සිත රිදුනා නොවේ. ආත්මීය සෙනෙසින් බැඳුණ ද දැන් අප දෙදෙනා නීතියෙන් වෙන්වුණු යුවළකි. එහෙත් නීතියට කළ හැකි කිසිවක්ත් නැත. මේ ජීවිතයේදී මට සිදු නොවූයේ මොනවාද..? මා වින්ද වේදනා දැන් නොදටම් ඇතිය.

"චතු.. මෙයා දුවෙක් වෙයිද පුතෙක් වෙයිද..?"

"කවුරු වුණත් කමක් නෑ.. අපි දෙන්නගෙනෙ.."

"නංගිලටත් සුදුම හිතෙයි.."

O3 Readers Community
Uploaded by Hemantha007
www.SinhalaLibrary.com
Q3wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 173

"ඇවිල්ලා ඔතියි.."

චතුරංග සිනාසෙමින් කීයේය. බැනුම් අහන්නට නම් පිදුවන විශ නියතය. එදා රාත්‍රියේ අසිහියෙන් පමණ් චතුරංග මා සොයා ආවේය. හැතිම්බර වූ සිම්දිරි උඳුසන යලිත් මතු, ඔහුගේ අයිතිය තහවුරු කර ගත්තේය. ඒ සිම්දිරියේ මේ අවුත්තා අප අතට එන්නට ඇත. සිරි පුවඳක පැතුම් සුපු තුළ වැවෙද්දී මේ ජීවිතයේ සිසිදාක නොඇලුම් සුවදායක බවක් මට දැනෙන්ට විය.

● ● ● ● ● ●

15

දීප්තගේ 'සංසාර යාත්‍රාව' නම් වූ නවකතාව එළි දැක්වීමේ උත්සවය පැවතුණේ ජාතික පුස්තකාල ප්‍රලේඛණ සේවා මණ්ඩලයේ ශ්‍රවණාගාරයේදිය. එය අති මහත් උත්කර්ෂවත් අන්දමින් පැවතුණු අතර බොහෝ විද්වතුන් ද පැමිණියහ. සම්භාව්‍යත්වයේ අදහස වූයේ එය අටී මහත් විද්‍යා ග්‍රන්ථයක් බවය. සතුන කතාවක් බැවින් බොහෝ පුවත්පත් කලාවේදීන්ගෙන් ද දීප්තට ගැලවිල්ලක් නොවීය.

"සංසාර යාත්‍රා ලියන්න ගිහින් කොහොම හරි සර් ගංගා මැඩම්ගෙ නංගිවත් සෙට් කරගත්තා නේද..?"

දිප්තගේ සිසුවියක පැමිණ කීවාය. සමහර විට මී දීප්ත ගැන යම් බලාපොරොත්තුවකින් ඉන්නට ඇතැයි මට සිතුණි.

"ඒ ඉතින් සංසාරේ පතාගෙන එන නෑදෑ කමයි.."

"සර්ට ඩොක්ටරේට් දීලා හොඳට බැළුනාපාවා.. නැතිදැයි

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 174

එයා ගංගා මැදවම වාගෙ අභිසස නම් නෑ.."

කැමිරු දර්ශනයන් පෙන්නුම් කරන සංසාර යාත්‍රා නවකතාව ඉතා ඉක්මනින් පාඨකයින් අතර ජනප්‍රිය වෙනු ඇතැයි යන්න තැලමීගේම අදහස විය. චතුරංග සිටියේ සතුටිනි. එම පොතෙහි අවසානය කුමක්දැයි කවමින් අප දැන සිටියේ නැත.

උත්සවයෙන් පසු දින්කට බොහෝ රූපවාහිනී වැඩ සටහන් සඳහා කැඳවීම් ලැබිණි. පුවත්පත් සාකච්ඡා ලැබිණි. ඔහු කීවේ මිනුව වාසනාව ගෙනාවේ මෙම කෘතිය බවය.

සංසාර යාත්‍රාව සිතුමිණ මන්දිරයටද ගියේ චතුරංගගේ දෑත මගිනි. චතුරංගගේ හැම සාක්කුවකට අත ඔබන විහංගිට එය අසු නොවන්නට කිසිම පුරවන්කමක් නැත. හැම ආත්මයකදීම අපි දෙදෙනාම අකාලයේ මරු වැළඳ ගත්තේ සසරේ පව් ගෙවන්නටය. සැබවින්ම මේ ආත්මය තුල අප සිතෑවටත් වඩා සිවණි ඇත. දැන් මගේ එකම බලාපොරොත්තුව මා කුස තුල වැඩෙන දරුවා රැක ගැනීමය. මගේ ආරක්ෂාව සඳහා සීත් නැන්දා නැවතී උන්නාය. චතුරංග ද හැම රාත්‍රියකම ඉක්මන් ආවේ අපේ ඇගේක්ෂියාවය.

"අත්තම්මිලා දැන් මොකද කියන්නෙ චතු..?"

එක් රාත්‍රියක ඔහුගේ ලය මත හිස තබාගෙන මම විමසුවෙමි. සිතුමිණ මන්දිරයේ නොමැති සතුටක් මේ දුප්පත් ඇනෙක්සියේ තිබේ. මා මෙවැනි සැනසීමක් ජීවිතයේ කොතනකවත් විඳ නැති වග මට මතක් වේ.

"අත්තම්මලා දන්නවා.. දින්නගෙ පොතක් කියවන්න ඇති කියලා හිතෙනවා.. අද පාන්දරම අම්මයි, අත්තම්මයි, විහංගියි ගියා ගමනක්.."

"කොහෙද..?"

මම විමතියෙන් ඇසුවෙමි. ඔවුන් තුන්දෙනාගේ අදහස එකම බැවින් ඔවුන් යන්නට ඇත්තේ මට නපුරක් කරන්නට නොවේද..? මා පමණක් නොව, චතුරංගගෙන් අවසන් වන්නට නියමිත දිසාපේක්ෂ පරම්පරාව ඉදිරියට ගෙන යන පුතෙක් මේ කුස තුල ඉදින්නට පුළුවන.

"අම්මලා ගියේ අර නුවර ඇත ගමක ඉන්න හාමුදුරුවො හම්බ වෙන්න.."

"ඒ මොකටද..?"

"අපි තුන්දෙනාගෙම හඳහන් අරගෙන ගියා.. ඒගොල්ලෝ දන්නවා ඔයා ප්‍රෙග්නන්ට් කියලා.."

"ඒ කොහොමද..?"

"මං කිව්වා.. ජානකී නැන්දා නම් පුපුර පුපුරා ඉන්නෙ.. ඒකයි හැම රෑකම මං ඔයා ළඟම ඉන්න එන්නෙ.."

ඔහු එසේ කීවත් මගේ සිත කුරහම් ගියේ නැත. දහවල් කාලයේ මා සිටින්නේ විශාල විද්‍යාලයක. කාරය පැදවීම මට අපහසු නිසා චතුරංග හැම දිනකම මා වෙත රියදුරෙකු එවයි. චතුරංග දින ගණන නියම කර පොදා එවූ වෛද්‍ය සායන වලට

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 175

රැගෙන යයි. කන්නට ආසා දේවල් අසමින් ගෙනත් දෙයි. ඔහු ආත්ම දෙසකදීම ඔහුට නොලැබුණු සම්පත ආරක්ෂා කරගන්නට සඳන්නේ මහත් වෙර වැයමිනි.

"එහෙම ඉඳල හරියන්නෙ නෑ අක්කෙ.. දැන් ආයෙත් රෙජිස්ට්‍රේෂන් එකක් ගන්න වෙනවා.."

විදමා, මට නිතරම මතක් කළාය. නමුත් චතුරංගටත්, මටත් එහි අවශ්‍යතාවයක් දැනුණේවත් නැත. සිතුමිණ මන්දිරයට වඩා මේ කුඩා ඇනෙක්සියේ මට සතුට තියේ. නිත් හැන්දා මට දුවකට සේ ආදරෙන් මට කෑම බීම සකසා දෙයි. මේ මා හැඟු ආදරයයි. නංගිත්, දීප්තත් මා ගැන නිතරම සොයා බලති. ඉඳින් මට අඩුපාඩුවක් නැත. චතුරංගත් සමඟ ත්‍රිපිටි වෙළෙඳ සංකීර්ණයේ ඇවිද ගෙදරට අවශ්‍ය බඩු රැගෙන ඒම මට නම් විනෝදයකි. සිතුමිණ මන්දිරයේ සිටියදී මට මෙවැනි අවස්ථාවන් ලැබුණේම නැත. චතුරංග සෑම රැයකම කුසට අත තබා දරුවාට [illegible] මොනවාදෝ මුමුණයි. දරුවා කුස තුළ නලියන විට මට දැනෙන්නේ වචනයෙන් විස්තර කළ නොහැකි තෘප්තිමත් හැඟීමකි.

අම්මා මිය ගියේ නංගි මෙලොවට බිහි කරන්නට ගොස් බැදීමෙනි. එබැවින් නංගී මගේ දරු ප්‍රසූතිය ගැන බිය වූවාය. වේදනාවෙන් ඇඹරෙමින් උන් මා ප්‍රසූතිකාගාරය වෙත ගනිද්දීත් නංගී උන්නේ බියෙනි. චතුරංගත්, නංගීත්, දීප්තත් තිදෙනාම ප්‍රසූතිකාගාරය ඉදිරිපිට සිටිද්දී පැය ගණනාවක් මම නිළිඳා මෙලොවට තල්ලු කර ගැනීමට වෑයම් කළෙමි.

ඔහු.. ඔහු.. ඒ [illegible] ඇසු මිහිරිතම [illegible] මා [illegible] දැනුණි. දෙවියනේ... මා එතරම්

වාසනාවන්ත වූවාද..? සංසාරයේ ඉහළ ආත්මයක සිටි කුමාරිහාමිටත් දරුවෙකු ඉපදෙද්දී ඇයටත් මෙහෙම දැනුණාද..?

"පුතෙක්.."

මා දෑසට දරුවා පෙන්වද්දී මට දැනුණ හැඟීම මේ යැයි කියාගත නොහැක. මේ ජීවිතයෙන් මම යළිදු කිසිම කිසි දෙයක් නොඉල්ලමි. මා ලද භාග්‍ය මට හොඳටෝම ඇතිය.

මාව කාමරයට ඇතුළු කරද්දී චතු මවෙත ආවේය.

"පුතා දැක්කද..?"

ඔහු, මගේ හිස සිප ගනිද්දී මම ඇසුවෙමි. ඔහු මොනවා කිව්වාදැයි මට මතක නැත. ලෝකයේ ඉහළම සම්පත ඔහු දෙසා මුලින් හැමුවා වැනි හැඟීමකින් ඔහු මදෙස බැලුවේය. මම ඒ දෑසේ කැල්මෙන් සැනසුණෙමි. පුංචි සිහින්නා හෙදියක විසින් රැගෙන ආවේ එවිටය. නංගි ඉතා සොම්නසින් සිහින්නා වඩාගෙන චතුරංගගේ දෑතට දුන්නේය.

"අපේ මේ ඩොක්ටර් කොහෙත් කියවුණු කියවීල්ල දන්නව නම් අක්කට මොනවත් වෙයිද..? හිටපු විදිහට හිටියා නම් ඉවරයිනෙ කිය කියා පැය ගණන් ලේබර් රූම් එක ළඟට වෙලා එහාට යනවා.. මෙහාට යනවා.."

දීප්ත, නංගිගේ කණ මිරිකමින් කීවේය. නංගි මහත් ආසාවෙන් බිළිඳු පුතු දෙස බලා උන්නා මිස ඔහුට පිළිතුරු දෙන්නට ගියේ නැත.

www.sinhalalibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 176

"එහෙනම් අපි යමු රිද්මා.. හවසට ආයෙ එන්න පුළුවන්නේ.."

දීප්ත, හැංගිච අප වෙතින් සැඟවන්නට උත්සාහ කළේ අප දෙදෙනාට තනි කරලීමේ අදහසිනි. වචනයෙන් විස්තර කරන්නට නොහැකි උපේක්ෂා සහගත හැඟීමක් මගේ සිත පුරාම ලැගුම් ගෙන තිබිණි. චතුරංග ද උද්දාම වී ඇත්තේ ඒ සතුටිනි.

"දැන් ඉතින් ඉන්නවා ඔන්න පරම්පරාව ගෙනියන්න පුතෙක්.."

ඔම, චතුගේ අත අල්ලාගෙන කීමි. ඔහු තවත් වතාවක් නැමී මහිප පිට ගත්තේය. එවිටම දොර ඇරිණි. අනවරසයෙන් දොර අරගෙන අප වෙත ආවේ කවුදැයි අප දෙදෙනාම පුදුම වුණෙමු.

"විහංගි.."

මට කියවිණි. මම අමාරුකම් පසෙක තබා එහා කොට්ටය වෙත පැත මගේ දරුවා වඩා ගතිමි. හදිසි තිගැස්මකින් බියවූ දරුවා මොර දෙන්නට විය.

"ඉල්ලන දෙයක් දෙන්නම්.. මගෙ දරුවට අනතුරක් කරන්න හිතන්නවත් එපා.."

ඈ යමක් කියන්නට පෙර මම කට හඬ අවදි කළෙමි.

"විහංගි.. දැන් ඉතින් අපට කරදර නොකර යන්න.. අපි දෙන්නට වෙන් කරන්න හිතන්නවත් එපා.. මට මුළු ලොව

දේපල නම් ඒ සේරම අම්මට කියල ලියවා ගන්න.."

චතුරංග එසේ කියනු ඇතැයි මම නොසිතුවෙමි. එහෙත් දැන් දරුවා වෙනුවෙන් ඔහු ස්වාධීන විය යුතුය. විහංගි දත්මිටි කමින් අප දෙස බලද්දී මම දරුවා තුරුළු කර ගතිමි.

"ගංගා..."

ඇය මිටි කතා කළාය. ඒ හඬේ තිබුණේ තර්ජනාත්මක බවකි.

"තමුසෙ හිතන්නෙ තමුසෙ දිනුවා කියද..? කවුද දන්නෙ මිය යමියා චතුරංගගෙ ද නැත්තං දීප්තගෙද කියලා.. හිතන්ට එපා ලේසි වෙලා ආයෙත් සිතුමිණ බංගලාවට එන්න.."

"විහංගි.. මෙටත් ඇන්ඩ් ගෙට්අවුට්.."

චතුරංග කෑගැසුවේය.

"මං යන්ඩ තමයි ආවෙ.. අද රෑ ප්ලයිට් එකේ මං ඉංග්ලන්ඩ් යනවා.. හැබැයි.. මං කවදා හරි මගෙ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට කරගන්නවා.. මං අන්න එහෙම ගෑනියෙක්.. කවද හරි, කොයිනාම හරි මං මගෙ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කර ගන්නවා.. අන්න ඒක කියල යන්ඩ මං ආවෙ.."

ඇය අඩි තප්පා කීවත් මට දැඩි සැනසීමක් ලැබිණ. ඈ ගිය පසු චතුරංග දොර වසා මදෙස බැලුවේය. ඔහුගේ මුහුණේ වූ හැඟීම් ගැන කියන්නට මට නොතේරිණි.

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 177

"මම පුංචිටික් බලලා එන්නම් ගංගා.."

ඔහු එසේ කියමින් යළිත් චිහංගි පසුපස දිව්වේය. දෙවියනේ.. ඥානසීම ඇත්තේ කොහේද..? මා මට තුරුළුව කිරි උරමින් උන් කිරිකැටියා දෙස බැලුවෙමි. කිසිවක් නොදත් අහිංසකයා තම පාටුවේ කිරි බොමින් සිහින අතරය ගැලුණේය.

● ● ● ● ● ●

ජීවිතයම කිරි සුවඳින් පිරී තිබුණි. උදෑසන හිරු එළිය මට ගෙනාවේත් දුන්නේ මගේ දරුවා වෙනුවෙන් ශක්තියයි. රෑට සඳ එළිය පැතුවේ මගේ දරුවා වෙනුවෙන් මා සිත සනාවිා පිනිවිලි ඇති කිරීමටය. මුළු ලොව දෙසම උපේක්ෂාවෙන් බලන්නට මට දැන් පුරුවන. චතුරංගත්, දරුවන් අතර පැවතියේ දැඩි බැඳීමකි. දරුවා ඉපදුණදා සිට ඔහු තවමත් සිතුමිණ මන්දිරය පැත්ත පළාතේ ගියේ නැත. මොනවා වුණත් ඒ ඔහුගේ අම්මාය. ඔහුගේ අත්තම්මාය. පෙර කරන ලද පින් මහිමයෙන් ඔහු කෝටිපතියකු වුවත් එතැනට ඔහුව රැගෙන ආවේ ඔහුගේ අම්මාය.

"චතු.. ගිහින් අම්මලව බලල එන්න..."

"ඇයි මාව පන්නන්න හදන්නෙ..?"

"මාත් දැන් අම්මා කෙනෙක් නිසා.. ඔයා නැති වේදනාව අම්මට දැනෙනවා නේද...?"

චතුරංග මදක් කල්පනා කළේය. කා ගැනවත් මගේ සිතේ

අවෙර සිතුවිලි නැත.

"අපි තුන්දෙනාම යමු.."

"දරුවන් අරගෙන..?"

"ඔව්.."

මම මදක් කල්පනා කළෙමි. මට සිතුමිණ මන්දිරය කනනම් කළේ ඔවුන්ය. ආත්මාභිමානයෙන් හොර ගැහැනියක් සේ ආරාධනාවකින් තොරව මට යළිත් එහි යා නොහැක.

"ඇයි ඔයා කල්පනා කරන්නෙ..?"

"චතු.. මාව සිතුමිණ බංගලෝ එකට එක්ක යන්නෙ කවුරුද විදිහටද..? ඔයාගෙ පුතාගෙ අම්මා විදිහට විතරක්ද..?"

"මට දැනුයි මතක් වුණේ.."

හදිසියේ යමක් මතක් වූ ලෙස ඔහු කීවේය. සැබවින්ම දික්කසාදය යනු ඉතාම නොවැදගත් එකක් වග මට පසක් විණි. මන්ද අපි නීතියෙන් වෙන්ව සිටින වග අපගේ මතකයකවත් තිබුණේ නැත.. නමුත් එවැනි දේවල් රටවුන්ගේ හිතවලින් ලෙහෙසියෙන් මැකී යන්නේ නැත.

"මට තේරෙනවා ගංගා.. ඔයාගෙ හිතේ තියෙන වේදනාව.."

"ඒ ගැන හිතන්න එපා අනේ.."

"ඔයයි, මායි වෙන් කරන්න දැන් ඉතින් කාටවත් බෑ.."

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 178

"ඇයි මරණය..?"

"මැරුණත් ඊළඟ ආත්මෙ අපි ආයෙත් හම්බවෙනවනේ.."

මම, චතුරංගගේ පපුවට තුරුළු වුණෙමි. ඔහුත්, මාත් මරණයෙන් මිය යළිත් නම් වෙන්නේ නැත. ඉදින් නීතිමය ලියවිල්ලක අප අපගේ නම් ලියා තබා එකිනෙකාට හිමිවූ කරගත්තේ කුමකටද..?

* * * * * *

පසුදා උදෑසන චතුරංග දරුවා ළඟට වී නිදාගෙන උන්නේය. ඔහුගේ මුළු ලෝකයම දැන් අපගේ කිරි සුවඳ දරු පැටියාය. අද ඔහු කාර්යාලයට නොගොසින් සිතුමිණ මන්දිරයට යන්නට සිතාගෙන උන්නේ මගේ ඉල්ලීම පිටය.

"නෝනා.. වාහනයක් නතර කරා.. නන්නාඳුනන වාහන වලට ගේට්ටුව අරින්න එපා කිව්ව හින්දා මම ඇරියෙ නැතිව ආවා.."

හීන් නැන්දා ඉදල ද අතැතිව ගෙට දුවගෙන විත් කීවාය. ඇය මිදුල අමදිමින් සිටින්නට ඇත.

"කෝ බලමු."

මම ගේට්ටුව ළඟට පිය මැන්නෙමි. මගේ පපුවේ හෘද ස්පන්දනය වේගවත් වූයේ නවතා තිබූ වාහනය දැකීමෙනි. එය සිතුමිණ මන්දිරයේ දිසාසේකර මැතිණියගේ සුඛෝපභෝගී වාහනයයි. ඔවුන් එන්නට ඇත්තේ කුමකටද..? මා දැක අල්විස්

රියෙන් බැස ගේට්ටුව ළඟට ආවේය.

"ගංගා මැඩම්.. ලොකු මැඩම්ලා දෙන්නම වාහනේ ඉන්නවා.. දරුවා බලන්න ආසාවෙ.."

මට පුදුම සිතිණි. නමුත් මේ ලෝකයේ පුදුම දේවල් එමට සිදුවේ. සිතුමිණ මන්දිරයේ සිටු දේවිය මේ දුප්පත් ගංගාගේ කුලී නිවසට පැමිණෙවිද..? නමුත් එය ඇත්තය. ඔවුන්ගේ අනාගත උරුමක්කාරයා හැදෙන්නේ වැඩෙන්නේ මේ දුප්පත් කුලී නිවසේය.

"ඇයි ගංගා..?"

චතුරංග අවදි වී දොරකඩට අවුත් ඇසුවේය.

"ගේට්ටුව අරින්න චතූ.. අම්මලා ඇවිත් අපේ පුතා බලන්න.. මං ඉක්මනට පුතාව අරගෙන එන්නම්.."

මම වහා ගෙට දුවගෙන ආවෙමි. නිදාගෙන උන් පුංචි පැටියාට අලුත් ඇඳුමක් අන්දවන්නට සූදානම් වන විට ඔහු අවදි විය. මම දරුවා වඩාගෙන සාලයට එද්දී දිසාසේකර මැතිණියන් දෙදෙනාම අපගේ වේවැල් පුටු මත වාඩිගෙන උන්හ.

"කෝ බලන්න අපේ මුණුබුරා..?"

අම්මා වහාම මා වෙත පැමිණ මගේ හිස අත ගා දරුවා ඇය අතට ගත්තාය. මම නිහඬවම චතුරංග ළඟින් ඉඳ ගත්තෙමි.

"බලන්න අම්මා.. චතුරංග පුංචි කාලෙ වගේමයි.."

අම්මා, අත්තම්මා අතට දරුවා දෙමින් කීවාය. ඔවුන්ගේ

www.sinhalaelibrary.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 179

කිහිඹුල් ඇත්තේ විජයග්‍රාහී සතුටකි. ඒ සතුටේ පුරෝගාමියා ඔහු වග මට දැනෙද්දී මම හදවතින් සතුටු වූණෙමි.

"දුවේ.."

දරුවා මඳ වෙලාවක් පුරතල් කළ අත්තම්මා මා වෙත පැමිණියාය. මේ මට නපුරුකම් කළ අත්තම්මාදැයි මට සිතා ගත නොහැකිය.

"වෙච්ච වැරදිවලට කාට කාටත් සමාවෙලා මගෙ දුව ආයෙත් සිතුමිණ බංගලාවට එක්ක යන්නයි අපි ආවෙ.."

මම, චතුරංගගේ මුහුණ බැලීමි. මගේ සතුට අහිමි කළ සිතුමිණට යළිත් දෙපා ඔසවන්නට මගේ කැමැත්තක් තිබුණේ නැත.

"ඔව් දුවේ.. අපි යමු.. මේ පුංචි පැටියා අඩන සද්දෙට මුළු බංගලාවම පිරෙයි.. අපි ඇත්ත තේරුම් ගත්තා දුවේ.."

අම්මා ද මා වෙත පැමිණ කියද්දී අම්මා කෙනෙකුගේ වේදනාව තේරුම් නොගෙන සිටින්නට මට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැත.

"මගෙ දුව.. දුවට මතකද මේ මාලෙ..?"

අත්තම්මා සිය අත් බෑගය ඇර මාලයක් අතට ගත්තාය. වරක් සෙනෙහසින් මවදී, මගෙන් යළිත් උදුරාගෙන ඔ එය සුරක්ෂිත කර තැබුවේ කාට දෙන්නද..? එය මටම අයිති දෙයක් වග මම දැන් සතක් කරගෙන සිටි.

"ආයෙත් මේ මාලෙ දුවගෙ කරෙන් ගැලවෙන්නෙ නෑ.. අපි යමු දුවේ දැන්.."

ම මාලය මගේ ගෙළේ පලන්දා කිව්වාය. අපට සුදුමයට පත් කරමින් ඒ මොහොතේ දීප්තත්, රිද්මාත් පැමිණියහ.

"අපටත් ඉන්විටේෂන් ලැබුණා.. යමු.. යමු.. දැන් රෙජිස්ට්‍රාර් සිතුමිණ බංගලෝ එකට ඇවිත් ඇති.."

දීප්ත කීවේය. මේ වචන් දෙකෙනින් චතුරංග දෙස බැලුවෙමි. ඔහු පිනායි ඔම බලා ගත්තේය. මගේ දෑසේ සතුටකටවඳේ දුකකට දෝ කඳුළු බිඳුවක් නැගී තිබුණි.

"අක්කෙ.. අප්පච්චිත් ආවා අපිත් එක්ක.. වාහනේ ඉන්නවා.. අපි දැන් යමු.."

නැවතත් අපගේ විවාහය ලියාපදිංචි කරවීමට මේ සැමෝම ගොසින් කතා වෙන්නට ඇත. නමුත් හදිසියේ එවැනි දේකට මගේ සූදානමක් තිබුණේ නැත. මන්ද, ජීවිතයට වින්ද කරන්නට මට උවමනාවක් තිබුණේ නැත.

"කෝ මගේ මුණුපුරා..? මට වඩාගන්න.."

අප්පච්චි ගාන්තුවරයෙකුගේ මඳ හඬකින් කියා සිටියේ කෑට ගොඩවෙමිනි.

"මං පුතා වඩාගන්නං.. ලොකු දුව, චතුරංග පුතාත් එක්ක එන්න.."

www.sinhalalibrary.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 180

මේ සැමෝම මා යළිත් කුළුමගයට කැඳවයි. එහි හැ
නෑනාම සතුට ඇති වග හඟවති. අප්පච්චිත්, අම්මාත්, අන්තම්මා
නිවසින් පිටව ගියේ පුතු පැටියා ද රැගෙනය. නංගි,
නැන්දා ද ඉස්සර කරගෙන දිජ්නා සමඟ ගෙයින් පිටවුණාය.

මම, චතුරංගගේ දෑසේ කාන්තිය ළඟ නතර වූයෙමි. සස
පුරාවටම ඒ දෑස් ළඟ සැනසෙන්නට වාසනාව උදා කරගෙ
බව දැනෙන විට ළය ඇතුලෙන් තීත් සතුටක් ගලන්නට විය.

"ජීවිතේ ආයෙත් අලුත් වෙලා.."

මම, ඔහුගේ අතක එල්ලෙමින් පැවසුවෙමි.

"සංසාරේ කොයේ තැනී පවින් කරා නම් ඒ පවී ඉවරවෙන්න
ඇති ගංගා.. අපිත් යමු.. නැමෝම ගිහාණේ.."

ඔහු මගේ නළලත සෙනෙහසින් සිපගෙන කීවේය. මට
පසර පුරාවටම සැනසෙන්නට ඒ ඇතිය. යළිත් අත හොඳද්දෙවි
ප්‍රාර්ථනා කරමින් මම ඇවිට ඔහුගේ අත අල්ලාගෙන්නේ තිටන්
දක්නා සුරූ ජාති ජාතික් ඔහු සමහිත්ම ගමන් කරන්නටය.

- නිමි -

WWW.EXPRESSLANKA.TK 181